

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

REBECCA RAISIN

Summer
at the
SANTORINI
BOOKSHOP

REBECCA RAISIN

Çeviri Kitaplar

Telegram

Rebecca Raisin için Övgüler

"Bir kitapsever tarafından her yerdeki kitapseverler için yazılmış bu sınımsız hikâyeye kesinlikle aşık oldum! ... Son derece muhteşem - beş yıldızdan fazlasını verebilseydim, verirdim! Jaimie Admans, *The Beekeeper at Elderflower Grove* kitabının yazarı

'Bir Rebecca Raisin kitabı okuduğumda kendimi hep tatildeymişim gibi hissederim
... en sevdiğim yazarlardan birinden harika bir okuma daha. Portia MacIntosh, *Faking It*'in yazarı

'Çok keyif aldım! ... Her kitap kurdu için bu yazın vazgeçilmezi. Jane Linfoot, *The Little Cornish Kitchen* kitabının yazarı

"Her yerdeki kitap kurtları ve kütüphane severler için mükemmel bir romantik komedi! Annie Lyons, *Eudora Honeysett Oldukça İyi'nin* yazarı,
Teşekkür ederim

"Bu kitabın bitmesini kesinlikle istemedim... Kitapları, kütüphaneleri ve yeniden başlayan insanların hikayelerini seviyorsanız, *Elodie'nin İkinci Şanslar Kütüphanesi*'ne bayılacaksınız. *Fransız Köyü Günlükleri*

"Kütüphanelere yazılmış muhteşem bir aşk mektubu... Rebecca Raisin kitaplarının büyüğü bir yanı var; her zaman kalbinizi büyük bir mutluluk ve neşeye doldurma konusunda inanılmaz bir yeteneğe sahipler. *Romance by the Book*

Yazar Hakkında

REBECCA RAISIN güneşli Perth, Avustralya'daki evinden iç ısıtan romantizm yazıyor. Kahramanları genellikle ilginç tiplerden oluşuyor ve kitapları genellikle egzotik yerlerde geçiyor, böylece okurları haftanın her günü koltuklarında seyahat edebiliyor. Muhteşem kadınlar hakkında yazmanın tek dezavantajı

Kas gücünün yanı sıra beyni de olan kahramanlara aşık olmak - iyi ki kurgusallar. Rebecca, kendinizi arkadaş olarak görebileceğiniz karakterler yazmayı hedefliyor. Büyük kalpleri olan insanlar ilişkilere ve gerçek, hayatta bir kez yaşanabilecek aşka inanıyor. Çok satan romanı *Rosie's Travelling Tea Shop*, MRC stüdyoları ve Frolic Media tarafından film için seçilmiştir.

Rebecca Raisin tarafından da

Gingerbread Caf 'de Noel

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Gingerbread Caf 'de  ikolata Düşleri

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Köşedeki Kitapçı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Gingerbread Caf 'de Noel Düğünü

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Ak aa a  Şurubu  iftliğindeki Sırlar

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Seine Nehri  zerindeki Küçük Kitapçı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Eyfel Kulesi'nin Altındaki Küçük Antika Dükkanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Champs- lys es'deki Küçük Parfüm Dükkanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Cedarwood Lodge'da Kutlamalar ve Konfetiler

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Cedarwood Lodge'da Gelinler ve Buketler

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Cedarwood Lodge'da Gece Yarısı ve Ökseotu

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Rosie'nin Gezici Çay Dükkanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Aria'nın Gezici Kitap Dükkanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Honeysuckle Hall'a Kaçış

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Flora'nın Gezici Noel Dükkanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Elodie'nin İkinci Şanslar Kütüphanesi

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Küçük Venedik Kitapçısı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Santorini Kitapçısında Yaz

REBECCA RAISIN

GENEL MERKEZ
An imprint of *HarperCollinsPublishers* Ltd
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

HarperCollinsPublishers
Macken House, 39/40 Mayor Street Upper,
Dublin 1 D01 C9W8
İrlanda

İlk olarak Büyük Britanya'da HQ tarafından 2024
yılında yayımlanmıştır Telif Hakkı © Rebecca Raisin
2024

Rebecca Raisin, bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak
olduğunu ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kaydı British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler,
karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş
gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen
tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm
hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitabın
metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan,
devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü
HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz,
indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik
uygulanamaz veya elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya
bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla
herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu
sisteme sokulamaz.

E-kitap Baskısı © Nisan 2024 ISBN: 9780008671914
Sürüm: 2023-11-06

İçindekiler

[Kapak](#)

[Rebecca Raisin için](#)

[Övgüler Yazar Hakkında](#)

[Rebecca Raisin tarafından](#)

[da Başlık Sayfası](#)

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[İthaf](#)

[Okuyuculara Not](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Rebecca Raisin'den Bir Mektup](#)

[Okumaya Devam Edin ...](#)

[Teşekkür Sevgili](#)

[Okuyucu... Yayıncı](#)

[Hakkında](#)

Joan ve Zorba Radis.

*Her şeyin mümkün görüldüğü ve ufukta her zaman bir maceranın
olduğu o büyülü Fremantle günleri için. O zamanlar sonsuza dek
Kalbim.*

Okuyuculara Not

Bu e-kitap, cihazınız tarafından destekleniyorsa, e-kitap okuyucunuz/erişilebilirlik ayarlarınız aracılığıyla erişilebilen aşağıdaki erişilebilirlik özelliklerini içerir:

Yazı tipi boyutu ve satır yüksekliğinin değiştirilmesi
Arka plan ve yazı tipi renklerinin değiştirilmesi Yazı tipinin değiştirilmesi
Gerekçelendirmeyi değiştir Metinden konuşmaya

Bölüm 1

Hollywood Films'in yeni CEO'su Hank Johnson'ın havlamasını yanlış anlamak mümkün değil. Konuşmaktan çok hırlıyor ya da (özellikle şanssızsanız) uyuşuk birliklerine emir veren bir tür asker gibi tersliyor ve tükürüyor. Benim odam onun ofisinin girişinin diğer tarafında ve yemin ederim ki zemin onun azalan sesiyle titreşiyor.

Dün geldiğinden beri personele bağırıp çağırdığı siyaseten doğru suçlamalardan çok daha fazlası.

Yalan söylemeyeceğim, tir tir titriyorum. Yüzleşmek bana göre değil, özellikle de karşımda bu tür davranışların Noughties'te modasının geçtiğini umursamıyor gibi görünen 1.80 boylarında, kel kafalı, küfürbaz bir pantolon varsa.

Haklarımız var, lanet olsun. Ama bunu ona söyleyecek kişi ben olmayacağım. Burası Hollywood. Nam-ı diğer Hollyweird. Kendi başına bir evren.

Bir yıl önce, kitap keşif görevlisi olarak mükemmel bir işe girdim; New York'ta çeşitli yayınevlerinde on yıl çalıştıktan sonra Tinseltown'da kendimi işe aldirmayı başarmak gerçekten bir başarı.

Burada, filme uyarlanacak mükemmel romantik komediye bulma umuduyla çoğu günümü el yazmalarını okuyarak geçiriyorum. Bu bir bibliyofilin rüyası ama her zaman olduğu gibi, etrafımdaki insanlar bu rüyanın ışıltısını söndürüyor.

Gösteri dünyasında o kadar çok büyük şahsiyet var ki; yazılı kelimelerin rahatlığını, örneğin yaşayan, nefes alan insanlarla gerçek sohbetlere tercih eden biri için bu yoğun bir durum. Ama ben o gizli cevherleri bulma konusunda tutkuluyum: en yüksek sesle bağırmayan ama en güzel mesaja ve paylaşmaya değer bir hikayeye sahip olan kitaplar, bu yüzden ısrar ediyorum.

İşler tıkrırında gidiyordu ta ki Hollywood'un eski kafalı patronu Gene işi bıraktığını ve sattığını açıklayana kadar.

Sol sahneye girin: Hank.

İlk gününü hepimize ne kadar işe yaramaz olduğumuzu ve büyük, yıkıcı değişikliklerin yolda olduğunu söyleyerek geçiren ağzı bozuk bir ukala.

Vay be. Çünkü

Anksiyeteden muzdarip ve en iyi zamanlarında bile sosyal açıdan beceriksiz olan biri

Bazen bu tür serzenişler beni kuyruğumu kısıtırmaya yetiyor. İçimdeki eleştirmen zaten olumsuz kendi kendine konuşma konusunda oldukça yetkin, bu yüzden beni daha fazla uyarmasına gerçekten gerek yok.

İşe yaramaz mıyız? *Ben* işe yaramaz mıyım? Bu soru dünden beri zihnimde dönüp duruyor. Bu tür bir kendinden şüpheyeye düşmem ve orada takılıp kalmam için fazla bir şey gerekmiyor. Beni bu durumdan çıkaran tek şey

funks okumaktır. Burnumu bir kitaba gömdüğümde gerçek dünyadan uzaklaşıyorum ve en güzeli de buna iş diyebiliyorum.

"EVA!

İç duvarlar ellerimle aynı hızda titriyor. Kişisel asistanlarından biri olan Penelope kafasını kapımdan içeri uzattı, yüzünde gergin bir ifade vardı. 'Bu sensin, Evie. Seni çağırıyor.'

"Doğru. Elbette ben olduğumu biliyordum ama stresin yüksek olduğu zamanlarda kendimi kapatır ve görünmezmişim gibi davranırım. Bu başa çıkma mekanizmasının Hank Johnson'da işe yaramayacağını tahmin ediyorum.

Penelope, Hank arkasından çıkagelecekmiş gibi omzunun üzerinden endişeli bir bakış fırlattı. "Beş dakika önce seni ofisinde görmek istiyor.

"Geliyorum, geliyorum. Elimde ne olduğundan tam olarak emin olamadan tekliflerimi karıştırıyorum.

'Bütün bunlar için endişelenmeyin. Sadece acele et! Penelope diyor ki.

Sürünüyorum, yarı koşuyorum ve korkumun yüzümden okunmasına izin vermemeye çalışıyorum. Herkesin bana acıyan bakışlar atması da işe yaramıyor. Benim bilmediğim bir şey mi biliyorlar? Ezici bir yaklaşan kıyamet duygusu hissediyorum, bu benim endişem ya da olacakların bir önsezisi olabilir. Söylemesi zor.

Parlak çift kapının önünde kendimi toparlamak için bir an duruyorum. Her zaman dağınık olan saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve-

"Hangi cehennemde o?

Kalbim hızla çarparak kapıyı çaldım. "Efendim, Bay Johnson, benim, Evie. Merhaba!" Çekingeni bir şekilde kapının arkasından bakıyorum.

"Bütün gün bekleyemem, Eva! İçeri gir ve kapıyı kapat!"

Gürültüsünden başım ağrıyor ama usulüne uygun olarak içeri girip geniş masasının önündeki sandalyeye oturuyorum, gerginliğimi fark etmesin diye titreyen ellerimi birbirine kenetliyorum.

"Pekala, şuraya bir bakayım. Bir kâğıdı okurken gözlüklerini takıyor.

"Kitap avcısı, ha? Hollywood Films tarafından işe alınan üç kişiden biri.

"Evet, efendim, ben-

Hank, konuşmayı kesmem gerektiğini ima eden etli bir avucu havada tutuyor.

Benim için sorun değil.

"Tamam, bir yıldır buradasınız. New York'tan taşındınız. Şimdiden geliştirme aşamasında iki filmin var. Romantik komediler.' Ve bununla birlikte

sanki onu çok gücendirmiş gibi elindeki kâğıt parçasını yere bırakır. "Tahmin edebileceğin gibi Eva...

"Ben Evie."

"Bölme.

Hangi yüzyıla astro yolculuk yaptım?

Gıcırdayarak sandalyesine yaslanıyor ve ellerini geniş karnının üzerine koyuyor. 'Artık dümende ben olduğum için daha akıcı bir yaklaşım benimsiyoruz. Romantik komediler, evet onların da bir zamanı vardı ama o zaman geldi ve geçti. Süper kahraman filmlerine odaklanacağız - para orada. Şu andan itibaren senin pozisyonun gereksiz Eva.

Ağzım açık kaldı. Böyle bir şey olamaz! "Gereksiz mi? Efendim, sadece romantik komedilerin karlılığını gördük ve bunları ...'

"Bu tartışmaya açık bir konu değil.

Onu bu işi sevdiğime ve çok çalıştığıma nasıl ikna edebileceğimi düşünerek içimde dolanıyorum. İnandığım hikayeler uğruna savaşmak için tüm cesaretimi topluyorum. 'Bay Johnson, bu kararı sadece rakamlara dayanarak verdiğinizi anlıyorum, ancak size bir teklif sunmama izin verirsiniz

Ben ...'

"Gerek yok. Karar verildi.'

Masasının üzerindeki zimbaya gözüm takılıyor ve kısa bir süre için onun En azından bir cümleyi bitirebilmek için dudaklarımı birleştiriyorum ama sağduyu galip geliyor. "Bu hikayeler *önemli*! Elbette süper kahraman filmleri gişede gişe rekorları kıracak ama romantizm ölmedi efendim. Hem de hiç! Hollywood Filmleri'nin geliştirdiği her romantik komedi kârlı olmuştur.

"Masanızı boşaltın ve güvenlik kartınızı bırakın. Ağzından tükürükler saçılıyor.

Bu şekilde mi? 'Ah, gitmeden önce... işten çıkarılma, beraberinde bir tür mali ücret mi?' En azından bu, ben hayalimdeki işi kaybettiğim için içten içe yanarken kurdu kapıdan bir süreliğine uzak tutabilir.

"İşten çıkarıldın. Bu bir *fazlalık* değil. Kelimeler önemlidir. Bunu herkesten çok sizin bilmeniz gerekir.

"Ama bu değil-

Penelope yüzünü buruşturarak yeniden ortaya çıkar. "Sorun yok," diye fısıldar.

Beni yarı katatonik halimle ofisten çıkardı ve küçücük odama geri bıraktı.

"Kovuldum mu?" diye

sorduğumda "Gereksiz." dedi.

şu lanet kelime! O kadar incitici ki, sanki becerilerim o kadar basitmiş ki işim kendi kendine kuruyup gitmiş, *puf*, gitmiş!

"Herkesi kovuyor mu?

Başını hafifçe sallayarak, "şimdiye kadar sadece sen."

dedi. "Doğru.

'Ama daha sabahın k r ndeyiz. Eminim birçoğumuz yakında paketlenip g nderileceğiz.

"Bu küçük bir teselli, Pen. Kendimi *düşünmeye* zorluyorum. Korkunç Hank burayı yönetiyor olsa bile bu işi kurtarmamın bir yolu var mı? Masamda ve gelen kutumda sabırla bekleyen taslaklara karşı korumacı hissediyorum. Ben onların sesiyim. şimdi onlara ne olacak?

Penelope bana umutlu bir gülümseme veriyor. 'Cidden daha iyi durumdasın. Bu vahşi için çalışmayı hayal edebiliyor musun? Tüm Napa'da bu tür bir stresi kaldıracak kadar cabernet sauvignon yok. Bilindiği gibi bu sektör gerçekten de yüreği zayıf olanlara göre değil.

Bir nefes verdim. 'Bu beni ben yapacaktı. Gene  yle demişti! New York'taki güvenli küçük edebi baloncuğumdan Hollywood'un parlak ışıklarına taşınırsam, kariyerimin katlanarak büyür.' Gene ile onun anılarını d zenlediğimde tanıştık. Kitap, Hollywood'un perde arkasına göz atmak isteyen okurlar arasında dünya çapında en çok satanlar listesine girdi. Etkileyici bir hikaye için gözümün olduğunu iddia etti ve kısa bir süre sonra bana kitap gözcülüğü pozisyonunu teklif etti.

'Gene burayı sattı, Evie. Burada oturup onun seçimine ağıt yakamayız.'

"Edemez miyiz? Ağıt yakmakta çok iyiyimdir. Aslında, bunun üzerinde günlerce oturabilirim, haftalarca atlatamam. Her şeyin nerede yanlış gittiğini merak ederek r yalarımaya girene kadar bunu takıntı haline getirebilirim.

Penelope bana ana  bir gülümseme veriyor. 'Gittiğini görmek beni  zecek Evie.

Sen şimdiye kadar sahip olduğumuz en iyi kitap g zlemcisisin. Senin sayende iki film geliştiriliyor bile! Bana cesaretlendirici bir gülümseme verdi. 'Bundan daha iyi bir iş bulacaksın! Sadece biraz dışarı  ıkman ve  evre edinmen gerekiyor.

Networking, bu işte çok moda bir kelime. 'Göz kamaştırıcı gülümsemenizi gösterin. Bir odayı aydınlat.'

Kendimi bir odayı aydınlatırken hayal edemiyorum, ben daha *çok* Bundan daha fazla watt. Aslında, iş yerindeki etkinliklerde, sanki garson olduğumu sanıyorlarmış gibi içki taleplerini karşılıyorum. Penelope, bunun sebebinin benim sinsisi yürümem olduğunu söylüyor. Meslektaşlarım kırmızı halıya yakışır girişler yaparken ben beceriksizce ortalıkta dolanıyorum. Bu yüzden mi bugün günah keçisi benim? Harcamaları kısmak zorundalar, bu yüzden yaygara çıkarmayacağını düşündükleri sessiz olanlarla güverteyi mi temizliyorlar?

"Kurgusal insanlarla devam edeceğim, teşekkürler. Benim işim filme dönüştürülecek kitaplar bulmak değil mi? "İnsanlar" neden denklemin içine girmek zorunda? Tüm sorunlarımın kökeni burada yatıyor. Peopling.

İç geçirdi ve omzumu okşadı. 'Dünyanın düzeni böyle canım. Şimdi ne yapacaksın?

"İşte milyon dolarlık soru bu. Penelope bana sınıksıkı sarılıyor, ben de artık gereksiz ve tüm zamanların en düşük seviyesinde olduğum için buna izin veriyorum.

Eşyalarımı topladıktan sonra anneme yazacağım mesajda bunu nasıl çerçeveye geçeceğimi düşünüyorum. Benim yıldız kardeşim kendini asla böyle felaketlerin içinde bulmaz. Posy hırslı bir şarkıcı/oyuncu ve tanınmış bir Broadway ünlüsü. Annem gizlice beni onunla kıyaslayıp eksik bulacak mı? Hay Allah. Ne yaparsam yapayım bir türlü kurtulamıyorum. Sonunda kısa ve öz bir mesaj vermeye karar verdim çünkü iş yerinde ağlamak istemediğim bir dikkat çekecekti.

Selam anne. Artık Hollywood Filmleri'nde romantik kitap izleyicisi değilim. E xoxo

Şanslı bambumu (belki de onunla yeterince konuşmamışımıdır?) binadan çıkarırken telefonum çalıyor.

Hayatım, bunu duyduğuma üzıldüm! Bir dava üzerinde çalışıyorum ama yarın evde olacağım. O zaman görüntülü konuşabiliriz. Başını dik tut. Sevgiler annen xoxo

Üzüntülerimi bir espresso Frappuccino ile boğacağım. Bütün gece uyanık kalıp başarısız olduğum yolları sayacağım. Ve yarın annem eve geldiğinde destek ekibimi görüntülü arayacağım; yapacağım şey bu. Annem bunun sadece bir hata olduğunu bilerek beni sevgi ve sempatiye boğacak... ve Posy kusurlarımı vurgulayacak ve bana nerede yanlış yaptığımı söyleyecek.

Bölüm 2

Ertesi gün ekranda Venüs'ün yüzeyi gibi grenli turuncu bir bulanıklık beliriyor. Annem görüntülü arama olmasına rağmen telefonu kulağına götürüyor. Dürüst olmak gerekirse, kadın asla öğrenmiyor. Yine de devam ediyorum ve onlara Evie'nin Günlükleri'ndeki son gelişmeleri anlatıyorum.

"Kovuldum!" diye çığlık atıyor kız kardeşim Posy. 'Yine görünmezmiş gibi mi yaptın?

Size milyarlarca kez söyledim, böyle davrandığınızda kaydardığınızı düşünüyorlar.

Abartıdan bahsediyoruz. 'Bir *milyar* kez mi, Posy? Gerçekçi ol.'

Bu yüzden yeni ortamlara uyum sağlamakta zorlanıyorum. Çoğunlukla su soğutucusunun etrafında konuşmaktan hoşlanmadığım için. İnsanlardan kaçıyorum, bu da iş ortamında yanlış anlaşılabilir. *Sen bir takım oyuncusu değilsin, Evie.* Neden tek kişilik bir ekipte çalışmıyorum? Yeni başlayanlar için çok daha verimli olur.

'Anne, telefonu yüzünün önünde tut, Tanrı aşkına. Sen bizi göremiyorsan, biz de seni göremeyiz! Posy dizüstü bilgisayarının arkasından öğüt veriyor. Posy otoriter ve dik kafalı olduğu için çocukluğumuzdan beri çatışırsız, ama ben bunu kişisel olarak algılamıyorum; o sadece hayattan daha büyük tiplerden biri, Oysa ben gölgelerde saklanmayı tercih ederim.

Aklımı başıma topluyorum. Bu son reddedilmeyi en iyi nasıl açıklayabilirim? "Şey, ben *tam olarak* kovuldum, ben ...'

"Oh, işte buradasınız! Annem her görüntülü aramada yaptığı gibi, sanki bizi ekranda görmek asla alışamayacağı bir mucizeymiş gibi konuşuyor.

"Merhaba anne," diye el sallıyorum. "Ben de..."

"Bu işten çıkarılmanın iyi bir yanı da olabilir," diye devam ediyor Posy ve cümlemi kısa kesiyor. 'Evie Gran fiyaskosunda yardımcı olabilir! Santorini'de ayaklarımız yere basabilir ve o çılgın kadına *gerçekten* neler olduğunu öğrenebiliriz!

Santorini mi?

'Size söyledim, kovulmadım! İşten çıkarıldım. Bu farklı bir şey! Cidden, dinliyorlar mı ki? "Ve büyükanne deli değil. O... özgür bir ruh.

Beni görmezden geliyorlar ve sanki ben orada yokmuşum gibi birbirleriyle konuşmaya devam ediyorlar. Genelde bu bana uyar ama bugün değil.

biraz eski moda rahatlatıcı. Asi Büyükanne'nin birçok kez başını belaya soktuğunu ve *bu* sefer çok ileri gittiğini anlatıyorlar. Ne kaçırdım ben? Doğru, aile grup sohbetlerinden kaçınıyordum ama bunun tek nedeni okunması gereken kitaplar olması ve bunun benim işim *olmasıydı*. Ve benim ailem en hafif tabirle dramatik - her zaman çözülmesi gereken bir komplo var ve ben bunu biraz monoton buluyorum.

"DURUN!" diye bağıyorum, gözlerini üzerlerine dikerek. Ben bağırان biri değilim. 'Hangi Gran fiyaskosundan bahsediyorsun? Yunan adalarını gezdiğini sanıyordum?"

Annem bir iç çekti. "Öyleydi. Ta ki bir ay önce Santorini'de gemiden inip bir yerliye aşık olana, onunla *evlenip* işlerinin başına geçene ya da aptalca bir şey yapana kadar.

"Büyükanne evlendi mi? Yine mi! Zihnimde geriye doğru sayıyorum. Bu koca sekiz mi yoksa dokuz mu? Sonuncusu, Henry, şüpheli koşullar altında bir teknede kayboldu. Ondan önce zengin bir yatırımcı ve buz tırmanışı meraklısı olan Zhang Chen vardı. Zamansız ölümüyle bir selfie çekerken düşerek tanıştı.

bir yarığın içine geri geri girdi çünkü kayışı takılı değildi. Büyükanne o olaydan sonra buz tırmanışını bıraktığında hepimiz rahatlamıştık. Çok tehlikeliydi, özellikle de ilerlemiş yaşında.

Evet evli. Dokuz numaralı koca! Ve...' Posy jazz elleri yapıyor '... Büyükanne de tutuklandı! Gözleri tüm bu skandalla parıldıyor. "Ama aynı gün değil.

Nefesim kesildi. "Ne! Ne için tutuklanmış? Henry'yi Güney Çin Denizi'nin dibinde mi buldular?

Annem sanki hatırası ona acı veriyormuş gibi yüzünü ovuşturuyor. Büyükanne kesinlikle vahşi biri. Bu sabah erken saatlerde huzuru bozmaktan tutuklandı ama bir uyarı ile serbest bırakıldı. *İddiaya göre* ev sahibiyle bir anlaşmazlık yaşamış ve büyükanneyi bilirsin. *Bağırarak* derdini anlatabiliyorsa neden konuşsun ki? Şimdi Birbirleri hakkında yasaklama kararı çıkartmışlar, bu yüzden nasıl iş yapacaklarını bilemiyorum...'

'Onu kendinden kurtarmalısın, Evie. O yabancı bir ülkede. Kim bilir kiminle evlendi ya da gerçekte neler oluyor,' diye yalvarıyor Posy. 'I

Büyükannenin şımarık, hayat dolu bir güç merkezi olduğunu düşünüyorsunuz ama aslında o biraz çılgınca davranıyor. Onun mantıklı düşünmesini sağlamalı ve onu eve getirmelisin.'

Alay ediyorum. 'Burada Gran'den bahsediyoruz! Gelmek istemezse onu ikna etme şansım yok.

Annem bir gözünü ekrana yaklaştırıyor ki bu düpedüz dehşet verici. "Kurnazlıklarını kullan.

"Ne kurnazlığı? Posy diyor ki. 'Evie pek ikna edici biri değil. Geldiğini duyuracak cesareti toplayana kadar muhtemelen bir hafta orada kalır.

Gözlerimi deviriyorum. "Ne olmuş yani? Senin aksine Posy, hepimiz ilgi odağı olmaktan hoşlanmayız.

Ben aşırı başarılı dışa dönük bir aileye mensubum. Bir kez olsun onların zahmetsizce yaptığı gibi başarılı olmak isterdim. Posy Broadway'de ve bir egoya sahip. Babam ünlülerin boşanma davalarına bakan ünlü bir avukat. Annemin de yarı emekli olması gerekiyordu ama dava açmayı bırakmadan önce, soğuk ölü ellerinden sarı bir hukuk defteri çıkarıyor olmalı. Şirketi onun hayatı.

'Doğru, ilgi odağı olmaktan hoşlanmıyorsun, bu yüzden adaya gittiğinde büyük bir F ile *sert* olman gerekecek. Büyükannemi oyalanmayı bırakması için ikna et,' diyor Posy. 'Bu ev sahibi adamla başka bir tartışma yaşamasını istemeyiz. Yunan hapishanesinin şakası yok.

Hayalimdeki işi kaybettiğim için sevgi ve sempatiye boğulmak buraya kadarmış. Kendi ailesinden olmadığı sürece kesinlikle kurtarılmaya *ihtiyacı* olmayacağını bildiğim büyükannemi kurtarmak için zamanım yok. Hemen başka bir iş bulmalıyım. Los Angeles'ta sıfır yataklı daireler ucuza gelmiyor. Ve kitap gözcülüğü işi bulmak neredeyse imkansız. Yine de şimdi bir merhamet görevine zorlanıyorum. Bu ailem ve dinamiklerimiz için çok tipik bir durum.

'Santorini'ye gidemem. Burada bir hayatım var, biliyorsun. Tamam bu bir yalan ama bunun üzerinde çalışıyorum (eğer buna karmaşık ilişki sorunları olan kurgusal insanlar hakkında okumak da dahilse).

"Büyükanne zorlu bir kadın. Neden onun hayatına bu şekilde girmekte ısrar ediyorsun anlamıyorum.

"Lütfen. Uçuş paranı ödeyeceğim. En azından bunu yapabilirim,' diyor annem. 'Büyükanne güneşli bir kitapçada koşturup turistlere pandik atmak için çok yaşlı. Dizlerinin nasıl olduğunu biliyorsun.

Bekle, ne? "Bir kitapçı mı?

"Devam et, Evie! Posy, sesinde bıkkınlık olduğunu söylüyor.
"Büyükannemin yeni kocasının bir uçurumun tepesinde küçük bir kitapçı
dükkan var, görünüşe göre geçen ayı orayı yenilemekle geçirmiş. Onu bir
merdivenin üzerinde resim yaparken hayal edin. O
Kalçasını ya da daha kötüsü kafasını kıracak bir düşüşten bir adım ötede!
Yine de, sanırım bu onun kavununun aklını başına getirebilir...'

Vay, vay, vay. Belki de korkunç derecede pahalı olan sıfır yataklı daire
kiralamamdan vazgeçip bir süreliğine Büyükannemde kalabilirim. İş
beklentilerim konusunda ne yapacağımı düşünürken, topuklarımı
serinletmek için bir Yunan adasında güneşle ıslanmış bir kitapçıdan daha
kötü yerler olabilir. "O zaman bana bir bilet ayırt anne. Gidip bütün bu
yaygara neymiş görecekim.

Bölüm 3

Santorini'ye vardığımda zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım, son dakikada Los Angeles'taki hayatımı toparlayıp bir sonraki nefeste uçağa binme telaşından kafam bulanıktı. Bir endişe düğümüyüm ama büyükannemi kanlı canlı gördüğümde bunun hafifleyeceğini umuyorum.

Elimde bavulum, üzerinde adım yazılı bir tabela tutan bir şoför görüyorum - annem imdadıma yetişiyor, yolculuğumu askeri bir hassasiyetle planlıyor. Ne zaman kullanışlı Benim gibi maceraperest bir gezgin değilsiniz.

Yunanca bilmediğimi anlayınca onu takip etmemi işaret etti. Arabayı bulduk ve yola çıktık. Manzarayı kontrol edecek zamanımız yok. Çünkü ışık hızında hareket ediyoruz ve her şey süpersonik bir bulanıklık.

Sürücü fazla konuşmuyor, ki bu muhtemelen iyi bir şey çünkü her virajı sanki bir ralli arabası sürücüsü gibi alırken elim ayağım birbirine dolaşıyor. Yolun kendisine değil de denizin maviliğine bakarken. Yakında öleceğimi hayal ediyorum, araba patlarken derin maviliğe doğru kamikaze yapıyorum,

çünkü ölümüm bir çeşit ateş topu olmadan sinematik olmazdı. Ve eğer genç öleceksem, muhteşem olsa iyi olur.

Yaklaşan Megalochori geleneksel köyünü duyuran bir tabelanın yanından geçiyoruz. En azından biz hızla geçerken öyle yazdığını umuyorum. Büyükannemin en son seçtiği yerle ilgili aceleyle yaptığım araştırmadan öğrendiğime göre Megalochori adanın güneybatı tarafında, yaklaşık yedi kilometre uzaklıkta yer alıyor.

Santorini'nin başkenti Fira'dan kilometrelerce uzakta. Burası bir şarapçılık bölgesidir ve bu araba yolculuğundan sonra işe yarayabilir.

Sanki bir ömür geçmiş gibi hissettiren bir süre sonra, çakıllar çatırdayarak ve toz kalkarak durdu. Üzerimde beyaz kot pantolon olmasına aldırmadan bavulumu kaptığım gibi kendimi volkanik toprağa bırakıyorum; ayaklarımın altında toprak görmekten hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

"Teşekkürler, Afrodite! Persephone! Artemis! Tüm tanrıçalara. HAYATTAYIM!" Gerginlik bedenimi bir anda terk ediyor. Sık sık değil

Hayatta ikinci bir şansa sahip olmak ve buraya ölmeden varmak, o tırnak yedirten yolculuktan sonra büyük bir adrenalin patlamasıdır.

Sürücü, vedalaşmaya bile gerek duymadan iki teker üzerinde, kâbusların üretildiği yere doğru lastik yakarak yol alıyor.

Ayağa kalkıp kendimi yokluyorum ve her uzvumun olması gerektiği yerde olduğunu görerek heyecanlanıyorum. Kendi kendime yaptığım analiz, çok hareketli iki sestən oluşan bir koro tarafından bölünüyor. Hararetli tartışmaları bir yerde uyumsuz geliyor Kayalık uçurumların Ege Denizi'nin nefes kesen maviliğine döküldüğü yerde.

Gürültüye doğru yürüyorum, büyükannemin kurşun gibi Yunanca kelimeler haykıran sert sesini tanıyorum. Büyükannem ne zamandan beri başka bir dil öğreniyor? Çok yetenekli bir kadın olduğu kesin. Kurnaz tilki muhtemelen son bir ay içinde kolayca öğrendi.

Göz kamaştırıcı beyazlıkta bir binanın yanında, rengarenk bir kaftan giymiş, makyajlı ve gösterişli mücevherler takmış onu görüyorum. Cennet kuşu gibi gösterişli, bu yüzden herkes ona akın ediyor.

Açıklanamaz bir şekilde, karşısında duran genç adam onun büyüüne kapılmış gibi görünmüyor. Meraklı. Aslında, el kol hareketleri ve yüzünü ovalama şeklinden düpedüz sinirli görünüyor, sanki kız onun son düğmesine basmış gibi.

Aklıma bir fikir geldi. *Lütfen bu onun kocası olmasın ve bu bir tür sevgili kavgası olmasın!* Benim yaşında ya da biraz daha yaşlı olmalı ve ben hayali erkek arkadaşlarıma bile söz geçiremezken bu seksen üç yaşındaki adamın onun gibileri çekmesi büyük haksızlık olur.

Büyükanne konuşmanın kontrolünü tekrar ele geçiriyor ve çılgına dönüyor. Yunanistan'ın dili konusunda uzman değilim ama içimden bir ses onun da bir tür sikkecilik yapıp yapmadığını merak ediyor. Bunlar gerçekten kelime mi, yoksa onu kandırmak için ayarlanmış öfkeli bir harf karışımı mı? İstediginde kurnaz olabileceğinden bahsetmiş miydim? Yine de, o benim büyükannem ve ne pahasına olursa olsun onu korumalıyım. Posy'nin tavsiyesi aklıma geliyor: *Büyük F ile sert ol.*

Yüzleşmek bana göre olmasa da, bir göreve gönderildim ve sadık bir yoldaş değilsem hiçbir şey değilim. Sertlik istiyorsanız, dizlerimi döverek de olsa sertliğimi gösteririm. Ama dilini bilmediğim Bay Scrub-his-face'e bunu nasıl anlatabilirim?

Vahşi mi görünüyorsun? Hırıltılı bir ses çıkar! İki elle göğsüne vur. Hayır, uçurumdan düşüp kanlar içinde yere çakılması sadece benim şansım olurdu, Sonra da cesedi saklamak zorunda kalırız. Uğraşmaya değmez.

Ben fırtınalı, elleri kalçalarında bir açığa gidiyorum. "*Affedersiniz!* Ne cüretle bu küçük yaşlı kadınla böyle konuşursun? Kendinden utanmalısın!"

Bana dönüyor; yavaşça gülümsemeden önce yüz hatlarında bir şaşkınlık belirliyor. O hızdan ne demek istediğimi anlamadı mı?

Doğum mu? Bebek mavilerimi genişletiyorum ve içimden gelen bir hiddeti yönlendiriyorum, ama tam olarak yüzeye çıkmıyor. Yunan Tanrısı'na benzeyen haliyle

bakışlar ve duygusal baştan çıkarıcı gözler. Eğer Gran'in kocasıysa, gerçekten turnayı gözünden vurmuş demektir.

Dürüst olmak gerekirse, tüm kocaları göz kamaştırıcıydı. Bir numaralı kocası olan ve sıcak bir çorba tenceresiyle kavga etmiş gibi görünen bir yüzle doğma talihsizliğine sahip olan kendi büyükbabam hariç.

Büyükanneme göre, vücudunda mutlu bir kemik bile olmayan, bodur, kare bir adamdı. Onunla hiç tanışmadığım için kesin bir şey söyleyemem. Trajik bir şekilde, antifrizle karıştıktan sonra genç yaşta öldü.

"Evie! Bu da ne böyle-" diyor büyükannem, beni kucağına alırken yüzü yumuşuyor. "Sanırım Eğlence Polisi tutuklamayı duydu ve seni onların emirlerini yerine getirmen için gönderdiler?"

"Öyle yaptılar," diye onaylıyorum. 'Yolcu gemisini terk etme olayını biliyorlar. Hızlı evliliği. Merdivenden çıkman ve kalçanın kırılmasıyla ilgili bir şeyler, liste uzayıp gidiyor. Tesadüfen işten çıkarıldım - işte buradayım!

Büyükannem omuzlarımı sıktı. "İşin için üzgünüm hayatım, ama burada olduğun için üzgün değilim.

Yunan tanrısı boğazını temizliyor, muhtemelen tekrar bağırmaya başlamak için hazırlanıyor. Onu neredeyse unutmuştum. Henüz ondan özür bile dilemedi.

"Yeni evliliğimin ışıltısını çalmaya niyetli Georgios ile bana bir dakika verin.

"Georgios senin ...?"

Ev sahibim Yannis'in torunu. Huzuru bozma fiyaskosundan sonra artık yollarımızın kesişmesi yasak olduğu için Yannis'in yerine gönderildi. Georgios, hayatını paten kaymaya çevirdiğimi iddia eden Yannis'ten bir mesaj iletiyor. Buna inanabiliyor musun?"

"Hayır, bu ne anlama geliyor?"

Beni el sallayarak uzaklaştırdı. 'Yunanlıların çok şaşırtıcı ifadeleri var. Bu onun hayatını cehenneme çevirdiğimi söylemeye benziyor. Ve görünüşe göre, "sinirlerini bozmuşum", yani onu sinirlendirmişim. Her neyse, eşyalarını al ve

çakıllı patikayı takip edin. Arka tarafta küçük bir Kiklad misafir villası göreceksiniz. Yerleşin, ben hemen geliyorum.'

"TAMAM. Georgios'a yan gözle bakıyorum, büyükannemin yanında ona güvenebileceğimden emin değilim. Evet, tabii ki küçülen bir menekşe değil, ama bir insanın tansiyonunun ne durumda olduğunu asla bilemezsiniz ve büyükannem de pek piliç sayılmaz. "Eğer eminsen-" Baş parmağımla adamı gösteriyorum "- seni tekrar rahatsız etmeye başlamayacak.

Sanki sabrını sınıyormuşum gibi uzun bir iç çekiyor. "Sadece büyükbabamdan bir mesaj iletiyorum," diyor mükemmel bir İngilizceyle. Amerikan aksanlı İngilizce. İlginç! "Dürüst olmak gerekirse, buradan başka bir yerde olmayı tercih ederdim, bu yüzden sorunu çözebilirsek, yoluma gideceğim. Büyükanneye dönüyor ve hızlı hızlı Yunanca konuşuyor, o da başını sallıyor.

Onun iki dil arasında zahmetsizce geçişini izlemek büyüleyici. Büyükanne neden İngilizce kullanmıyor? Belki de uyum sağlamaya, yerel dili öğrenerek saygılı olmaya çalışıyordur. Adamda bir şey var. çok tanıdık geliyor ama tam olarak ne olduğunu anlayamıyorum. Ah! Buldum. Georgios, simetrik, güneşte kızarmış yüz hatları ve atletik fiziğiyle uzun boylu, esmer ve yakışıklılığın timsalidir.

Romantik bir komedi için mükemmel bir erkek başrol oyuncusu buldum. İşimi özlüyor olmalıyım. İşimi özlediğimi *biliyorum*. Göz alıcı mavi bir fonda, tuzlu deniz esintisi tenimi gıdıklarken, güçlü bir pozda duran bu örnek varken nasıl olur da bayıltıcı kahramanlar düşünmem. Bu, geliştirilmeye hazır bir kitap keşfettiğimde hissettiğim karıncalanma hissinin aynısı. Çılgılık atan bir tür baş döndürücü sersemlik: *İşte bu!*

Ancak bu tür bir düşünce süreci kesinlikle kurgu dünyası içindir ve burası gerçektir, bu yüzden ona iyi bir önlem için son bir bakış atıyorum, böylece zorbalığa maruz kalmayacağımızı anlıyor. Böyle bir bakışa karşılık vermek yerine, ki bu tür şeylerin böyle olması gerekir, gülümsüyor, gözleri neşeye parılıyor. Beni kızdırmaya mı çalışıyor? Bir gözdağı taktığı mı? Amacı her ne olursa olsun, aslında ondan oldukça rahatsız olduğum halde, rahatsız olmamış gibi görünmek için elimden geleni yapmalıyım.

Georgios. Eşyalarımı yerleştireceğim ama bil diye söylüyorum, olağanüstü bir işitme yeteneğim ve bir şeyler yapma konusunda ilk elden deneyimim var.

Anlarsın ya.' Tamam, anlamadım ama bu kulağa oldukça tehditkâr geliyor ve benim hedeflediğim karakter çizgisi de bu.

Bana biraz manyakça denebilecek sinir bozucu bir sırıtış attı. Belki de

romantik komedi malzemesi değildir. Ateşli casus kız arkadaşına ihanet eden ateşli casus olma ihtimali daha yüksek.

akıllıca olmamasına rağmen onu seviyor. Çok geçmeden paraşütü açılmadığında zor yoldan öğrenir ...

Georgios bana selam verme cüretini gösterdi, ki bu casusluk gibi bir şey. Güneşli Santorini'de aklımı başımda tutmalıyım.

Büyükannemin yastık gibi yanağını öpüyorum ve omuzlarımı geriye doğru çekmeye odaklanarak, terlemeden ölü bir ağırlığı kaldırabilecek güce sahipmişim gibi görünerek uzaklaşıyorum. İtiraf etmeliyim ki böyle bir yüzleşmeye ne kadar iyi göğüs gerdiğimi görmek beni heyecanlandırıyor. Posy gurur duyardı.

Bavulumu alıp misafir villasını buluyorum. Muhteşem; volkanik toprağın içinden çıkmış gibi kıvrımlı duvarları olan kubbe şeklinde. Ana evden bağımsız ve muhteşem bir deniz manzarasına sahip. Eşyalarımı yerleştiriyorum ve uzun yolculuğun yorgunluğunu cildimden atmak için hızlı bir duş almayı planlıyorum.

Banyodaki aynada yansımamı gördüğümde inliyorum. Volkanik toprağı öpmekten burnum kararmış. Bu yüzden Georgios deli bir aptal gibi sırtıyordu! Gran neden bundan bahsetmedi ki? Ahh. Ama ne önemi var ki? Georgios'u önemsemişimden değil. Niyetimi açıkça belirttikten sonra kapımızı karartmaya devam etmeyeceğini umuyorum.

Kitapçıyı aramak için yanıp tutuşuyorum ama evimi toparlamanın ve ardından trenlere, uçaklara ve otomobillere yetişmek için acele etmenin yoğunluğuyla hayat yorgunluğu beni yakaladı. Her geçen dakika sinapslarımı yavaşlatıyor ve uyku beni çağırıyor.

Komodinin üzerinde Wi-Fi şifresi olan bir kart var. Yatağa uzanıyorum ve numaraları telefonuma giriyorum. Saniyenin sadece dörtte biri kadar bir sürede hatamı anlıyorum çünkü mesaj uyarılarım sapıtıyor. Eğlence Polisi güncelleme istiyor. Mesajlarına göz atıyorum ve annemden gelen son mesaja geçiyorum.

Büyükanneme vardın mı? Size ya da şoförünüze ulaşamıyorum. Eğer güvendeseyiz, neden aramadınız? Eğer değilsen, üzgünüm ve kaçırıldıysan seni bulmak için elimden geleni yapacağım! Büyükannem nasıl? Onunla konuşabildin mi? Anne xoxo

Büyükannem Georgios'la yüzleşmesinin ne hakkında olduğunu hiç söylemedi.
Daha meraklı.

Hayatta ve iyiyim, ışık hızında hareket etmenin çok fazla olduğunu düşünen sürücüyü teşekkür etmiyorum.

Yavaş. Ne yazık ki, ben hâlâ ayaktayım ve büyükannem de öyle. Onu kanlı canlı gördüm ve her zamanki gibi muhteşem. Şimdi büyük jet lag ile yerleşiyorum. Hayat gecikmesi. Büyükannem mutlu ve sağlıklı. Evie xoxo

Daha fazla ayrıntıya sahip olana kadar annemi ve çeteyi Georgios'un ziyareti konusunda endişelendirmenin bir anlamı yok. Büyükannemin açıklamasını aldıktan sonra aileye ne söyleyeceğime karar verebilirim. Bu konuda biraz tiyatral davranıyorlar.

Gran'in maceralarına geliyor. Kadın o kadar uçuk ve kaygısız bir yaşam tarzına sahip ki, bir yanım kendileriyle aynı kalıba girmediği için onun kanatlarını kesmeye mi çalışıyorlar diye merak ediyor.

Güçlendirici bir nefes alarak dışarı çıktığımda Gran'in bana doğru geldiğini, yüzünün asıldığını görüyorum. "Bütün bunlar da neydi?" diye soruyorum. "O aile neden senin gibi savunmasız küçük bir kadınla uğraşıyor?"

"Savunmasız! Bunun üzerine bir cadı gibi kıkırdıyor ve savunmasızın tam tersi gibi görünüyor. "Tadilattan sonra kirayı artırdılar ve ben de ödemeyi reddediyorum - hepsi bu, sevgilim. Sanırım yolcu gemisinden yeni indiğim için kolay bir hedef olduğumu düşünüyorlar.

İşe yaramaz para avcıları! Çok öfkelen dim. 'Siz ödeme yaptıktan ve tüm tadilatları gerçekleştirdikten sonra kiranızı artırmaya mı çalışıyorlar? Mülklerini iyileştirdikten sonra bu nasıl adil olabilir?"

Ellerini havaya kaldırır. 'Merak etme, sevgilim. Beni haraca bağlamalarına izin vermeyeceğim. Yanlış tabut kaçkınını seçtiler. Benden fazladan bir avro koparacaklarını sanıyorlarsa fena halde yanılıyorlar.

Başımı salladım. "Sevgilin nerede o zaman?"

"Konstantine. İç çekiyor. "Bu uzun bir hikâye. Sana bir uzo getireyim de sohbet edelim.

Büyükannemin dönmesini beklerken yorganın altına giriyorum. Son yirmi dört saatin kaosundan panik atak ya da haplar *olmadan* kurtulduğum için kendime hayali bir sırt sıvazlaması yapıyorum - ilerleme.

Bölüm 4

Ertesi sabah, uzun bir uykudan sonra tazelenmiş bir şekilde erkenden kalktım. Ana villaya gidip büyükanneme sesleniyorum ama ne ondan ne de Konstantin'den bir iz var. Dün gece planladığımız büyük sohbeti yapamadık çünkü ben uyuyakalmışım ve o da battaniyeyi çeneme kadar çekip ışığı kapatarak beni kendi halime bırakmış olmalı.

Büyükannemin evi havalı ve maksimalist tarzda kusursuz bir şekilde dekore edilmiş. Tıpkı onun gibi renkli ve sade, her türden tuhaf ve acayip eşya sergileniyor. O burada değil, bu yüzden dışarı çıkıp Kitapçı. Belki de iş gününe erken başlamıştır? Umarım elinin altında kahve vardır. Bir fincanı öldürebilirim ve kahvaltı da fena olmazdı.

Kitapçının kapısı kilitli değil ve iterek açtığımda gıcırdayarak hoş geldiniz diyor. Mavi mozaik karolara bastığımda içerisi nefis bir serinlik içinde. Duvarlar yaban arısı sarısı ve her odayı ayıran beyaz taş kemerlerle güzel bir kontrast oluşturuyor. Fuşya pembesi begonviller sanki dışarıdaki sıcaktan kaçmaya çalışıyormuş gibi açık pencerelerden içeri süzülüyor.

Asıl dikkat çekici olan kitapların kendisi. Gran, kitapları kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, çivit mavisi ve menekşeden oluşan bir gökkuşağı gibi renk blokları halinde dizmiş. Bu cesur ve parlak görsel, dışarıdaki hiç bitmeyen deniz manzarasıyla tamamlanıyor. Dokulu kilimlere sahip tavus kuşu tarzı kâmiş sandalyeler mekânın dört bir yanına serpiştirilmiş ve okuyucuların ziyaretini bekliyor. Nane yeşili ve beyaz çizgili bir hamak, bir deniz kenarında esintiyle sallanıyor.

Pencere, adım fısıldıyor.

Bir basamak aşağı indiğimde, neredeyse dantel gibi görünen karmaşık bir ferforje kapısı olan güzel, soluk deniz mavisi bir kapıya ulaşıyorum. Açmaya çalışıyorum ama kilitli.

"Sevgilim! Sonunda seni buldum," dedi büyükannem ve beni korkudan zıplattı. "Ödümü kopardın. Döndüğümde onu bir elbise giymiş buldum. pırıltılı beyaz elbisesi güneş ışığında parıltıyor. Üzerinde bir çift

kedi gözü şeklinde güneş gözlükleri ve geniş kenarlı bir şapka.

'Üzgünüm, sevgilim. Caldera sahiline yaptığım sabah yürüyüşünden yeni döndüm. Şapkasını çıkardı. 'Bir köpekle ilgili bir adamla görüşmem gerekiyor, bu yüzden bugün kitapçıya senin bakman gerekecek. Kasanın kodu 1111. Evimdeki buzdolabı tamamen dolu, keyfine bak. İyi eğlenceler hayatım ve bu akşam gün batımı kokteyllerinde görüşürüz, tamam mı? Sen bir cevhersin.'

Mola veren kişi ayrılmak istiyor ama kaçamadan dirseğinden tutuyorum. "Bekle, bekle, bekle. Bir köpek için bir adamla görüşmek zorunda mısın? Nerede bu?

Konstantine mi? Burayı yönetemiyor mu?'

Panik modu etkinleştirildi.

'Hayır, şu anda uzakta. Şu anda yapacak çok işim var ve yapılması gereken bazı düzenlemeler var. Kaleye dikkat et. Hemen döneceğim.'

Endişem bir kademe daha artıyor - insanlarla konuşmak başka bir şey, yabancı bir dilde konuşmak bambaşka bir şey. "Büyükanne, bekle! Tek kelime Yunanca bilmiyorum.'

"Bir çeviri uygulaması kullan. Gözlerini deviriyor. "Gerçekten Evie, bu kadar huysuz olma. Yapacak çok işim var ve bana yardım etmen için sana güveniyorum. Söz veriyorum sana her şeyi sonra anlatacağım. Suçluluk psikolojisine girdiğinde, bunun bir aldatmaca olduğunu anlıyorum.

"Şimdi söyle bana. Kollarımı kavuşturdum ve ona tüm bakışların anasını gösterdim.

Büyükanne saatine bakar ve iç çeker. "Peki. Ama bunların hiçbirini annene anlatmayacaksın. Anlaştık mı?'

"Yasa dışı olmadığı sürece.

Sessizlikle karşılaştım.

"Büyükanne?

"Tabii ki hayır!

Hmm. Doğru gelmedi ama boşverdim. Seksen üç yaşındaki biri ne kadar sorun çıkarabilir ki?

'Birkaç sorun yaşıyorum ama yardıma ihtiyacım yok. Ve Eğlence Polisi'nin tüm *karakolunun* bana daha güvenli kıyılara kadar eşlik etmek için gelmesini istemiyorum, bu yüzden her şeyi sessiz tutmalısınız.

'Eğer annem öğrenirse -' ki annem soruşturma konusunda FBI'dan daha iyidir, o yüzden öğrenmesi çok muhtemeldir - o zaman neden seni koruduğumu açıklamam gerekecek. Beni buraya istihbarat için gönderdiğini biliyorsun.

'Hayatım, anneni nasıl daha iyi idare edebileceğini öğrenmelisin. Senin tek gerçek düşüşün o.'

"Doğru. Her küçük detayı sabırla araştırması ve bir insanın doldurmak için acele ettiği tüm o uzun duraklamaları yapması... bu korkutucu.

'Yıllar boyunca özenle geliştirdiği bir beceri. Kısaca anlatmak gerekirse: ev sahibim Yannis, kitapçı ve bar da dahil olmak üzere mülkü yıllardır kocam Konstantine'e kiralamıştı. Köhne içki alanı, ucuz bira içen ve kart oyunları oynayarak kumar oynayan birkaç yerliyi kendine çekiyordu. Kitapçı dükkânı hiçbir zaman iyi iş yapmadı çünkü Konstantine ondan vazgeçmişti. Evlendiğimizde burayı yenilemeye karar verdim.

Büyükanne ve onun evcil hayvan projeleri. Bu projeler dünya çapında pek çok maceraya yol açtı ve onu her zaman yeniden canlandırdı. Kendini bir tabureye bırakırken, "Devam et," diyorum.

"Tadilattan sonra kitapçıyı yeniden açtık, İngilizce ve Yunanca yeni kitaplarla doldurduk ama yine de sessizdi. Çirkin bar söndü ve poker oyuncuları taşındı. O bölgenin de yenilenmeye, yeni bir yöne ihtiyacı vardı. İnsanları buraya çekecek benzersiz bir fikir.

"Mantıklı.

'Bu köy alışılmışın biraz dışında, bu da çok yazık çünkü manzarası eşsiz. Ve sonra bir şimşek gibi çaktı

Yıldırım!' Gaff'ıyla ağzını kapatır. "Ah, canım. Tanrı ruhunu şad etsin. Ludwig...' Hatıralarıyla boğuşurken kelimeleri tükeniyor.

Büyükannemin altıncı kocası Ludwig, yıldırım çarpması sonucu bu fani dünyadan ayrıldı. Adam o kadar yanmıştı ki cesedi teşhis etmek için dişlerini bile kullanamadılar. Müfettişler bunu bir cinayet olarak görerek dosyayı kapattı.

Trajik bir yanlış yer, yanlış zaman vakası. '... gerçek bir mankafa.'

Nefesim kesildi.

"Biliyorum, biliyorum. Ölünün arkasından kötü konuşmamak gerekir ama Azrail'den o kadar çok kaçtı ki sonunda onu bulduğunda hiç şaşırmadım. Ludwig, arızalı fren olayından tüplü dalış fiyaskosuna kadar her türlü kazayı kıl payı atlattı. Kulağını koparan helikopter rotor kanatlarıyla olan yakın temasını da unutmayın. Yani, liste uzayıp gidiyor. ...'

"Soruşturmada bunların hiçbiri gündeme gelmedi.

Kaşları birbirine yaklaştı. "Ne soruşturması, hayatım? Büyükanne el sallıyor

Altı numaralı kocanın anıları. "Boş ver, o daha iyi bir yerde. "Evet, sanırım öyle. Zavallı büyükanne yıldırım düşeceğini tahmin edemezdi.

Yoksa onu mantar toplaması için ormana göndermezdi.

'Burayı bir tür seçkinler kulübü olarak düzenledim...'
sinsi bir kaş sallıyor. 'Müşteriler üyelik için ödeme yapabilir ve tesisleri kullanabilir ve benzer düşünen diğer insanlarla etkileşime girebilir.

Bazılarını bekliyorum

Esnaf birkaç şeyi bitirecek, sonra da hazırız ve bir lansman partisi verebiliriz.

Oh hayır, yine mi bu! "Bu seks partileri için bir kod mu? Yüksek alarmdayım. Burası bir seks odası. Kırmızı bir oda. Bir esaret odası. Büyükanne'nin annemin öğrenmesini istememesine şaşmamalı. Rezil olur. *Ben skandala uğradım.*

'Tanrı aşkına Evie, bu bir kink festivali ya da kafanda canlandırdığın o müstehcen şey değil. Bu yetmişli yıllarda *bir* kez oldu. İki kez, eğer onu da sayarsam... boş ver. O zaman daha doğmamıştın bile, bu yüzden neden hala bu kadar şaşırdığını anlamıyorum.

Saç diplerime kadar kızarıyorum ve keşke kendimi ısınlatabilsen diyorum.

Büyükanne'm sanki namuslu biriymişim

gibi başını sallıyor. "Ben daha çok tek eşlilikten yanayım, hepsi bu.

"Gerçekten. Evie, bazen çok mantıklı oluyorsun, bu beni öldürüyor." "Teşekkürler mi?" Cidden, çok ele avuca sığmaz biri.

"Bu güzel kapıların ardında, kelimelere tapınma anlamına gelen Epeolatry adında bir edebiyat harikalar diyarı var. Edebiyat kokteylleri, pürüzsüz caz ve klasiklerden günümüze kadar gerçek bir okuma materyali hazinesi sunacak bir gece kütüphanesi de diyebilirsiniz. Size göstereyim.'

Renklerin parlak kaleydoskopundan karanlık bir dramaya geçiyoruz. akademi estetiği. Mekan, ciltli kitaplarla dolu maun raflarıyla geçmiş yılların Gotik kütüphanelerini andırıyor. Koyu deri kanepeler ve altın yaldızlı zümrüt yeşili kadife koltuklar var.

Dökümlü dantelli perdeler güneş ışığını gizleyerek odaya karamsar bir hava verir,

gizemli bir hava. Çökmüş ve lüks. Taş büstler kaidelerin üzerinde duruyor ve ünlü Yunan yazarların isimlerini duyuran altın plakaları okumak için eğiliyorum.

Entri'ka dolu koridorlara açılan küçük kuytular vardır. Süslü avizeler odaya sıcak, film gibi bir aydınlık katıyor. Dekor çarpıcı, sanki her ayrıntı özenle düşünülmüş gibi. Sıra sıra dizilmiş pelüş taburelerin bulunduğu bir bar alanı var.

"Büyükanne, bu inanılmaz. Zamanda geri gitmek, başka bir dönemi

ziyaret etmek gibi. Kükreyen 20'lerin çökmekte olan caz dönemi.

'Öyle değil mi? Bu vizyona ulaşmak için bir bomba harcadım ve bu yüzden değerini kanıtlamak için daha fazla zamana ihtiyacım var'.

"Yannis bu yüzden mi kirayı yükseltmek istiyor?" Buna izin var mı?

Tıngırdayan küpeleriyle oynuyor, yalan söylemeye hazırlandığını belli ediyor. Bunu nasıl daha önce fark etmedim? Jet lag'ı suçla. Geldiğimde beni yakalayan yaşam gecikmesi.

Hangi yöne gideceğini merak ederek onu bekledim. Doğruluk mu yoksa düpedüz yalan mı? "Sanırım öyle. Kızarıyor ve gevşek bir omuz silkiyor. "Yannis para içinde yüzdüğümü düşünüyor, ama tahmin edebileceğiniz gibi bu kadar karmaşıklık ucuza geliyor. Ve bir adada yaşıyorsanız ve anakaradan teslimatlara ihtiyacınız varsa *her şeyin* fiyatı iki katına çıkar.

İçimi bir sıkıntı kapladı. 'Büyükanne, hayatının birikimini buraya mı yatırdın? Yoksa kocan mı finanse etti?'

Bakışlarını kaçırıyor. *Olamaz*. Annem bunu duyarsa çılgına dönecek. Gerçi para büyükannemin, yani istediği gibi harcama hakkı var. Sanırım bu teknik olarak onun

Sekiz kocadan miraslar ve hayat sigortası poliçeleri, ama bu hiç konuşulmadı, muhtemelen en iyisi de bu. Tanrı ruhlarını şad etsin.

Gerçekten neler oluyor büyükanne? Yannis ve torunu Georgios neden ensende soluyor? Bana kirayı arttırmakla ilgili saçmalıklar anlatma. İnanmıyorum.'

Zavallı küçük yaşlı kadın rutinini böyle bıraktı. 'Tamam, tamam iyi. Yalan söyledim. Sorun şu ki, kirayı *tam olarak* ödeyemedim. Hiç param kalmadı. Onlara mali açıdan kendimi toparlamak için birkaç aya ihtiyacım olduğunu ve faiziyle birlikte geri ödeyeceğimi anlatmaya çalıştım. Ama kabul edecekler mi? Hayır!'

Uzun bir iç geçirdim. 'Bu sen değilsin. Tadilat ve kira için nasıl doğru dürüst bütçe ayırmazsın? Büyükanne mali konularda çok bilgilidir. Bu genelde yapmayacağı bir hataydı.

Posy haklı ve büyükanne giderek daha mı unutkan oluyor? Bunu düşününce kalbim sıkışıyor.

Büyükanne yüzü düştü. "Bütçe yaptım ama işler kontrolden çıktı ve ben farkına bile varmadan hepsi gitti.

"Kocan tüm bunların neresinde? Aklıma korkunç bir düşünce geldi. "O öldü mü? *Şimdiden* mi?

Alay ediyor. "Neden ölmüş olsun ki, Tanrı aşkına! "Şey, tarihsel olarak konuşursak...

O bir petrol platformunda. TAMAM MI? Para sıkışık, bu yüzden düzenli bir gelirin bizi idare edeceğini düşündük.

"Petrol kulesi mi? Kaç yaşında o?"

"Yetmiş.

Ona dik dik bakıyorum.

"Altmış.

Başımı eğiyorum.

"Tamam, o elli yaşında, çok *olgun* bir *elli*.

Gerçekten, şaşırmamalıyım. "Doğru. Bu karmaşanın içinden nasıl çıkacağım? Annem bir istihbarat raporu bekliyor olacak ve ben de bunu tam olarak ifade etmeliyim, ekmek kırıntıları vermeliyim ama tüm somunu değil.

"Kira ödemediğin için seni hapse atmazlar, değil mi?

Bakışları nasıl cevap vereceğinden emin değilmiş gibi yer değiştiriyor.

"Yannis tehdit etti. Yunan Polisi'nin şefiyle aynı okula gittiğini ya da başka bir saçmalık olduğunu söyledi. Ama blöfün kokusunu bir mil öteden alırım.

Ellerimle yüzümü kapatıyorum. 'Ya blöf değilse? O zaman ne olacak?'

'Merak etme, yeni bir planım var! Bana biraz zaman kazandıracak ve onları sırtımdan atmak için. Kokteylde anlatırım.' Beni öptü ve gitmeye karar verdi.

Bunların hiçbirisi iyi değil. Gran bu işe ne kadar para yatırdı?

Yer mi? Süslü mobilyalar ne kadar tutuyor? Belki de hepsi kitaplara gitmiştir. Evet, Epeolatry edebiyat severler için bir cennet, ama Büyükanne başı sıkışırsa diye kendine her zaman parasal bir güvenlik ağı bırakıyor.

Kapının yanında, Büyükanne geri döner. 'Bir uyarıda bulunayım, Georgios ortaya çıkarsa tetikte olun. Etrafı gözetlemesine izin vermeyin. Muhtemelen değerli eşyalarımı teminat olarak alacaktır.

'Onu nasıl savuşturacağım? Onu kovmalı mıyım? Şansım yaver giderse kendimi bir Yunan hapishanesinde *bulacağım*.

'Hayır, sevgilim! Onu nezaketle öldür.' Kapıyı arkasından kapatırken bana telaşlı bir el sallıyor. Nasıl bu kadar sakin olabiliyor? Epeolatry'nin fırlatılması kurdu kapıdan uzak tutmaya yetecek mi?

Beni rahat bırakması için anneme ne mesaj vereceğimi düşündüm.

Kitapçı Biblioterapi bir harikadır. Yakında açılacak olan kütüphane bar Epeolatry ise tam bir gösteri merkezi. Büyükanne'nin birkaç para sorunu var, kitapçının köyün sakin tarafında olması gibi, ama daha sonra beni şaşırtacağı yeni bir planı var. Kocasını Konstantine uzakta çalışıyor, böylece endişelenecek bir şey daha azaldı. Büyükanne, birkaç sarsıntılı döneme rağmen ada hayatının tadını çıkarıyor gibi görünüyor. Evie.

Tüm bunlar ne kadar karışık, ama Büyükanne rahatsız görünmüyor, bu yüzden şimdilik peşini bırakıyorum.

Bir kızın buralarda yiyecek bulması için ne yapması gerekir?

Bölüm 5

Her zamanki gibi, evren sağlıyor ama asla istediğim şekilde değil. Karnım protesto için guruldamaya başlar başlamaz o ortaya çıktı. Yunan tanrısı, elinde

yeni pişmiş, mis gibi kokan bir kutudan başka bir şey değil.

Beklentiyle ağızım sulanıyor ama onun gibilere boyun eğmem ve eğmeyeceğim. Büyükanneimin tetikte olmam konusundaki uyarısını hatırlıyorum ama onun yaklaştığı her adımda kararlılığım azalıyor. Açlık sancılarını ve büyükanneimin bu sabahki hızlı çıkışını suçluyorum. Burada, yumuşak sabah güneşinin altında, uzaktan usulca vuran denizle birlikte kahvaltı etmeyi beklerken, o bana gemiden indiğinden beri tam olarak neler olup bittiğini anlattı.

Yolcu gemisi. Ne yazık ki, o kayıp, ben açlıktan ölüyorum ve *o da* burada.

"Dün kötü bir başlangıç yaptığımız için üzgünüm. Georgios bana hain kalbini gizleyen sıcak bir gülümseme veriyor. Bu numaraları romantizmde görmüştüm.

Milyonlarca kez romanlar. Bu tür boğucu bir gülümsemenin işe yarayacağını mı düşünüyor? Benim gözetimimde değil. Muhtemelen kira parasını telafi etmek için satabileceği değerli eşyalar arıyordur. Adamı tam olarak suçlayamam ama suçlayacağım çünkü büyükanneim öyle söyledi.

Onunla hiç ilgilenmiyormuş gibi davranıyorum ve kitabımın sayfalarını çeviriyorum, o bu kadar yakınımda dururken ve ben bu kadar açken tek bir kelime bile alamıyorum.

Kapağı kaldırıyor ve yerimden fırlayıp kutuyu elinden kapmamak için kendimi zor tutuyorum. Tarçın ve şurubun tatlı kokusu ılık havayı parfümlüyor. Günaha girmemeliyim.

'Büyükanneim özellikle sizin için taze *loukoumades* yaptı ve Floretta bu sabah. Son birkaç gündür işler karıştığı için üzgünüz.

Kaşlarımı kaldırıyorum ve kedilerin yaptığı gibi ona yavaşça bir göz atıyorum, böylece hiç etkilenmediğimi kanıtliyorum, oysa hiç de öyle değilim. Midemin kendi aklı var ve bana hemen dalmamı söylüyor, ahlaki değerlerin canı cehenneme! "Peki büyükanneim yaşlı bir bayanı bir yemek yüzünden azarladığını biliyor mu?

birkaç avro?' Bana bak, kayıtsız kahraman rolünü oynuyorum! Bu onu kahraman mı yapar? *Bu kurgu değil, Evie!*

'Şey, tam olarak değil...'

Bir elimi kaldırdım. 'Büyükannem bana her şeyi anlattı, sen de saklayabilirsin. Loukoumades'i bırak. Büyükannenin sevgiyle yaptığı belli olan bir hediyeyi reddetmeyeceğim. Keşke Posy beni şimdi görebilseydi! O bile hesaba katılması gereken bir güç olduğumu istemeye istemeye kabul etmek zorunda kalacaktı.

Georgios kutuyu uzatır. 'Bekle,' der ve arabasına doğru dışarı fırlar.

Zaman kimseyi beklemez ve bu ısırık büyüklüğündeki neşe topları hala sıcaktır. Bir tanesini ağzıma attım ve evet, bunlar rüyaların yapıldığı şeyler. İçi yumuşacık, dışı çıtır çıtır ve tatlı. Georgios iki paket kahve ile geri geliyor. Adama hakkını vermek lazım - gerçekten çok çaba sarf etmiş. Keşke daha güçlü olabilseydim ve onu buz gibi bir bakış ve gergin bir suratla yoluna gönderebilseydim. Ne yazık ki vücudum besin istiyor, işte buradayız.

"Yunan kahvesi sever misin?" diye soruyor bana bir fincan uzatırken. "Kafeinsiz mi?"

Georgios başını sallıyor.

"O zaman evet. Bir yudum alıyorum. Evdeki kahveden daha sert, filtre edilmemiş gibi daha yoğun. Bu turbo şarjlı bir versiyon ve ben kendi adıma bundan hoşlanıyorum. Bana kur yapıyormuş gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Ve bu bir sorun.

Çünkü bunun beni yanına çekmek için sinsice bir oyun olduğunu hissediyorum. Onun gibiler genelde benim gibilere kur yapmaz. Bu sıradan bir Jane değil, çirkin ördek yavrusu

Mazeret, farklı olmamız. O, tasarım güneş gözlükleri, devasa egosu ve süslü deri mokasenlerle kaplı ayaklarının dibine düşmemi bekleyen haliyle. Ve ben, bir komployu bir mil öteden tanıyabilen Romancelandia'nın tam teşekküllü bir üyesi.

Kendime onu 'nezaketle öldürmem' gerektiğini hatırlatırken bir yandan da tetikte oluyorum. Gerçekten, ne yapmaya çalıştığını anlayana kadar kahvaltı boyunca ona bakmayı umursamıyorum.

"Burası sessiz. Kitapçıyı işaret ediyor.

Şimdiye kadar tek bir müşteri bile gelmedi ama henüz erken ve sanırım turistler yakında ada saatine geçecek, yaz tatiline alıştıkça ritimleri de durgunlaşacak.

Aynen öyle. O zaman neden sen ve ailen büyükanneye biraz nefes alması için izin vermiyorsunuz?

Burası devam edecek ve yakında paranızı faiziyle birlikte geri alacaksınız.

Loukoumadeler içime çekmek için yalvarırken tüm bu sohbet zor. Cevabını beklerken narin bir ısırık alıyorum.

Bunu düşünüyor. 'Anlıyorum, işler onun için gerçekten zordu...' 'Ben o kadar ileri gitmezdim. Büyükannem her zaman böyle projelerle uğraşır. Tamam, evet sık sık tutuklanıyor, bu yüzden çok fazla hareket etmesi gerekiyor, *ya da*

Brooklyn'deki evine geri dönecek, ama mesele bu değil. Mesele şu ki, bir vizyonu olduğunda onu hayata geçiriyor. Bu küçük Santorini köyü ona sahip olduğu için şanslı ve bunu henüz görmediğinizi biliyorum, ama göreceksiniz. Bu sakın yeri haritaya koyacağına inancım tam. Umarım başka bir cinayet soruşturması için değil, ama bunu kendime saklıyorum.

Georgios kaşlarını çatıyor, sanki bana tam olarak inanmıyormuş gibi. Bunu anlıyorum. Büyükannemi ve onun olağanüstü hayatında başardığı pek çok şeyi bilmiyor. "Sadece büyükbabamın ödemesi gereken faturalar var. Floretta ondan sonsuza dek beklemesini bekleyemez ve şimdi kocası da gitti. Ya burası hiç faaliyete geçmezse? O zaman ne olacak?"

Büyükannemin *asla* başarısız olmadığına onu nasıl ikna edebilirim? "Benim sözüme güvenmek zorundasın. İş söz konusu olduğunda sihirli bir dokunuşu vardır. Ve evet, bu durum ideal değil ve onun karakterine hiç uymuyor..."

Sözümü kesti. "Floretta faturaları ödeyemeyecekse tadilatı tamamlamamalıydı.

Buna gerçekten itiraz edemem. Neden kirasını hiç düşünmeden her şeyini buraya yatırdı? "Bunu ileteceğimden emin olabilirsiniz. Şimdi sakıncası yoksa, okunması gereken kitaplarım var.

Başını sallayarak, Yunan çörekleri kutusunu da yanına alarak dışarı fırlar. Canavar! Gerald Durrell'in *Ailem ve Diğer Hayvanlar* adlı anı kitabına geri dönmeye çalışıyorum, ama bir şey beni rahatsız ediyor ve sayfadaki basılı kelimeleri özümsememi imkansız hale getiriyor. Georgios dedi ki: *Faturalarını ödeyemiyor. Çoğul.*

Lafın gelişi miydi, yoksa bir sürü insana borcu mu var? İş dünyasında dedikleri gibi, matematik matematik değildir. Büyükanne şehrin her yerine borç yığacak biri değil. O konuda tertemizdir. Gün batımında ona sorarım.

*

Tahmin edildiği gibi, gün ısındıkça müşteriler akın ediyor, bazıları sadece güneşin ısırmasından kaçmak için, diğerleri ise sergilenen kitapları incelemek için. Tezgâhın arkasına saklanarak çoğundan kaçmayı başarıyorum. Yaşlı bir adam içeri girdi,

Kitapları alıp farklı bölümlere koyarken bir yandan da puro içiyor ve Gran'in titizlikle koruduğu renk düzenini karıştırıyor. El değmemiş yeni kitapların onun pasif içiciliğinde bulanıklaşması bir suç!

Bu insanlarla temas, büyük ihtimalle de yüzleşme anlamına gelecek. Başka bir senaryoda ondan tamamen uzak dururdum, ama bu insanların sesi olmalıyım.

kendi adına konuşamayan değerli kitaplar. Gah. "Affedersiniz, efendim?"

Kaşlarını kaldırıyor. Yani havadan sudan konuşacak biri değil? Belki de İngilizce anlamıyordur. Gran'in önerdiği gibi bir çeviri uygulaması indirmeliydim.

"Puronuzu dışarıda içebilir misiniz? Purosunu üflerken taklit ediyorum ve sonra dışarıyı gösteriyorum.

"Dışarıda mı?" diyor kaşlarını çatarak. Tamam, anlıyor. Benim hatam.

"Evet, dışarıda. Ona kazanan bir gülümseme veriyorum.

Ciğerlerini zehirli bir maddeyle doldurmayı seçtiği için onu yargılamak. Yaşa ve bırak yaşasın benim sloganım.

Bana kötü kötü baktı ve mırıldanarak çekip gitti. Tanrım, müşteri hizmetleri tam bir mayın tarlası.

O günün ilerleyen saatlerinde kitapçıyı kapatmak üzereydim ki telefonum çaldı ve beni şaşırttı.

The Precinct'ten gelen grup videosu.

"Anne, ekrana bak," diyorum ezilmiş, sarkık bir küpe görüntüsüyle karşılaştığımda.

Annem iç çekiyor. "Neden sesimizi eski usul kullanamıyoruz?"

"Yapabiliriz ama sesli sohbetlerde yüz yüze sohbetlerdeki nüansı yakalayamazsınız" diyor Posy ve ekliyor: "Arayan kişinin iç kulağına değil de yüzüne bakıyorsanız tabii.

Fazla dramatize ediyorsun, Posy. Şimdi, senin metnin hakkında, Evie. Bunların *hiçbiri* kulağa hoş gelmiyor. Kocasını nerede?"

Bu oyunu doğru oynamalı ve Gran'e işleri kendi başına düzeltme şansı vermeliyim. "Konstantine bir petrol platformunda çalışıyor.

"Petrol kulesi mi? Annem başını sallar. 'Yani bir aydır tanıdığı bu adam onunla evlenip sonra da çekip gidiyor mu? Bu hiç mantıklı değil.

"Tadilat bütçelerini aştı, bu yüzden maaş getirmek için açık denizlere gitti.

"Tamam, dekorasyon için her şeyi yapmasını anlayabilirim - bu Gran; ucuza bir şey yapmaz - ama nasıl olup da

onu öyle bırak.'

Gözlerimi deviriyorum. 'Kaçtığı falan yok. Ayakta kalmalarına yardım etmek için çalışıyor.

'Birikimleri gerçi; bana tüm parasını tükettiğini söyleyemezsiniz değil mi? Bu imkansız.'

'Gerçekten, hiçbirimiz Gran'in finansal olarak nerede durduğunu bilmiyoruz. Neden bilelim ki? Mutlu ve sağlıklı olması bizi ilgilendirmez - ki öyle.

Annem sanki sabrını sınıyormuşum gibi uzun bir iç çekti. "Sevgilim, ithalat-ihracat işi yıllar içinde şaşırtıcı derecede iyi gitti. Kadının bir sonraki büyük şeyi bulma konusunda bir becerisi var. Bu paraların çoğunu bir kenara saklıyor ve şimdi de parayla mı uğraşıyor? Hayır. Bu işte bir bit yeniği var.

"Evet, çok şüpheli. Posy başını sallıyor. 'Büyükannemin hakkını vermek lazım, işlerin ithalat-ihracat kısmına gelince çok zeki. Hayatının geri kalanı tam bir felaket.

Kıllandım. "Hiç de öyle değil, Posy. O gerçekçi yaşıyor, aksine *bazı insanlar*.'

Posy'nin nefesi kesilir. "Beni mi kastediyorsun?" "Eğer ayakkabı uyuyorsa.

"En azından ben-

"Şimdi, şimdi, tüm bunlara başlamayalım," diyor annem, bizi sayılamayacak kadar çok kez hakemlik yapmış olarak. 'Elimizdeki konuya odaklanabilir miyiz lütfen? Her şeyin yolunda olduğunu düşünüyor olabilirsin Evie, ama eğer büyükannen para sıkıntısı çekiyorsa, bunun nedenini bulmamız gerekir.

"Öyle mi? O yetişkin bir kadın. Bunu kendi başına çözemez mi? Belki de parası yatırımlara bağlanmış, kim bilir, ama o istemiyorsa burnumuzu sokmak bize düşmez.

Annem burun kemiğini sıkıyor.

"Bir *milyon* yaşında," diyor Posy, sesi yüksek. 'Gitti ve dokuzuncu kez evlendi, Evie. Dokuzuncu. Kocasını kayıp ve para sıkıntısı çekiyor. Uyan artık! Yani, bu adam *gerçek* mi ki? Muhtemelen hepsini kriptoda ya da çılgınca bir şeyde kaybetmiştir.'

"Neden onu uydursun ki?" Dürüst olmak gerekirse, ailem iyi bir komploya bayılır.

"Posy'ye katılıyorum," diyor annem. 'Bir terslik var. Bu tarafı araştıracağım.

Eğer annem burnunu sokarsa, büyükannemin sırları güvende olmaz.
Çözülmesi gereken bir gizem olduğunda annem kemikli bir köpek gibidir.
"Keşke yapmasan," diyorum, her heceden bıkkınlık akıyor. 'Ona göz
kulak ol, Evie. Bir şeylerin peşinde.
Hangi gezegende yaşıyorlar?

Bölüm 6

Gün ilerliyor ve hala Gran'dan bir iz yok. Bir an için kemerli pencerelerden dışarı bakıyorum. Uzakta, mavi çatılı, beyaz, kubbeli evler uçurumun tepesine kadar üst üste dizilmiş, hepsi de masmavi deniz manzarası için birbiriyle yarışıyor. Bir kartpostal gibi mükemmel bir görüntü. O kadar güzel ki neredeyse gerçekmiş gibi hissettirmiyor. Kitapçıya geri dönüyorum, burası ise tam bir renk cümbüşü.

Renk blokları kitap kurtları arasında çok moda, ancak mavi denizin fon oluşturduğu bir ortamda gerçekten de çok işe yarıyor. Kitaplar, sanki bir sonraki kumlu ayaklı turist tarafından seçilme umuduyla sırtlarını gösteriyormuş gibi göze çarpıyor.

Stok koleksiyonunu inceliyorum. Büyükannemde romantizmden gotik kurguya, bilimkurgudan klasiklere kadar her türden kitap var. Seyahatnameler ve anılar var ve Yunan yazarları ve Yunanistan'da geçen öyküleri öne çıkarmış.

Müşteriler seyrek olsa da, iş bulma sitelerine göz atıyorum. Küçük bağımsız stüdyolarda birkaç kitap keşif işi var, romantizm merkezli değil ama

İşi alırsam belki bunu değiştirebilirim. Her ihtimale karşı başvuruyorum. CV'm güncel, bu yüzden başvuru süreci uzun sürmüyor. Karakter referansı olarak Hollywood filmlerinin asistanı Penelope'yi kullanıyorum ve ona bir mesaj atarak benim kabarcıklı, ışıltılı kişiliğimi onaylamak söz konusu olduğunda ağdalı konuşmak zorunda kalabileceği konusunda onu uyarıyorum. Mülakat paniği moduna girilmesine izin vermeyeceğim ama ciddi bu bir edebiyat işi olduğuna göre neden bir dizi e-posta ile mülakat yapamıyoruz? Eminim İngilizce diline hakimiyetim bu şekilde daha iyi ifade edilebilirdi. Yine de, kimse bu yolu tercih etmiyor ve görevimin büyük bir kısmı işverenlere e-posta göndermekken bu ne kadar tedbirsizce bir davranış?

Söz ustaları mı?

"Sevgilim! Nasıl geçti, sorumlu olmak hoşuna gitti mi? Büyükanne içeri süzülüyor, arkasındaki güneş ona bir melekmiş gibi bir hale veriyor. Tanrım, onu seviyorum.

"Kesinlikle olmaz. Dudaklarına yapışmış köca bir puro ile kitapların

üzerine zehirli dumanlar soluyan üstü başı perişan yaşlı adamı anlatıyorum.

"Ooh, bu Zorba. Domuz çiftliği var. Seni endişelendirmesine izin verme hayatım. Çiftliğin günlük idaresini oğlu devraldığı için canı sıkılıyor ve ziyaret edip kitapların renklerini karıştırmayı seviyor.

Büyükanne beni dışarı çıkarıyor ve orada günün sıcağında uyuklayan bir grup pasaklı köpek görünce şaşıyorum. Gerçekten de köpek(ler) için bir adamı görmeye mi gitti?

'Altı köpek mi büyükanne? Neden?'

Elleri kalçalarında, "Bir arkadaşım bana onlardan bahsetti. Bunlar kimsenin istemediği kayıp ve kırık uyuz itler. Bu yaşlı adam Zeus. Romatizmalı bir gözünü açıp hemen kapatan gri yüzlü kocaman bir köpeği işaret ediyor. "Üç yıldır kulübede. Üç yıl! Bunu kabul edemezdin. Onu sahiplenmeye gittim, sonra olaylar birbirini izledi ve hepsi benimle birlikte eve geldi. Hiçbir hayvan sevgiye aç kalmayı hak etmez ve burada bol bol sevgiye sahip olacaklar.

Büyükanne tüm işlerinde kurnaz olsa da, özünde yumuşak kalplidir.

Ten rengi bir tüy yumağı bana doğru koşuyor ve sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi ağırlığını bacaklarıma gömüyor, küçük boyutuna rağmen heyecanı ile neredeyse beni deviriyor. "Kim bu muhteşem köpek?

"Bu sevimli tüy yumağı Sör Spud.

"Çok tatlı bir şey. Diğerlerinin isimleri ne?" Sir Spud'ın başını okşuyorum ve elim kirleniyor ama sarılmak için onu kucağıma almaktan kendimi alamıyorum. Çok şirin bir yüzü var ve kucağa alınmak için can atıyor.

"Ufaklığın adı Pee Wee. Lily de utangaç, ürkek beyaz olan. Houdini kaçınılmaz olandan kaçabilen sinsî köpek ve Pork Chop ...' Kısa süreliğine duyma yetimi kaybedeceğim kadar yüksek bir geri tepme sesi çıkaran brindle renkli bir köpeği işaret ediyor.

"Bu ... mıydı? Zehirli bir koku diğer tüm duyularımı yok ederken kelimelerim azalıyor.

Dakikalar sonra öksürerek ve sıçrayarak kendime geliyorum.

"Tanrım," diyor büyükanne, gözleri akmamış yaşlarla parlıyor.

'Bu çok

düpedüz atomik. Beni Pork Chop'un çöp kutularına girip her türlü kötü şeyi yiyen bir sapık olduğu konusunda uyardılar. Sanırım sindirim sistemi üzerinde bir etkisi var.

"Tahmin mi ediyorsun? Vay canına. TAMAM. Diyetini hemen değiştirmeliyiz.'

Büyükanne başını arkaya atar ve güler. 'Onları gemiye uygun hale getireceğiz; merak etme. Ve iyi bir ovmaya ihtiyaçları olacak, sevgilim. Sakıncası var mı?'

Büyükannemin irili ufaklı altı uyuz köpeği yıkarken nasıl yaralanabileceğini düşünene kadar itiraz etmeye devam ediyorum. Eğer benim gözetimim altındayken gerçekten kalçasını kırarsa, annemle başım her türlü belaya girer ve Posy bunun sonunu duymama asla izin vermezdi. "Zorluyorsun.

"Biliyorum. Kıkırdıyor. "Ama önce şu içkiyi içelim ve sana planımı anlatayım.

Uzo, votka ya da şeftali likörünü eksik etmemem konusunda bir uyarı ile birlikte bir sürahi uzotini kokteyli yapmaya gönderildim. "Tarçın çubuğuyla karıştırmayı ve taze limon sıkarak bitirmeyi unutmayın. Döndüğümde büyükannem bir şezlonga uzanmış, kendisine hayranlıkla bakan Zeus'u okşuyor. Büyükanne teklif edilen içkiyi alıyor ve dudaklarını şapırdatıyor. "Yeterince uzo içmemişsin ama iyi gidiyorsun.

Bir yudum aldım ve öksürdüm. "İçinde bir fili devirecek kadar uzo var! Houdini sandalyemin altına kaçıyor. Diğer taraftan çıktığında onu okşamaya gittiğimde ortadan kaybolduğunu görüyorum. Nereye gitti ki? Yanılmadığımdan emin olmak için eğildim ama ondan hiçbir iz yoktu. Ya çok hızlı ya da gerçekten kendini yok edebiliyor.

"Pish-posh. Bu edebi kokteyl listesine girecek mi, girecekse adını ne koyacağız?

"Hmm. Bunu düşündüm. Büyükanne Epeolatry'nin kokteyl menüsü için her türlü karışımı 'araştırıyor' yani içiyor ama sadece en iyisini istiyor çok lezzetli. "Bunun adını Nora Roberts koyalım. Her türde yazabilen ve başarılı olan bir yazar, tıpkı bu kokteylin farklı tatları gibi.

'O zaman bunu bir yere yaz, sevgilim. Yoksa unutabilirim. Unutması mümkün değil, çelik bir tuzak gibi bir zihni var, ama ben de ona uyuyorum ve notu telefonuma yazıyorum. Benim unutmam daha muhtemel, bu yüzden

Büyükannemin burası için yaptığı tüm planların notlarını derliyorum, böylece yeni ve parlak bir kitap izciliği işi çıktığında çekip gitmek zorunda kalmam durumunda ona bir tür sistem kurmasında yardımcı olabilmeyi umuyorum. Aşk romanlarını filme dönüştürmek için ne kadar can atıyor olursam olayım, ondan ayrılmak çok zor olacak.

'Yannis ve Georgios'u senden uzak tutacağından emin olduğun şu planı bir dinleyelim. Annem ve Posy çoktan telefonda sorular.'

"Dur tahmin edeyim, Konstantine'in gerçek olmadığını mı düşünüyorlar?" Gözlerimi iki kez kırıştırıyorum. "Ee.

"Bu ikisi her zamanki gibi şeffaf.

Ne kadar kötü büyükanne? Bu para sorunları? Sanırım sadece kirayı ödeyemiyorsun?"

"Çok iyi değil ama aynı zamanda içinde bulunduğum en kötü durum da değil. Tadilat için bazı esnaflara borçluyum İş. Ama Yannis'i ve yasaklama emri meselesini halletme şeklim çok zekiceydi, böylece beni ziyaret edip rahatsız edemeyecek.

Kaşlarım havaya kalktı. "Kendini bilerek mi tutuklattın? Houdini yeniden ortaya çıkıyor, bacağımın arkasını yalıyor ve tekrar kayboluyor, ama ben Büyükanne'nin açıklaması karşısında onun sihirli yeteneklerini düşünemeyecek kadar şok olmuş durumdayım.

Gözleri yaramazlıkla parıldıyor. 'Evet! Ne eğlenceli! Ancak torunu Georgios'un Amerika'dan ziyarete geleceğini bilmiyordum, bu da işleri biraz karıştırdı. Ne yazık ki onun gibiler için kolay bir çözüm var. İyi bir şey yapmadığını ima eden gırtlaktan bir kıkırdama çıkarır.

Açıklanamaz bir şekilde aklım Santorini çevresinde bir kişinin başına gelebilecek birçok kazaya gidiyor. Şu uçurumlar, tam bir katil.

Büyükanne devam ediyor, "Georgios'a kur yapacaksın. Adam senin ellerinde oyuncak olacak, Evie. Ve bu bana yapmam gereken problem çözme işi için biraz zaman kazandıracak. Kendini alkışlar gibi sertçe alkışlıyor

Böyle cesur bir planla geldiğiniz için alkışlıyorum. Galibiyetleri kutlamaktan yanayım ama *bunlar* deli bir insanın mırıldanmaları. "İyi bir ve ben burada bir tanesinin tam ortasındayım. İnsanın ruhunu canlı tutuyor, sevgilim!"

Yani şaka yapmıyor mu? Bekle - ne? Burayı kurtarmak için parlak fikrinin beni pezevenkleştirmek olduğunu mu ima ediyorsun? Kesinlikle olmaz!' Uztini'deki alkolün beni yanlış bir güvenlik duygusuna sürükleyip sürüklediğinden emin değilim ama bunun olacağını tahmin etmemiştim. Ve gerçekten de görmeliydim. Hiçbir şey asla ailemde basit.

Lütfen. Seni pezevenk! Beni ne sanıyorsun? Tek yapman gereken adamla çıkıyormuş gibi yapmak, hayatım. Sahilde birkaç yürüyüş. Mum ışığında bir ya da iki akşam yemeği. Muhteşem yıldızlı Santorini gökyüzünün altında biraz yalnız zaman. Tüm sorunlarımı çözene kadar onları tatlı tutmanın tek yolu bu. Tabii senin daha iyi bir fikrin yoksa?"

'Yani, annemden kolayca borç para alabilirsin. İşte bir fikir.' Gözleri sertleşti. 'Soğuk cesedimi çiğnersin. Bunun sonunu asla duymam. Para sıkıntısı çektiğimi öğrenirse işlerimi karıştırmaya başlar - kimi kandırıyorum, muhtemelen zaten karıştıırıyordu!

Yikes!

"Posy o zaman? Akıldan çok parası var ama ben kimim ki yargılayayım? Büyükanne alay ediyor. 'Benim değerli torunumdan borç para mı alacaksın? Bu çok alçakça.

Buna tenezzül etmeyeceğim.' Utangaç ve ürkek Lily, büyükanne Sandalyesinin gölgesi altında pozisyon almadan önce ayak bilekleri, korku dolu

Bakışları sanki yeni evinden tam olarak emin değilmiş gibi bir o yana bir bu yana dönüyor. 'Yine de, diğer *değerli* torununuzun bir adamla sahte bir şekilde çıkmasına izin verirsiniz.

Ailenden borç isteyemeyecek kadar gururlu olduğun için mi?

Kokteylinin geri kalanını içiyor ve bir tane daha içmek için bardağı uzatıyor. "Evet, bu kesinlikle doğru, Evie. Tüm bu senaryo *sahte* olurdu, bu nedenle beni gösterdiğin gibi bir et satıcısı değilim. Ve Hadi ama, eğlenceli olurdu, değil mi?"

Dehşete düştüm. Söyleyecek söz bulamıyorum. Bu senaryoda o kadar çok sorun var ki nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Ve vahşi büyükanne kurtarmaya yetecek kadar parası olmayan maddi açıdan fakir torun olduğum gerçeğine hayıflanıyorum. Ne şansımız var ki? Şimdi bu çirkin teklifle başa kaldım. "Biliyorsun bu benim en kötü kabusum. Ayrıca, gerçekten tipim değil."

'Sana güvenim tam. Bunu sevgili büyükanne için yapar mısın, hayatım?' Çaresiz küçük yaşlı kadın kişiliği tekrar devreye giriyor.

Başımı eğiyorum. Bunun beni her seferinde etkilediğini biliyor, lanet olsun. Bunun bir saçmalık, bir numara, bir oyun olduğu apaçık ortada olsa da, görmezden gelmek zor. "İşe yaramayacak.

"Neden?"

Zeus sanki büyük bir cins değil de bir kucak köpeği olduğuna inanıyormuş gibi kucağıma atlıyor. Ben düzeltmeden önce bir an için sandalyenin üzerinde geriye doğru sallanıyoruz. Leş gibi kokuyor ve bahse girerim bu arsız köpeği yıkmak için büyük bir mücadele vereceğim. Onu yavaşça yere yatırıyorum ve keçeleşmiş tüylerini okşuyorum. "Çünkü o bir Yunan tanrısının timsali ve ben de... benim.

Kaşlarını çattı. "Bu da ne demek şimdi?"

"*Büyükanne*. Georgios'un alışık olduğundan şüphelendiğim cilveli, kıkırdayan, saçlarını savuran, kendine güvenen tiplerden değilim.

İşte bu yüzden mükemmelsin Evie. Sadece bu görev için değil, kalbini çalan şanslı adam her kimse onun için de. Uyum sağlamıyorsun; göze çarpıyorsun çünkü kendinden başka bir şeymiş gibi davranmıyorsun. Sadece özel insanların dünyasına girmesine izin veren güzel bir kitap

kurdu.

Büyükannem bana karşı hep böyleydi. Beni destekliyor, herkes beni değiştirmeye çalışırken gerçek beni değiştirmedığım için bana övgüler yağıdırıyor.

Bana sosyal beceri eksikliğimin bir eksiklik *değil*, bir süper güç olduğunu söylüyor. Yıllar boyunca bana kendime sadık kalmam ve gerektiğinde sağlam durmam için güven verdi. Ya da durum gerektiriyorsa yalan söyleyerek insanlardan sosyal olarak daha kabul edilebilir, kibar bir şekilde kaçabilmemi sağladı. Ancak, Gran hala

Bir erkekle çıkıyormuş gibi yapmamı bekliyor, o yüzden bu kadar kolay kazanmasına izin veremem. "Gülünç görevini kabul etmem için beni yumuşatmaya çalışıyorsun.

Fluffball Sir Spud benimle aynı fikirdeymiş gibi havlıyor.

Büyükannem canlı mavi gözlerini bana diyor. Onda zamanın asla köreltmediği çok fazla canlılık var. Onu varlığımın her zerresiyle seviyorum, her ne kadar evcilleştirilemez ve vahşi olsa da.

"Yağcılık işe yarayacak mı? Çünkü eğer işe yararsa, seni nasıl sevdiğimi saymama izin ver.

Eğer bu da olmazsa, suçlunun sen olduğunu bildiğim halde annene senin adına kaç kez yalan söylediğimi hatırlatabilir miyim? Biraz şantajı kim sevmez ki? Bakalım, bir hafta okula gitmediğin zaman vardı çünkü okulun boşaltılmasıyla ilgili bir şüphe bulutu altındaydın.

Olimpik yüzme havuzu şakası.' Anneme yakışır bir gözdağı verir gibi bakıyor. "Sen yaptın, değil mi?

Dudağımı ısıriyorum. Şimdi yalan söylemenin bir anlamı var mı? Zeus Sanki benim de itiraf etmemi bekliyormuş gibi, neredeyse insani bir bakışla bana bakıyor. Çok geçmeden tüm köpekler aynı şekilde bana bakmaya başladı.

Gerçeğin ortaya çıkmasını bekliyorlar. Bu tür bir inceleme altında yalan söyleyemem! *Tamam*. Evet, ben yaptım. Plajda mayo giymek başka bir şey, okulda bir grup hormonlu çocuğun müstehcen yorumlar yapması bambaşka bir şey. CCTV kameraları o gece kapalıydı, bu yüzden faili yakalamak için ellerinde yeterli kanıt yoktu.

"Şanslıydım. Ama yine de senden şüphelendiler?"

Şanslı değildim. Havuz kenarındaki kameraları devre dışı bıraktım. Ama otoparktaki kameraları göz önünde bulundurmadım. Müdür olayı beş şüpheliye indirdi ama kim olduğunu kesin olarak kanıtlayamadı. Pee Wee ağzında çiğnemek için bir oyuncakla koşarak geliyor.

Sanki şimdi gerçeği söylediğim için arkadaş olabilmışiz gibi kucağıma atılıyor. "Kıl payı.

"Ertesi yıl daha dikkatliydim. "Kırık

acak mı?

"Evet, sahte.

Büyükanne güler. "Ne kadar muhteşem. Annen hiç şüphelenmedi mi?" 'Hayır, Posy'ye bisikletimden düştüğüme şahit olduğu yalanını söylemesi için para verdim ve sahte hastane ziyareti. Haftalar önce kendime girip çıkabileceğim bir alçı yapmıştım. Ve Posy bana ödeme yaptırdı, ona teklif ettiğimin iki katında ısrar etti, ama buna degeceğini düşündüm. Ayrıca, sırrımı saklamak zorunda kalmıştı çünkü kendisi de bu oyunun bir parçasıydı.

"Genuis.

'Okullarda yüzme yasadışı olmalıdır.

'Şey, sevgilim, gördüğüm kadarıyla, biraz şamata için oldukça uygunsun. Hayatın boyunca bu dolandırıcılıkları yaptın.'

"Sadece kendimi rahatsız hissettiğim durumlardan kaçınmak için. Sahte randevular gibi mesela. Gerçekten kimseden borç para almayacaksa başka ne seçeneğimiz var?

Elini göğsüne koyarak şezlonga yaslanıyor. 'Neden... Birden kendimi iyi hissetmemeye başladım. Kalbimden olabilir.'

Bu senaryonun geçmişte birçok kez oynandığını gördüğüm için gözlerimi kısıyorum. "Bu annemde işe yarayabilir ama bende yaramaz.

"Ne?

"Kırılğan yaşlı kadın". Tüm sağduyuma rağmen, görevinizi kabul edeceğim, ancak bana söz verirsiniz, anneme daha önce yaptıklarımın bahsetmeyeceksiniz. Ne kadar az bilirse o kadar iyi.' Tanrım, eğer annem yaptıklarımın yarısını bilseydi.

Yaptığım eşek şakaları için bir tür yıpratıcı toplum işi dayatırdı, böylece dersimi falan almış olurum. Düşünmeye bile değmez.

'Dudaklarım mühürlü, sevgilim. Sanki senin sırlarını dökecekmişim gibi, ne kadar sulu olsalar da.

"Hepsi kendini koruma adına yapıldı büyükanne.

'Evet, sevgilim, ama her zaman tahmin edilemez olmayı ve izlerini örtmeyi gerçekten öğrenmelisin. Her zaman, tekrar ediyorum, *her zaman* bir mazeretin olsun.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Tecrübelerinize dayanarak mı konuşuyorsunuz?

Bana dik dik bakıyor. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok.

Tüm bu mazeret muhabbeti bana büyükanne'nin beş numaralı kocasını hatırlattı. Avustralya'dan Jimmy, nadir görülen bir ayı saldırısında korkunç bir şekilde acı çekmişti. Büyükanne Sydney'den Hobart'a yat yarışına katılmak için kilometrelerce uzaktaydı, bu yüzden olaya karışmış olamaz. Adama ölümcül şekilde saldırması için bir damla ayı ayarlamış olamaz. Onlar vahşi hayvanlar! Nedense Avustralyalı dedektif Gran'den son derece şüphelenmişti ama

mazereti kaya gibi sağlamdı. Güç sahibi bir adamın savunmasız bir kadını sindirmeye çalıştığı bir başka vaka.

"Ee, sevgilim. Yakışıklı Georgios ile ilk randevunu nasıl gerçekleştireceksin? Kim bilir, belki de adama gerçekten aşık olursun ve ben de seni adamda tutabilirim.

"Hiç sanmıyorum. Hollyweird arıyor, unuttun mu? Sahip olmadığım tüm bağlantılarımı kullanarak kendime yeni bir kitap gözcülüğü işi bulmaya kararlıyım.

'Film işinde tanıdıklarım var. Santorini görevinizi tamamladıktan sonra kolayca birkaç telefon görüşmesi yapabilirim.

Başımı salladım. "Teşekkürler büyükanne, ama bunu kendi başıma yapmayı tercih ederim.

"Elbette, buna saygı duyarım.

'Georgios'u nerede bulacağım? Ve onunla nasıl sohbet etmeye çalışacağım? Böyle bir şeyi düşünmek bile cenin pozisyonunda kıvrılmak istememe yetiyor. Ama bunu, bana olan hayranlığına rağmen gerekirse şantaja boyun eğecek olan sevgili büyükannem için yapmalıyım. Geçmişte gömülü kalması gereken bazı sırlar vardır.

Büyükanne bardağını doldurmak için uzatıyor. Kadın kesinlikle bir kenara koyabiliyor. 'Georgios her zaman Kamari Plajı'nda, bu yüzden o muhteşem vücudundaki muhteşem bronzluk. Onunla sohbet etmeye gelince, sen her gün aşk romanları okuyorsun. Sadece senaryoyu takip et.

Bir buluşma...? "Gah. Tüm bunları duyuyor musunuz, Sir Spud? Sırtüstü yatmış, dili bir yana sarkmış, çimenlerin üzerinde sırtını kaşırken ona doğru eğilerek söylüyorum. "Kendimi neyin içine soktum?

Bölüm 7

Birkaç gün sonra tehlikeli madde giysisine benzeyen bir şey giyip gözlük ve eldiven taktım. Köpekleri ilk yıkama girişimim iyi gider. Bu sefer altılı çeteyle savaşmaya hazırım. Üstün olduklarını düşünebilirler ama değiller. Bugün değil. TikTok'tan aldığım bilgilendirici köpek terbiyesi tavsiyeleri yanımdayken olmaz. Son derece gülünç görünmeme rağmen alnıma streç film sarıyorum ve üzerine bolca fıstık ezmesi sürüyorum.

Dışarıda köpekler beni su geçirmez kılığında tanıyamayıp havlıyorlar. "Benim! Eldivenli elimde birkaç köpek ödülü tutarak söylüyorum. Lily hariç hepsi bana yaklaştı. Mideleri tarafından yönetiliyorlar. Yakaladım seni!

'İlk kim kalkıyor o zaman? Sana bakıyorum, Pee Wee.' Bana boş boş bakıyorlar, ki artık tecrübelerime dayanarak ne olup bittiğini tam olarak bildiklerini biliyorum. Altılı çete büyükannem kadar kurnaz ve kendisi kadar zeki olan bu rengarenk grubu kurtarması uygun görünüyor. Ama bugün değil. Bu savaş ben kazanacağım!

Havlayan ve dişlerini gösteren Pee Wee'yi tutuyorum. "Kibar ol, Pee Wee.

I

onu yavaşça köpüklü ılık suyla dolu dış küvete koyuyorum. Ben onu sabunlarken fıstık ezmesini yalasın diye başımı eğiyorum ama onun yerine sanki ondan aşağıdaymış gibi burnunu yukarı çeviriyor. Hah. TikTok uzmanları, bunun köpekleri yıkarken dikkatlerini dağıtmanın kesin bir yolu olduğunu tavsiye etti.

Yine de o kadar küçük ki, onu boğmak için elimden geleni yapıyordum gibi dramatik bir şekilde çırpınsa da fırçalamak kolay. Onu dışarı çıkarıp bir havluyla kuruluyorum, ama kısa sürede kaçıp tüylerini silkeliyor ve yuvarlanmak için en yakın volkanik toprak parçasına doğru koşuyor. 'Seni küçük

...'

Önemli değil. Küveti taze suyla doldurup diğer köpeklerle banyo yaptırıyorum. Fıstık ezmesi işe yarıyor. Geriye sadece Houdini kalıyor, o da kendini yetkili sanıyor. Düşmanıma boncuk gözlü bir bakış atıyorum ve diyorum ki: *Benimle uğraşamayacaksın. Bugün olmaz, Şeytan.* Houdini

bakışlarımı tutuyor,

Alnımdaki plastik sargıya daha fazla fıstık ezmesi sürerken geri adım atmıyorum. Terliyorum. Plastikle kaplı olmaktan mı yoksa bu görevin fiziksel doğasından mı emin değilim. 'Hadi oğlum! Bir tane daha ister misin?' Yavaşça bana doğru yaklaşıyor, gözlerinde bu işi kolaylaştırmayacağını gösteren sert bir bakış var.

Fıstık ezmesinin kokusunu alabilmesi için dizlerimin üzerine çöküp eğildim. Onu tutmaya gittiğimde, bir şekilde plastik ambalajı gevşetiyor ve alnımda sümüksü bir fıstık ezmesi izi bırakarak uzaklaşıyor. Nasıl oldu bu? O köpek

insanüstü yetenekleri var! Durması için bağırarak onu bir o yana bir bu yana kovaladım. Houdini! Bir çöp tenekesinden daha kötü kokuyorsun. Şimdi hemen buraya gel!

Çok geçmeden diğer köpekler de katılıyor, ben yaklaştığımda onun önüne atılıyorlar.

Savunmaları çok iyi ve bunu onlara yakıştıramıyorum, ama yakıştıyorum çünkü

Bu iş olması gerekenden çok daha uzun sürüyor. Taktik değiştiriyorum ve uzaklaşıyormuş gibi yapıyorum. Bana sinsice yaklaştığını hissediyorum çünkü yaptığı şey bu. Tam dönüp onu yakalamak üzereyken kapının açılma sesi duyuyorum. Güzel, büyükannem onu banyoya sokmama yardım edebilir.

"Büyükanne..." Tanrım, hayır. Neden, evren? Neden bana bu kadar saygısızlık ediyorsun?

Tam fıstık ezmeli alnı olan bir uzay adamına benzediğimde, o ortaya çıkıyor. Sanki kader benim dengesiz görünmemi istiyor. Tek seçeneğim buna katlanmak. "Georgios, hoş geldin. Bu adama kur yapmam gerekiyor, yani bir şekilde bunu seksi göstermem mi gerekiyor? Bu mümkün mü ki? Elimi kalçama atıp patlatıyorum. Bu işe yaramalı. "Bana aldırmayın, sadece köpekleri yıkıyorum. Ona her şeyin yolunda olduğunu ve çok yetenekli bir kadın olduğumu ima eden tatlı dişlek bir gülümseme veriyorum.

"Uzay kıyafeti ve gözlükle mi?

'Köpek dişleri insan uygarlığından daha uzun süre dayanacak bir kokuyla kaplıdır.

Bu kıyafet gerekli, inanın bana.

"Doğru. Eğitimsiz görünüyor. Eğer kaşlarını çatması bir şey ifade ediyorsa, *bariz* bir şekilde eğitimsiz. Dudaklarımı şişirerek somurtuyorum. Kahramanlar benim taklit edebileceğim ne yapıyorlar ki? Kirpiklere vurmak gözlük takılıyken işe yaramaz.

"Alnında ne var? Sanki ekşi bir şey tatmış gibi ağzı buruşuyor. Hmm, kalça patlamamın daha fazla çalışmaya ihtiyacı olmalı ama başka ne var?

"Fıstık ezmesi.

Gülüyor ama bu saf bir neşeden çok boğuk bir sese benziyor. Bakışları sanki bir kaçış yolu arıyormuş gibi sağa sola savruluyor. "Neden?"

"Houdini'yi yıkanmaya ikna etmekte biraz zorlanıyorum. Oldukça çevik bir tip. TikTok bunu bir dikkat dağıtma yöntemi olarak önerdi. Diğer köpeklerde işe yaradı.' Ne cüretle bana kendimi böyle açıklattırır! Sanki benim yöntemimden şüphe ediyormuş gibi. Benim *sağlam* yöntemim.

"Anlıyorum. Dudakları titrerken çenesini ovuşturuyor, ya kahkahasını tutuyor ya da düpedüz korkuyor. Söylemesi zor. Bunu çok sık yaşıyorum. "Fıstık ezmesini küvetin kenarına sürmüş olamaz mıydınız?"

Lanet olsun. *Hiçbir şey için teşekkürler, TikTok.* "Her zaman olaydan sonra çözümlerle mi geliyorsun?" diye kılanıyorum. Kimse ukalaları sevmez.

Sanki komik bir şey söylemişim gibi sırtıyor. Az önce onu kestirip attığımı anlamıyor mu? "Geziniyor muyum?"

"Bu cümleden bunu mu çıkardın? Ah şu egosu! Beklenen bir şey ama yine de.

Sanki bencil olduğu için affedilmeyi bekliyormuş gibi özür dilemek için ellerini uzatıyor. Belli ki hayatının en büyük aşk ilişkisinin ortasındaiken ona nasıl kur yapabilirim ki? *Kendisiyle.*

"Özür dilerim. Sadece yürüyüşten çok koşu yaptığımı düşünmüştüm.' Bu sahte bir alçakgönüllülük mü? "Ne, at gibi mi?"

Dudaklarından gerçek bir kahkaha fişkirir. Gülüşü bile çekici, bu da rahatsız edici. "Bu daha çok bir canter olmaz mıydı?"

Gözlerimi deviriyorum ve gözlüklerim buğulanıyor gibi görünse de jestimi görebilmesini umuyorum. "Her zaman böyle aykırı mısın?"

Bu sıkıcı sohbeti daha da uzatacak bir başka gereksiz cevabı daha ısırırçasına dudaklarını birbirine bastırıyor. Bu adamla nasıl sahte bir randevu yapabilirim ki? Sonsuza dek anlambilim hakkında tartışıp duracağız. Zaman geçirmenin bir yolu da bu sanırım.

"Özür dilerim," diye tekrarlıyor.

"Olmanız gerektiği gibi.

"Tamam, o zaman sen bu kadar... rahatsız olmadığında tekrar uğrarım.

Bana el salladı ve ben daha ziyaretinin ne için olduğunu sormayı akıl edemedi kapıdan çıktı. Ve zihinsel olarak yüzümü buruşturdum, ona çıkma teklif etmem gerekmiyor muydu? Sahte bir romantizmin tohumlarını mı ekecektim? Her şeyi göze alarak gelmesi benim suçum değil.

Bir nefes veriyorum ve Houdini'yi küvette hayatının en güzel zamanını geçirirken buluyorum, sanki son bir saatini geçirmemiş gibi su sıçratıyor ve oynuyor

ondan kaçınıyor. Eminim bana göz kırpyordur. Köpekler göz kırpabilir mi?

*

Duş alıp plastik olmayan kıyafetlerimi giydikten sonra Penelope'yi arıyorum. 'Hey, Evie! Güneşli Santorini nasıl?'

"Sıcak.

"Seni şanslı şey!

"Ah - evet. Pen, mesajlarıma ya da e-postalarımın cevap vermediğin için hemen arıyorum...'

'Biliyorsun ben daha çok telefon insanıyım,' diye ağlıyor. Bu dünyada iki tip insan vardır. Telefon insanları ve e-posta insanları. Bir insanın neden yazmak yerine sohbet etmeyi seçtiğini asla anlayamayacağım. Küçük aklımı başımdan alıyor ama, hey ho, işte buradayız.

"Doğru. Referanslarımla ilgili olarak size ulaşan oldu mu?

Arka planda birine bağıyor. 'Üzgünüm, burada kaos var. Hank bir sürü yeni personel işe aldı ve diyelim ki hepsinin bebek bakıcılığına ihtiyacı var.

İnsanları işe mi aldı? Maliyetleri düşürmüyor muydu? Sadece süper kahraman filmlerine mi odaklanıyordu? İhanet bir yumruk gibi solar pleksusuma çarpıyor.

Sesini alçaltarak, 'Evet, onu da yaptı. Sonra da onların yerine rakip stüdyolardan çaldığı kodamanları getirdi. Bunun kalıcı olduğunu sanmıyorum. Buradaki testosteron o kadar yoğun ki bıçakla kesebilirsin. Park yerleri konusunda yumruklaşmayla sonuçlanan bir anlaşmazlık oldu bile! Dürüst olmak gerekirse, ayrılmak için sabırsızlanıyorum.

"Nereye gideceksin?" Penelope onlarca yıldır Hollywood Films'de çalışıyor. Eğer giderse, burayı bir arada tutan tutkalın bir parçasını kaybetmiş olacaklar.

Herhangi bir yer. Yakında duyuru yapacağım. Referanslarına gelince, Lighthouse Stüdyoları aradı ve size övgü dolu bir eleştiride bulundum. Yakında sizinle temasa geçeceklerini söylediler.

"Gerçekten mi?

Teşekkürler, Pen.' "Bir şey değil.

"Phoebe! Arka planda bir ses gürlüyor.

'Geri zekâlı *hâlâ* adımı bilmiyor ya da bilerek yanlış telaffuz ediyor. Gitsem iyi olacak, Evie. Ama irtibatta kalalım.'

'Yapacağım ve iyi şanslar, Pen. Umarım her şey yolunda gider.'

Dizüstü bilgisayarımı açıp Lighthouse Studios'a yaptığım başvuruyu kontrol ediyorum ve pozisyonun dolduğunu görüyorum. Çok yakındı. Bunu kişisel olarak algılamıyorum ama arama parametrelerimi genişletmeye karar verdim. Bir an için küçük ağımda beni kurdeşen dökmeye zorlamayacak kimlere ulaşabileceğimi düşündüm. İmzaladığım iki romantik komedide çalışan baş yapımcı Phil bir pozisyon biliyor olabilir. EP'lere göre yeterince cana yakın görünüyordu. Ayrıntılara dikkat eden bir adam, ki buna hayranım. Hank gibi. Phil'in bir stüdyosu olmasa da uzun yıllardır sektörün içinde ve bana doğru yolu gösterebilir.

Bir e-posta taslağı hazırladım ve gönder tuşuna bastım, umarım o da telefon insanı değildir. Bu arada yine iş sitelerine giriyor, yeterince ararsam orada olduğunu bildiğim o tek boynuzlu atı arıyorum.

Bölüm 8

Büyükannemin bahsetmediği şey, yüzme plajları adanın diğer tarafında olduğu için plaja gitmenin sadece ulaşım araçlarıyla mümkün olduğuydu. Santorini yollarında araba kullanmamın imkanı yok, bu yüzden bisikletini denememi önerdi.

Birkaç gün sonra, birçok plaj ziyaretinden sonra, *nihayet* Georgios'u kıyıda güneşlenirken görüyorum. Zindelik konusunda pek iyi değilim ve her gün onunla 'karşılaşmak' için yaptığım bu yolculuklar, o ortalıkta yokken biraz zahmetli oluyordu. Bu sabah sırt üstü yatarken gözleri kapalı, elinde bir kitap açık, sanki kitap okurken uyuyakalmış gibi.

Hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan minicik bir banyo külotu giyiyor. Nefesimi tutmak için bir an duruyorum - vay canına. Her kası güneş ışığını yakalıyor. Bu kadar kesin bir tanımlama, adamın spor yaparak çok zaman geçirdiğini gösteriyor. Spor salonunda ağırlık kaldırırken aynada kendini seyreden adamlardan biri mi? Böyle bir adamı asla sevmezdim ve sonra sevmek zorunda olmadığımı hatırlayınca neşeleniyorum. Sadece Gran için zaman kazanıyorum ve bu en yüksek mertebeden bir hile. Yine de sinir bozucu.

Ya kas dağı beni görür görmez reddederse? Sahip olduğum tek kas yapısı cilt kaldırmaktan geliyor. Ne için hazırlanıyor, kıyamet için mi? Ve ben güneşe tam olarak tapmıyorum. ondan. Sonuçta, bronzluk ne kadar çekici olursa olsun, görünüş için yemek pişirmek hoş değil, ama sanırım Georgios bunu anlamamış. Diğer plaj müdavimlerini incelerken, kadınların çoğunun zar zor bikiniler giydiğini ve heykel gibi vücutları var. Birkaç şehvetli kadın Georgios'un gözüne girmeye çalışmak için ona yaklaşıyor. Ne kadar bariz!

Ona doğru birkaç belirsiz adım daha atarken endişe içimi kemiriyor. Büyükannemin faturalarını ödeyemediği için hapse atılacağı düşüncesi beni topuklarımın üzerinde dönmekten ve çılgılık atarak koşmaktan alıkoyan tek şey. Bir de buraya geldiğimden beri adalelerim hâlâ ağrıyor ve koşmak bana çok fazla efor sarf etmek gibi geliyor.

Kendimi etrafımdaki bronzlaşmış güzelliklerle kıyaslayarak tekrar duraklıyorum.

Bikininlerinin alt kısımları görünmüyor, yani gerçek alt kısımları sergileniyor. Bu yeni bir şey mi? Şahsen, üzerimde zevkime göre çok az kıyafet varmış gibi hissediyorum. Erkek bacağı mayo, uzun kollu bir mayo ve üstüne de hacimli bir pareo giyiyorum. Bacaklarım yıllardır güneş ışığı görmedi ve o kadar beyazlar ki neredeyse yarı saydamlar. Ne diyebilirim ki? Los Angeles'ın plaj ortamından aktif olarak kaçınmak yerine tam olarak içine girmedim ve bunu burada da tekrarlamayı umuyordum.

Kılık kıyafet seçimleri bir yana, asıl önemli olan bu sahte romantizmi nasıl kolaylaştıracaktır, böylece o evet der ve Gran'in başının beladan kurtulmasına yardımcı olur ...

Kurguda her zaman arketipler vardır. Avcı kadın, siren, bakire kadın, koket kadın, vb. Hangisi en çok işe yarar? Daha da önemlisi: hangisinin altından kalkabilirim?

Siren, Marilyn-vari bir kişilik kesinlikle onun dikkatini çekecektir. İzlediğim tüm Marilyn filmlerini düşündüm. Her zaman hafif nefesli, Kirpiklerinin arasından bakar, utangaç bir gülümsemeyle. Ne kadar zor olabilir ki?

Kırmızı ruj ideal olurdu ama artık geri dönemeyecek kadar ilerlemiş durumdayım.

Bir adım daha yaklaştığımda gölgem yüzüne düşüyor, güneş ışığını sert ve formda vücudundan alıyor. Gözlerini açıyor ve kaşlarını çatıyor.

"Ah, sen," diyorum nefes nefese. "Buraya sık sık gelir misin?" Kirpiklerimi kırıştırıyorum, en azından biraz rimel sürmüş olmayı dileyerek.

Hemen ayağa fırladı. 'Yardıma ihtiyacın var mı? Astım mı?'

Astım mı? "Ne?"

"Sesin, nefes alamıyormuşsun gibi geliyor. İyi misin? Buraya koşarak mı geldin?"

Jog burada mı? Beni ne sanıyor! Endişesi yüz hatlarına kazınmış. Bu aptal *nefes almanın* ne demek olduğunu bilmiyor mu? Utangaç bir gülümseme takınıyorum ve kirpiklerimi bir kez daha kırıştırıyorum. "Güzel bir gün.

Yüzü endişeyle buruşuyor. "Floretta'yı arayayım mı?"

Tanrı aşkına! Rol yapmayı bırakıyorum. Belli ki hazırlık eksikliğim bu arketipi engelliyor. Buradan nereye gideceğimden emin değilim. En azından gerçek hayatta, baştan çıkarma sanatı konusunda pek bilgili değilim. Neden biraz makyaj yapmadım ki? Benimle Marilyn arasındaki noktaları birleştirmesine yardımcı olurdu. Bir çaylak hatası daha yaptım.

Yaşadıkça öğreniyorsun.

"Evie," diyor. 'Onu aramal  mıyım? G ne   arpması ya da susuzluktan muzdarip olabilirsin...'

"Buna gerek kalmayacak. Adam beni hafiften delirtiyor ve yüzündeki endi eden de bunu anlıyor. "Biraz oturmamın sakıncası var mı?

"Elbette. Ama ... sen benim ezeli d   manım değil misin?"

Kıllandım ama saklamayı ba ardım. "Loukoumades hediyesini geri aldı ın için seni affettim, kastetti in buysa? Bunu kim *yapar* ki? Nasıl bir aile bunlar? Kira parası için ya lı bir kadının peşine düşüyor ve tatlı ikramını da geri çeviriyor. Köpek banyosundaki palavralarından bahsetmiyorum bile.

O sırtı ı geri geldi. 'özür dilerim, kabalık ettim. Sadece tüm bu durumu çok sinir bozucu buluyorum. Yıllardır ilk kez içimden izin alıp ziyarete geldim ve bu dramın içine d   t m. Büyükbabam ve Floretta kadar inatçı iki insanla daha önce hiç kar ıla mamı tım. Bu  ılgınlık.'

Bunu anlıyorum. Kitapçı tatilimi de bu saçma görev için kaçırdım. Belki de bu onunla konuşmanın bir yoludur?

Travma ba ı kurabiliriz.

Ben de öyle hissediyorum. Buraya zorba ailem tarafından gönderildim. Büyükannemin iyi olduğundan emin olmak için. Onu her zaman  ımartıyor ve k   ms yorlar, gerçekte ne kadar zorlu bir kadın olduğunu görmüyorlar. Gerçi bu durumda kirayı ödemediği için endişelerinin haklı olduğunu düşünüyorum.

Kasabadaki tüccarlara da borcu var ama bunu kendime saklıyorum. Büyükannemin arkasından i  çevirip bunu a zımdan ka ırmamı istemeyece ini düşündüm. "Neden izne ayrılıyorsun?" diye soruyorum.

Lucy Strike mafya romantik gerilim kitabını eline alıyor. İlginç bir seçim. Türler arası bir kitap, çünkü içinde her şeyden biraz var: dram, gerilim, romantizm ve katil bir olay  rg s . Katil derken, genelde herkes ölüyor, *hatta* Katil.

'Yayıncılık içindeyim. Editörlük. Ya da  yleydim demeliyim. Yazarlarımızdan biriyle ilgili bir skandal yaşandı. Neden gitmesi gerektiği konusunda fikrimi söyledim ve artık  alı mıyorum. Ya siz?'

"Kitap g zc s . Yakın zamanda i ten çıkarıldı çünkü *iddiaya göre* süper kahraman filmleri romantik komedilerden daha önemli.

Birbirimizi ölçüp bi iyoruz. Büyükannem yayıncılıkta  alı tı ından hiç bahsetmemi ti. Kendisinin yapmadığı bir çatışma yüzünden o da i siz.

Yazarla ilgili skandalın ne olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum ama meraklı biri değilim. Google'ı kullanıp doğrudan sormak zorunda kalmadığım sürece.

Bir şeyler hissediyorum... bir şeyler. Belki de bu sahte randevu saçmalığı beklediğimden biraz daha eğlenceli olacak. Kelimelerin şeklinden hoşlanan herkes benim kitabımda iyidir. Ona bakarken bir hayalin içinde kayboluyorum. Onun yeni geliştirilmiş fikrine yani. Belki de onun aleni seksiliğini görmezden gelebilirim?

Sonunda şöyle diyor: 'Floretta gerçek bir karakter. Santorini'ye geleli çok kısa bir süre oldu ama adı herkesin dilinde.

Bu büyükanne. Partinin canı ve ruhu. Umarım Yannis mali durumunu düzene sokması için ona biraz zaman tanır. Belki arkadaş olurlar - asla bilemezsin.

Georgios bana aralarında bir dostluk olduğunu düşünmediğini ifade eden bir bakış fırlatıyor ama Gran'ı çok iyi tanımıyor. İhtiyacı olduğunda cazibesini artırabilir. Sessizliğe gömüldük. Keşke hazırcevaplığıma güvenebilseydim ama o sosyal beceriden de yoksunum. Midem sıkışıyor. Ona çıkma teklif etmeliyim ama böyle şeyler nasıl yapılır? Ağzımdan kaçırır mı yoksa bir öncül mü beklerim?

'Cuma akşamı yemek yemek ister misiniz? Sahil barında gün batımı kokteylleriyle başlayabiliriz?" diyor. "Kitap keşifçisi olarak yaptığın iş hakkında daha fazla şey duymak isterim.

Şaşkınlıktan sustum. Gerçek hayattaki bir adam beni yemeğe ve kokteyle davet etti. Kurgusal olmayan erkekler konusunda pek uzman sayılmam. Geçmişteki ilişkilerim ya çok fazla ve çok sık konuştukları için kısa sürdü ya da aşk romanlarının kalıplaşmış ve tahmin edilebilir olduğunu söyleyerek edebi bir değeri olmadığını ima etmek gibi üstesinden gelemediğim büyük bir kusurları vardı.

başka bir saçmalık. Kimsenin bu tür dar görüşlü olumsuzluklarla yaşamasına gerek yok.

Ama bu kitaplara geçecek bir şey. Bana çıkma teklif etti, tam tersi değil...! Sıkı tuttuğum tüm gerginlik buharlaşıyor.

Cevabımı çok uzun süre beklettim ve beynimi harekete geçirmek için mücadele ediyorum. "Yemek yiyebilirim. Onu incelemek için ona doğru çok fazla bakamıyorum çünkü bu doğrudan güneşe bakmak gibi bir şey. Bu tür bir yoğunluk çok yorucu.

Ayağa kalkıp havlusundaki kumları silkelerken gülüyor ve ben de bakışlarımın onun seyrek örtülü seksi yerlerinde değil, yüzünde kalmasını istiyorum. 'Tamam, harika. Cuma akşamı gün batımında sahil barında buluşalım mı?

"Aslında..." İçgüdülerime güvenmeye karar vermeden önce hızlı bir iç tartışma yaşadım. 'Neden benimle kitapçada buluşmuyorsun?'

yeni ve geliştirilmiş bar. Gerçekten çok özel.' Epeolatry'nin edebi cazibesi, onu büyükbabasına geri çekilmesini söylemeye ikna eden şey olabilir.

Başını öne eğiyor. "Kulağa ilgi çekici geliyor. Orada olacağım. O zamana kadar, Evie. O havalı adam çenesini kaldırıp başını sallama hareketini yaptı ve uzaklaştı. daha azını beklemiyordum. Böyle vücudu olan erkekler çok fazla yürüyüş yapar. Onun koşan ya da dörtnala giden bir tip olmadığını biliyor olmalı. Kendime tetikte olmam gerektiğini hatırlatıyorum. Tüm bunlar bilgi almak için yapılmış büyük bir numara olabilir. Posy gibi komplocu değilim ama dikkatli olmakta fayda var.

Havluyu omzuna atmış, elinde kitabıyla gidişini izlerken sırtışıımı gizleyemiyorum. Ben, Evie, sosyal açıdan beceriksiz, seksi bir Yunanlı ile bir akşam yemeği daveti ayarladım ve ayrıca üzerinde küçük bir kumaş parçası olmasına rağmen yarı başarılı bir konuşma yapmayı başardım. onun alt bölgeleri. Aynı zamanda benim baş düşmanım olan bir adam çünkü büyükannem onun ailesiyle bir savaş yaşıyor ve kan sudan daha kalındır falan.

Aşk romanlarıyla ilgili uzun ve seçkin geçmiş deneyimlerime dayanarak, sahte randevu mecazının her zaman, her zaman beklenmedik ikiliyi çılgınca tutkulu bir aşka sürüklediğini söyleyebilirim; ancak bu *gerçek* hayat ve onun cazibesine kapılmayacağım. Bu sadece kurgu için. Yine de kalbimin neden rhumba yaptığından emin değilim. Muhtemelen aldatmanın verdiği heyecan. Bu ve Gran'in geçiminin tüm bu sirkin dengesine bağlı olduğu gerçeği.

Eve giderken bacaklarım hafifçe sallanıyor. Bir yıldır bu kadar açıkta bir adam görmemiştim. Tamam, iki. Tamam. Üç. Üç. Ama bunun tek sebebi kariyerime odaklanmış olmam. Nefes nefese kalan bedenimin beni götürebileceği en hızlı şekilde bisikletime geri dönüyorum. Kumda yürümek neden bu kadar zor? Bacaklarım zaten beni ayakta tutmakta zorlanırken bir de villaya dönmek için uzun bir yolculuk yapmam gerekiyor. Ama tüm bunların heyecanı beni ilerletmeye yetiyor.

Villaya döndüğümde, yokuş aşağı ve yukarı yaptığım uzun yolculuktan dolayı ter içindeyim. Büyükannemi bulup Georgios'la pek de tesadüfi olmayan buluşmamı anlatıyorum ve uzun bir nefes veriş ve megawatt gülümsemesiyle ödüllendiriliyorum. 'Bu gerçekten üzerimdeki baskıyı alıyor, sevgilim. Eğer onları tatlı tutabilirsen, ben de işleri yoluna koyup kârlı hale getirebilirim. Biz sadece sürüklemek mümkün olabilir

Konstantine evine.' Kısa bir an için gözleri hüznle dolar. Büyükanne yeni sevgilisini gerçekten özlemiş olmalı.

Sohbetimiz Pork Chop'un ağızında kocaman bir kemikle yanımıza gelmesiyle kesildi. Benim eğitimsiz gözüme oldukça insani görünen çok etli bir kemik.

Acaba ... ev sahibi Yannis, kraliçelerini koruyan altı kişilik çeteyle girdiği bir münakaşanın ardından korkunç bir şekilde ölmüş olabilir mi?

"Pork Chop! Büyükanne sesleniyor. 'Bunun akşam yemeği olması gerekiyordu, seni küçük fingerdek! Boğazımda safra birikiyor. Akşam yemeği mi? Kesinlikle değil...

Gran, Pork Chop ile güreşmeye devam ediyor, sonunda tozlu ama muzaffer bir şekilde ayağa fırlıyor, kemiği Özgürlük Anıtı meşalesi gibi havada duruyor. Bana bir bakış attığında olduğum yerde donup kaldım. "Ne oldu, sevgilim? Solungaçlarının etrafı kesinlikle yeşil."

Titrek bir parmağımla kemiği gösteriyorum. "Bu... nereden geldi?" "Bu mu?" Etli kemiği havada tutuyor. "Zorba'nın domuz çiftliği. Daraltıyor gözlerini bana dikti. "Neden, nereden geldiğini düşündün?" Buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum.

"İnsan olduğunu mu düşündün?" Yutkunuyorum.

Ben cevap veremeden gülmekten iki büklüm oldu, belirsiz türden bir bacak yanında sallanıyordu, o kadar çok kıkırdıyordu ki duracağından endişelendim

Nefes alıyor. Domuz Pirzolası bu anı yine kemirmek için kullanıyor, dişleri parlıyor.

Korkutucu bir manzara. Nedense kendimi gerçek bir suç canlandırmasının tam ortasında gibi hissediyorum.

Sonsuzluktan sonra, Büyükanne kendini toparlar ve Domuz Pirzolası'nın jilet gibi keskin dişlerinden bir uzantı. "Beni öldürüyorsun, Evie. Eğer bir cesedi saklamak isteseydim kesinlikle onu yemezdim! Bu sonsuza kadar sürer ve gerçekten de pek lezzetli değil. On altı domuz ölü bir adamı sekiz dakikada yiyebilir. Ya da ben öyle duydum. Bu, bir haşereden kurtulmanın çok daha etkili bir yolu olurdu.

"Uh... huh. Şu andan itibaren tüm domuz ürünleri menüden çıkarıldı. Ve söz konusu domuz çiftliğinde masum bir tur da olmayacak. Kim bilir ne var

gerçekten orada neler oluyor. Eğlenmek için kitapların renk sıralamasını bozan bir adamın sorunlu bir ruha sahip olduğu açıktır.

"Ee," diyor büyükanne, ellerini yıkamadan önce kemiği lavaboya dökerken. "Bu akşam yemek için buralarda olacak mısın?"

Ona uzun uzun baktım. "Başka nerede olabilirim ki? Bir gece kulübünde mi?"

Gran twerks - en azından ben hareketin buna benzemesi gerektiğini düşünüyorum. "Seksi Georgios ile bir gece kulübü. Sevilmeyecek ne var?"

"Gürültü, karanlık, insanlar. Beyoncé gibi dans eden seksen üstü

kadınlar - bilirsiniz, her zamanki şeyler.
'Moi? Sıcakmış gibi bırakıyorum.'

"Lütfen yapma.

'Tamam, biraz şıştim. Bu günlerde aşağı inmek çok uzun bir yol ve sonra tekrar yukarı çıkmak çok fazla kas gücü gerektiriyor. Alnından ter damlıyor. Bir dakika sonra sırtını dışarı çıkaracak ve ben bunun basit bir popo-poppin kazası olduğunu açıkladığımda Eğlence Polisi öfkelenecek. "Bu akşam için bir planın yok mu? Yüzünde bir hayal kırıklığı var, sanki mükemmel ve asi olmayan bir torun olarak onu hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi. Büyükanne benden daha hızlı hareket ediyor. Georgios'la çıkıyormuş gibi yapan zavallı kuzu o olsaydı, çoktan birlikte yaşamaya başlamış olurlardı.

'Kitapçı sevgilimle randevum var ve yemek yiyebileceğimiz gibi değil ... şimdi.'

"Sorun yok. Sen git biraz dinlen. Daha sonra bir meze tabağı hazırlayacağım: zeytinler, dip soslar ve benzerleri. Kafesin altında oturup deniz esintisinin tadını çıkarabiliriz.

Sebzeler şu anda ve sonsuza dek kulağa hoş geliyor. "Mükemmel.

Telefonum bir mesajla bip sesi çıkarıyor.

"Git bakalım, sevgilim. Kim olacağını hepimiz biliyoruz.'

Alay ediyorum. 'Herhangi bir sayıda insan olabilir, bilmeni isterim. Bir iş teklifi olabilir. Gizli bir hayran. Eski bir alev.'

"Olabilir. Ancak ikimiz de biliyoruz ki bu benim işgüzar kızım ve kesinlikle benden daha fazla endişelenmesi gereken şeyler var. Büyükanne etli uzantıyı tekrar eline aldı ve vurgulamak için havaya kaldırdı. "Küçük anlaşmamızı unutma, hayatım. Sırıttıyor ve uzaklaşıyor, Domuz Pirzolası yanında çılgınca zıplayarak ödülünü geri almaya çalışıyor. Mesajımı kontrol etmek için mutfak tezgahına yaslanıyorum ve küçük bir su birikintisine basmayı başarıyorum. Köpeklerden biri yine su kabını mı devirdi? Telefonuma geri dönmeden önce birkaç kağıt havlu bulup ortalığı toparlıyorum.

Sevgilim, çok sessizsin. Orada işler nasıl gidiyor? Anne xoxo

Hmm, ben daha çok sorgulama bekliyordum. Belki de yeterince yalnız bırakmayı öğreniyordur?

Rapor edecek bir şey yok. Büyükanne mutlu ve rahat görünüyor ve ada hayatının yavaş temposunun tadını çıkarıyor. Yakında ararım. Seni seviyorum, Evie xoxo

Ertesi sabah bir adam içeri dalıyor ve bana Yunanca kelimeler tükürüyor. Artık onun ziyaretlerine o kadar alıştım ki rahatsız olmuyorum. Benim çeviri uygulamamı kullanmam için sabrı yok. Onun yerine derdini anlatmak için sessiz sinema oynuyoruz, bu aslında uygulamadan çok daha uzun sürüyor ama aynı zamanda çok daha eğlenceli. Dışarıda eşeğinin bağlı olduğu yeri işaret ediyor.

Bu bile artık beni korkutmuyor. Evet, tabii ki kitapçada bir eşek; daha kötülerini de gördüm. Bir çiftlik hayvanından çok evcil hayvanıymış gibi hissediyorum.

Zeus eşek ziyaretlerini çok seviyor ve onları sık sık burun buruna yakalıyorum.

Ses olmadan iletişim kuruyorlar. Bugün adam hayvana çılgınca el kol hareketleri yapıyor ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım tercüme edemeyeceğim sessiz sinema oyunları sergiliyor. Önce beni, sonra da dışarıyı işaret ediyor.

'Ah, eşeğin suya mı ihtiyacı var? *Su mu?* ' Kendimi bir şişeden su içerken taklit ediyorum.

"*Yani latrevo.* Yunancada suyun nasıl söylendiğini hatırlamak için aklıma bir not alıyorum.

Parmağımı kaldırıp beklemesini söylüyorum. Köpeklerin suluklarından birini bulup dışarıdaki eşeğe götürüyorum ve hortumdan su dolduruyorum.

Adamın buruşuk yüzü bir gülümsemeyle kırışıyor. Birkaç kez Bu performanslar sayesinde yavaş ama emin adımlarla adamın neyin peşinde olduğunu anlayabiliyorum. Eşek Zeus'un gözetiminde içerken, adam kitapçıya giriyor ve küçük bir ikinci el kitap seçkisinin bulunduğu bir masayı inceliyor. Keşke ne aradığını bilseydim. Şifreyi çözmeye kararlıyım.

Onu bir kez daha değerlendiriyorum. Hayvanlarla ilgili kitaplara ilgi duyuyor gibi görünüyor. Belki de, domuz çiftçisi Zorba gibi, onun da bir otlak alanı vardır.

Arazi mi? Raflardan birkaç kitap alıp ona gösteriyorum. Başını hayır anlamında salladı. Özür dileyerek ellerini kaldırıyor ve başka bir gün için gidiyor.

Bir sonraki ziyareti için hazırlayabileceğim hangi kitapları sevebileceğini düşünürken, başka bir müşteri geliyor, koşu yarışında birinci olmuş gibi kollarını açarak içeri giriyor. 'Tanrılar dualarımı kabul etti! Burası eskiden bir kitapçı için çok üzücü bir bahaneydi ve şimdi şuna bakın! Bir renk cümbüşü, kelimeler, yeni romanların tatlı kokusu. Yaz günlerimi burada zihnimi genişleterek geçirmeye yemin ediyorum. Ayrıca annem beni deli ediyor ama ne yapabilirsin ki? O hasta, bu yüzden

ve iyi bir Yunan kızı olacağım. Ama büyük boy bavullarım, beni gönderdiği büyük suçluluk duygusuyla patlamaya hazır. Anneler, ha?"

"Bir de bana sor. Tarifine gülüyorum. "Annelerimiz acayip derecede birbirine benziyor.

"Annen Yunan mı?"

"Hayır.

Ağzını büküyor. "O zaman muhtemelen kolay yoldasınız, ancak tüm o rekabet şeylerini yapmayacağız çünkü herkesin kendi yolculuğu var ve ben karşılaştırma kederinde büyük değilim.

"Doğru. Bu yıldız patlaması gibi insanla ne yapacağımı bilemiyorum. Çok coşkulu ama çok ilgili bir şekilde. "Kıyaslama tüm neşenin hırsızıdır.

Bir elini tezgaha vuruyor. 'Evet! Anladın! Anlayacağını *biliyordum*. Sende sessiz bir zekayı haykıran bir enerji var. Üstün beyin gücünle gösteriş yapan biri değilsin ama yine de yüzeyin hemen altında yatıyor.

Bu alıntının bir zamanlar bir kahve kupasında okuduğum bir şey olduğunu söylediğim kısım mı? "Neden teşekkürler ama...

"Aması yok. Sen sadece öylesin. Bunu kabullen.' "Umm Tamam.

Tokalaşmak için elini uzatıyor. "Ben Roxy, Aphroxia'nın kısaltılmışı. 'Ben Evie. Evie'nin kısaltılmışı.'

"Evie'ye benziyorsun - tabii ki benziyorsun. Söylesene Evie, en sevdiğin kitap hangisi?"

"En iyi ilk 10'a kadar daraltabilirim.

"Çok iyi arkadaş olacağız.

"Kitap tavsiyelerini değişelim. Anlaştık.

Roxy'de beni rahatlatan bir şey var. Genelde arkadaşlıkları pek sevmem, evimden ayrılmak için bir daveti daha geri çevirdiğimde azarlanmak istemem, ama bir an için Bunu gerçekleştirme fikri.

*

Büyükannem ve ben Epeolatry'nin edebi kokteyl menüsü için ifadelere son şeklini veriyoruz. Bir tasarımla oynuyorum ve oturup yazmaya hazır hale getiriyorum.

Basılı. Büyükanmem, yakındaki bir kafe olan Squashed Olive'den arkadaşı Athena'nın lansman için yemek servisi yapmayı kabul ettiğini söylüyor. Siyah ve altın rengi kullanarak menüye kükreyen bir Yirmiler Gatsby havası veren tasarım öğelerini bırakıp sürüklerken sadece yarı yarıya dinliyorum.

Büyükanmem omzumun üstünden bakarak, 'Aradığın şeyi bulamamışsın,' diyor.

'Bu site her şeyi kolaylaştırıyor. Ve bakın...' Menüden çıkıp ana sayfaya geri dönmeden önce projeyi kaydediyorum '... kitap ayraçları, posterler, el ilanları, her türlü pazarlama malzemesi yapabiliriz. Kokteyller için edebi bardak altlıkları, üyelik kartları, hepsi aynı estetikte.

"Zekice.

"Öyleyim.

Sırık gibi, çarpık bacaklı bir genç elinde kutuyla içeri girdiğinde sitede tamamlamam gereken projeler hakkında notlar alıyorum. "Evie?" diye sordu.

"O benim.

"Georgios'tan teslimat.

Bronzlaşmış genç kutuyu teslim eder ve dışarı çıkar.

Gençler koşar; Yunan tanrıları koşmaz. Georgios'u bir dahaki görüşümde bu konuda eğitmem gerekecek. Sadece kokusundan bile, o güzel kutunun içinde ne saklandığını biliyorum. Georgios ne muhteşem bir adam, yaptığı büyük yanlışı düzeltiyor. Yemek - bu benim aşk dilim. Şöyle bir not var: *Cuma gününü iple çekiyorum. Seni daha iyi tanımak için sabırsızlanıyorum. Sevgilerimle.*

Georgios.

Aşk mı? Ne yapmaya çalışıyor? Lafin gelişi olabilir ama Georgios senaryosunu düşündükçe kafam daha da karışıyor. Muhtemelen fazla düşünüyorum.

İş e-postamın imzasında şöyle yazıyor: *Ilık saygılar* çünkü profesyonel hayatımın tonunu belirlemek istiyorum. Bu yüzden Georgios'un 'sevgiler' ile imzalaması oldukça küstahça, ancak bu sadece kelimeleri edebi değerlerine göre alma eğiliminde olan içimdeki içe kapanık olabilir.

Büyükanne kutuyu çevirerek açtı. 'Ooh, loukoumades. Büyükannesi bunlarla ünlüdür.'

"Bunlar *kefaret* loukoumades. Ziyaretini ve şeytani canavarın onları nasıl beraberinde götürdüğünü anlattım.

Yüzümü inceliyor. "Ve yaptığı hatayı öğrendi...

İlginç. '

"Öyle mi? Yoksa sadece midem tarafından yönetildiğimi mi anlıyor?

"Hmm, adam Evie'miz tarafından büyülenmiş olabilir mi?" Ne demek istediğini anlamamış olmam ihtimaline karşı kaşlarını aşırı derecede sallıyor.

Alay ediyorum. "Ah lütfen. Konu ben ve erkekler olunca büyükannem hayal dünyasında yaşıyor.

'Ne derler bilirsın sevgilim, Yunan yemekleri dünyanın en iyisidir. Ve Yunan erkekleri, en büyükleri onlarda ...'

"Kitap rafları mı? Elimle ağzını kapatıyorum, bu cümleyi tamamlayan sözcükler her ne olursa olsun, bayağı olacağını hissediyorum. "Sus. Beni loukoumades'ten soğutacaksın.

Biz şuruplu Yunan çöreklerini yerken otuzlu yaşlarında bir kadın kafasında güneş gözlükleriyle içeri giriyor. İlk olarak göze çarpıyor çünkü Saatlerdir gelen ilk müşterimiz ve ikinci olarak da çoğu müşterinin tercih ettiği plaj kıyafetlerine kıyasla neredeyse resmi ve iş kıyafeti gibi görünen dar bir elbise giydiği için. Sabırsız bir havası var. kurgusal olmayan kitapları alır ve sinirli bir iç çekişle yere atar. Ciltli kitaplar adına biraz kırgınım. Yani, *gerçekten* bu şekilde yere atılmaları gerekiyor mu? Evet, cansız olabilirler ama yine de bu bir saygı meselesi.

"G-o-d," diyor o üç küçük harfte ağır bir küçümseme.

Büyükannem beni dürttü. 'Yardıma ihtiyacı var gibi görünüyor. Sen git.

'O dikenli bir armut ve açıkça kaba ve küçümseyici olacak.

ve beni şu ya da bu şekilde nasıl eksik olduğuma dair bir kuyruğa sokuyor'.

Kötü enerji kibirli kadından dalga dalga yayılır. *Hoşnutsuz* kelimesi aklıma geliyor. En iyi zamanlarda müşteri hizmetlerinden gerçekten hoşlanmıyorum, daha çok sırf yapabildiği için düşmanca davranacağı belli olduğunda. Gah.

"*Parası* olan bir armut gibi," diye fısıldıyor büyükannem. 'Ve eğer duygularını incitirse, bunun için acı çekecek - sözlerime dikkat et.

Eyvah. Müşteriye, elde edebileceğimiz her türlü satışa ihtiyacımız olduğu bilgisiyle yaklaşıyorum.

'Bibliyoterapi'ye hoş geldiniz. Bir şey bulmanıza yardımcı olabilir miyim?

Söylememeye çalışıyorum

ölümcül gülümsememle onu korkutuyorum. Onun gibi insanlar gözümü korkuttuğunda, sanki kitapların kendisi onun gününü mahvetmiş gibi tatminsiz bir şekilde iç geçirdiğinde, dudak kaslarımın düzgün bir gülümsemeye dönüşmesini sağlayamıyorum, bu yüzden biraz çılgın görünüyorum. Sanki çenem kilitlenmiş gibi.

Bana yavaşça bir göz atıyor, yüzünü hafifçe buruşturarak beni bir şekilde eksik bulduğunu ima ediyor. Ne kadar şaşırtıcı. "Birkaç kahve masası kitabına ihtiyacım var.

"Bir sürü resimli kitabımız var. İngilizce mi Yunanca mı arıyordunuz?"
'İngilizce tabii ki.

"TAMAM. Bir sonraki hayatımda müşteri olarak geri geleceğim. 'Peki hangi temanın peşindeydiniz? Seyahat, sanat, tarih... moda? Onu büyük boy ciltli kitapların olduğu bir vitrine yönlendirdim. Arkamdan gelirken yüksek topuklu ayakkabıları mozaik karolarda tıkırdıyor.

"Ne hakkında oldukları umurumda değil, sadece görsel olarak hoş olmalılar. İçimden, makara yapıyorum. Kitapların içinde ne olduğunu *umursamıyor* mu?!

Onlar sadece birer sahne, asla açılmayacak, incelenmeyecek. Okumak ve takdir etmek için. Ah, kalbim.

Ancak, o bir müşteri ve müşteriler haksız olsalar bile her zaman haklıdırlar. Öyle değil mi? Benim işim burada kitap satmak ve Gran için para kazanmak. Duygularımı kendime saklıyorum ve dudaklarımın sıcak bir gülümsemeye dönüşmesini istiyorum.

"Tamam, bunlardan bir karışım öneririm. Çiçekli kokteyller hakkında pastel pembe bir kitap çıkarıyorum. Buna uygun olarak, çağlar boyunca Chanel modası hakkında kremsi şeftali rengine bir kitap seçiyorum ve ardından bir sanat kitabı beyaz ve altın rengi sırt. 'Üçlü olarak birlikte oturuyorlar...'

'Güzel. Sarın onları.

Paketleyin *lütfe*n. Tam da içimden korkunç bir şey mırıldanıyordum. Zeus içeri girer ve burnunu kızın eteğinin altına sokar. Kadın bir çılgınlıkla sızır. "Özür dilerim. Senin rızan olmadan bunu gerçekten yapmamalıydı.

"Rıza mı? O bir köpek!"

'Evet, ama o çok zeki bir köpek ve yaşlı olmasına rağmen onu kadınların eteklerine bakmaması konusunda eğitime konusunda oldukça yetenekli olduğunu kanıtıyor.

Ama kötü günleri de oluyor.' Tekrar yapıyor. "Açıkçası, hepimiz gibi o da ilerleme aşamasında.

Eteğini yan tarafına doğru sıkıca tutuyor. "Böyle büyük ve pis bir köpeğin burnunu kesinlikle ait olmadığı yerlere sokarak etrafta dolaşması sağlık ve güvenliğe aykırı değil mi?

Kirli köpek mi? Onu yıkama çabalarımın sonra güceniyorum. Tüyleri kabarık ve temiz. "Hırsızları uzak tutmak için kullanılıyor. Aklıma gelen en iyi şey bu, çünkü bu kadın aklımı başımdan alıyor.

'Şimdi her şeyi duydum. Biraz daha hızlı hareket edebilir misin? Gitmem gereken yerler var.'

"Elbette. Biblioterapi'nin Noel kartı listesine girmeyeceği kesin. Zeus büyükannemin yanında oturuyor ve hayal edip etmediğimden emin değilim ama sırtıyor gibi görünüyor. Kadını daha hızlı dışarı çıkarmak için bilerek mi böyle davranıyor? Mucizeler asla bitmeyecek.

Gran, kadının bronzluğu kadar sahte olan parlak bir gülümseme yapıyor. 'Yakında özel kulübümüz için bir lansman partisi düzenliyoruz: Epeolatry. Sadece davetliler katılabilir. Üye olarak katılmak ister misiniz?'

"Ne tür bir kulüp?" "Bir gece kütüphanesi.

'Tanrım hayır, kimin okumaya vakti var ki? Beni çok sıkıyor. Özel olsa bile, kulağa kesinlikle sıkıcı geliyor.

Güzel sanatsal sehpa kitaplarını kağıt mendile sararken, adada dedikodumuzun yapılmasına neden olacak bir karşılık vermemek için neredeyse kendi dudağımı ısıracaktım. Çünkü onunla yüzleşmek korkunç olurdu. Hayır, onun yerine zihnimde sessizce onun hakkında mırıldanıyorum ve tartışmayı da kazanıyorum.

Büyükanne diyor ki. 'Tamamen anlıyorum - herkesin üye olmaya gücü yetmeyebilir.

Bugünlerde hayat pahalılığından dolayı zor zamanlar geçiriyoruz.

"Affedersiniz? Büyükanne öyle sert bakıyor ki neredeyse kendiliğinden yanacağından eminim. "Katılmaya gücümün yetmeyeceğini mi ima ediyorsun?

'Çok fazla kişi yapamaz, sevgilim. *O kadar* özel bir yer. Kitap severler için edebi bir sığınak, bilirsin. Çok gösterişsiz, çok sakın. Çok prestijli.'

"İmzala beni. Kredi kartını bana doğru salladı. "Ve kocama da.

Gülümsememi bastırıyorum ve veri tabanına ekleyebilmem için kayıt formundaki bilgilerini doldurmasını istiyorum. "Üyelik kartlarınız yakında postaya verilecek ve size lansman için bir davetiye göndereceğiz.

"İyi.

Elinde bir tomar kitapla gittiğinde büyükanne döndüm. "Bu hiç hoş değildi.

O da öyle. Ama Zeus iyi bir çocuk değil mi!' Çenesinin altını okşuyor.

"Aklınızdan ne geçiyordu? Artık o da bir üye ve ona katlanmak zorundayız.

Büyükanne dudağını çiğneyerek, 'Onu bir daha göreceğimizden şüpheliyim. Bu sadece satış, Evie. Herkesin bir baskı noktası vardır ve onunki de belli ki

İnsanları lüks zevkleriyle etkileyerek uyum sağlamaya çalışıyor. Bunu edebiyatın daha iyi olması için bir bağış olarak düşünelim.

Çenem düştü. "Seni kurnaz tilki.

Büyükanne tezgâhın arkasındaki taburede oturmuş, hesap programına girilmesi gereken evrakları karıştırıyor. "Bu benim. Şimdi, posta listemiz nasıl gidiyor?"

Tezgâhın arkasında ona katılıyorum ve ekrana getiriyorum. Ben yokken Gran tüm bunları nasıl idare edecek? Yapılacak çok şey var. Kitapçıda çalışma, Epeolatry ve stok satın alma, tanıtım ve pazarlama gibi zaman alan perde arkası işler açısından. Elemana ihtiyacı olacak ama sanırım her şeyin bir sırası var. Kira parası.

*

Saat gibi, her gün saat ikide yelek giyen ve elinde gitar tutan yaşlı bir adam geliyor, yüzünde endişeli bir ifade var. Koyu bir Yunanca ile konuşuyor ve her zaman olduğu gibi ona bu dili bilmediğimi hatırlatıyorum. Başını sallıyor ve yapmacık bir İngilizceyle, "Helena, burada değil mi?" diyor.

"Hayır, onu görmedim. Üzgünüm."

O sormak için durdukça, ben daha da meraklanıyorum. Helena kim? Ona bir gitar şarkısıyla serenat yapmaya mı niyetli? Ondan kaçtı mı? Hikaye nedir?

"Neye benziyor? Diyorum ama o çoktan geri çekiliyor, muhtemelen Helena'nın nerede olduğunu öğrenmek için bir sonraki yere gidiyor. Büyükanne kim olduğunu ve Helena'nın hayal ürünü olup olmadığını gerçekten sormalıyım.

Telefonum bir uyarıyla bipliyor. Hollywood Films'de geliştirilmekte olan iki aşk romanı üzerinde çalışan baş yapımcı Phil'den bir e-posta. Şükürler olsun, o da telefon insanı değil. Hemen açıp hızlıca okudum.

Sevgili Evie,

Bunu senden duymak çok güzel. Hollywood Films'de işler yolunda gitmediği için üzgünüm ama buna şaşırmadım. Hank bu işlerden biraz anlıyor ve çalışanlarını kendi arkadaş çevresiyle değiştirmesiyle tanınıyor. Olympus Media'ya ulaşabilirsin. Anılara, macera hikayelerine dayalı belgesel fikirleri peşinde ler. Romantizmi tercih ettiğini biliyorum ama başka şeylere de yol açabilir. Val'e e-posta gönder ve seni benim gönderdiğimi söyle. O zamana kadar kulağımı dört açacağım. İyi şanslar.

Phil

Bir cevap yazdım, tavsiyesi ve beni önerdiği için teşekkür ettim ve Olympus Media'dan Val ile irtibata geçeceğimi söyledim. Bu benim ideal rolüm değil ama Phil'in de dediği gibi bir sıçrama tahtası olabilir. Sektör bazen o kadar kapalı, neredeyse aşılmaz olabiliyor ki, kapı bir kez kapandığında sonsuza kadar dışarıda kalacakmışım gibi geliyor, bu nedenle bu aşamada herhangi bir kitap izleyicisi pozisyonu hiç olmamasından iyidir.

Bu iş bittikten sonra Val'e Hollywood Films ile olan geçmişimi, Phil'in yapımcılığını üstlendiği iki romantik komediye ve yayıncılıkta geçirdiğim zamanın kısa bir tarihçesini içeren bir e-posta gönderiyorum. Ne ürettiklerini anlamak için Olympus belgesellerini tıka basa izlemem gerekiyorsa, bunu yapmaktan mutluluk duyarım.

Google'da Olympus Media'yı arattım. Hepsi buz tırmanışı, base jumping ve serbest solo gibi yüksek adrenalinli ekstrem sporlarla ilgili. İğrenç, böyle bir aktiviteye katılan gözüpekleri hayal ederken bile kalp atışlarım dengesizleşiyor.

Ama o anıları, o seyahatnameleri bir sonraki belgesel yıldızının avına çıkarabilirim. Aslında eğlenceli olabilir, çünkü bu uğraşların hiçbirini yapmak zorunda değilim, sadece onlar hakkında okumak zorundayım.

Sör Spud masaya doğru koşuyor ve raflarda ödül maması arıyor. Onu kucağıma alıyorum. Spud gibi bir pofudukla kucaklaşmak gibisi yoktur. Kendini bana bırakıyor ve güven dolu gözlerle bana bakarak kucağıma yatıyor. "Kimmiş iyi çocuk?

Sir Spud cevap olarak bacaklarını tekmeliyor ve ben gülüyorum.

"Bu kadar komik olan ne? Roxy içeri giriyor. Bugün siyah saçları sahildeymiş gibi rüzgârda savrulmuş ve dağınık. En sevdiğimiz aşk hikayeleri hakkında mesajlaşıp duruyoruz. Roxy'ye arkadaşlık onay mührünü verdim çünkü A: Aramak yerine mesaj atıyor. B: Romantizme bayılıyor

romanları (gerçek suç hikayelerine olan eğilimini görmezden gelmeye hazırım). C: İlginç ve komik biri.

'Sir Spud bazen çok insani görünüyor. Sanki ne demek istediğimi çok iyi anlıyor. Kutudan bir ödül alıp ona veriyorum.

'Bunun eski moda rüşvet olduğunu düşünmüyor musun? Çok sevimli davranıyor ve siz de ona bir ödül veriyorsunuz.

Ona sorgulayıcı bir bakış fırlatıyorum. "Sör Spud'ın benimle oynadığını mı ima ediyorsun?" Onu kaldırıp bal rengi gözlerinin içine bakıyorum.

"Bunu duyuyor musun, Spudly?!

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Ben de tam olarak bunu öneriyorum.

'Midesi tarafından yönetiliyor ama bunun için çalışıyor. Bunu izleyin. Kitapçada boş zaman olduğunda, hızlı öğrenen Sir Spud'ı eğittim. I onu mindere yerleştirin. "Otur. Tüylü köpek usulüne uygun olarak oturur. "Bırak. Düz bir şekilde yatıyor, bana bakıyor. "Ölü taklidi yap. Yuvarlandı, bir iniltiyle gözlerini kapattı dilinin ağzının kenarından dışarı fırlamasına izin vermeden önce.

Roxy yuhalıyor. "Vay canına! Bunu ona nasıl öğrettin?

"Biraz gösteri yapmak zorunda kaldım. Bu köpeğin kaderinde büyük şeyler var, değil mi? Roxy'ye söylemediğim şey, birkaç müşterinin içeri girip beni köpek gibi davranırken yakaladığı, sırtüstü yattığım, bacaklarım ve kollarım katlanmış ve kendi

Dilim ağzımdan dışarı sarkıyordu. Sör Spud'a ondan ne beklendiğini göstermek için gözlerimi sımsıkı kapatmış, ölü taklidi yapıyordum. Çaylak hatası. Kendimi açıklamaya çalıştım, ancak müşteriler sadece Yunanca konuşuyordu, bu yüzden oldukça muamma. Tozumu alamadan ve çeviri uygulamamı açmadan gittiler. Umarım kitapçada köpek taklidi yapan deli bir kadın olduğuna dair bir söylenti yayılmaz.

Sir Spud'a bir ödül veriyorum ve bir havlamayla kalkıp kapıdan çıkıyor.

"O zeki bir çocuk. Roxy bir yığın kutuyu işaret ediyor. "Bunlar ne?"

"Yeni stok! Büyükannemin yaz aşk romanları siparişi geldi. İstiyorum "Fiyatlandırmama ve rafa kaldırmama yardım eder misiniz?" "Bundan daha fazla bir şey istemem.

Güzel pastel renkli kitap kutularını açıp çalışmaya başladığımızda genç bir çift içeri giriyor. Yunanca konuşuyorlar, ben de telefonumu alıp İhtiyacım olursa diye çeviri uygulamasını açtım. "Aman Tanrım," diye fısıldıyor Roxy. "Doğum günü için onu şımartıyor.

"Ona kitap mı alıyorsun?

"Daha da iyisi. Beş dakikalık bir kitap yarışması yapıyor!"

Çifte bakıyorum. Adam telefonuyla uğraşırken, kıza yüksek sesle bir şeyler okurken, kız adamın kalçalarına sarılmış, ona hayranlıkla bakıyor. "O da ne?

"Bir zamanlayıcı ayarlayacak ve kitapçıyı tanıması için üç dakikası, ardından da kitap satın alma çılgınlığı için iki dakikası olacak. Kurallar şöyle: hepsini kollarında tutabilmeli. Daha önce okuduğu bir kitabı satın alamaz. Santorini'de geçen bir aşk romanı bulursa zamanlayıcıya bir dakika daha eklenir. Eğer birini düşürürse, kaybeder. Eğer Kapağında -yazarın ya da başlığında- kendi adının yazılı olduğu bir kitap

bulursa, elindeki kitapları tezgaha bırakıp mücadeleye baştan başlayacak ve böylece zamanını ikiye katlamış olacak.

Ağzım açık kaldı. "Dünyadaki en iyi erkek arkadaş o mu? Roxy başını sallıyor. "Gerçekten öyle.

"Adı ne acaba?

Roxy onlarla konuşuyor ve benim için tercüme ediyor. "Onun adı Alyssa. Ciyaklıyorum. Romantizm bölümünde bir dizi Alyssa Cole kitabımız var ama her şey alfabetik değil renk sırasına göre olduğu için onları arayıp bulması gerekecek. Sırrı vermiyorum ama umarım dükkândaki ilk üç dakikalık gezintisinde onları fark eder.

Roxy onlarla sohbet ediyor. "BookTok hesabı için filme alıyor.

Büyükanne yanında Zeus'la içeri giriyor. Ona neler olduğunu anlatıyoruz ve yüzü geniş bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Ne eğlenceli! Doğum günü kızına döner ve aksak Yunanca konuşur. Alyssa benimkini yansıtan bir çılgılık attı. Bir açıklama için Roxy'ye döndüm.

"Büyükannem onlara toplamda yüzde on indirim yapacağını söyledi. "Aww, bu çok tatlı!

Alyssa'nın yoluna çıkmamak için tezgâhın arkasında duruyoruz. Erkek arkadaşı zamanlayıcıyı çalıştırıyor ve Alyssa sunulan kitaplara bakmak için doğrudan romantizm bölümüne gidiyor. Alyssa'yı bulacağını umarak nefesimi tutuyorum.

Cole kitapları, böylece zamanını ikiye katlayabilecek. Alyssa parmağını bazı kitapların sırtına koyarak onları kutsuyor ve rafta nerede olduklarını kendine hatırlatıyor. Üç dakika boyunca Biblioterapi'nin düzenine alışıyor ve erkek arkadaşı çekim yaparken kamerayla sohbet ederek bir ileri bir geri gidiyor.

Roxy elinin tersiyle gülüyor. "Ona adımlarını saydığını, geri dönüp zaman kaybetmemek için dükkânın etrafındaki en hızlı rotayı hesapladığını söylüyor.

Onları film çekerken izlemek, çok eğlenmek, aylardır almayı hayal ettiği kitapları işaret etmek dünyanın en tatlı şeyi. Alyssa, TikTok'un meşhur ettiği tüm yeni çıkan kitaplara hakim.

Erkek arkadaşı döner ve Roxy ile konuşur.

"Vakit geldi! Roxy ellerini çırparak şöyle der.

Kız arkadaşını dükkânın girişine geri getiriyor ve geri sayım olduğunu tahmin ettiğim bir şey yapıyor. Bir çılgılık atıyor ve Zeus'un peşinden koşmaya başlıyor. Büyük köpek ne olup bittiğini anlamıyor gibi görünüyor ve dükkânın etrafında onu kovalarken havlıyor, neredeyse ona çelme takacak şekilde önünden geçiyor.

Roxy, "Köpeğin harika olduğunu söylüyor - onu yavaşlatıyor," diyor ve gülüyor. Zeus sonunda Roxy'nin kitap alışverişinde olduğunu anlamış gibi görünüyor ve onun için kitapları karıştırmaya başlıyor.

"Ah, Zeus'un kendi tavsiye ettiği kitapları var," diyor Gran. 'Ne harika bir zevki var. Kazara kadın bir seri katilin olduğu bir romantik komediyi kim sevmez ki?

"Büyükanne, aklına bir şey gelmesin. *Kesinlikle* bir kopya kağıdına ihtiyacı yok.

Bir dakika sonra Alyssa'nın kolları doludur ve saatinde hâlâ iki dakika vardır. Yavaşça yürüyor, dirseği ile avucunun üzerinde duran uzun kitap yığını arasındaki boşluğu dolduruyor. Alyssa Cole'un kitabını zamanının sonuna geldi. 'Yaşasın, kendi adıyla bir tane buldu! Saat yeniden başlıyor! Erkek arkadaşı sahte bir göz devirmesi yapıyor ama Alyssa'nın yeniden başlayacağı ve potansiyel olarak kitap yığınına ikiye katlayacağı için mutlu olduğu belli. Alyssa kucak dolusu aşk romanını tezgâhın üzerine koyuyor ve ikinci tur için zamanlayıcının yeniden başlamasına hazırlanıyor.

Zaman hızla akıp gidiyor. Ona tezahürat yapıyor ve dikkatli olursa kollarına daha fazlasını sığdırabileceğini söylüyoruz. Kitap yığınının üstünü görmesinin imkânı yok, bu yüzden başını sola doğru eğiyor ve daha fazla kitap almak için yavaşça uzanıyor ve onları Jenga oyunu oynar gibi bir yere sığdırıyor.

Çok geçmeden bir kucak dolusu renkli romantik komedi ve uzun mesafe koşuları üzerine birkaç kitabı daha olur.

Tek olanları gösterdim ve Roxy, 'Bunları onun için aldı' dedi. 'Gençlik aşkı. Bundan daha tatlı bir şey var mı? Büyükanne düşünüyor.

Zamanlayıcı çalışıyor ve biz alkışlıyoruz. "Bunu yapmayı çok istiyorum! Ben de öyle dedim. "Aynen! Roxy de öyle.

Çift BookTok için çekimlerini tamamladı. Biz onların Büyükanne de onlara güzel bir indirim yapıyor. Roxy çiftle sohbet ediyor ve sonra benim için tercüme ediyor. 'Alyssa çok teşekkür ediyor. Bu şimdiye kadarki en iyi doğum günü!

El ele dolaşıyorlar, adam mükemmel bir centilmen gibi onun için kitaplarını taşıyor.

"O bir bekçi - bunu her zaman söyleyebilirim," diyor büyükanne.

Kocalarının geçmişini düşününce şaşkınlıkla geri çekilmemeyi başarıyorum. "Nereden biliyorsun büyükanne?

"Benim kadar sık evlendiğinizde bir iki şey öğreniyorsunuz.

Büyükannem, çok bilge.

"Ne kadar zamandır evlisiniz? Roxy konuşur.

'Dokuz kez ve eğer sevdiklerim boz sonlarıyla erken tanışmamış olsalardı, kim bilir gelecekte ne olurdu?

"Öldüler mi? Roxy soruyor, gözleri ne ile parıldıyor... hayranlıkla mı? "Evet. Trajik bir şekilde.

"Hepsi mi?

"Konstantine hâlâ bu dünyadan. Roxy gülerek, "Hâlâ zaman var," diyor.

Büyükanne sanki aramızda bir yabancı olduğunu yeni fark ediyormuş gibi başını eğip ona bakıyor. "Jib'inin kesimini beğendim.

Roxy sıkıkmak için elini uzatır. "Teşekkürler, ben de seninkini sevdim. Ben Roxy.

Kitap kurdu, tatlı-roman okuyucusu, aşkı bulmak için yanıp tutuşuyor, özellikle de uzaktan akraba olmadığım bir erkekle.

Büyükanne onun elini tutar. "Floretta, kitap perisi, baharatlı romantizm okuyucusu, burayı başarılı kılmak için yanıp tutuşuyor.

Gülümsüyorum. Roxy *bizden* biri. Gerçek kitap kurtlarının, ne kadar kutsal olduklarını bilerek yerel kitapçıları desteklemelerini seviyorum. Hayatta kalmalarının ne kadar önemli olduğunu. Büyükanne ve Roxy çok iyi anlaşacaklar.

Bölüm 9

Büyükannem ve ben Perşembe sabahı Bibliotherapy'nin açık alanındaız, müşterilerin kitap okuyup deniz manzarasının tadını çıkarabilecekleri rahat bir alan haline getirmek için son rötuşları yapıyoruz. Büyükannem bir masayı, sayfaları rüzgârda dalgalanıyormuş gibi uçuşan ikinci el kitaplarla doldurmuş. Bir kitap buldum: *Nasıl*

Mutlu Koyunlar Yetiştirin. Bunun Eşek Adam'ın hoşuna gidecek türden bir kitap olduğunu hissederek gülümsüyorum. Kitabı bir kenara koyuyorum, günün ilerleyen saatlerinde yapacağı ziyarete hazırım.

"Tüm bu kitap bebekleri bu kadar ucuza aldığımız için şanslı değil miyiz? Onlara sanki gerçekten yeni doğmuş bebekler kadar özellermiş gibi sevgiyle bakıyor.

'Ucuz mu? Bedava demek istiyorsun! Bir gurbetçi uğradı ve kitap koleksiyonunu bağışladı çünkü İtalyan bir adama aşık olmuştu ve Umbria'da *la dolce vita* yaşamaya gidiyordu.

Büyükanne kitaplardan biriyle kendini yelpazeliyor. "Bedava sayılır. Onlar için ona biraz para verdim. Başka türlü adil görünmüyordu. Ve şimdi bakın, müşterilerin ilgisini çekecek yepyeni bir açık alanımız var.

Büyükannemin bunu yapmasının nedeni, gurbetçinin Umbria'daki yeni kitap koleksiyonuna başlamak için en azından nominal bir miktara sahip olmasıydı. "Bu bölge için bir isme ihtiyacımız var," diyorum. "İçerisi ile dışarısını, yeni ve ikinci el kitapları birbirinden ayırmak için. İçeride ikinci el kitapların bulunduğu küçük bir masamız var ama bunlar çoğunlukla Yunanistan'la ilgili rehber kitaplar ve anı kitapları.

Büyükanne çenesine vuruyor, 101. pozu

düşünüyor. "İlham perileri?" "Ooh beğendim.

'Adını Yunan edebiyat tanrıçalarından almıştır. Tüm yeni ve parlak kitaplarımızı sevsem de, bu yıpranmış, tozlu kitapları, eski kitap kokusunun vanilya parfümünü seviyorum.

Bir kitabı elime alıp kokluyorum. Zamanın, sararmış parşömenin, mürekkep gibi kelimelerin ve gezinen zihinlerin kokusu. 'Muses mükemmel bir isim, burada çok sevilen bir romanla oturup okumak ve düşünmek için. '

'Zorba'dan bana bir işaret yapmasını isteyeceğim. O böyle beceriklidir.'

Büyükanmem iki selvi ağacının gölgesinde bir hamak kurmama yardım ediyor.

Şezlonglar manzaranın tadını çıkarmak için okuyucuları beklemektedir.

Kim burada dinlenmek ve uzaktan gelen dalgaların yumuşak sesi, teninizdeki tuzlu hava eşliğinde bütün gün kitap okumak istemez ki? Vücutlarını Santorini güneşinin ısırıklarından saklamak isteyenler için birkaç plaj şemsiyesi açıyorum.

'Sevgilim, tezgahın arkasında satın aldığım diğer güzelliklerle birlikte bir kutu var. Benim için getirebilir misin?'

İçeri girip serinliğin tadını çıkardıktan sonra kutuyu tekrar dışarı çıkarıp büyükanmemin yanındaki masaya bırakıyorum. Kutuyu açtığımda bir sürü lüks minder çıkıyor.

"Bunlar şezlonglar için," diyor. "Keten keten - kitap severlerimiz için sadece en iyisi.

"Muhteşemler büyükanne. Pahalı malzemenin üzerinde avucumu gezdiriyorum. Büyükanmemin dekor konusunda gerçekten olağanüstü bir zevki var.

Yanakları renklendi. "Geriye dönüp baktığımda önce kirayı ödemem gerekirdi ama kendimi bu tadilatın heyecanına kaptırdım. Bir şezlongun kenarına oturuyor ve tüm bunları düşünürken elindeki kitapla yüzünü yelpazelemeye devam ediyor. "Hayatım boyunca hep hareket halindeydim, bir proje diğerini, bir koca diğerini takip ediyordu. Brooklyn'deki evime gidip geldim.

memleket hasreti çektiğim ve sizlerle yeniden bağlantı kurma ihtiyacı duyduğum bir zamanda. Bu sefer bir şekilde *son* gibi geliyor. Sanki kalan yıllarım boyunca yerleşeceğim yeri bulmuşum gibi. Tüm pratiklikler aklımdan çıktı. Eğer bu benim son şansım, güzel olmasını istiyorum. Edebi bir miras bırakmak istiyorum - kurgu fanatikleri, kitap koklayıcıları, bir kitabı kapağına göre değerlendirenler, olay örgüsü meraklıları için bir harikalar diyarı. Bizim gibi insanlar, Evie.'

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Şimdi mantıklı geliyor; bir bütçeyi takip etmemek, para sıkıntılarının karmaşası. Büyükanmem bu adadan ayrılmayı planlamıyor. Sözlerinde bir kaçınılmazlık var, sanki hayatının sonunu tahmin ediyormuş gibi. Bunu duymak kalbimin derinliklerinde bir sızı yaratıyor, keskin bir içsel acıya neden oluyor.

Büyükanmemin olmadığı bir dünya gerçekten de karanlık ve sıkıcı bir yer olacak. Düşünmeye bile değmez. "Sonsuza dek evim diyebileceğin ne harika bir yer. Son değil, kelimeleri yüksek sesle söylemeyeceğim.

Lily'yi okşamak için eğiliyor. 'İşte bu yüzden bu yaşlı köpekleri aldım. Onlar da birçok kez bu yollardan geçtiler ve ömürlerinin sonuna kadar

yaşamayı hak ediyorlar.

rahat günler.' Büyükanne Lily'yi kucağına alır. 'Alacakaranlık yılları en iyi yılları olacak - bundan emin olacağım.

Bu keşif, Georgios'la ilişkimi yürütmem gerektiği gerçeğini pekiştirdi, böylece Gran burada, güneşle yıkanan edebi cennetinde huzur içinde yaşayabilecekti. Her ne kadar hayatının bir parçası olan bir kadın rolünü oynamak zorunda kalsam da.

birlikte, her zaman seksi, kaslı plaj vücutlarıyla çıkan bir kadın. Başarana kadar numara yapmam gerekecek. Georgios'a yalan söylediğim için kendimi suçlu hissediyorum ama işleri sıradan tutarsam sorun olmaz. İşleri o kadar ağırdan alacağım ki muhtemelen sıkıntıdan ölecek, ama kimsenin duygularının incinmemesi için bu şekilde olması gerekiyor.

Zeus, sanki bir güreş müsabakasında yarışıyor muyuz gibi yanıma gelip yastığı elimden almaya çalıştığında ortamı yumuşatıyor. "Hey! Bu senin için değil! Bir halat çekme savaşına giriyoruz ve o kazanıyor, serseri. Sanki ödülünü sergiliyormuş gibi etrafımda muzaffer daireler çiziyor.

"Bu bir oyun değil Zeus! Pes ediyorum ve pofuduk kulaklarını okşuyorum, ona bir dakika bile sert davranamıyorum. Altı köpek arasında en sevecen olanlar o ve Sir Spud. Zeus, kırk kilo ağırlığında olmasına rağmen kucağınıza atlamak için iki kez düşünmüyor. Bu büyük köpeğin de diğerleri gibi belirli bir cinsi yok. Çoğu başıboş ada köpeğinde olduğu gibi biraz ondan biraz bundan. Bu sıcakta tüm tüyleriyle onun için üzülüyorum ama o bunu umursamıyor gibi görünüyor.

"Şimdi," diyorum onun hizasına eğilerek, minderi salyalı ağzından nazikçe çekip alıyorum. 'Bu yastığı müşteriler için buraya koyacağım ve sen ona dokunmayacaksın! Anladın mı? Sonra bu kitapları paketinden çıkaracağım ve sen de üzerlerine işemeyeceksin! Köpekler dışarıdaysa kuralların geçerli olmadığını zor yoldan öğrendik, bu yüzden kitap bebeklerini tüylü bebeklerden korumaya çalışıyorum.

Bana yavru köpek gözleriyle bakıyor ve ben de yastığı ona fırlatıp kurtulmamak için elimden geleni yapıyorum. Ama büyükannem bir köpek oyuncağı için biraz fazla süslü olan kırmızı ve beyaz çizgili keten kılıflar için çok para verdi.

Minderi şezlonga yerleştirdikten birkaç dakika sonra Zeus onu kapıyor ve kitapçının serinliğine doğru koşuyor, onu takip edip etmediğimi görmek için bir kez arkasına bakıyor.

"Sevgilim, Yunan köpeği olduğu için anlamayabileceğini hiç düşündün mü?

"Ve ...?

"İngilizce kelimelerinizi tercüme edemez!

"Ooh!" Yunan tüy yumağının ne dediğim hakkında hiçbir fikri olmadığını düşünerek gülüyorum. Böyle bir düşüncüyü aklıma bile getirmemiştim.

"Yunanca komutları öğrenmem gerekecek. Sir Spud gayet iyi anlıyor ama

belki de bunun nedeni

Bir maskaralık sistemi, gerçi artık bunu yapmayacağıma dair kendime söz verdim, en azından kitapçada.

Lily çok geçmeden minderle birlikte dışarı fırlıyor ve Zeus'un yarısı kadar olmasına rağmen Zeus'a kafa tutuyor. Onu minderle birlikte yakaladım. "Yaşasın! Göğsüme doğru kıpırdanıyor ve yere bırakılmak için havlıyor. Yastığı büyükanneme fırlatıyorum ve Lily'nin başına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Nerede olduğundan emin değilim ama hala insanların yanında ürkek davranıyor, bu yüzden onu küçük dozlarda sevgi yağmuruna tutmak için elimizden geleni yapıyoruz.

Lily'yi yere bırakıyorum ve o da Zeus'a havlayarak şezlongun altına koşuyor.

Büyükannem bana tatlı bir gülümseme veriyor ve bizi kayalık uçurumun uzun inişinden ayıran duvara yaslanıyor. "Yavrular için bir fikrim var.

"Bu rengarenk ekip mi? Soylu olmadıkları çok açık. Sokaklarda ve barınaklarda yaşarken aldıkları yaraları ve sıyrıkları görebilirsiniz. Bunlar Onları bu kadar sevimli yapan kusurları. Her nerede bulundularsa ve her ne çektilerse artık sona erdi. Güvende ve iyi besleniyorlar; bazıları ilaç alıyor. Lily hala temkinli ve haklı olsa da temiz ve mutlular. Güven zaman alır.

'Evet bu ayaktakımı. Okuyuculara köpek kiralamaya ne dersiniz?'

"Yabancıların onları eve götürmesine izin mi vereceksin? Bu düşünce kalbimi yerinden oynattı. 'Hayır, hayatta olmaz! Burayı kastediyorum.

Bu açık alan. Müşteriler küçük bir ücret ödeyerek ücret, gerçekten nominal, ve bu para diğer kurtarma köpeklerine gidebilir. İşte

barınağa her hafta yeni köpekler geliyor. Bu fonları veteriner faturalarına yardımcı olmak için kullanabiliriz çünkü ne kadar istesem de ne yazık ki hepsini evlat edinemiyoruz. Rent-A-Dog girişimi müşterileri kitapçıyı ziyaret etmeye teşvik edebilir, ancak daha da önemlisi, tüylü bebeklere sarılabilecekleri biri. Onlara insanların nazik ve sevgi dolu olduğunu gösterin.

Müşteriler onları gezdirebilir ve durup muhteşem manzaranın tadını çıkarabilirler. Bu kürklü bebekler sevgiye hasret kaldılar. Bu şekilde, bol bol sevgi görecekler. Biz burada onları denetliyor olacağız, yani etrafta dolaşmalarından farklı bir şey olmayacak.

Gran ne zaman yeni bir yere yerleşse, her zaman bir topluluk duygusuna sahip olur ve yardım etmek için bir yol bulur. Nairobi'de bu, uzak köyler için temiz içme suyuydu. Timor'da ise çocuklar için okul malzemeleri ve üniformalar tedarik etti. Etkisi küçük sayılabilir ama o gittiği her yerde silinmez bir iz bırakıyor. "Bu harika bir fikir! Alayım mı

Süper yıldızlarımızın bazı portrelerini çekip sosyal medya hesaplarınızda paylaşarak Rent-A-Dog girişimini vurgulayabilir misiniz?

"Benim... sosyal medyam mı?

Başımı eğiyorum. "İş için her şeyi ayarlamadın mı?

"Şey, hayır. Zuckerberg denen adamla karşılaştım ve o zamandan beri...' Sustu.

Facebook'un CEO'sunu mu kastediyor? "Ne karşılaşması?

"Veri ihlaliyle ilgili küçük bir yanlış anlaşılma. Ufacık tefecik bir bilgisayar korsanlığı olayı. Bu, şirketinin emekleme aşamasında olduğu zamanlardı.

İki kez göz kırpıyorum. "Kim tarafından bir veri ihlali?

Kim tarafından? Kendini bir dinle. Benim tarafımdan - başka kim tarafından?"

Sanırım Gran'ı her zaman seksen yaş üstü, teknolojiyle iç içe büyümemiş ve dolayısıyla teknolojiye pek de aşina olmayanlar grubuna dahil etmişimdir. Ama bir veri ihlali, ufacık bir bilgisayar korsanlığı olayı? "Bilmek istiyor muyum ki?

'Muhtemelen hayır. Süslü avukatları var. Neyse ki benim de var. Annen sayılamayacak kadar çok işe yaradı ama bunu söylediğimi ona söyleme. Demek istediğim, eğer sosyal medya kurmak istiyorsan bu harika. Sadece benim adımı kullanma.'

"Doğru. Şaşırmadım bile. TAMAM. Biraz şaşırdım. Ama şaşırmamalıyım. Ve lanet olsun, ilgimi çekti. "Yani Facebook'u hackledin. Neden?

Büyükanne uzun bir iç çekti, sanki sabrını sınıyormuşum gibi. "Vlad'ı hatırlıyor musun?

'Dört numaralı koca Rusya'dan mı geldi? Bir uçak kazasında mı öldü?"

İşte o. Görünüşe göre milyarder bir Rus'la ilişkisi varmış.

Güvenliğiniz için adını vermeyeceğim bir oligark. Vlad küçük bir ücret karşılığında parasını offshore vergi cennetlerine taşımasına yardım etti.

"Dur tahmin edeyim, fonları Cayman Adaları'na mı taşıdılar?

"Ne kadar da doksanlı yıllar, sevgilim. Hayır, hepsini Liechtenstein'a taşıdılar. Her neyse, Vlad onlar için mutlu bir şekilde çalışıyordu ve sonra bir gün, bom. Parmaklarını şıklattı. "Kayboldu.

Nefesim kesildi. "Onu çok şey bildiği için mi öldürdüler?"

"Ne?" Kaşları çatıldı. "Hayır, sevgilim. Neden yapsınlar ki? Onların kirli işlerini yaptı ve adam da en az onlar kadar sahtekârdı. Entrikacı kural bozucuya bayılıyorlardı.

Kaşlarımı çattım, kafam karıştı. "Peki, sonra ne oldu? Ve neden bir sosyal ağa girme ihtiyacı duydunuz?"

Lily şezlongun rahatlığını bırakıp koşarak Büyükanne'nin yanına gidiyor, ayak bileklerinin etrafında sekiz çizerek Büyükanne'nin sandalyesinin yanına yerleşiyor.

"Vlad'ın belli bir balerinle biraz fazla yakınlaştığına dair söylentiler dolaşıyordu. Yani tüm *klişeler*. Hayal edebiliyor musunuz?"

"Bekle, ne? Vlad'ın hile yaptığını mı düşündün?"

Büyükanne sanki bu anıyı anlatmak hala bir hayal kırıklığıymış gibi sinirli bir şekilde iç çekti.

hassas nokta. 'Bir kadın her zaman kendi çıkarlarını korumak zorundadır ve güvenmediğim bir kocam olamaz. Bu nedenle etrafı kurcalamak ve ne bulabileceğime bakmak zorundaydım.

"Dolayısıyla küçük hackleme olayı. "Doğru.

"Peki ne buldun?"

"Çok sayıda ilgili bilgi ve bu nedenle ona Bermuda şeytan üçgeni üzerinden tek yönlü bir uçuş ayarladım.

Nefesim kesildi. "Bilerek mi?"

'Ne demek bilerek? A noktasından B noktasına gitmesi gerekiyordu, değil mi? Uçağın kaybolması benim hatam değildi. En iyi tahminim seyir hatası. Ne yazık ki, zavallı adam o zamandan beri görülmedi. Üzücü.'

"Evet." Vlad hakkında pek bir şey hatırlamıyorum, çünkü sürekli iş seyahatlerine giderdi ve döndüğünde pek gülümsemezdi. Her zaman onda biraz tuhaf bir şeyler olduğunu düşünmüştüm.

Elinde paket servis fincanları tutan bir kadın sözümüzü kesiyor. "Kahve geldi," diyor Gran. 'Bu Athena, yolun aşağısındaki Squashed Olive Café'nin sahibi. Yunan spesiyalitelerinin en muhteşem çeşitlerini sunuyor, *domatesli* börek de buna dahil, aklınızı başınızdan alacak. Sevimli kız her Cuma bana bir fincan Joe getirir ve biraz dedikodu yaparız.

"Memnun oldum, Evie.

"Sen de. Ellili yaşlarının ortalarında olan Athena parlak çiçekli bir sundress ve sarı sandaletler giyiyor.

Dışarıdaki masalardan birine oturuyoruz ve Zeus her zaman onun kucağına oturmaya çalışıyor. Çiğneme oyuncağını bulup dışarıdaki yatağına atmadan önce onu uzaklaştırıyorum. Büyükanne bir kolunda Pee Wee ve Athena için bir kitapla geri dönmeden önce ortadan kayboluyor, görünüşe göre müstehcen bir şey. Büyükanneye güven! Ağzımı kapalı tutuyorum çünkü bir kez daha çocuk olmakla ilgili bir ders alacağım.

İffetliyim ve insan vücudundan zevk almak için yaratıldım, ta ki benim *domates* kırmızısı olana ve ne kadar dik ve zorlu olursa olsun tepelere tırmanana kadar. Büyükanne oturuyor ve küçük Pee Wee sanki büyükanneye onu bir bebek gibi sallamasını hatırlatmak istercesine tek gözünü açıyor, büyükanne de hemen bunu yapıyor.

'Santorini'de uzun süre kalmayı mı planlıyorsun, Evie?

Bir ağız dolusu kahveyi öyle güçlü yutuyorum ki düşünce üretme yeteneğimi durduruyor. Başımın ağrısı geçince, "Sadece yaz için. Geri dönmem gereken işlerim var.

'Ah, kariyer sahibi bir kadın! Nerede çalışıyorsunuz?'

Lanet olsun. "Şu anda kendi hatamdan dolayı işsizim ama bunu değiştirmeyi planlıyorum.

Yüz hatlarında şaşkınlık çizgileri belirliyor. "Anlıyorum," diyor, açıkça görmüyor.

Sessizliğe gömüldük. İnsanlar benimle sohbet ettiğinde düzenli bir olay.

Athena'nın yerel dedikodulara dalması uzun sürmez. Görünüşe bakılırsa, adanın bu sözde sakın tarafında kimin domatesinin daha tatlı olduğuna dair bir tartışmadan (Athena'nın) kayıp bir akıllı saat yüzünden çıkan bir gençlik kavgasına kadar pek çok şey oluyor. Bu durum çözüldükten sonra bir başkası ortaya çıktı. Kesin olarak kanıtlanamasa da Nethra, Xenia'ya *mati* olarak da bilinen nazar boncuğunu verdi. Bu durum küçük bir grubu ikiye böldü.

Xenia'nın bunu hak ettiğini söyleyenlerle ve buna katılmayanlarla birlikte köy.

Katkıda bulunmama gerek kalmadığı için rahat bir nefes alıyorum ve koltuğuma yaslanıp işime cevap gelip gelmediğini kontrol etmek için telefonumu çıkarıyorum

başvuruları veya Olympus Media'dan belgesel film yapımcısı Val'den bir yanıt. Sıfır. Gelen kutum bomboş. Los Angeles'tayken kutlayacağım bir başarı. Cevap gelmemesinin moralimi bozmasına izin vermemeye kararlı bir şekilde telefonumu bir kenara bırakıyorum. Bu işler zaman alır; onlar meşgul insanlar. Büyükanne bana ihtiyacı var, yani bu gerçekten bir lütuf. Ya da ben kendime böyle söylüyorum.

Athena'nın Konstantine ismini söylediğini duyduğumda, sesini fısıltıya düşürürken bakışlarımı tekrar ikiliye çeviriyorum. "Bunu size söylediğim için üzgünüm ama kasabada konuşulanlara göre dün gece Korfu Kumarhanesi'nde yüklü miktarda nakit parayla görülmüş.

Büyükanne gülüp geçiyor ama enerjisi değişiyor; omuzları sertleşiyor. 'Mümkün değil hayatım. Onunla uydu telefonundan konuştum ve dün gece kesinlikle petrol platformundaydı.

"Çok emin görünüyorlardı, hepsi bu. Athena avuçlarını kaldırır. "Onlar" kim?
Athena kızarır. "Maria.

Büyükannemin kaşları havaya kalktı. 'Maria, ev sahibim Yannis'in karısı -
o
Maria?'

Athena küçük bir öksürükle, "Evet, o Maria," diye onaylar.

"Loukoumades Maria? Kesinlikle hayır! O Yunan çöreklerini sevgiyle
yaptı. Her ısırıkta bunu hissettim. Böyle lezzetli yemekler yapan biri
dedikoducu olamaz, değil mi?

'İtibarımı daha da zedelemek umuduyla bu iğrenç söylentileri yayıyorlar.
Tüm bu kirli oyunların. İnsanları işimden uzak tutmak dışında ne elde
etmeyi umduklarından emin değilim.

davalarına zarar

veriyor. ' Bu
doğru olabilir
mi?

Dışarıdan bakıldığında Büyükanne bir salatalık kadar soğukkanlı
görünüyor, ancak onu benim kadar iyi tanıyorsanız, çenesinin gerginliğini,
sesindeki hafif ton değişikliğini görebilirsiniz, bu da bana ilk bakışta
göründüğünden daha fazlası olduğunu söylüyor. Büyükannemi asla bir
arkadaşımın önünde sorgulamam, ama misafiri gittiğinde tam da bunu
yapmayı planlıyorum.

'Üzgünüm, haklısın. O olamazdı - onlara doğrudan söylemeliydim.
Athena elbisesindeki gevşek bir iplikle oynuyor.

'Benimle savaşmak zorunda değilsin, sevgilim. Aklından bile geçirme.'

Athena gitmeden önce sohbet daha mutlu konulara kayıyor. O gider
gitmez Gran'e odaklanıyorum. "Kumarhanedeki o muydu?

"Yine başlama!"

"Öyleydi, değil
mi?

'O kadar basit değil, Evie. Ve şu anda bu konuya gerçekten giremem.

"Büyükanne.

İçini çeker. 'Eğer gerçekten yardım etmek istiyorsan, sevgilim, o zaman
Epeolatry için bir lansman planı hazırla. Şu anda karşılaştığım en büyük
engellerden biri fon ya da fon eksikliği. Ben planımın ikinci aşamasını
çözene kadar üyelik aidatları bizi idare eder.

İkinci aşama. Aman Tanrım. Bu kadar mı? Gerçekte neler olup bittiği
konusunda beni aydınlatmayacak mısın?

"Karışık bir durum.

Büyük kötü kurt gibi oflayıp pufluyorum, bunun Gran için zerre kadar
önemi olmadığını biliyorum. İsteddiği zaman bir kasadır o. İyi. Ama
Eğlence Polisi'ni uzak tutmak giderek zorlaşacak. Annemin nasıl biri

olduğunu bilirsın - öğrenecektir.'

"Yalan söyle, sevgilim. Keşfettiğimiz gibi, istediğin zaman bu konuda iyisin.' Kahretsin, beni yakaladı.

"Tamam. Bir fırlatma planı hazırlayacağım ama beni yakında aydınlatacağına söz vermelisin'.

Dikkati dağılmış bir şekilde masmavi denize bakarak beni başından savıyor. 'Tabii, tabii. Dükkana göz kulak olur musun? Yapmam gereken bazı işler var.'

"Şimdi mi? Ama..."

'Evet, şimdi. Neden?'

'İlk sahte randevu birkaç saat içinde. Ona Epeolatry'yi göstereceğim ve aklıma gelen her endişeyi seninle yavaş ve acı verici detaylarla tartışmak istiyorum.

Gran, kompakt aynasını kullanarak parlak fuşya parlaticısını ve dudaklarını şapırdatıyor. "Sevgilim, senin nevrozlarını nasıl da özlemişim. Lily harika bir dinleyici. Eğilir ve küçük köpeği kucağına alır.

Ben onun desteksizliğine itiraz edemedim, büyükannem bilge yüzlü Lily'yi kollarıma itti. "Ona her şeyi anlat. Ve her zamanki gibi enerjisiyle beni hayrete düşürerek hızla uzaklaştı.

Büyükannemin bu sefer nereye koştuğunu düşünürken iç çekerek Lily'nin karnını gıdıklıyorum. Lily köpekten çok kediye benzeyen geniş bir esneme sesi çıkarıyor.

Sahte randevu fiyaskosuyla uğraşmak zorundayım ve bu konuda panik yapmak için bir iki saate ihtiyacım var ama neyse ki Lily'ye güvenebiliyorum.

"Yani, Lily asıl mesele..." Kollarımdaki küçük köpeğe bakıyorum. Gözleri sımsıkı kapalı ve usulca horluyor. Bir kızın buralarda sahte bir romantizm konuşması yapması için ne yapması gerekiyor? Üç kişilik bir aile rafları incelemek için içeri girdiğinde, içten içe bocalayacak ve seçimlerime pişman olacak zamanım yok. "Merhaba," diye selamlıyorum onları. "Bibliyoterapi'ye hoş geldiniz.

On yaşlarında bir çocuk olan küçük oğulları, uyuklayan Lily'ye bakmak için yaklaşıyor. "Çok tatlı! Yaşasın, Yunan aksanıyla da olsa İngilizce konuşuyor. Kaba görünmemek için biraz Yunanca konuşmayı öğrenmeliyim.

O. Adı Lily. Burada bir köpek kiralayabileceğinizi biliyor muydunuz?" Girişimi anlatmaya devam ediyorum ve gözleri parlıyor.

"Şimdi mi?" diye sorar, sesi şaşkındır.

"Eğer annen ve babanın vakti varsa, neden olmasın?"

"Elbette," diyor annesi, saçının bir tutamını geriye atarak. "Sadece onlara karşı nazik olduğunuzdan emin olun.

Çocuğu açık alana götürüyorum. 'Bu Zeus, kucağınıza atlamaya çalışacak, o yüzden dikkatli olun. Ne kadar büyük olduğunu anlamıyor. Kulaklarını okşamaya bayılır. Bu küçük şirin şey Pork Chop, hafif bir sorunu var ...'

Köpek ölüleri bile uyandıracak bir ses çıkarıyor.

"Oh!" Çocuk kıkırdar. "Pork Chop, ne *yyordun*?!"

Kıkırdamaları bulaşıcı ve açıklanamaz bir şekilde Pork Chop'un ardından gelen göz yaşartıcı zehiri umursamıyor gibi görünüyor. 'Evet, bu çok yaramaz ve çöp kutularını, kileri kırıyor ve buzdolabını kurnazca açabiliyor, bir tür köpek hırsız gibi yememesi gereken her şeyi yiyor. Bu yüzden sindirim sistemi rahatsız.

"Vay canına, çok zeki. Pork Chop çocuğun bacaklarının etrafında koşuyor, onun etrafında dönerken bir melodi çalıyor. Onları kendi hallerine bırakıyorum, kahkahaları beni takip ediyor. İçeri giriyorum. Ailesinin kitap bulmak için yardıma ihtiyacı var mı diye bakmaya gidiyorum. Bana Rent-A-Dog girişimi hakkında sorular soruyorlar ve bu fikirden o kadar etkileniyorlar ki kurtarma merkezindeki köpekler için bir bağış bırakıyorlar.

Söz konusu çocuklar olduğunda insanları gayet iyi anladığım ortaya çıktı. Köpeklerle. Ve kitap kurtlarıyla. Toplumun geri kalanıyla sorun yaşıyorum. Çift bana gülümsüyor, ben de omuzlarımı gevşetip varsayılan kişiliğime bürünüyorum.

Bibliyofil. Onlara satın aldıkları kitaplarla birlikte kitap ayraçları veriyorum ve Muses'ta istedikleri kadar kalabileceklerini söylüyorum.

Roxy içeri girip tezgâha yaslandığında kitapçada kafam güzeldi. Yine gizemli küçük bir su birikintisine bastım. Ne olduğunu anlayamadan Roxy, "Buraya çok erkek gelir mi?" diye soruyor. Prenses Leia örgüleri ve kısa kot tulumuyla kendine has bir çekiciliği var. Bir tür serseri, sinirli moda tarzı. Bu kıyafeti giyseymdim muhtemelen işsiz bir ev boyacısına benzerdim.

"Umm...?"

"Yakışıklı, tabii ki.

'Yakışıklı erkekler mi?

Neden?

'Arkadaşlık uygulamalarından, plaj barlarından ve sadece tatil kaçamakları isteyen turistlerden bıktım. Gerçek bir erkeğe ihtiyacım var, özü olan birine. Bir erkek ki Kitapları *yutuyor*. Sahile okumak için giden bir adam, diğer kadınlara aval aval bakmak için değil. Geçen gün kız arkadaşı için kitapçı yarışması düzenleyen adam gibi. "Aşk romanlarındaki gibi rüya gibi bir şey istiyorum.

'Bu tam bir alışveriş listesi. Böyle bir adam var mı?' Georgios'un sırtüstü yatan bedeni, plajda bir havlunun üzerine uzanmış, elinde romantik gerilim romanı, akla geliyor. O mükemmel bir adam mı?

"Kesinlikle. Sırf bu yüzden size bir kitap buketi hediye eden bir adam.

Vücudum geriliyor. "Kitap buketi nedir? Eğer çiçeklerden yapılmışsa duygularımı açıklamak zorunda kalacağım. Sanat uğruna değerli bir kitabı yok etmek bir suçtur ve ben de bu suç

Bir daha asla okunmayacak o masum kitaplar. Kitapçılık bu tür saygısızlıklarla doludur.

Daha dün bir müşterim, nişan yüzüğünü saklamak için içine bir delik açmayı planladığı ciltli bir kitap istedi - şimdi bu romantik, evet, ama o kitap sonsuza kadar mahvolacak, aşk uğruna *öldürülecek*. Bir tutku suçu. *Sadece hayır*. Onu, ciltli kitaplarımızın sadece sergileme amaçlı olduğuna dair küçük beyaz bir yalan ve cansız olsalar bile kitapların da duyguları olduğuna dair sert bir konuşma ile göndermek zorunda kaldım.

Büyükannem burada olsaydı eminim anlayışla karşılardı.

Roxy geri çekiliyor. Dramatikliği hoşuma gidiyor - aileme çok iyi uyum sağlardı. Bu yönüyle tanıdık geliyor. Onun yanında kendimi güvende hissediyorum. Sanki ona güvenebilirmişim gibi. Ben yokken onun şakalarına maruz kalmayacağımı biliyorum - bu tür şeyler. "Kitap buketinin ne olduğunu bilmiyorsun ve kitap satma işinde misin?"

"Perakendecilikte yeniyim.

"Ah, doğru ya. Başını sallayarak, "Çiçek gibi bir bukete sarılmış olarak sergilenen kitaplardan oluşan bir seçki" dedi.

Kalbimi tutarak rahat bir nefes alıyorum. Hiçbir kitap ölmeyecek! 'Bir buket kitapla karşılanmak kimin hoşuna gitmez ki! Belki dükkân için biraz yapabilirim? Müşteriler tek bir kitap almak yerine bir demet almak isteyecektir. Doğum günü hediyeleri, Sevgililer Günü, bayramlar ve kutlamalar için harika bir fikir olurdu.

'Yapmalısınız. Yer imleri, açıklama için kitap sekmeleri, kitap ışıkları gibi başka dokunuşlar da ekleyebilirsiniz, liste sonsuzdur.

Fikirleri not ediyorum. "Muhteşem kütüphane kartı defterlerimiz var; kütüphanede geçen bir kitap demetine çok yakışırlar.

'Evet! Bir kahve içelim ve kitap buketi temaları bulalım.

Ama önce soruma dönelim, burada aşık olabileceğim bir erkek bulma şansım nedir? Erkeklerin kadınlara oranı kabaca nedir?"

Roxy tam benim zevkime göre bir tuhaflık abidesi. "Maalesef bu oran yetmiş otuz civarında. Ve bu otuz kişiden yirmisi koca ve baba. Yani geriye *muhtemelen* bekâr olan yüzde on kalıyor. Bunlardan birkaçı yaşlı Yunanlı erkekler, ortalığı karıştırmayı seven emekli bir domuz çiftçisi

kitapların renkleri, her sabah uğrayıp bir şey soran bir gitarist Helena'yı ve yelek giyen ve bana Yunanca emirler verirken eşeğini ön tarafa bağlayan yaşlı bir beyefendiyi gördüm.

"Ne diyor?"

"Hiçbir fikrim yok. Yunanca bilmiyorum."

Gülüyor ve başını sallıyor. "Peki onun için ne yapıyorsun?"

"İletişim kurmak için sessiz sinema kullanıyoruz. Şimdiye kadar ona kahve, eşeğe su getirdim, dün de Yeni Zelanda'da nasıl mutlu koyunlar yetiştirilebileceğine dair ikinci el bir kitap verdim."

"Neden?"

"Eşekli bir tane bulamadım. "Sen bir isyancısın."

"TAMAM."

"Peki ya gitarist, Helena'yı buldu mu?"

"Sanırım Helena ölmüş olabilir."

"Aman Tanrım."

"Evet. Ya öyle ya da onu terk etti."

"Pekâlâ. Roxy sanki buraya binlerce kez gelmiş gibi tezgâhın arkasından bir tabure çekiyor. 'Bu yüzdeler benim için iyiye işaret değil, ama ben sonsuz bir iyimserim ve *bir* tanesini beklemeye hazırım. Öldürmek için daha iyi bir yer

bir yerden daha iyi bir zaman olabilir mi?"

'O zaman büyük bir cezve kahveye ihtiyacımız olacak. Sen dükkâna göz kulak ol, ben de içecekleri hazırlayayım. Büyükannemin villasına gidip zeytinleri, Santorini'nin en iyi domateslerini (Athena'ya soruyorsanız), salamura sebzeleri, humusu ve pide ekmeğini çıkarıp bir meze tabağı hazırlıyorum ve bu sırada gülümsüyorum. Bu yaz cenneti beni gerçekten heyecanlandırdı.

Her zaman olduğu gibi Gran, bir uçurumun tepesine tünemiş bu küçük unutulmuş köyde sihir yaratmış. Kitap kurtları genellikle bir kitapseverin Yirmi kilometrelik bir alanda cennet var ve yavaş ama emin adımlarla Bibliyoterapi'yi buluyorlar. Eğer masrafları ve kirayı karşılayacak kadar uzun süre dayanabilirsek - boğulmayacak kadar başımızı suyun üstünde tutabilirsek, burası büyükannemin uzun zamandır hayalini kurduğu türden bir sığınak olabilir. Sadece onun keyfi için değil, aynı zamanda ait olacak bir yere ihtiyaç duyan tüm kelime inekleri için. Yalnız başlarına kitaplara gömülebilecekleri ya da kitaplarını paylaşabilecekleri bir yer. diğer bibliyofillerle birlikte.

Roxy'yi örnek alırsak, oldukça eklektik bir karışıma sahip olacağız ve umarım zaman bize böyle bir şeyi başarmak için bir süre tanır.

Bölüm 10

Sahte randevu zamanı ve kendimi aptal durumuna düşürebileceğim tüm yolları düşünmekten başka yapacak bir şey kalmadı. Kıyafet seçimimden başlayarak. Roxy'nin tavsiyesini almadığım için kendime kızıyorum ama geriye dönüp baktığımda o zaman beni adam hakkında sorguya çekerdi ve her şeyi berbat etme ihtimalime karşı bunu şimdilik gizli tutmam en iyisi. Ve kıyafet seçimlerine bakılırsa, büyük ihtimalle öyle olacak.

Şimdiye kadar çiçekli bir numara denedim - çok cıvıl cıvıl. Siyah bir kılıf - çok korkutucu. Kot pantolon - sadece hayır. Tam her şeyi iptal etmek üzereydim ki, dokuma örgülü kemeri olan sade beyaz keten bir elbise buldum. Mükemmel.

Saçım ve makyajım tamam, askılı deri sandaletlerimi giyiyorum ve aynada kendimi inceliyorum. Santorini güneşi yanaklarıma biraz renk vermiş ve normalden biraz daha parlak görünüyorum. Bu yer benimle aynı fikirde olabilir mi? Ada hayatında benim gibi bir ev kuşunun bile dışarı çıkıp keşfetme, güneşi içine çekme ve denizin tadını çıkarma isteği uyandıran bir şeyler var.

Dalgalar geliyor, bir yerin nasıl bu kadar nefes kesici olabildiğine hayret ediyorum.

Biraz mücevher bulmak için büyükannemin villasına gidiyorum. Tuvalet masasında bir dizi güzel parfüm şişesi görüyorum. Birini seçip nabız noktalarıma sıkıyorum. Baharatlı rom, sedir ve turuncgillerden oluşan vahşi bir koku. O gerçekten bir dünya kadını, Gran. Parfümleri bile egzotik, tıpkı kendisi gibi. Mücevher kutusunu karıştırıyorum ve ona uygun ahşap bilezikler buluyorum. Eşleşen küpe var mı diye bakıyorum ama bunun 'fazla zorlama' olacağını fark ediyorum. Tam kapağı kapatacakken, toplanmış bir kağıt parçası görüyorum.

Okumamalıyım. Muhtemelen bir şey değildir. Bir makbuz. Bir alışveriş listesi. Tesisatçının telefon numarası.

Merakım beni ele geçiriyor ve hemen açıyorum. *Kocanıza güvenilmez.*

Bu ne anlama geliyor? Başka bir kadınla ilişkisi mi var? Korfu'da birlikte görüldüğü kadınla mı? Kabul edelim, yaş farkı bir endişe kaynağı ve Gran'ın bir hilekarı sevmediği gerçeği. Böyle bir kişinin başına her türlü kaza gelebilir.

Kalbim ikiyüzlülüğümden dolayı hızla çarpıyor. Büyükanнем eşyalarını ödünç almamı umursamazdı, ama her şeye burnumu sokmamdan hoşlanmazdı. Daha karmaşık bir durum olmamasını umuyorum, mesela çok sevdiği kocalarından birini araştıran birçok dedektifle şansı yaver gitmedi, en sonuncusu da Konstantine, ki her geçen gün artık yeryüzünde olmadığından endişeleniyorum.

Bunları düşünecek zaman yok - Georgios yakında burada olacak.

Yatak odasının kapısını kapatıp sahte randevumla buluşmak üzere kitapçıya doğru koştururken bilezikler şingirdiyor. Midem isyan etmeye çalışıyor, ta ki kendime bunların hepsinin rol olduğunu, dolayısıyla endişelenecek bir şeyim olmadığını hatırlatana kadar.

"Evie," diyor taş duvarın serinliğine yaslanarak. "Çok güzel görünüyorsun.

"Ben... bunu kabul ediyorum. Oh Tanrım. İltifatlarla aram iyi değildir. Ve kendimi şu an içinde bulduğum gibi garip durumlarla. Neden burada buluşmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki?

Gözlerini yavaş yavaş ufka doğru batan güneşten koruyor. "İçeri gel, içeri gel. Kapıyı açıyorum ve onu Epeolatry'ye doğru götürüyorum.

Her şeyi kavrarken yüz ifadesini izliyorum. Kütüphaneye ilk ziyaretimde olduğu gibi, yüzünün her çizgisinde ve düzleminde hayranlık belirgindi.

"Vay canına." Havaya deri ciltli kitapların topraksı kokusu sinmiş. Kütüphanelerin ve sahafların parfümü. Onu tanıyanları rahatlatan baş döndürücü, saran bir misk.

"Bu her şeyi özetliyor. Güldüm. Nasıl devam edeceğimden emin değilim. Alkol mü?

Duyuları uyuşturmak - ne yanlış gidebilir ki? Son ilk randevuma dair bir anı oluşuyor. Sıvı cesareti için içmiştim ve sonunda birçok İlk buluşma görgü kuralları konusunda çok farklı ideallere sahiptik, tek başıma içerken barmene aşk romanlarındaki gibi bir kahraman bulmanın ne kadar zor olduğunu söylememle sonuçlandı.

Sonunda, barın tepesinde karaoke yaptıktan sonra 'I Want to Know What Love Is' şarkısının sözlerini haykırarak evimin yolunu tuttum. Ertesi gün doğaçlama şarkı söylemem bir yabancı'nın TikTok'unda viral oldu ve gelecekteki tüm randevularımda ayık kalmaya yemin ettim. Demek istediğim, nasıl yasal olarak bir

İzin vermediğim halde böyle bir insana nasıl izin verebilirim? Kızlarına kadar dava açardım ama ailemin videoyu göreceği düşüncesi bunu eledi. Posy böyle bir şeyi unutmama asla izin vermezdi. Tanrıya şükür TikTok değil. Yani bana kokteyl yok.

Kitaplar, kitaplara odaklanın.

"Floretta'nın aklına bu fikir nasıl geldi ki? Georgios'un her yerinde aşk yazıyor, sanki Epeolatry'ye aşık olmuş gibi. Kelimelere tapan her erkek benim gözümde iyidir ve bu büyük tutkuyu paylaşırsak bu komployu başarabilirim - edebiyat.

"Büyükannem her zaman kelimelere, onların ritmine ve şekline aşık olmuştur. Okuma sevgimi ondan aldım. Dünyanın dört bir yanına yaptığı gezilerden ne zaman Brooklyn'deki evine dönse, birlikte kitap okurduk.

Belli bir cümlelerin melodisine, harflerin nabzının bir kelimeye nasıl kendi kalp atışını verdiğine işaret ederdi. Böyle bir şeyi daha önce hiç duymamıştım. Hikaye kitaplarımı efsanevi, büyülü, neredeyse *canlı* hale getirdi. Ve o ilk masallardan itibaren bağlanmıştım.

Barda bir tabureye oturur, yüzünde düşünceli bir ifade vardır. Sadece yarısı burada, yarısı hikâyelerin yaratıldığı topraklarda. Kelimelerin önemli olduğu yerde. Ve hangi sırayla geldiklerinin.

Barın arkasına geçip bize bir içki hazırlıyorum ve Georgios'a atmosferi içine çekmesi için zaman tanıyorum. Edebi kokteyl menüsünü okudum ve randevum için Sophocles'i seçtim. Kim içkisinde biraz Yunan trajedisi sevmez ki? Kendim için Maya Angelou'yu seçiyorum ki bu bir mocktail olduğu için biraz daha bastırılmış. Onunla birlikte içmek beni cezbetse de Aklım başımda ve böyle durumlarda alkol işe yaramıyor. Bir dakika sonra Georgios'a sarhoş zihnimden geçen her düşüncüyü anlatıyor olacağım.

Ona kokteyli uzatıyorum ve bana teşekkür ediyor, ilk yudumunu aldığı anda geri dönüyor. Bunları Gran'in seviyesinde karıştırmaya alışkınım, yani daha fazla alkol

daha az

karıştırıcı.

"Çok mu

sert?

Öksürüyor. 'Hayır, bu harika. Boğazdan aşağı biraz ateşin kimseye zararı olmaz.

'Bu Sophocles - dramatik olması gerekiyor. Size etrafı göstermemi ister misiniz?'

"Elbette.

İçkilerimizi barın üzerine bırakıyoruz ve o da beni takip ediyor. Büyükanneimin, sıcak Yunan ikliminde bozulmadan kalmaları için ısı kontrollü camın arkasına güvenli bir şekilde sakladığı nadir kitap koleksiyonlarını gösteriyorum.

"Muhteşemler. Peki, sadece sergilemek için mi?" "Tam olarak değil.

Bana sorgulayan bir bakış attı. 'Burası neresi, Evie? Bir bardan çok daha fazlası; plaj müdavimleri için fazla özel bir yer.

'Çok özel. Epeolatry adında bir gece kütüphanesi barı. kelimelere tapmak anlamına geliyor. Gran'in en büyük fikri, tüm zil ve ısıklarla bir lansman partisi yapmak. Müşteriler, yerel halk ve tatilcilerle uyum sağlamak için yıllık, aylık veya haftalık üyelik için ödeme yapmak zorunda kalacaklar. Bu bir Nadir kitapları okuyabilecekleri, canlı caz dinleyebilecekleri ve edebi kokteyller tüketebilecekleri, mekânı etkinlikler için kullanabilecekleri, bibliyofiller için özel bir kulüp. Size biraz daha göstereyim.'

Onu entrika koridoruna götürüyorum. Sanat eserleri duvarları süslüyor. Aralarında, aynı estetikte döşenmiş küçük odalara açılan açık kemerler, arka duvarları kaplayan kitap rafları var. 'Bu alanlar kitap kulüpleri ya da yazar etkinlikleri için düzenleniyor. Arkadaşlar arasında samimi toplantılar.

Nışan partileri. Evlilik teklifleri. Her şey olabilir. Ağır kadife Perdeler mahremiyet için çekilebilir. Her odanın bir teması vardır: romantizm, şiir, tarih, klasikler.

Georgios raflara gider ve bir kitap çıkarır. "Hepsini nereden bulmuş?

Hepsi onun kişisel kütüphanesinden. Hayatı boyunca biriktirdiği bir koleksiyon. Değerli eşyalarını, böyle bir şeyin değerini anlayan benzer düşünen ruhlarla paylaşmaya istekli olması benim için çok özel.

Bu da bana Gran'in Santorini konusunda son derece ciddi olduğunun bir göstergesi. Tüm seyahatlerinde sevdiklerini hiç göndermedi. Bir yanım kitaplarıyla çevrili olduğu için mutlu ama diğer yanım da büyükanneimin Brooklyn, New York'taki kira kontrollü dairesini tutmadığı için üzgün. Kendimi bildim bileli burası onun üssüydü ve denizaşırı bir gezintiden (ve muhtemelen bir başka merhum kocadan) döndüğünde, bir sonraki yer çağırana kadar bir süreliğine Büyük Elma'ya dalmak için birlikte birçok macera yaşamıştık.

Kol kola girip Lombardi'de pizza yemeye gitmeyeceğiz. Altmışlı yıllarda oraya yaptığı ilk ziyareti anımsayacak. Artık Rockefeller Center'da paten kaymak yok.

Flört etmek ve yakınlaşmak için yaşlı kadın kartını oynarken hangi ateşli kızıdan hoşlanıyorsa ona yaklaşır. Artık sanat galerisine gizlice girmek yok. Bedava şampanya içmek ve sanki *kırmızı* lekelerin bizi nasıl hissettirdiği konusundaki anlaşmazlığımızdan yakınan koleksiyoncularmışız gibi kibirli davranmak için sergiler. Gran'in burayı tam zamanlı evi haline getirmesi acı tatlı hissettirse de, onunla bu kadar çok çılgınca kaçamak yapabildiğim için de mutluyum.

Belki zaman zaman ziyaret eder, ama benim onun evinde uyuduğum ve bütün geceyi romantik komedi izleyerek, vücut ağırlığımız kadar karamelli patlamış mısır ve çikolatalı kurabiye yiyerek ve kahramanları bire on ölçeğinde değerlendirerek geçirdiğimiz zamanki gibi olmayacak - ben ahlak kurallarına göre, Gran ise yalnız görünüyor.

Eğer işleri yeterince çabuk yoluna koyabilirsek, Santorini'de yeni anılar biriktireceğiz.

'Neden bana burayı daha önce göstermedin, Evie? Bu her şeyi değiştirir. Şimdi Floretta'nın burayı yenilemek için nasıl bu kadar para harcadığını ve neden bu kadar şiddetle koruduğunu anlıyorum. Büyükbabamı ikna etmem gerekecek.' Bununla birlikte yüzü acı çekiyormuş gibi buruşuyor.

"Bu bakış da ne?

Ya büyükbabasının motivasyonlarıyla ilgili kötü haberler var ya da onu yanlışlıkla Sophokles'in edebi kokteyliyle zehirledim. Zehirle kazara karıştırmak sandığınızdan çok daha yaygındır.

Gran'ın üçüncü kocası Riku Shenjuku, Tokyo'daki bir sashimi restoranında Gran'la güzel bir yıldönümü yemeğinin ardından yatağa gitti, ancak altı saat sonra ölü olarak uyandı. Basit bir porsiyon kirpi balığının düzgün hazırlanmadığına ve tetradotoksin toksinini yuttuğuna inanılıyor. Büyükbabam çok üzülmüştü ama neyse ki deniz ürünleri yemediği için yemeği paylaşmamıştı.

En azından o gece yapmadı.

"Büyükbabamın bir arkadaşıyla konuşmasına kulak misafiri oldum ve kira yakında ödenmezse mülkü satmayı düşüneceğini söyledi. Bu konuda endişelenmekten yorulmuş ve bu yaşta ödenmeyen kira için kiracıların peşine düşmektense paranın bankada olmasını tercih edeceğini söyledi.

'Olamaz! Burayı satamaz, yenilemek için harcadığı onca paradan sonra olmaz. Bu bir felaket.' *Tanrım, neden fakirim ben!*

"Yani... huzuru bozmaktan neredeyse tutuklanıyordu. Bu onu biraz sarstı. Hayatı boyunca yasalara saygılı bir vatandaş oldu.

Bu maskaralığın Gran tarafından onu uzak tutmak için düzenlendiğini bildiğimden, boğazımdaki suçlu yumruyu yutuyorum. Bunu düşünmüş

müydü?

onu çok fazla ters yöne itebilir mi? Genelde her senaryo için plan yapar.

'Keşke aynı şeyi büyükannem için de söyleyebilseydim, ama en az on bir kez kamuya rahatsızlık vermekten tutuklandı ve bu sadece benim biliyor. Suçu doğrudan ona yükleyip, onun hâlâ iyi bir adam olduğunu ve emlak yatırımında satmanın *asla* çözüm olmadığını söyleyemez miyiz? Paniğe kapıldıkça sesim yükseliyor. "Ona Epeolatry'yi gösterse bir şey fark eder mi? Durum birdenbire çaresizleşti ve Gran'in bu çıkmaza nasıl girdiği konusunda yine şaşkına döndüm.

Omuz silkerek, 'Bundan şüpheliyim' dedi. Bana erken miras kalması gerekiyordu ama ben evlenene kadar bekletiyor. Diğer torunların hepsine hediye edildi.

'O zaman olduğu gibi kabul edeceğini söyle! Aynen böyle!'

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. 'Yine de birçok kuralla birlikte geliyor, Evie. Evlilik de bunlardan biri. Çok eski moda ama o böyle düşünüyor.

"Tamam, o zaman öngörülebilir bir süre için bitti. Büyükannemi seviyorum ama kitapçı dükkânını elinde tutmak için adamla sahte bir evlilik yapmak bana pek iyi gelmiyor. 'Eğer kitapçı satışlarını artırabilir ve burayı işler hale getirebilirsek, belki onu aceleci davranmaması için ikna edebiliriz.

Güneş turuncu bir bulutun içinde ufukta patlarken birbirimize bakıyoruz. Renkler bile burada daha parlak, daha canlı. "Eminim sen ve Floretta bunu başarabilirsiniz. Bu taraf daha sessiz olsa da hala bir sürü turistler ve günübirlikçiler. Bu, onları buranın varlığından haberdar etmek ve plaj okumaları için mükemmel bir durak olduğunu göstermekle ilgili. Ve Epeolatry," diyor sesinde hüzünlü bir notayla. 'Kim burada bir ya da iki akşam geçirmek istemez ki? İş, sizi bulabilmeleri için haberi yaymaya kalıyor.

Adam haklı. Muhtemelen yüzlerce fırsatı kaçırdık çünkü insanlar uçurumun tepesinde sahibini bulmayı bekleyen gerçek bir roman hazinesi olduğunun farkında değiller.

'Lansman *büyük* olmalı. Epeolatry ismi herkesin dilinde olmalı ki bir turist sorduğunda buraya yönlendirilebilsin. Bu, tüm bunların uygulanabilir olup olmadığının göstergesi olacak. Tek sorun şu ki, ben pek parti insanı değilim, bu yüzden organizasyon açısından nereden başlayacağımı bilemiyorum.

Atladığım şey, rutin olarak tüm partilerden kaçındığım gerçeğidir. Aklınıza gelebilecek her türlü mide rahatsızlığını geçirdim. On yedi kez Covid'e yakalandım. Üç kırık bilek ve iki kırık bacak.

Zona. Küçük bir apartman yangını. Birkaç ölü Tamagotchis. Üç kaçırılma ve bir şiddetli kitap akşamdan kalması.

Bu sadece son bir ya da iki yıl içinde oldu, bu nedenle partilerde, özellikle de şehrin konuşması gereken partilerde neler beklendiği konusunda deneyimli değilim. İnsanlar artık partilere "happening" diyor mu? Hiç bilmiyorum.

'Tamam, isterseniz lansmanı planlamanıza yardımcı olabilirim? Yıllar boyunca pek çok tanıtım kampanyasında yer aldım.

Eminim o da her zaman partinin neşesi olmuştur. Bu harika olurdu! Sence şu pankartlardan yaptırabilir miyiz? "*Lütfen 10'da çıkın*."

Konuşmaya başlar ve sonra kendini durdurur.

'*Şaka!* Bu bir şakaydı! Tabii yapabileceğimizi düşünmüyorsanız? Bu durumda ben varım.'

Bu kez kahkahalar makineli tüfek ateşi gibi patlıyor. Kendini topladığında, 'Tek yapmamız gereken Floretta'nın buradaki hedeflerine ulaşabilmesi için ön tarafa "satılık" tabelası asılmamasını sağlamak' der.

Bir gümbürtüyle gerçekliğe geri dönüyorum. Yannis'in mülkü elden çıkarma tehdidinin yaklaşmasıyla riskler daha da artıyor. Böyle bir şey olamaz.

Georgios'la aramızdaki romantizmi artırmam gerekecek. Büyükbabası Georgios'la birbirimize deliler gibi aşık olduğumuzu düşünse satmayı aklından bile geçirmezdi. İlk buluşma prensiplerime kesinlikle aykırı olmasına ve konfor alanımdan çılgınca bir sıçrama, aslında daha çok uzun bir atlama olmasına rağmen, kendimi Georgios'a atıyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. Kokteyldeki nar ekşisi gibi tatlı bir tadı var.

Öpüşmelerin gittiği yere kadar iffetli - kapalı dudaklar bu noktada benim sınırim - ama bir heyecan benim derring-do'mda beni boydan boya

koşturuyor. Bir sıcaklık yayılıyor

elini kalçama atıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Bir an sonra dudaklarımı onunkilerden ayırıyorum. İkimizin de gözleri faltaşı gibi açılmıştı ve ağır ağır nefes alıyorduk. O

çift göz kırpmıyor. Biraz robotik bir şekilde gülümsüyorum ama bu şartlar altında yapabileceğim en iyi şey bu. Az önce ilk buluşma kurallarından birini çiğnemiştım ve içimde bir tür ahlaksızca terk edilmişlik hissediyorum. Sanki dudak dudağa öpüşmeyi bile deneyebilirmişim gibi, ama sonra kendimi vazgeçiriyorum. Bu çok ileri bir adım olurdu.

Kalbim kaburgalarımın çarpıyor, büyük bir *kathunka-thunka*, sanki masumca büyük bir seksi öpmek yerine az önce bir suç işlemişim gibi.

Vücudumun bu şekilde tepki vermesine neden olan hile mi, yoksa onun nefis olduğu gerçeği mi? Ah hayır - kendi kurallarımı çiğniyorum. Zihnim bile

bulanık ve kafam karışıyor, oysa bu çok açık... Düşüncelerimin izini kaybediyorum

Bana o yatak odası gözlerini, bir zamanlar kurgu eserler için basit bir tanımlama olduğunu varsaydığım şehvetli, yüklü bir bakış atıyor. Burada neler oluyor? Adam beni kollarının arasına alıp hayatımı öpmeye hazır gibi görünüyor. Muhtemelen açık bir ağızla ve bu Tanrı'ya götürebilir başka ne olduğunu biliyor. Bu çok hızlı. Çok erken! Ya tutkuya kaotik, ateşli bir şekilde karşılık verirsem? Bu şekilde olamaz.

'Ah, üzgünüm...' *İyi bir bahaneye ihtiyacım var.* "Akşam yemeği yiyemem, Georgios. Sorun şu ki... Ocağın üzerinde bir tencere unuttum." Ne?! "Muhtemelen kaynıyor ve anlatılamayacak kadar zarar veriyordur. İhtiyacımız olan son şey buranın yanması, değil mi?" Mükemmel! Eski ocakta tencere numarası, asla başarısız olmaz.

Bu kaynayan kazan *dramıyla* uğraşmak zorunda olmasaydım, bana şehvetli bakışlar fırlatmasından son derece rahat olacağımı ima etmek için yüzümü buruşturarak gülümsüyorum. Anlayışla karşılmasını bekliyorum ama onun yerine bana sanki eğleniyormuş gibi aynı küçük gülümsemeyi takınıyor. Neden potansiyel bir yangın tehlikesi Yüksek sesle ağlamak için mizahi mi? Etrafta dolaşıp soracak zamanım yok, çünkü hala ulaşabileceğim mesafedeyim ve kalbim bir elli yıl daha atmaya devam etmesine ihtiyaç duyacağımı umursamadan güm güm atıyor. En iyi yaptığım şeyi yapıyorum.

Koşuyorum.

Kitapçıya varana kadar yavaş bir koşu, sonra da daha çok bir yürüyüş. Kalbimin aşırı atışını suçluyorum. Nefesimi zar zor tutabiliyorum, çünkü kanın tüm vücudumu dolaşmasına ihtiyacım varken beni hayatta tutmak için organın etrafında toplanıyor olmalı. Eyvah. Bana neler oluyor böyle? Başım dönüyor. Başım dönüyor.

Villamın içinde, vücudumun kendini toparlaması ve normal işleyişine devam etmesi için zaman tanımak üzere yatağa uzandım. İlk randevulara göre başarılı olduğundan emin değilim ama tam bir felaket de değildi. Öyle miydi?

İnledim. Ona kur yapmam gerekirken kelimenin tam anlamıyla adamdan kaçtım! Sanki hayatım buna bağılıymış gibi ona kur yapıyordum. Ya şimdi benim hakkımdaki fikrini değiştirirse? Hayal edilemeyecek kadar büyük bir zarar vermiş olabilirim. Bunu nasıl düzeltebilirim?

Ona mesaj atacağım! Açıklayacağım. Bu kurtarılabilir.

Ani çıkışım için özür dilerim...

Gerçekten, esrar bahanesine sadık kalmalıyım yoksa dengesiz olduğumu düşünecek. Belki de zaten düşünüyordur? Bunu görmezden geleceğim - her şey olması gerektiği gibiymiş gibi davranacağım. Cümleyi

siler ve mesaja yeniden başlarım.

Kriz  nlendi. Bu metin hazırlanırken hiçbir kap zarar görmemiştir. Bugün e lenceliydi. Umarım tekrar yaparız. Evie.

Bölüm 11

Tezgâhın arkasında telefonum çalıyor. Evden gelen bir grup sohbeti olduğunu görünce Gran'ı kitapçada bırakıp villama gidiyorum.

"Selam anne. Posy."

"Büyükanneemin banka hesap özeti dün geldi. Annem yüzünü kameraya yaklaştırıyor ve gizli bir bilgiyi ifşa edecekmiş gibi sesini alçaltıyor.

"*Teknik olarak* ağır bir suç olmasına rağmen açtım.

Posy, "Teknik olarak öyle bir şey yok" diyor. "Posta dolandırıcılığı.

"Posta hırsızlığı, eğer bu konuda bilgiçlik taslamak istiyorsanız. Annem gözlerini deviriyor. 'Her neyse, mesele şu ki, büyükanneem gırtlığına kadar borca batmış durumda. *Borçlar!* Bu nasıl olabilir?

Olamaz! Eninde sonunda öğreneceğini biliyordum; sadece bu kadar basit bir şekilde olacağını düşünmemiştim. Büyükanneem bütçe patlamasını annemden saklamaya çalışıyorsa neden postalarını yeniden yönlendirmedir? Genelde yapmayacak kadar zeki olduğu amatörce bir hareket.

"Tadilatlar ucuza gelmiyor," diyorum. 'Burayı görseydiniz anlardınız. Eşyaları bir adaya naklettirmenin maliyeti çok yüksek. Sadece biraz para kazanması gerekiyor, hepsi bu. Sana yaptıklarının daha iyi fotoğraflarını göndereceğim, göreceksin.

"Fotoğraflar iyi güzel de, o paraların emekliliğine yetmesi gerekiyordu.

'Senin gibi, büyükanneem de asla emekli olmayacak. O Santorini'ye yatırım yaptı anne. Burası büyü, gerçekten çok güzel ve uzun süre kalmak istediği yer burası.

'Neden böyle bir şey yaptı? Son kuruşuna kadar gitti. Bu ona göre değil.'

"Belki de büyükanneem parayı başka bir banka hesabına aktarmıştır?

Posy öyle diyor. "Tanrım, umarım yine mafyaya bulaşmamıştır.

Annem bir inilti çıkarır. 'Tek ihtiyacımız olan bu. Bir dahaki sefere bu kadar affedici olmayacaklarını söylediler. Büyükanneem bir slot şirketiyle bir entrikaya karıştı.

ve bir paket yaptı. Ne yazık ki, diğerlerini kesip atmış.

Bir mafya babası olan yatırımcı, Billy the Knuckle'ın anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirmediğini iddia ediyordu. Annem olaya dahil oldu ve yasal sorunlarının bir kısmını kaybordu ve büyükannem tüm parmaklarını sakladı. Zor yoldan öğrendik, hak etseler bile mafyaya karşı gelemezsin.

"Mektubunu açtığımı ona söyleme.

Posy sırtıyor. 'Büyükannem daha dün doğmadı. Her şeyi gözden geçirmesi için bir adli muhasebeci tutacağınızdan şüphelendiğine bahse girebilirsiniz.

Annem kızardı. "Peki bunun nesi yanlış?

"Tam olarak onun iznine sahip değilsin," diyor Posy. 'Harcamalarını takip edemeyesiniz diye parayı başka yere taşıdığını tahmin ediyorum. Ve muhtemelen soruşturmanızı yavaşlatmak için polisleri arayacaktır.

Annem ürperir. "O da bundan çok zevk alırdı. Müşterilerimden biri gibi kelepçelenip götürüldüğümü görmek. Düşünmeye bile değmez! Bunu şimdilik gizli tutacağına söz ver, ama onu bir şahin gibi izle, Evie.

Aklıma büyükannemin yatak odasında bulduğum, kocasına güvenilmemesi gerektiğini söyleyen not geliyor. İlk sahte randevu fiyaskosundan sonra bunu neredeyse unutmuştum. Anneme ve Posy'ye bu konuda tek kelime etmeye cesaret edemiyorum ama bazı cevaplar almak için büyükannemi zorlayacağım. Bu son sorunla bağlantılı olabilir.

"Daha fazla borçlanmasını istemiyorum.

Posy alay ediyor ama yola çıkmadan önce anneme çenemizi kapalı tutacağımıza dair söz veriyoruz.

Kitapçıya geri döndüm, kafam her şeyle doluydu. Büyükanneme mektuplarını *açtığımı* söylesem muhtemelen sırf eğlence olsun diye polis çağırırdı. Ayrıca, toplanmış notu bulduğumda da her şeye burnumu soktuğumu düşünür müydü? "Annem şüpheleniyor.

Bir yudum su alıyorum, ağzım tüm bu sırlarla pompalanan adrenalinden dolayı kuru.

'Bu kadın asla rahat durmuyor. Kendi kızımın bu kadar meraklı olabileceğini asla düşünemezdim. İçindeki avukat bu. Eminim adli muhasebeci gibi banka hesaplarımı inceliyordur.

Ağız dolusu suda boğuluyorum.

"Onu korumaya zahmet etme. Onun nasıl biri olduğunu çok iyi biliyorum. Kadın benim yaşam tarzımı hiç anlamadı, seksen üç yaşında hala bir yuva kurmamı bekliyor. Bu konuyu açmak için doğru zaman *değil*. Bulduğum not. Büyükannem hepimizin ona karşı komplo kurduğumuzu düşünecek.

"Umm, tamam. Telefon görüşmesini ve Gran'ın daha önce karıştığı sorunları düşünüyorum. "Santorini'de hiç mafya var mı?"

"Mafya, hayır neden?" Gözlerinde bir meydan okuma var, sanki onlarla ikinci raunda hazırmış gibi. Büyükanne, annemin tüm bu slot makinesi numarasına karışmasını pek hoş karşılamadı. Eğer serçe parmaklarını kesmiş olsalardı, yeni lakabının Floretta Four Fingers gibi bir şey olacağı konusunda ısrar etti, çünkü pek çok kişinin anlatamadığı hikayeyi anlatacak kadar yaşamıştı.

"Sadece kontrol ediyorum.

"Tek yapman gereken Georgios'u tatlı tutmak, gerisini ben hallederim.

"*Hepsi* bu kadar," diyorum gülümseyerek. Ona tehditten bahsetmeye cesaret edemiyorum.

Yannis satıyor. Büyükanne'nin şu anda daha fazlasına ihtiyacı yok. Bir kadın ne kadar baskıyı kaldırabilir ki, bu kadın benim zorlu büyükanne'm olsa bile? Tek yapmam gereken Georgios'u hoş tutmak - ama şu ana kadar ilk buluşma koşusunu yaptıktan sonra önceki gün attığım mesaja cevap vermedi. Sahte ilişkimizi çoktan mahvettim mi?

Ona tekrar mesaj atma fikriyle oyalanıyorum, ama bu Dördüncü Aşama Clinger bölgesine girmek olurmuş gibi geliyor. Hayır, en iyisi Yalnız mı? Beni kovalamasına izin mi vereyim? Ama ya daha başlamadan biterse?

Tanrım, bu tür şeyler için bir kural kitabı yok. Sahte randevuların gerçek randevular kadar endişeli olacağını kim bilebilirdi?

Müşteri akınına uğruyoruz. Dışarı bakıyorum ve hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir turist akınının indiği bir tur otobüsü görüyorum. Bu çok iyi bir işaret! Tezgâhın arkasına geçip Gran'ın servis yapmasına yardım ediyorum. Bize Çin'in Guangzhou şehrinden geldiklerini ve Yunan adaları çevresinde gününbirlik geziler yaptıklarını söyleyen en yeni müşterilerimizle sohbet ediyoruz.

Mutlu ve neşeliler - mükemmel bir müşteri türü. Ta ki benimle fotoğraf çektirmek isteyene kadar. Neden ben? "Çok güzelsin!"

"Umm, tamam. Pek iltifat eden/fotoğraf çeken biri değilimdir ama o kadar arkadaş canlısı ve bu fikirden gerçekten heyecan duymuş görünüyorlardı ki kabul ettim.

Houdini bu anı havaya sıçramak ve fotoğraf bombası yapmak için kullanıyor. Müşteri ekranı gördüğünde kahkahalarla çığlık atıyor ve benim de görmem için uzatıyor.

Houdini temel atlayışı yapıyor gibi görünüyor. Gıdıları sıçrayışının ivmesiyle dışarı doğru dalgalanıyor, gözleri çılgınca genişliyor ama asıl komik olan yüzündeki şeytani sırıtış. Böyle komik bir hareket yaptığı için

onu okşamaya gidiyorum.

ama tabii ki, *puf*, ortadan kayboldu. Eminim bir zamanlar sirk köpeği ya da onun gibi bir şeydi.

Turistler kitapçının etrafında ve hepsi de bir şov sergileyen köpeklerle fotoğraf çekirtmeye devam ediyor; Lily ise saklanmak için Büyükanne'nin villasına kaçıyor.

Roxy kucağında Houdini ile içeri girdiğinde, genç bir çift Yunanistan'ı gezmeleri için rehber bulmalarında yardımcı oluyorum. "Nerede olduğunu asla tahmin edemezsin.

"Nerede?

"Villanızın çatısı!"

Geri çekiliyorum. 'Ama... nasıl? Oraya nasıl çıktı ve nasıl oldu da ayağını bastığı yeri buldu? Çatı bir kubbe şeklinde. Yuvarlanmadan nasıl tutunacak bir yer bulabildiğini anlayamıyorum.

Roxy başını sallıyor, gözleri sanki o da inanamıyormuş gibi vahşi. "Ödümü kopardı. Onu aşağı çağırdım ve kollarıma atladı ve ikimiz de çimlere düştük. İçinde gözüpek bir kan var!"

"Öyle! Houdini bir tür dublör köpek gibi hayatı uçlarda yaşamayı seviyor gibi görünüyor.

Biz sohbet ederken kitap alıcılarının kuyruğu uzuyor. Roxy, "Ben yardım ederim," diyor ve Houdini'yi patilerini yere sağlam basması için sert bir şekilde uyararak yere bırakıyor.

Bölüm 12

Birkaç gün sonra, Georgios geldiğinde büyükannem ve ben Muses'taki rafları Rent-A-Dog girişimi için daha fazla ikinci el kitapla dolduruyorduk. "Günaydın," dedi.

Tanrım, güneş ışığında çok çekici görünüyor. "Merhaba. Tüm dikkatimi kitapları simetrik bir şekilde sıralamaya veriyorum. Doğrudan ona bakmamak için her şeyi yapıyorum. Aramızdaki radyo sessizliği hakkında ne hissettiğimden emin değilim. Ve şimdi o burada, kanlı canlı.

"Bugün çok güzel görünüyorsun, Evie.

Kabul ediyorum, kaçmakla aceleci davranmış olabilirim ama bu konuda biraz paslanmışım.

romantizm ve olay örgüsüne, ana, yörüngemdeki bir adamın baş döndürücülüğüne kapılmıştım. En azından kendime böyle söylüyorum.

"Umm. Gözlerimi kısıyorum. Mesajıma cevap vermeyip beni günlerce endişelendirdiği gerçeğinden bahsetmeyeceğim. Ben bundan daha iyiyim.

"Neden mesajıma cevap vermedin? *Lanet olsun.*

Muhtemelen ilk buluşmada öpüştüğüm için beni yargılıyordur.

Yargılayacağımı biliyorum. "Üzgünüm, telefonumla yüzmeye gittim.

"Ne yani, birlikte gidecek bir arkadaş bulamadın mı?

İki kez göz kırpmıyor ve sonra gülüyor. "Çalışmakla meşguldü. Beni mi kastediyor? "Doğru.

"Su alan telefonumu değiştirdim ve işte buradayım. Acıması flört geçmişimden ve erkeklere ve/veya insanlara karşı genel güvensizliğimden kaynaklanıyor olabilir ama bir tedirginlik var. Şeytani bir aşk hayatım olmasına alıştığımın mı yoksa Evie Günlükleri'nin bir parçası olmak isteyip istemediğine karar vermek için birkaç güne mi ihtiyacı vardı? Ve bu sorun değil, değil mi? Çünkü

Görünmez olmayı seven biri olarak kaos beni en olmadık yerlerde buluyor. Bu gerçek olmadığına göre ne önemi var ki? Tanrım, bunu Gran için yaptığımı gerçekten hatırlamalıyım, başka bir nedeni yok.

"Açıkladığın için teşekkürler. İhtiyacım olduğu anda kelimeler kifayetsiz kalıyor. Bu ne kadar adil? O sadece çok fazla. Eğer bu bir film olsaydı, bir şey düşürürdüm

ve ikimiz de onu almaya giderdik ve sürpriz bir şekilde kafalarımız çarpıştırdı, böylece birbirimizin gözlerine derinlemesine bakmak için bir anımız olurdu ve bir başlangıçla fark ederdik - Aşk Tanrısı vurdu. Ne yazık ki bu bir film değil. Bunun yerine, bu uzun garip duraksamalar bana tekrar koşmam için itici güç veriyor ama bunu iki kez yapmaktan kurtulabileceğimi sanmıyorum.

"İkinize de bakın! Büyükanne yaklaştı, şüphesiz kararsızlığımı görmüştü. 'Bana kalırsa ne kadar güzel bir çift. Mükemmel bir uyum!

Aman Tanrım. Belki bu sefer kaçır?

"Katılıyorum," diyor utangaç bir gülümsemeyle. *Ne?! "Ben şanslı bir adamım. Eh? Beni çok az tanıyor! Uyuyorum ve bunların hepsi bir rüya. Mümkün olduğunca kurnazca kendimi çimdikliyorum. Hayır, görünüşe göre bu gerçek.*

Ya bana gerçekten aşık olursa? Bir dakika sonra adamla sahte evlilikler yapıyor ve sahte bebekler doğuruyor olacağım çünkü ona gerçeği söyleyemeyecek kadar kibarım. Sahte bir evde yaşayacağız, sahte bir şekilde dekore ettiğim

Her duvarı kaplayan kitap rafları. Sahte isimli sahte köpekler sahipleneceğiz.

Başıma kan hücum etti - kendimi neyin içine soktum?! "Bir bardak *visine* ister misin? Büyükanne soruyor, ona sakarinli bir Gülümseyin. Sahte çocuklarıma ne isim vereceğimi düşünürken, gerektiğinde kesinlikle cazibesini ortaya koyabiliyor. Küçük Odysseus ve ... *Hayır, Evie. Dur!*

"Elbette, ama Evie'yi birkaç saatliğine alabilir misin diye soracaktım.

"Elbette! Ben itiraz etmek için ağzımı açmadan büyükanne konuştu.

"Evie

kitapçıda bir mola vermeyi çok isterdi. Zavallı şey geldiğinden beri güzel adamızı pek görmedi. Sürahide buzlar şıngırdarken Gran, Georgios'a Yunanistan'da popüler olan tatlı vişne içeceğinden bir bardak doldurur ve uzatır. Derin bir yudum alır ve başıyla onaylar. "Aslında Evie birkaç gün kalabilir...

"Sorun değil," diye araya giriyorum. 'Sana yardım etmek için buradayım büyükanne. Ayrıca, fayansçı bu öğleden sonra Epeolatry'deki banyoları bitirmeye geliyor. Boyacı da şu rötuşları yapıyor. Birinin defterlere göz kulak olması gerek. Ya onları tozlu bir elle alırlarsa? Ya yanlarına boya dökülürse? Ve bugün hava sıcak. Onlara buz gibi soğuk içecekler getirmem gerekecek.

Georgios'un bu kadar rahat olması, sanki hiçbir şey çok önemli değilmiş gibi davranması eski kabadayılığımı kırdı. Büyükanneyle en iyi arkadaşlarıymış gibi davranıyorlar ve ilk randevumuzdan ocaktaki eski

tencere numarasıyla kaçmamı umursuyor gibi görünmüyor. Belki de benim küçük beyaz yalanlarım çok ikna edicidir?

Georgios büyüleyici bir gülümsemeyle, 'Sadece birkaç saat sürecek,' diyor. Bu nasıl bu kadar doğal olabiliyor? Bu onun simetrisiyle ilgili bir şey

Yüz hatları, ışığın koyu renk gözlerinden yansıma şekli ve inci gibi beyazları. Keşke yüz kaslarını bir türlü terbiye edemeyen bizler için de bir gülümseme okulu olsaydı.

"Mükemmel! Büyükanne diyor ki. 'Aceleyle gerek yok. Tüccarları içeri alabilirim.

Tüccarlar! Georgios'un önünde bu konuyu nasıl açacağımı bilemiyorum ama Gran'a gözlerimle işaret ediyorum ve ne demek istediğimi anlayacağımı umuyorum. Tüccarlar Esnaf ödeme bekliyor ve korkarım kasada yeterli para yok. 'Bu sadece ...'

Büyükanne bir sorun olmadığını ima edercesine elini sıkar. 'Sorun yok, hayatım. Ben hallettim. Gidebilirsin.

"Seni arabada bekleyeceğim, Evie. Yüzme kıyafeti ve havlu getir. İyi günler, Floretta.' Güzel, neredeyse hiçbir şey giymememi bekliyor. İlk buluşma kurallarını çiğnersen olacağı budur.

"Sen de, sevgili dostum. Adam gitmeden önce ona yavru köpek bakışları atıyor.

"*Sevgili adamım.* Büyükanne! Ne yapmaya çalışıyorsun?"

Bana sinsî bir gülümseme fırlatıyor. 'Belli ki sana vurulmuş ve sen de bir mankafa gibi bundan tamamen habersizsin. Ben de yardımcı oluyorum.'

'Birbirinizi son gördüğünüzde çığlık çığlığa bir kavga vardı ve şimdi O çok *tatlı bir adam!*'

Bir kız öğrenci gibi kıkırdıyor. Kendi dudaklarımın yukarı doğru eğilmesine karşı savaşıyorum. Ya güleceğim ya da çığlık atacağım ve bu sarkaç çok *gergin*. "Harika görünümlü bebekler yapardı.

"Aman Tanrım. Mantıklı düşünmeyi bıraktı. Hayal dünyasına geri dönmüşken, Georgios'un gelecekteki bebeklerini hayal ederken bunun bir faydası yok. Tıpkı biraz önce benim küçük Odysseus'la olduğum gibi. Bizi hipnotize falan mı etti? En iyisi pratik konulara odaklanmak. Ama ticaret, büyükanne. Bugün ödeme bekliyorlar.'

"Bırak onu ben düşüneyim. Kaşlarımın arasındaki kırılganlığa masaj yapıyor. 'Rahatla, Evie. Git ve saçlarını serbest bırak. O büyüleyici adamla biraz eğlen. Benim yapacağım bir şeyi yap! İçimde bana hiç uymayan ama senin muhteşem kıvrımlarına uyacak çok güzel bir bikini var. Neden onu giymiyorsun? Küçük beyaz bir numara.'

'Bikini mi? Bu kendimi her türlü giysiye açık bırakmak olur.

arızalanıyor ve güneşe karşı pek akıllı değil. Hayır, teşekkür ederim.' Ona ters ters baktım.

Çantamı ve şapkamı almadan önce üzerimi değiştirmek için içeri girdiğimde iyi bir önlem için. "İhtiyacın olursa beni ara.

"Yapmayacağım.

Georgios'u arabasında buldum, klima bangır bangır çalışıyordu. Biz bile ne kadar iyi

Bu adamı tanıyor musun? Kira parası yerine beni kaçırıyor olabilir.

Elimizde olmayan avrolar karşılığında beni tutuyor olabilir.

Ben emniyet kemerimi takarken aramızda garip bir sessizlik oluyor. Büyükanne bunun bir oyun olabileceğini düşündü mü? Arabası yokuşlu virajları dönerken aklım hızla yol alıyor. Burada kimse hız sınırına uymuyor mu?

"Biraz hızlı mı gidiyorsunuz acaba? Georgios bir New Yorklu, dolayısıyla araba kullanmak yerine yürümeyi ya da toplu taşıma araçlarını kullanmayı tercih ediyor. Sadece ne kadar Bir tarafında büyük bir su birikintisi olan bu dolambaçlı yollarla ilgili deneyimi var mı?

"Özür dilerim," diyor. 'Yavaşlayacağım. Dürüst olmak gerekirse, bu virajlardan mümkün olduğunca hızlı geçmeye çalışıyorum çünkü uçurumun kenarından geçme düşüncesi beni korkutuyor.

"Yani *daha hızlı* mı gidiyorsunuz?

"Daha çabuk biter.

"Ama kontrolünü daha çabuk kaybedebilirsin. "Bana güvenmiyor musun?

"Seni tanımıyorum Georgios. Pek sayılmaz. Ve konu sürüş becerilerine geldiğinde, jüri hala kararını vermedi. Yönteminin sağlam olduğundan emin değilim.

Gülüyor. "Dürüstlüğün hoşuma gidiyor.

Hayatımdan endişe ettiğimde gerçek bombaları atma eğilimindeyim. Sadece arabanın denize uçmasıyla değil, aynı zamanda beni esir alabileceği gerçeğiyle de mücadele etmek zorundayım. Endişelenecek çok şey var.

Daha yavaş bir tempoda da olsa yolumuza devam ediyoruz. "İş arayışında şansın yaver gitti mi?" diye soruyor.

'Henüz değil. Bağlantılarıma ulaştım ve çeşitli roller için başvurdum ama bu yavaş bir süreç. Olympus Media'dan belgesel yapımcısı Val'den henüz bir haber gelmedi, bunu olumlu olarak değerlendiriyorum. Bu bir hayır değil. Bu arada kitap keşfi alanındaki her şeye başvurdum ve bu ağı çok geniş bir alana yaydım.

Yollar düzleşiyor ve büyük bir zevkle kayalıklardan uzaklaşıp düz

araziye çıkıyoruz.

Kalabalık kasabalardan geçiyoruz ve bir limana geliyoruz.

Büyük çıkarım gücümle, sanırım bir çeşit su aktivitesi yapıyoruz. Bir tekne. Jet ski. Şnorkelle dalış mı? Eğer bu Gran'in daha çabuk ödeme yapmasını sağlayacak bir yolsa, o paraları almak için her şeyi yaparım. Spor bana göre değil; su sporları şeytanın işi. Tüm bu aktiviteyi yaparken boğulmamaya çalışmak ve bunu minicik mayolarla yapmak. Olmaz.

Arabayı park etti ve kapımı açmak için koşturdu. Adam belli ki ara sıra romantik komedi okuyor çünkü romantizm oyunu güçlü. "Gidelim mi?"

"Gerçekten iyi bir yüzücü değilim. Muhtemelen hayatım boyunca okuldaki yüzme derslerinden kaçındığım için, hatta bu tür şeyleri organize ettiğimi bile söyleyebilirsiniz, ki Santorini'de etrafınız suyla çevriliyken geriye dönüp baktığınızda oldukça tehlikeli görünüyor. *Her yerde su var.*

"Merak etme. Ben hemen yanında olacağım. Flyboard yapmayı öğrendikten sonra çoğunlukla suyun üzerinde olacaksın.

Bu her neyse, kulağa hoş gelmiyor. Nasıl suyun üstünde olabiliriz? Her ne kadar tanrı gibi görünse de, o İsa değil. Sanki ölüme götürülüyormuşum gibi, ayaklarım ağırlaşmış bir şekilde onun arkasında asık suratla yürüyorum ve kim bilir, belki de öyleyim. Suda oynayan bir grubu işaret ediyor ve tüm nefesim bir anda bedenimi terk ediyor.

"Bu da ne böyle?"

Atletik vücutlu, bronz tenli bu yarı-tanrıların ayaklarında, onları sudan yaklaşık yetmiş metre havaya iten bir tür jetpack var. Kelimenin tam anlamıyla suyun üzerinde yükseklerden uçuyorlar.

"Flyboard. Hep denemek istemişimdir.

"Bu, ölmenin aptalca yolları listesinde üst sıralarda yer alıyor ve kısa hayatımda çok sayıda önlenebilir ölüm gördüğüm için bunu bilmeliyim.

Elini karnına götürüyor ve gülüyor, sanki yüzde yüz ciddi olduğum halde komik bir şey söylemişim gibi. Anlamıyor mu?

O mu? Adam mizah için iğneleme yaptığımı düşünüyor, oysa açıkça öyle yapmıyorum. "Evie, beni öldürüyorsun.

"Ayarlanabilir.

Başını tekrar arkaya atıyor, içinden kahkahalar fişkırıyor. Kaşlarım çatılıyor. Sanki iki farklı konuşma yapıyor gibiyiz. Burada neyi kaçırıyorum? Bu kadar komik olan ne? Kendini toparlamayı başardığında

Kendisi bir elini sırtıma koyuyor ve beni bu korkunç fikre doğru itiyor.

Bilet gişesine geldiğinde kendi içime çekilip görünmez oluyorum; en azından öyle olmasını umuyorum. Umarım arkamı döndüğümde onun çılgınca beni aradığını görürüm. Ama öyle bir şansım yok, çünkü kadınla konuşuyor ve sonra dönüp benimle göz göze geliyor. "Kaç numara ayakkabı giyiyorsun?"

Külkedisi kartını oynayıp, bilmiyorsa böyle bir şeyin olmayacağını söyleyebilir miyim? Ben cevap vermek için oyalanırken arkamızda bir kuyruk oluşuyor. "Bekleyen çok insan var; belki de sadece izlemeliyim.

"Bunu birlikte yapmayı çok isterim. Yüz ifadesi o kadar ciddi ki bir an için neden ertelediğimi unutuyorum. Ona ayakkabı numaramı söyledim.

Paniğimin büyük bir dehşet topuna dönüşmesine fırsat vermeden, bir koltuğa oturtulduk ve İngilizce olarak vizörün nasıl çalıştırılacağı anlatıldı. ve acil bir durumda yapılması gerekenler. Aman Tanrım. Bir su kütesinde tek başıma öleceğim ve büyükannem beni Georgios'la gitmeye zorladığı için kendini çok kötü hissedecek. Muhtemelen bayılacak ve sonunda kalçasını kıracak.

Takım elbiselerimizi giyip botlarımızı giydikten ve can yeleklerimizi bağladıktan sonra suya giriyoruz. Şaşırtıcı derecede sıcak. Georgios, "Sen önden git, ben de seni takip edeceğim," diyor.

"Olmaz, önce sen git.

"Tamam, ama ya yardıma ihtiyacın olursa?" "Çılgılık atarım.

"Umm Tamam.

Sondan bir önceki spor salonu bağımlısı gibi, hiç aksamadan havalanıyor ve gökyüzüne doğru uçuyor. Bu açıdan çok uzakta görünüyor. Umarım suyun biraz üzerinde, belki bir iki santim üzerinde durabilirim. Süreci hatırlamaya ve kendimi gökyüzüne fırlatmaya çalışırken talimatlar karmakarışık. Hedeflediğim bir ya da iki santim bu değildi. Kan donduran çılgınlıkların anasını attım, aynı anda hem heyecanlandım hem de dehşete kapıldım. Denizin dalgaları altımda dalgalanan bir battaniye gibi görünüyor. Sonunda çılgılığım inişe başlamadan önce saf, tatlı oksijeni içime çekerken kayboluyor.

Suya girdiğimde Georgios sırtıyordu. "Ne düşünüyorsun?" "Tekrar yapalım! Daha önce hiç böyle bir heyecan hissetmemiştim, bir ağırlıksızlık, bir

özgürlük. Bazıları için adrenalini bağımlısı olmadığım açık olabilir, bu yüzden bu biraz sürpriz oldu. Birlikte yukarı doğru ateş ediyoruz ve bir şekilde zamanlamamızı yan yana olacak şekilde senkronize etmeyi başardık. O uzanıyor

Bir elimi uzattım ve parmaklarımı onunkilere sürttüm, aşk, şehvet ya da büyük olasılıkla bu kadar yüksekte vücudumdan akan tüm akımlardan kaynaklanan bir elektrik çarpması olabilecek bir zap hissettim. Gözlerimizi kenetleyip cesaretimize bir kakhaha atarken, bir tür insan jeti gibi yükseklerde uçarken bunu fazla düşünecek zaman yok.

Tekrar suya girdiğimizde, neredeyse onun üstüne düşmeyi başarıyorum. "Özür dilerim," diyorum. 'Attan inme alıştırması yapmalıyım. Bu bir iniş mi? Yoksa sadece serbest düşüş mü?' Hangi bacağın kime ait olduğundan tam olarak emin değilim, ama öyle görünüyor ki

Benimkiler belinin etrafındakiler olabilir. Önümde bir sürü su var, bu yüzden fark etmemiş gibi davranıyorum ve bu hissin tadını çıkarıyorum. Evie Davenport'un bu kadar cesur olabileceğini kim bilebilirdi? Kendimi neredeyse başka bir galaksiye fırlatmakla kalmadım, onun erojen bölgesine indim ve çıldırmıyorum bile. Tamam, biraz korkuyorum ama sakın davranıyorum. Çünkü kalbim bir tür iç patlama olmadan daha hızlı atamıyor, bu yüzden gerçekten sadece vücudumun arızalanmasını önlemeye çalışıyorum.

"Adı her neyse, mükemmel yaptın. Beni kendine yaklaştırıyor, su damlacıkları ışığı yakalayıp derisinin pürüzsüz yüzeyinden aşağıya perçemler halinde akarken yüzlerimiz birbirinden bir santim kadar uzakta. Büyüleyici. Parmak ucumla izini sürme isteğime direniyorum. Tekrar ona baktığımda, sadece özlem olarak tanımlayabileceğim bir bakışla, dudaklarında tatlı ve seksi bir gülümsemeyle dikkatle bakıyor. Eyvah. Kalbimin hızla çarpması için yeterli bir sebep. Böyle bir anın yoğunluğunu durdurmak için sahip olduğum tek çözüm, aramızdaki küçük mesafeyi kapatmak ve onu öpmek. Dudakları ıslak ve yumuşak ve ben anın içinde erir. Tüm mantıklı düşünceler... buharlaşıyor. Tam ölebileceğimi düşündüğüm anda, bize doğru yayılım ateşine tutulmuş Yunanca kelimeler duyuyorum.

Yüz hatlarında özür yazılı bir şekilde geri çekiliyor. "Teçhizatı geri getirmemiz için bize bağırlıyorlar.

Aman Tanrım. Ekipmanı kullanmak için bekleyen bir sürü insan var ve biz burada sanki özel bir otel odasıymış gibi suyun içinde öpüşüyoruz. Etrafımı unutmak bana göre değil. Özellikle de seyircilerin önünde öpüşmem gibi. Georgios onlara kıyıya geri döneceğimizi işaret ederken yanaklarım renkleniyor. O benim geri çekilirken kendimi o kadar da görülüş hissetmiyorum, aptal gibi hissetmiyorum, sadece önümdeki tüm olasılıklarla yaşadığımı hissediyorum. Ne gündü ama!

Flyboard süremiz dolduktan sonra Georgios "Yaşanacak bir macera daha var" diyor. Arabaya geri dönüyoruz ve Gran'ın tarafına doğru gidiyoruz.

Ada. Vardığımızda bir rıhtımı işaret etti ve *Lady Kriller* adlı bir tekne bulduk. "Elimi tut, seni iskeleye götürüyüm."

"Yelken mi açacağız? Flyboard'a kıyasla bu çok sakın görünüyor, ama her ihtimale karşı kontrol ediyorum çünkü eğer devasa bir tüplü dalış önerirse

ahtapotlar ya da aynı derecede korkunç bir yaratık, o zaman bundan kaçınmak için kendi ölümümü taklit edeceğim.

'Evet, Santorini kalderası çevresinde, kanepeler ve şampanya organize ettim. Eğer siz de isterseniz denizde yüzerek bitirebiliriz.

Yüzmek mi? Bir ahtapot ya da daha kötüsü bir köpekbalığı bana sarılır mı?

Çok fazla su var, çok fazla *derin* su. Altında ne olduğunu kim bilebilir? En azından jetpack'lerle uzaklaşmak için yarım şansım vardı. "Buralarda köpekbalığı öldürme sayısı nedir?

'Bildiğim kadarıyla hiç köpekbalığı saldırısı olmadı. Her zaman tekneden daha uzakta yüzebilirim, böylece bir köpekbalığı tesadüfen yanımdan geçerse, önce bana saldırır. Aynı sırtış geri geldi, sanki benimle dalga geçmekten zevk alıyor. Sıradan insanlar bu tür soruları sormaz ve canlarını hiçe sayarak kendilerini bu faaliyetlere atmazlar mı? Kendini köpekbalığı yemi olarak bile öneriyor. Çok hoş ama *Jaws*'ı hiç izlemedi mi?

"Bunu benim için yapar mısın?

'Elbette, neden olmasın? Güçlü bir yüzücü olmadığınızı söylemiştin, bu yüzden tekneye yakın kalabiliriz'.

Bu fıkirden neden bu kadar etkilendiğimi bilmiyorum. Belki de köpekbalıklarından ve derin maviliklerde saklanıp masum balıkçılara saldırmayı bekleyen her organizmadan gerçekten korktuğum içindir. "Hadi, Evie. Bana yardım ediyor

Ben hala deli gibi gülümserken tekneye bindim.

Gemide üç kişilik bir mürettebat tarafından karşılandık. Bizi bir kadeh şampanya ile karşılıyorlar ve dışarıdaki güvertede dinlenmemiz için hareket ediyorlar. Ege Denizi'nin parıltısından lezzetli bir gölge sağlayan gölgeliklerin altına oturuyoruz.

"Bu muhteşem," diyorum ve önceki şamatadan sonra iyi gelen soğuk şampanyadan bir yudum alıyorum. Etrafa pompalanan onca adrenalin insanı kesinlikle susuz bırakıyor.

Mürettebat halatları çekti ve yola çıktık. "Her zaman kalderanın etrafında yelken açmak istemişimdir ama hiç zamanım olmadı. Ziyaret ettiğimde en fazla bir hafta kalabildim ve bu süreyi ailemi ziyaret ederek geçirdim. Santorini'yi bir turist gibi keşfetmek çok eğlenceli.

"Kaldera nedir?

"Floretta'nın villasından gördüğünüz manzara. Şampanyasını yudumluyor ve yanımdaki divana yayılıyor. 'Volkanik bir krater, şimdi kayalıklarla çevrili dev bir lagün. Kalderalar volkanik patlamalardan sonra oluşur. Doğal bir felaketten böylesine muhteşem bir şeyin ortaya çıkması benim için şaşırtıcı.

Panik yapmamaya çalışıyorum. "Bir yanardağın patlaması ihtimali var mı? Rehber kitaplarda bundan bahsetmiyorlar, değil mi!

Bir eliyle yüzünü gölgeliyor. "Uykuda. "Hı-hı. Ne kadar süredir?

"Aslında büyüleyici bir tarihi var. M.Ö. ikinci binyılda patlamış ve adanın batı kısmını batırmıştır. Bazı insanlar yarattığı gelgit dalgalarının Minos uygarlığının yok olmasına neden olduğuna inanıyor; diğer teoriler ise Thira'nın kayıp uygarlık Atlantis'in başkenti olduğunu söylüyor, ancak bu tartışmaya açık.

'Vay canına. Yunan tarihimi tazelemem gerek. Büyüleyici.' Mucizevi bir şekilde Georgios beni volkanik patlamalar hakkında endişelenmekten uzaklaştırdı.

patlamalarını ve kayıp uygarlık Atlantis'i hayal etmekle değiştirdi.

"Eminim büyükannemin bu konuda bir sürü kitabı vardır. Bibliyoterapi'ye döndüğümde birkaç Yunan tarihi kitabı bulmayı planlıyorum.

Havacı güneş gözlükleri takan bir personel elinde bir tepsi yiyeceklerle yaklaşıyor ve bizi bekleyen ziyafeti anlatıyor. "*Kolokithokeftedes*: kızarmış kabak topları, *tiropitakia*: mini feta yufka üçgenleri ve *marides tiganites*: üzerine limon suyu gezdirilmiş çıtır beyaz balık. Ayrıca, evdekilerden farklı görünen dolgun kalamata zeytinleri ile bir kase taze Yunan salatası koyuyor. Sanki sarımsaklı, yağlı turşunun tüm suyunu emmişler gibi daha dolgun ve daha şişmanlar.

Başka bir mürettebat üyesi peçete ve çatal-bıçak getirirken, "Teşekkür ederim," diyorum. Beklenti içinde ağzım sulanıyor. "Önce ne deneyelim?" diyorum, kucağıma bir peçete koyarak.

"Tiropitakia'yı sıcakken deneyin. Bir beyaz peynir üçgenini dudaklarıma doğru kaldırıyor ve ben de parmaklarını ısırmağa çalışarak narin bir ısırık alıyorum. Bu jest garip bir şekilde samimi geliyor ve yemek yediğim için memnunum, bu yüzden onu doldurmaya çalışmıyorum. Sessizliği, sinirlerimi örtmek için anlamsız konuşmalarla bozuyorum. Çıtır çıtır keskin üçgen çok lezzetli.

"Bir ısırık daha?" diyor ve ben başımı sallıyorum.

Daha önce hiç bir erkek beni böyle nazıkçe beslememişti. Beni yufka kırıntılarından korumak için her türlü özeni gösterirken, elinde bir

İkramı tekrar tekrar dudaklarıma götürürken peçeteyi ellerinin altına alıyor.

Georgios sevgi dillerini ve benim yemek sevgim tarafından yönetildiğimi biliyor olmalı. Obur bir şekilde değil, her zaman değil, ama bu kreasyonları yiyecek ve her lokmanın yaratılmasında gösterilen özeni takdir edecek kişi için, ürünlere sevgi ve saygı ile yemek yapmanın bir sanat biçimi olduğunu. Yemeklerin bir hikaye anlatabilmesini, bir yerin, bir kültürün tarihini paylaşabilmesini seviyorum. İklimini.

Karşılığında ona teşekkür etmek istiyorum, bu yüzden dolgun bir zeytin alıp ağzına atıyorum. Parmak ucum dudağının yumuşaklığına değiyor. Bir şekilde şehvetli hissettiriyor. Bakışlarımı kaçırıyorum, bunun ne anlama geldiğinden emin değilim.

İnsanlar burada tatlı lokmalarını paylaşırken bunu yaparlar.

Sanki dünyanın en doğal şeyymiş gibi birbirimizi beslemeye devam ediyoruz. Lezzetlerin, tazeliğin, su üzerinde böyle bir macerayı paylaşma şansımızın tadını çıkarıyoruz, süslü şampanyalarla yıkıyor, güneş yüzümüze vuruyor.

Kalderaya vardığımızda, neredeyse sonradan aklıma geldi. Onun tarafından o kadar tüketildim ki biraz baş aşağı gibi hissediyorum. Çarpıcı - bir mucize - ama o da öyle. Sanki bugün ikimiz de yüzeysel bir katmanımızı soyduk ve altında yatan beyaz sıcaklığı açığa çıkardık. Ya öyle ya da

Bir çeşit güneş çarpması.

Maceramızdan sonra ona karşı daha rahat hissediyorum. Sanırım korkularınızla yüzleşmek her şeyi bir perspektife oturtuyor. "Santorini'yi daha çok gezmeliyiz. Ne de olsa adama kur yapmam gerekiyordu ve görünüşe göre bundan zevk alıyorum. Biraz fazla.

"Çok isterim," diyor.

*

Öğleden sonra Bibliyoterapi'ye dönüyoruz. O kadar şeyden sonra uykum geldi.

kitapçının serin gölgesiyle karşılaştığımda güneş ışığı. Büyükanнем birkaç müşteriye yardım ediyor ve yardıma ihtiyacı olmadığını ima ederek beni başından savıyor.

Bunun tek nedeni Georgios'un yanımda olması, yoksa genellikle Bu saatte arkadaşlarıyla kokteyl yapıyor ama bu küçük bilgiyi kendime saklıyorum. Güneş ısıyor ve yanaklarımda iz bırakıyor. Suçu ne kadar eğlendiğimize atıyorum.

Grek tanrısının kendisine dönüp, 'Dışarıda Muses'e gitmek ister misin? İçecek bir şeyler hazırlayayım ve lansman için beyin fırtınası yapalım.

Parti mi?' Genelde insanlar için sınırlı bir limitim vardır ama şu ana kadar Georgios bu eşiğe ulaşmadı. Ve her ne kadar beynim o günden beri lapa gibi olsa da, lansman partisi fikirleri konusunda yardım etmeye hevesli görünüyor. Ondan.

"Elbette," diyor, "Floretta'dan bir defter ve kalem ödünç alıp dışarıda buluşalım.

"Bir kalem hırsız var. Uzun hikaye ama tezgahın altında *Savaş ve Barış* olarak akıllıca gizlenmiş bir kitap kutusunun içinde bir zulam var.

"Sormayacağım bile. "Akıllıca.

Bir sürahi limonlu su ve bardaklarla döndüğümde Georgios'u, aralarında ürkek Lily'nin de bulunduğu yavruların dikkatini çekmek için birbirleriyle yarışırken buluyorum. İşte kitaplara geçecek bir olay. Köpekler bile sanki ikinci kez gelecekmiş gibi ona akın ediyor. Adamın güçlü feromonları falan olmalı. Bu da Georgios'un hanesine bir tik daha atıyor çünkü köpekler insanlar söz konusu olduğunda iyi ve kötüyü hissedebiliyor. Bugünkü maskaralıklarına bakılırsa ona *bayılıyorlar*.

Zeus sırayı çeker ve onun kucağına atlar. Georgios bir 'Oomph' sesi çıkarır. Houdini görünür ve aynı hızla ortadan kaybolur. "O köpek nereye gitti?" diye sorar, başını sağa sola çevirip onu arar. "Eminim ağzında bir cüzdan vardı.

"Cüzdan mı? Bir yanım Houdini'nin maskaralıklarını görmezden gelmek istiyor çünkü beni kalp krizi geçirecekmişim gibi hissettirme yeteneğine sahip, ama kendi güvenliği için gözlerimi kısıyorum ve boynumu eğiyorum. Lanet olsun. "Houdini, hemen aşağı in!" Biblioterapi'nin mavi kubbeli çatısındaki tüneğinden bana sırtıttığından eminim, elinde cüzdan gibi görünen bir şeyle. Ses çıkarmadan bu kadar yükseğe ve bu kadar hızlı çıkabildiğine göre ninja gibi gizlenme becerileri var.

"O nasıl...? Georgios, bir hamlede bana doğru hamle yapan arsız ite bakıyor. Bir çılgılık atıp onu yakalamaya hazırlandım ama son anda dönüp zarıfçe bir şezlongun üzerine kondu ve tükürdü cüzdanı yere atmış.

Kalbim onun ölümüne meydan okuyan gösterisine çarpıyor. "Seni yaramaz..." Gitti. Geriye sadece pençelerinin minderdeki izi kaldı. "Bu senin mi? Georgios'a sordum.

"Evet, cebimden nasıl aldı?" "Hiçbir fikrim yok.

Tüm o görkemli şampanyadan sonra rehidratasyon için iki bardak su dolduruyorum ve partiyi nispeten basit tutmaya karar vermeden önce fikirler etrafında dolaşıyoruz, böylece Epeolatry'nin kendisi odak noktası olacak. Hazırlayabileceğim pazarlama materyalleri ve konuklar için hediye çantalarına koyacaklarımız hakkında notlar alıyorum: kitap ayraçları, bir defter, kişiselleştirilmiş Epeolatry kalemleri. Bir kütüphane kartı kalem kutusu. Kitap kurtlarının markamızla birlikte kullanacağı küçük şeyler. Georgios'un kira borçları için kullanılabilecek parayı harcama önerisine kaşlarını kaldırmamasını bekliyorum ama para kazanmak için para harcamamız gerektiğini anlamış olmalı, ben de devam ediyorum.

'Şimdi önemli kısma gelelim. Zaten katılmış olan üyeler dışında kimi davet edelim?' diye soruyorum. Georgios tam zamanlı olarak Santorini'de yaşamıyor olsa da, neredeyse tüm yerel halkı ilk gençlik yıllarından beri tanıyor.

Yıllardır burada.

Düşünen bir yüz ifadesi takınıyor, sevimli görünen bir tür ördek dudakları. 'Yerel belediye başkanını ve eşini kesinlikle davet etmek istersiniz. Belediye Başkanı Andino edebiyat ve sanata büyük yatırım yapıyor ve ileriye dönük gerçek bir değer olacaktır.

"Kulağa umut verici geliyor.

"Ayrıca, milyarder plaj serserileri de var; internette Epeolatry fotoğraflarını paylaşarak ses getireceklerdir.

"Milyarder plaj serserileri... kim *bunlar*?" Denize doğru yaptığım bisiklet gezintilerinde onlara rastladım mı? Vücut ağırlıkları kadar kitap satın alabildikleri ve bütün günlerini plaj şemsiyesinin altında hiçbir parasal kaygı duymadan kitap okuyarak geçirebildikleri için onları biraz kıskanıyorum.

"Velet sürüsü. Güven fonlarıyla yaşayan ve lüks yatlarında güneşi takip eden süper zengin yirmili yaşlar. Onlardan bir Instagram paylaşımı ve Epeolatry'nin ünü yayılacak.

'Ooh hayal et! Umalım da içlerinden birkaçı kitap kurdu olsun. Peki kim bunlar ve davetiyelerini nereye göndereceğim?'

Georgios bana bir avuç isim veriyor. "Muhtemelen en iyisi reklamcılarının kim olduğunu öğrenmek ve davetiyeleri doğrudan onlara e-posta ile göndermek.

"Reklamcılar mı var?"

"Her şeyleri var!

Başımı salladım. "Okudukları sürece buna izin vereceğim.

Gülüyor. "Umalım da öyle olsun.

Sonunda, davet listemiz birkaç sayfa uzunluğunda ve bunun işe

yarayacağını hissetmekten kendimi alamıyorum. Bir gece kütüphanesi
kimin ilgisini çekmez ki?

Defteri bıraktığımda ellerimiz birbirine değiyor ve içimde bir elektriklenme oluyor. Georgios beni öpmek için eğildi. Nefesindeki narenciye kokusunu alabiliyorum. Dudaklarımız birbirine değiyor ve ben hızla uzaklaşıyorum.

"Hiçbir şey için acele etmek istemiyorum," diyorum tuhaf bir gülümsemeyle. Tamam, küçük bir yalan söylüyor olabilirim. Garip bir nedenden ötürü onu kendime çekip öpmekten başka bir şey istemiyorum. Ama eminim bu, eğer böyle bir şey varsa, el kitabındaki tüm sahte randevu kurallarına aykırıdır. Büyükanne içeride ve etrafta müşteriler dolaşüyor ve tüm dünyanın gözü önünde öpüşmek için fazla ileri gitmek gibi görünüyor. *Tekrar* ediyorum.

"Elbette," diyor, mükemmel bir centilmen gibi. 'İşleri ağırdan alalım. Seninle harika bir gün geçirdim, Evie.'

Bölüm 13

Birkaç gün sonra, Büyükanne Biblioterapi'deki vardiyamı devraldı ve telefonunda telaşlı bir şekilde biriyle sohbet ederken dikkatim dağılmış bir şekilde bana el salladı.

Büyükannem hayatını hep hiper hızda yaşadı ama son zamanlarda tavırları biraz daha az ısıltılı. Sıcaktan olabilir. Gün boyunca bastırıyor ve insanın gücünü tüketiyor.

Büyükannemin önce beni sonra da villamın yönünü işaret ederek kaçmamı istediği çok açıktı, bu yüzden davetiye tasarımı sakladım Dizüstü bilgisayarımda ilerleme kaydediyorum. Dikkati daha az dağıldığında ona göstermek için sabırsızlanıyorum. Davetiyeler, bilgisayarlar çıkmadan önce kütüphane kitaplarının arkasında bulabileceğiniz eski kütüphane ödünç alma kartlarına benziyor. Çok hoşuna gideceğini biliyorum ama bu ruh halindeyken olmaz, o yüzden abartılı bir selam verip kaçıyorum.

Yeni kocası Konstantine hâlâ ortalarda yok. Anladığım kadarıyla büyükannem onunla pek iletişim kuramıyor. Okyanusun ortasında bir yerde olabilir ve uydu telefonu güvenilmez olabilir ya da adam bir Şu anda bunu söylemek zor. Büyükannem bana güvenmek istemiyorsa, hikayesini paylaşmaya hazır olana kadar yapabileceğim pek bir şey yok. Saygı duyduğum bir şey varsa o da büyükannemin doğru zaman geldiğinde her zaman itiraf edecek olması. Annem garip bir şekilde sessiz, bu da başlı başına bir uğursuzluk. Muhtemelen bir avukat tutmuştur.

Adli muhasebeci ve yanlış bir şey olup olmadığını benden önce bilecek.

Villama gidip yatağıma uzandım. Parlak güneş ışığını engellemek için panjurları açtığım anda telefonumda onun adı belirliyor - annemi sadece zihnimin gücünü kullanarak çağırmamam gerektiğini hatırlamam gerekiyor.

Merhaba anne. Bugün Posy yok mu? Bu kısa ertelemeyi hangi onura borçluyum?' Bir fırtınanın gözüne bakmak gibi. Annemin iç kulağına neler olduğunu düşündükçe ürperiyorum.

Sevgilim! Kötü davranma. Kardeşinin seni çok sevdiğini biliyorsun. Alaycılık genini kötü bir dozda almış olması onun suçu değil. Babanı suçla.'

Sonunda yüzü ekranda belirir. "İşte buradasın!"

"İşte buradayım!"

Parmaklarımı çırpıyorum. Seksen üç yaşındaki büyükannem Facebook'a nasıl girileceğini anlarken, hukuk kartalı annem görüntülü aramanın nasıl çalıştığını nasıl anlayamaz?

Annem tek gözünü kameraya doğru kısararak bakıyor. Sorgulamada neden iyi olduğunu anlayabiliyorum. "Kocası hakkında daha fazla şey öğrendin mi? Anladığım kadarıyla biraz beleşçi biri. Gerçekten çalışıp çalışmadığını biliyor muyuz?"

"Bunun için sadece büyükannemin sözüne güvenebilirim.

Büyükannemin mücevher kutusunda bulduğum notu hatırladım: *Kocanıza güvenilmez.* Ama bunu Eğlence Polisi'nin Başkomiseri'ne söyleyemem. Burnumu soktuğumu düşünür diye büyükanneme bu kağıdı bulduğumu itiraf etmek istemiyorum ama bu beni biraz duraksatıyor.

Ufukta hiçbir yardım görünmeden batmakta olan bir gemiyi kurtarmaya mı çalışıyoruz? "Peki bu maaşlardan herhangi biri geldi mi?"

Büyükanne herhangi bir maaştan bahsetmedi ve rakamlar hala kırmızıda. "Ne bulabileceğime bakacağım.

Bunu yap. Ve orada herhangi bir posta, bu adamla ilgili herhangi bir tanımlayıcı arayın. Sosyal güvenlik numaraları ya da izini sürebileceğim herhangi bir şey.

"Umm. Bunu yapmayacağım.

"Onun telefon konuşmalarını mı dinliyordun?"

"Hayır mı? Ama belki de bu bilgiyi kendime saklasam bile yapmalıyım. Bu bana burada neler döndüğüne dair bir ipucu verebilir.

"Evie!" diyor kızgınlıkla. 'Dinle ve rapor ver. Hasta büyükannene yardım etmek istiyorsun, değil mi?"

"Yardım ediyorum.

"Bunu göreceğiz. Konuştun mu ..."

Anne, dur. Bu bir çapraz sorgulama değil. Bunların hiçbirini yapmayacağım.'

"Sen de

yapacaksın.

"Yapmayacağı

m.

"Beni oraya getirtmeyin, genç bayan.

Gülmemek için dudagımı ısıyorum, ta ki bu tehdidini yerine getirebileceğini ve o zaman başımızın gerçekten belaya gireceğini fark edene kadar. Annem kafasına o kafa lambalarından birini takmış olarak

gelecek ve büyükannemin sırlarını ararken büyütecini hazır tutacak.

TAMAM, TAMAM. Herhangi bir telefonda biraz daha sıkı dinlemek için elimden geleni yapacağım.

Konuşun ve etrafta ortaya çıkarmaya çalıştığınız şeye işaret eden bir şey olup olmadığına bakın,' diye yalan söylüyorum.

"Teşekkür ederim, sevgilim. Bunu sadece önemseydiğim için yapıyorum'.

"Tabii, anlıyorum. New York'ta işler nasıl?" Şehrin kalabalığını, parlak ışıklarını özlemediğimi fark edince şaşırdım. Amerikan hayatının *hızını*.

Annem Posy'nin ne kadar korkutucu olduğunu anlatmaya başladı.

Son Broadway gösterisi için provalar başladı. Düşündükçe inliyorum.

'Sahne ışıkları onun üzerindeyken diva'nın D'sini koyuyor,'

diyorum. 'Aramızda kalsın, görüldüğü kadar kendine güvenmiyor.

Bu bir başa çıkma

mekanizması. Kontrolden çıktığını hissettiğinde kontrolü ele almanın bir yolu.

Kaşlarımı çatıyorum. "Sence Posy'nin kendine güveni yok mu? Şüpheyi sesimden uzak tutamıyorum. Posy tanıdığım en özgüvenli insan. Kesinlikle bir garsonla karıştırılmıyor ve tahmin ediyorum ki hayranlarının çoğu onun yüksek voltajlı yıldızlı gözleriyle bir odayı aydınlattığına inanıyor.

'Tabii ki, sevgilim! Yaptığı şey korkutucu. O büyük kalabalığın önüne çıkıp bir rol oynamak. Korkunç bir acı çektiğini bilmiyor musun? sahne korkusu?'

"Posy, *kız kardeşim* Posy?

'Evet, kız kardeşin Posy. Neden bu kadar şaşırdın?'

"Çünkü doğru gelmiyor. Posy kendinden çok emin, çok kontrollü.

Annem gülüyor. 'Düşünmeni *istediği* şey bu. Hepsi duman ve aynalar. Kendini bu şekilde kandırıyor - kapatabilmek ve ayağa kalkabilmek için ve başka bir insana dönüşmek. İkiniz de çok farklı değilsiniz, biliyorsunuz.

"Ee. Posy'nin sahne korkusundan muzdarip olduğu bir kez bile aklıma gelmedi. Bu büyük bir keşif; her gece işini yapabilmek için bu korkularla yüzleşmesi ya da en azından şarkı söyleyebilmek için onları bölümlere ayırması gerekiyor.

dans eder ve oynadığı karaktere dönüşür. "Huh. Bunu hiç bilmiyordum.' Posy ilk düşündüğümünden daha mı çok bana benziyor ama sadece daha iyi rol yapabiliyor? Bu bana umut veriyor. Belki de geç olgunlaşan biriyimdir?

'Şey, sanırım bu konuda açıkça konuşursak çekilmez olur, bu yüzden bunu küçük sırrımız olarak saklayalım. Ve orada neler olduğu konusunda beni bilgilendirmeye devam et. Keşke yaşlı kadının aklı başına gelse de New York'a geri dönse ama o hep aksi biri oldu.

'Aykırı biri değil, sadece özgür ruhlu, ama seni bilgilendirmeye devam edeceğim. Büyükanmem bana Santorini'nin onun son evi olacağını söylemiş olsa da, bunu anneme söylemek bana düşer mi? Çıldıracaktır. Büyükanmemi NYC'ye geri götürmek için bahane olarak kullanır. Annemin kalbi doğru yerde olduğu için kendime nazikçe adım atmam gerektiğini hatırlatıyorum, sadece henüz büyükanmemin motivasyonlarını anlamıyorum.

'Size söz veriyorum, Gran burada mutlu. Kim Santorini gibi parlak ve güzel bir adada yaşamak istemez ki?

Annem iç geçirir. 'Bizden çok uzakta, Evie. Ya tıbbi yardıma ihtiyacı olursa? Ya bir gün sabah yürüyüşünde kaybolursa? Düştü mü, itildi mi ya da kaçırıldı mı bilemeyiz. Orada kimseyi tanımıyoruz. Onun yeri *burası*, bizim yanımız.

Annem bizim götürülmemize takmış durumda, yani artık ben de bu fikre takmış durumdayım. Bugün o gün mü diye düşünmeden yürüyüşe bile çıkamıyorum. Bir terapist ailemle bir gün geçirebilir.

"Bu ani endişenin sebebi nedir? Büyükanmem tüm hayatını dünyayı dolaşarak geçirdi ve annem her zaman asi annesi için endişelenmiş olsa da, büyükanmemin eve dönmesi konusunda hiç bu kadar ısrarcı olmamıştı. Ve inanın bana, büyükanmem daha önce de başını büyük belalara sokmayı başarmıştı. Domates eken çiftçiyle yaşadığı tartışmadan sonra hiçbirimiz Kolombiya'ya seyahat etmekte kendimizi güvende hissetmiyoruz diyelim. *Meğer* Gran'ın yürüyüş yaptığı domatesler ekin *değilmiş*, ama nereden bilebilirdi ki? Seksen yaşındaki küçük masumlar botanik hakkında pek bir şey bilmezler.

'Yakında seksen dört yaşına girecek, Evie. Günlük yardıma ihtiyaç duyacağı bir zaman gelecek ve ben bunu isteyeceğine güvenmiyorum.

Posy'nin büyükanmemin aklını kaçırdığına dair sürekli haykırışları annemi etkilemiş olmalı. "Şu anda buradayım ve size söyleyebilirim ki her zamanki gibi enerjik ve hayat dolu. Bir kitapçı dükkânı açmak her zaman onun hayaliydi, bu yüzden neden doğanın akışına bırakmıyoruz? Tamam, yardım isteme konusunda ona güvenmiyorsun ama onu bir daha ziyaret etmeyecek değiliz. Sırayla burada vakit geçirebilir ve bu tarafa göz kulak olabiliriz. O zaten bir

Endişelendiğinde arayabileceğin güzel bir arkadaş grubu. O son derece bağımsız ve bu *asla* değişmeyecek. Büyükanmem hakkında sanki bir ayağı çukurdaymış gibi konuşuyorlar!

Annem burnunu çekiyor. Ailemle ilgili bir şey bu. Tartışırız, didişiriz, birbirimizi yemleriz, ama bir tepki için ne kadar zorlarsak zorlayalım, içimizde derin bir sevgi vardır. Şimdiye kadar annemin ne kadar

Kontrol ihtiyacı koruyucu bir içgüdüdür. Bunun onun kukla ustası olmak istemesi, kuklanın iplerini çekmesi ve hepimizi hizada tutması olduğunu düşünmüştüm.

"Muhtemelen haklısın, Evie. Bana acı veriyor, hepsi bu. Burada, köşede olmasını isterdim, böylece uzun bir günün ardından ziyaret edebilirdim, beni işkolik olmakla suçlayacak ve martini karıştırma konusunda umutsuz olduğumu söyleyecekti. Kaşlarımı çatmayı bırakmam gerektiğini yoksa rüzgarın değişeceğini ve yüzümün sıkışmış bir domuz gibi olacağını söyleyecek. Bilirsiniz, beni sevdiğini çok fazla kelimeyle göstermediği tüm o yollar?

Gülüyorum. Büyükanneimin bu cümleleri anneme söylediğini pek çok kez duydum. "Sıkışmış bir domuz *neye* benzer? Domuz çiftliğini ziyaret edebilirdim ama güvenlik nedeniyle etmemeyi tercih ederim.

"Kim bilir!

Birkaç dakika daha sohbet ettikten sonra onu haberdar edeceğime söz veriyorum ve vedalaşıyoruz. Telefonu kapattıktan sonra, e-posta uygulamasını açıyorum.

İş konusunda bir gelişme var mı diye bakmak için aradım. Belgesel yapımcısı Val'den bir e-posta var. Kendime moral konuşması yaparak beklentilerimi yönetiyorum. Eğer hayırsa, böyle olması gerekmiyordu. Ama evet ise, o zaman kutlarım.

Evie,

Üzgünüz, pozisyon dolmuştur. Başka bir iş çıkma ihtimaline karşı bilgilerinizi saklayacağız.

En iyisi,
Val

Val kısa ve öz bir e-posta için en yüksek notu alır. Ama bir kez olsun, ani bir yanıt istemedim. Sorun değil; bu rol bana göre değildi. Ama görüşme aşamasına bile gelemediğim için üzgünüm. Bu, kitap gözcülüğü işlerinin ne kadar çabuk kapıldığını gösteriyor.

Başka kiminle iletişime geçebilirim? Bir kez daha kartvizit toplayan ve onları değerli elmaslarmış gibi saklayan bir gezgin olmadığımı hayıflanıyorum. Yaşadıkça öğreniyorsun.

Aklıma gelen tek kişi Gene. Ama o emekli oldu. Gerçekten, adamı rahat bırakmalıyım. Veda partisinde (ki ben de adamı gerçekten sevdiğim için korkularıyla yüzleşip katıldım, Gecenin çoğunu tanımadığım insanlara içki getirerek geçirdim) karısı Betsy hepimize kesin bir dille onun bu işi tamamen bıraktığını hatırlattı

ve onu rahat bırakmasını söyledi. Onunla rekabet ettiğini söyledi.

Bütün evliliği boyunca ilk aşkı olan film dünyası ve şimdi sıra ondaydı.

Peki, onunla iletişime geçip Betsy'nin gazabına uğramaya cesaret edebilir miyim? Muhtemelen hayır. Bu, geri tepebilecek ve karışık bir yüzleşmeye yol açabilecek türden bir şeye benziyor. Bunun yerine iş ilanlarına göz atıyorum ve büyük bir beşlide editörlük pozisyonu buluyorum. Yayıncılığa geri dönmek istiyor muyum? Bunu yaparsam bir daha asla kitap avcısı olmanın yolunu bulamayacağımı hissediyorum ve bu hayalimden henüz vazgeçmeye hazır değilim. Bunun yerine Val'in e-postasına geri tıklıyorum ve düşüncesi için teşekkür eden bir yanıt gönderiyorum ve sonra da akla hayale gelmeyecek bir şey yapıyorum. Bildiği bir kitap gözcülüğü işi olup olmadığını ya da irtibata geçebileceğim birileri olup olmadığını soruyor, onunla, onlarla, herhangi biriyle 'görüşmeyi' teklif ediyorum.

Hollyweird'deki herkes her zaman 'bir çağrıya atlıyor', bu da bir Benim için epik boyutlarda bir kabus, ancak bu aşamada, bir e-postaya başarılı bir şekilde atlayabilsek bile denemeye hazırım.

Bu iş bittikten sonra kitapçıda faturaları bilgisayara girerken gözlükleri burnunun üzerinde duran büyükannemin yanına dönüyorum. "İşte her zaman ödenecek başka bir fatura."

Kiminle konuştuğunu sormak için tereddüt ediyorum, ama hayatını araştırmam için havasında görünmüyor. Büyükannemin yanına oturup açtığı posta yığını elime alıyorum ve göz gezdiriyorum. Bazılarında büyük kırmızı

Kağıdın üzerinde protesto çılgınlıkları atan gecikmiş pullar. 'İlk önce ne ile başlayacağız? Kira mı, takas mı yoksa bunlar mı? Kitapçıdan zaten küçük bir gelirimiz var. Satışların çetelesini tutuyordum ve küçük de olsa her geçen gün artıyor ama faturalar gelmeye devam ediyor. Kurulum maliyetleri yüksek, ancak stok ve tadilat açısından neredeyse tamamladığımızı düşünüyorum. Şu anda hesaba katmamız gereken tek şey lansman partisi masrafları.

'Önce bu faturalar, yoksa sattıktan sonra stokları yenileyemeyiz. Sonra ticaret, sonra kira. Eminim Georgios'a kur yapman bize bu konuda biraz zaman kazandıracaktır.

"Yardım etmek için başka ne yapabilirim büyükanne?"

Eğildi ve elimi okşadı. 'Bana şimdiden çok yardımcı oluyorsun, Evie. Eğer Epeolatry lansmanı için davetiyeleri hazırlayabilirsek, Santorini'de yüzyılın lansmanına ev sahipliği yapmaya bir adım daha yaklaşmış olacağız.

'Elbette. Neredeyse bitti; sadece son bir cilaya ihtiyaçları var. Georgios yarın yine gelecek. Davetli listemizi tamamladık ve

Davetiyeler tamamlandığında onları göndereceğiz. Böylece pazarlama planı üzerinde çalışmak için zaman kazanmış oluruz.

'Georgios yakında tekrar gelecek mi? Bu şekilde mi? Sana aşık olacağını biliyordum. Kim olmaz ki?' Parti hazırlıklarını tamamen göz ardı etti ve doğrudan Georgios'a yöneldi. Konu erkekler olunca iflah olmaz!

"Daha çok erken ve belli ki gerçek değil. Ona çalınan öpücüklerimizden bahsetmeye cesaret edemiyorum. Bu konuyu çok büyütecek ve ben de Yannis'in satmayı düşündüğünü söylemek zorundayım, bu yüzden çıtayı yükselttim ve kendi koyduğum flört kurallarımı çiğnedim.

Onun yaşındaki bir kadının böyle bir strese ihtiyacı yok. Ve doğrusu, bu konuda kafam karışık. Dudaklarımız birbirine değdiğinde neden ruhum tutuşuyor? Gerçek hayatta hissettiklerimi değil de numara yapıyor olmam mı gerekiyor? Bu kafa karıştırıcı ve ben bunu karakterimin çok dışında davrandığım gerçeğine bağlıyorum. Sanki kendi yalanlarıma kapılmışım ve gerçeği bulandırıyorum.

'Genelde kitaplar ve burası üzerinden bağ kuruyoruz. O da bir kelime ineği.' "Biliyorum hayatım. Onu Goodreads'te takip ediyorum.

Eklettik bir zevki var.

Benim gözümde her zaman iyidir. Kovulmasına üzıldüm.'

Büyükannemin dedikodu yapacağına güveniyorum. "Ne oldu? Skandal neyle ilgiliydi? Lily ağır ağır içeri giriyor ve halının üzerine, Büyükanne'nin ayaklarının dibine oturuyor.

'Adam Flynn. Gerilim yazarı ve ilk yazarların akıl hocası.

"Vay canına, bunu duymuştum. Karısının eserini çalıp kendi eseri gibi gösteren bir yazar mıydı?

Bu o. Sadece karısı Izzie'nin çalışması da değil. Bir başvurunun ilk taslağını "yeniden yapılandırdı" ve kendisine ait olduğunu iddia etti. Şans eseri Georgios da az temsil edilen sesleri bulma projesinin bir parçası olarak yayınlanmamış yazarın çalışmasını okumuş ve Adam Flynn bunu kendisininmiş gibi gösterdiğinde fark etmiş.

'Ama nasıl...? Adam Flynn yayınlanmamış bir yazarın, kendi kitabı başkasının adıyla dünya çapında çok satanlar listesine girdiğinde bunu fark etmeyeceğini mi düşündü?

Büyükanne başını sallar. "Adam'ın çaresiz kaldığı söyleniyor. Izzie sonunda onu terk etmişti ve artık onu kitaplarını yazmaya ikna edemiyordu. Eğer Georgios şüphelerini dile getirmeseydi, Adam'ın bu işten sıyrılıp sıyrılamayacağını merak ediyor insan. Yayımlanmamış bir yazarın, küresel bir juggernaut'un bu eseri çaldığını iddia etmesini kim dinlerdi ki?

Kaşların saç çizgime yakın bir yerde kalktı. "Yani düdüğü çalan ve tüm soruşturmayı başlatan Georgios muydu?

"Evet. Ve doğru şeyi yapmış olmasına rağmen bunun bedelini ödedi.

"Eminim iyi bir hukuk müşaviri işini geri alabilir. Büyüyemezsin Avukatların etrafında dolaşmak ve her engelde dava açmayı düşünmemek, özellikle de bu kadar büyük bir yanlış söz konusuyken.

"Evet, ama Yannis'in bana anlattığına göre, tüm bu üzücü olay Georgios'un yayıncılığına gölge düşürmüştü. Adam'ın itibarını Izzie'nin yazıları üzerine inşa etmiş olması onu gerçekten üzmüş ve seçkin bir azınlığın bunu bildiği ve sessiz kaldığı fikri durumu daha da kötüleştirmiş.

Yani Büyükanne ve Yannis bir zamanlar dost muydu? "Evet, vay canına, neden Izzie'nin adıyla yayınlamadılar ki?

Büyükanne omuz silkiyor. 'Belki bir zamanlar Izzie bu anlaşmadan memnundu? Başyapıtları o yazdı, o da övgüyü aldı ve tüm tanıtım turlarını yaptı. Kim bilir? Ama belli ki evlilikleri bozuldu ve gerçek ortaya çıktı.

"Tanrım, ne berbat bir durum. Bazı zamanlar düşünüyorum da Kelimeler dünyasını bırakıp ithalat-ihracat işine gireceğim. "Edebiyat dünyasında köpeklerin yediği bir dünya var Gran. Ve benim gibi daha çok sahne arkasında çalışan biriyiseniz, bu düpedüz endişe verici olabilir.

'Edebiyat ülkesi aptallar içindir, sen Romancelandia'dansın, çok daha dostane bir eyalet. Sen bir kelime insanısın ve hep öyle kalacaksın. Georgios da öyle. Bu ikinizin de karşılaştığı bir engel. O sesini yükselttiği için, sen de güvenli edebi baloncuğundan çıkmak anlamına gelse de hayalindeki işin peşinden gitme riskini aldığın için. Vazgeçme, hayatım. Konu, hikayeleri beyaz perdede paylaşılması gereken o güzel kitapları gün yüzüne çıkarma tutkunuz olduğunda içinizde pes etmek yok.

Büyükannem haklı. Biraz bocalıyorum, hepsi bu. Gerçekten, bu beklenen bir şey. Kitap gözcülüğü işleri nadirdir, bu yüzden sabır çok önemli. Val'e gönderdiğim biraz umutsuz e-postadan bir sonuç çıkmazsa belki Gene'le temasa *geçebilirim*.

Biraz zaman vereceğim. Gene muhtemelen veda partisinde söz verdiği gibi Florida Keys'de güneşleniyordur. O da Gran gibi bir güç merkezi. Emekli olacağını hiç düşünmemiştim - film işi onun içine işlemiş gibiydi. Eminim özlüyordur.

'Aşk romanlarına odaklanarak eski işime geri dönmeyi çok isterdim. Aşkı kim sevmez ki?'

'Mükemmel bir iş bulacaksın, sevgilim. Evrenin senin için harika planları var.

Şimdilik, Epeolatry lansmanının tamamını üstlenerek yaşlı büyükannene yardım et. Partiler eskiden bana göreydi - belki de güneş beni çarpıyor ya da Konstantine uzakta olduğu için - ama gücümü toplayamıyorum. Sana yardım edeceğime söz verdiğimi biliyorum ama Georgios'u da yanına aldın. tüm yükü senin omuzlarına bırakmak beni biraz daha iyi hissettiriyor.'

Bu bir endişe kaynağı. Düzenlenmesi gereken bir parti varsa Gran'i genellikle hiçbir şey durduramaz. Belki de Posy'nin sürekli önerdiği gibi yaşı onu gerçekten yavaşlatmaya başlamıştır. Ya da belki bulduğum notla ilgili bir şeydir ve Büyükanne bir tür serpintiyle uğraşıyordur. Ona bunu sormaya gittiğimde,

Başı ağrıyormuş gibi şakaklarını ovuşturuyor ve kelimeler dilimde kuruyor. 'Bana bırak. Neden gidip biraz dinlenmiyorsun? Sıcak bastırıyor, beyaz badanalı duvarları ısıtıyor ve üstün güç için klimayla savaşıyor. Müşteriler uğruna bütün gün çalıştırmaktan kaynaklanan enerji faturalarını düşünmekten nefret ediyorum.

Büyükanne pembe gözlüklerini çıkarır ve altın bir zincirle dekoltesinin üzerinde sallanmasına izin verir. 'Biraz kestirmek lazım. Neden olmasın? Zeus nerede?' Adını duyunca hızla içeri giriyor ve Yunan yemek kitaplarının sergilendiği masaya çarparak birkaç tanesini uçuruyor. Kendimi tezgâhın etrafına fırlatıyorum, yere düşmeden önce onları yakalamak için kollarımı açıyorum. Yere düşmeden yakalamayı başarıyorum ama bunun tek nedeni kaymam ve split hareketinin hantal bir versiyonunu yapmam ki bu konuda eğitilmiş olmadığımı da belirteyim. Lastik bant gibi bir çıt sesi geliyor, ki bunun benim bir tür bağ olduğunu tahmin edebiliyorum. Yemek kitapları bir sıçramayla yanımdan geçip gidiyor. "Kahretsin. Umarım zarar görmemişlerdir.

'Nasıl oldu da böyle simit gibi dönebildin, hayatım? Bu kadar esnek olduğunu kim bilebilirdi!

Mesele de bu. Esnek değilim. Beni iter misin?"

Sıkıştım, kaslarım daha önce hiç olmadıkları bir yerde donup kaldı. "Seni itiyorum. Nereye?"

"Yana doğru, böylece bacaklarım havalanır.

"Oh, Evie. Kıkırdıyor. "Yaşlı bir kadına gerçekten hayat veriyorsun! Büyükanne sanki yere yapışmışım gibi beni müthiş bir şekilde itiyor ve ben de bir şok çığılığı atıyorum.

"Büyükanne!

Gülmekten iki büklüm olduğu için pek yardımcı olamıyor. Vücuduma yayılan acıya rağmen, bir gülümsemenin geri geldiğini görmekten

memnunum.

Gran'ın yüzünde.

Kendimi düzelttiğimde oda dönüyor. "Tanrım, büyükanne! Nazik bir dürtme yeterli olurdu. Zeus yüzümü yalıyor ve doğrudan kulağıma havlıyor sanki

Aklımın yerinde olduğundan emin olmak için. Onu okşadım.

"Teşekkürler, Zeus. Yerdeyken kitapları elime alıyorum ve köşelerinde ezik olup olmadığını kontrol ediyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde hala bozulmamış durumdalar.

Büyükanne kendini toparladıktan sonra gözlerini siler. 'Keşke bunu filme alsaydım. Kendi BookTok hesabımız olabilirdi: *Aşk ve bir kitapçada meydana gelen diğer kazalar*. Zeus tekrar havlıyor ve Büyükanne'nin ayaklarının dibinde duruyor. "O da aynı fikirde. Aralarında yakın bir bağ oluşmuş. Bunu görmek çok tatlı. Geceleri bile

Zeus, yatağının ayak ucunda bir nöbetçi gibi oturarak Gran'ı korur.

"Bu sadece benim şansım olurdu. TikTok'ta yanlış nedenlerle iki kez viral oldum. Sana en son ne zaman internette ünlü olduğumu göstereyim. Telefonumu aldım ve videoyu buldum. Aklımda yer etmiş, bu yüzden bağlantıyı bulmak çok kolay. Oynat tuşuna basıyorum ve akortsuz sesim 'I Want to Know What Love Is' şarkısının sözlerini söylerken yüzümde *gerçekten* bilmek istediğimi gösteren buruşuk bir ifade beliriyor. Bir elimi yumruk yapıp onu lanet olası bir hava mikrofonu olarak kullanana kadar kollarımı açıp yalvarıyorum. Barın tepesindeki sarhoş halimi hatırladıkça ürperiyorum.

Büyükanne gösteriden büyülenmiş. Ya öyle ya da gitti. katatonik bir şekilde sesimi bastırmaya çalışıyorum. Çok kötü.

'Bir yıldız olabilirsin, Evie! Doğuştan komiksin.'

"Ama mesele de bu, değil mi? Komik olmaya çalışmıyordum. Bu açık bir ama bir türlü tercüme edilemedi. "Kötü randevular ve yaban mersinli martini yasaklanmalı.

"Ciddiyim, harika görünüyorsun, dünya ayaklarının altında.

Alnımı kırıştırıyorum. 'Bu benim, bir sonraki TikTok sansasyonu. Büyükanne, bana olan sevgin takdire şayan ama gerçekten yanlış yönlendirilmişsin.

Gülüyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Asla! Dünyanın Evie Günlükleri'ni paylaşmaya ihtiyacı var ama şimdilik buna izin vereceğim. Tüm bunlar ne

bu su birikintilerine basıp duruyorum?"

"Ufaklıklar! Onları en alışılmadık yerlerde de buldum. Kim bilir. Neyse, hayatım, ben gidiyorum.'

Büyükanne uzaklaştıktan sonra dışarı çıkıyorum ve köpeklerin

kaplarında bol su olup olmadığını kontrol ediyorum. Bir sıra selvi ağacının gölgesinde tembellik ediyorlar,

Kahvaltıdan karınları doymuş, güneş ışığı ve uzun sabah yürüyüşleri yüzünden enerjileri tükenmiş.

Yoga kıyafetleri giymiş bir kadın elinde su şişesiyle içeri giriyor. "Merhaba," diyor İngiliz aksanıyla. "Köpek kiralamaya ve rehber kitap okumaya geldim. "Harika. Rent-A-Dog girişiminden nasıl haberdar olduğunuzu sorabilir miyim?

Gran için müşteri kazanma ve kitapçının varlığını duyurma açısından neyin işe yaradığını bilmek ileride faydalı olacaktır. Burası uçurumun tepesinde olduğu için doğal olarak rastlayacakları bir yer değil.

'Dün akşam sahil barında bir kokteyl içtim ve bununla ilgili bir broşür gördüm. I

Bu fikre bayıldım, özellikle de toplanan paranın onların ve kurtarma merkezindeki diğer köpeklerin bakımına yardımcı olması fikrine. Ben bir köpek severim; ama insanlar o kadar değil. Büyükanne sabah yürüyüşlerinde el ilanları dağıtıyor ve işe yarıyor gibi görünüyorlar.

"Anlayabiliyorum. İngiliz müşteri Houdini'yi kiralamak için birkaç avro öder. Sorun şu ki Houdini göz açıp kapayıncaya kadar onu hayalete çevirecek. Turist ağırbaşlı, sessiz ve sadece bir köpeğe sarılıp huzur içinde kitap okumak isteyen, benzer düşünen başka bir içe kapanık kişinin işaretlerini tanıyorum.

İhtiyacı olan her şeye sahip olup olmadığını kontrol ediyorum, buna bir plaj şemsiyesinin gölgesini teklif etmek de dahil, o da kabul ediyor. Tabii ki Houdini ona ödülleri verir vermez çoktan gitmiş oluyor. Neyse ki Sir Spud etrafta ve yeni dostunun yanına koşuyor. Sevimli tüy yumağı kısa süre içinde kadını ipten bir oyuncakla yakalamaca oynamaya zorlar ve ancak kadın şezlonga geri uzandığında onu bırakır. Ölü taklidi yapıyor ve bu da kadını güldürüyor. Bir kez daha son hayranının aklını başından alıyor.

Rehber kitabın çoğunu okuyacağından şüpheliyim ama Sir Spud'dan hoşlanıyor gibi görünüyor, bu yüzden onları bırakıyorum ve kitap masalarını inceleyen birkaç insan bulmak için kitapçının serinliğine geri dönüyorum.

Satışlar tam olarak rekor kırmasa da, sosyal medya paylaşımları ve kulaktan kulağa yayılan bilgiler sayesinde çok daha fazla yaya trafiği elde ediyoruz.

Gitaracı adam geldi ve Helena'yı sordu. Saatimi ona göre ayarlayabilirim: tam saat iki. Ona Helena'yı görmediğimi söylemek yerine neye benzediğini soruyorum ve oturmasını işaret ediyorum. İngilizcesi neredeyse yok denecek kadar az ve henüz en temel Yunanca dilini bile öğrenmediğim için kendime kızıyorum. Çeviri uygulamamı açıyorum ama başını hayır

anlamında sallıyor ve duraksayarak, "Ne *demek istiyorsun*, neye benziyor?" diyor.

Neden burada herkes sessiz sinemayı tercih ediyor? 'Kahverengi saçları, kahverengi gözleri var mı? Yanağında gamzesi var mı, bu tür şeyler. Kendi kızımı gösteriyorum.

kendi saçlarım, gözlerim ve yanaklarım var ama o bana sanki aklımı kaçırmışım gibi bakıyor.

"Geri geldim.

Fiziksel özelliklerini sormamdan rahatsız mı oldu? Burada yapılması gereken bu değil mi? Ama Helena'nın onu ziyaret edip etmediğini başka nasıl bileceğim?

neye benzediğine dair hiçbir fikrim yoksa kitapçıya nasıl gidebilirim? Bu başka bir gün için bir bilmece. Ben işime döneyim.

Renk düzenini korumak zaman alıcıdır. Harika görünse de, Müşteriler onları aldıkları yere geri koymuyor gibi görünüyor, bu yüzden onları sürekli olarak doğru yerlerine koyuyorum.

Kitapların üstlerinin tozunu alıp yerleri süpürüyorum. Arayı kapattıktan sonra, yaklaşan lansmanın reklamını yapabileceğimiz yeni yollar üzerine beyin fırtınası yapıyorum. Haberi nasıl geniş bir alana yayacağız ve daha da önemlisi üyelerin katılım ücreti ödemesini nasıl sağlayacağız? Belki de bir konuk konuşmacıya ihtiyacımız var, üyeler için büyük bir cazibe merkezi olacak tanınmış bir yazara. Tüm edebiyatçıları düşünüyorum.

bağlantıları sürdürmedim - ama eminim Georgios'un elinde bir sürü bağlantı vardır.

Açıkçası Georgios ile vakit geçirmekten keyif alıyorum. Aktiviteler yapmamız, fırlatmayı planlamamız ya da Biblioterapi'de aylıklık etmemiz onun umurunda değil gibi görünüyor. Bir yanım onun sadece iyi bir adam olduğunu ve benimle gerçekten ilgilendiğini kabul etmek istiyor ama bir yanım da biraz

Kendini sabote etmek onu sorgular. Ona gerçekten güvenilebilir mi?

Bazen gerçek olamayacak kadar iyi görünüyor. Büyükanne güvenemem. Beni kovar.

Dışarıda elime bir martini tutuşturup kendimden şüphe etmeyi bırakmamı söylüyorlar. Ama yine de, yüzeyin hemen altında hep bir kuşku var. Ve daha da kötüsü, ya söylediği kadar iyiye? Adamı kandırıyorum. Ve bunun için benden nefret edecek.

Tüm bu üzücü senaryo hakkında hissettiğim suçluluk duygusu gerçek.

Bölüm 14

Roxy içeri giriyor ve neşeli enerjisini kitapçıya taşıyor. "Merhaba," diyor. 'Ufukta herhangi bir potansiyel var mı?

Bir yığın yeni kitabın paketini açmanın ortasındayım. Para sorunu olan biri için Gran çok fazla teslimat alıyor gibi görünüyor. Sanırım sorun uzun kargo gecikmeleri, bir adada olduğumuz için, kitaplar planlanandan daha geç geliyor.

"Anladığım kadarıyla müstakbel kocaları kastediyorsunuz?

'Beni bir kitap gibi okuyabiliyorsun. Bir kitapçı için değerli bir varlık.'

Gülüyorum. Roxy'de çok eğlenceli bir şey var. Rahat ve enerjik biri ve onunla arkadaşlığım o kadar doğal bir şekilde gelişti ki, sanki önceden planlanmış gibi hissediyorum. Başım sıkıştığında mesajla ulaşabileceğim onun gibi bir arkadaşımın olması çok güzel. "Ne yazık ki müstakbel kocamla ilgili bir şey görmedim ama yakında gece kütüphanesi için bir lansman partisi düzenleyeceğiz ve seni de davet etmek isterim. Yolunmaya hazır çok sayıda bekar olabilir.

"Singletonlar, evet lütfen. Peki bu bahsettiğiniz gece kütüphanesi nedir?" Gözleri parlıyor ve sanki ona evrenin sırlarını anlatacaktım gibi öne doğru eğiliyor.

Planlarımızı paylaştım ve hala etkinliğin kendisini organize etme aşamasında olduğumuzu açıkladım. "Ooh, üye olmalıyım!

Masanın altından kayıt formunu alıp uzatıyorum. 'Bir üyelik ücreti var ve bunun karşılığında buradaki her şeyi özel olarak kullanabiliyorsunuz. Ama senin için bu ücretten feragat edeceğiz, çünkü sen buraya her zaman yardım ediyorsun.

Hayır! Yardım etmiyorum, takılıyorum! Eğer Bay Doğru'yla tanışırsam bu çok uygun bir fiyat. Bu adadaki herkesle neredeyse akraba sayılırım, bu yüzden flört havuzu daha çok bir gölet aslında. Şu anda burada sıkışıp kaldım, bu yüzden elimden gelenin en iyisini yapmalı ve samanlıktaki o gerçek iğneyi, bronzlaşmış bir kitap kurdu erkeği şeklinde bulmalıyım. Kalem?'

Kitap kutuma gidip Roxy için bir kalem çıkarıyorum. Formu doldurup bana verdi.

'Santorini'yle ilgili yeni sergide bana yardım et' diyorum. Müşterilerimizin büyük bir kısmı turistlerden oluşuyor ve sık sık yerel kitaplar için uğruyorlar. cazibe merkezleri ve aktiviteler. Girişte bulunan ve kapaklarında her yerde bulunan Santorini fonunun yer aldığı rehber kitaplar ve seyahatnamelerle dolu bir teşhir masasının onları çekeceğinden emin olabilirsiniz.

'Elbette,' diyor.

"Eve dönmeden önce neredeydin? Bir kucak dolusu Kitapları vitrin masasına koyuyor ve daha fazlasını seçmek için yerel seyahat bölümüne gitmeden önce onları yere bırakıyor. Roxy kitapları kucaklamak için kollarını uzatır. Seçtiğim kitaplar.

"Santorini şarap turlarıyla ilgili olan güzelmiş," diyor. Tanıtım yazısını okudum - tam da turistlerin aradığı türden bir rehber.

Şaraphane yolunu ve yol boyunca durup ziyaret edilecek yerleri gösteren haritalar. Roxy'nin elindeki yığının içine birkaç kopya atıyorum.

'Atina'daydım, büyük bir moda markası için halkla ilişkiler ve pazarlama yapıyordum. Annem hastalandı, ben de ona bakmaya yardım etmek için Santorini'ye döndüm.

Roxy daha önce annesinin hastalığına değinmişti. Ona hiç sormadım. Çünkü sanal bir yabancıнын hayatına burnunu sokmak yanlış geliyordu. 'Annenizin iyi olmadığını duyduğuma üzüldüm. Şimdi daha iyi mi? Santorini'de tüplü dalış için en iyi noktalar hakkında birkaç kitabın bulunduğu alt rafa doğru diz çöktüm.

Çok daha iyi. Ve burada sonsuza kadar kalmaya kararlıyım. Bu korkuyu yaşamak, annemi kaybetme olasılığı, gerçekten her şeyi bir perspektife oturttu.

Biliyor musun? Ne kadar didişsek de onu çok seviyorum ve kendimi Her ne kadar uzaktan kuzenim olmayan sevecek bir adam bulmak hiç de kolay olmasa da, yer yine burası. Annem bana her gün bebek saatimin bir saatli bomba gibi işlediğini hatırlatıyor. "Yunan anneler, hiçbir fikriniz yok.

Gülüyorum. Roxy'nin en ağır konuları bile hafifleten bir tarzı var. O ne kadar neşeli olsa da, aile için endişe verici bir dönem olmalı. 'Şimdi iyi olduğunu duyduğuma sevindim. Eminim kaldığınız için mutludur.

Öyle. Ama o bile buradaki koca adaylarının durumunun vahim olduğunu biliyor. Sen iyisin - hiçbirleriyle akraba değilsin. Aralarından birini seçeceksin.'

Ona Georgios'tan bahsedeyim mi? Kız arkadaşlar bunu yapmaz mı - aşk ve hayatla ilgili o mahrem detayları paylaşmak? Ama ya Georgios'un uzak bir kuzeniyse?

Roxy'nin ve benim yanlışlıkla bir sırrı ağzımdan kaçırmamız ve onun bunun sahte olduğunu öğrenmesi? Benim ve büyükannemin adı da çamur olur. Şimdilik beklemek daha iyi. Bir kez daha aynı suçluluk duygusu üzerime çöküyor. "Keşke yapabilseydim ama şu anda erkek arkadaş kitaplarıyla meşgulüm.

Kesik kesik bir kakhaha atıyor. "Gerçekten mükemmel bir hayatın var.

Ama bu benim gerçek hayatım değil, değil mi? Bu bir çeşit zorunlu araf. İşimden çıkarıldım ve işime karışan ailem tarafından Gran'i gözetlemek üzere buraya gönderildim. Sadece başka bir kitap gözcülüğü işi bulana kadar kalıyorum.

"Kitap izcisi nedir?

'Film uyarlamalarına dönüştürülebilecek aşk romanları okuyorum. Süper kahraman filmlerine yönelmeden önce Hollywood Films için çalışıyordum, bu da benim pozisyonumu savunulamaz hale getirdi. Gah. Hâlâ acıtıyor.

"Vay canına, bunun için bir iş mi var?

Değil mi? Ondan önce editörlük yapıyordum. Kitap keşfi - bu başka bir şey. Sonunda dünyadaki yerimi bulduğumu hissettim. Ayaklarımı masama koydum,

Bir kitaba burun bastırdım, sadece ben ve sayfadaki kelimeler, onların büyük ekranda konuşulduğunu hayal ettiğim gibi. Harika bir şey.'

"Sen benim kahramanımsın.

"Gerçi ben gereksiz bir kitap izcisiyim.

'Bu sadece bir anlık bir şey. Yakında La La Land'e dönüp sevdiğin şeyi yapacaksın.

...'

Onun cesaretlendirmesine gülümsüyorum.

Aklıma bir fikir geldi. "Roxy neden bizim için biraz serbest iş yapmıyorsun? Yutkunuyorum. Böyle bir şeyin maliyeti nedir ki? Getireceği müşterilerle bu ücreti telafi edeceğimize eminim. "Pazarlama konusunda pek iyi sayılmam. Aslında bu konuda berbat olduğumu söyleyebilirim. Bariz olanın dışında nereden başlayacağımdan bile emin değilim ve Epeolatry'nin lansmanının burayı yaşayabilir bir iş haline getirmemiz için gerçekten bir gösteri olması gerekiyor.

'Yardım etmeyi çok isterim! Dergiler, gazeteler, dijital ve basılı yayınlar aracılığıyla sesinizi duyurabilirim. Radyo röportajları ayarlayabilirim. Bunu karşılıksız yapmaktan mutluluk duyarım; cidden bana yapacak bir şeyler verir ve döndüğümünden beri beynimin uykuya dalmış kısımlarını harekete geçirir.

Teklif beni çok heyecanlandırırsa da, radyoda röportaj yapma düşüncesi bile başımı döndürmeye yetiyor. Donup kalırdım, nalları dikedim, kendim

olarak her şeyi alaya alırdım. "Umm...

Solungaçlarımın etrafı yeşil görünüyor olmalı çünkü Roxy bunu anlıyor.
"Ne oldu? Oh. İlgi odağı olmayı sevmiyorsun, değil mi?"

"Sevmediğimden değil, aktif olarak hor gördüğümünden.

Yüksek sesle kıs kıs gülüyor. "Anladım. İstersen senin adına konuşabilirim?"

Elimi tekrar bu işe daldırmak isterim. Belki de burada, Santorini'de kendi yarı zamanlı halkla ilişkiler ve pazarlama şirketimi kurabilirim. Lansmanı bir başlangıç olarak kullanabilirim.

Bağlantılarımı test etmenin bir yolu ve yeteneklerimi bedavaya alabilirsin. Ne dersiniz?"

'Evet derim, tüm yardımlarınız minnetle kabul edilecektir. Ama bedavaya değil.

Buna izin veremeyiz.'

"TAMAM. Çenesine vuruyor ve sonra parmaklarını şıklatıyor.

"Epeolatry'ye ömür boyu üyelik almaya ne dersiniz?"

Ona geniş bir gülümseme veriyorum. "Tamamdır. Büyükannen bunu gerçekten takdir edecek, Roxy.

Ayrıca yardımınız için bir çeşit ödeme de yapabiliriz.

"Hayır, bütün yaz burada aylaklık edeceksem en azından bunu yapabilirim.

Onu Epeolatry'de bir tura çıkarıyorum ve o da bu turdan çok etkileniyor.

*

O akşam Georgios'tan bir mesaj geldi.

Yarın öğlen sahilde buluşalım mı?

En çılgın hayallerimde bile düzenli bir plaj müdavimi olacağımı düşünmemiştim. Georgios bunu eğlenceli hale getiriyor. Kıyafetsizliğin, kalabalığın, sıcağın ve sosyal olmanın yoğunluğunun üstesinden gelebileceğim kadar eğlenceli.

Sorun olmaz herhalde. Gran'in kitapçıya bakıp bakamayacağını kontrol edeceğim ve size haber vereceğim.

Kimi kandırıyorum ki? Tek yapmam gereken onun adını anmak ve o da bana doğru bikiniler fırlatmaya başlayacak. Yine de son zamanlarda sanki ağır düşüncelerin ağırlığı altındaymış gibi oldukça soğuk davranıyor. İşle ilgili olabilir ama bundan daha fazlası olduğundan şüpheleniyorum.

Yarınki plaj gezisi için izin isteme bahanesiyle villasına gizlice girip etrafı kolaçan ettim. Özellikle yeni kocasından bahseden başka notlar arıyorum. Odasına daldım ve aynı mücevher kutusu, ama bulunacak bir şey yok. Mücevherler bende değil.

Daha fazla bilgi edinene kadar bu konuyu onunla konuşmaya cesaret edemiyorum. Şimdiye kadar.

somut bir şey yok. Mutfakta çekmeceleri kontrol ettim ama yine bir şey bulamadım.

Annem ve Posy'nin komplolarından birine daha mı kanıyorum? Ben ararken

Villanın geri kalanında her şeyi düşündüm. Beni en çok rahatsız eden bulduğum nottaki ifadeler. Neden ona güvenilmiyor? Ve bunu kim yazdı? Arayışım sonuçsuz kalınca Büyükanne'yi daha yakından izlemeye karar verdim...

Bölüm 15

Destansı bir bisiklet turunun daha ardından bisikletimi zincirliyorum ve Georgios'la buluşmak üzere sahile doğru yola çıkıyorum. Onu kenarda, ileri geri frizbi fırlatan bir grup insanla sohbet ederken görüyorum. Arayı kapattığımızdan beri onda ufak tefek değişiklikler fark ediyorum, sanki ada zamanına, Santorini'nin ritmine ve hızına alışıyor. Ben de burada derin bir nefes aldığımı ve büyük şehir yaşamının gerçek hayattaki telaşı azaldıkça daha rahat bir şekilde davrandığımı hissediyorum.

Yaklaştığımda, bir kolunun altına sıkıştırılmış bir kitap olduğunu fark ediyorum. Bu beni gülümsetiyor. Ondan önce varırsam diye çantamda bir tane vardı. İyi bir kitap olmadan kim bekletilmek ister ki?

Sanki bu insanları iyi tanıyormuş gibi etkileşime girmesini izlemek eğlenceli. Roxy gibi, belki o da adanın yarısıyla uzaktan akraba. Geri dönebilecekleri, turistlerin yüzleri dışında hiçbir şeyin değişmediği bu sağlam üsse sahip olmalarını seviyorum.

Georgios beni gördüğünde el sallıyor ve koşarak yanıma geliyor. Tek ihtiyacı olan şu turuncu can yeleklerinden bir tane ve *Baywatch* karavanında olabilir. Tema müziği zihnimde çalıyor ve umarım bu kulak kurdu bütün gün sürmez.

"Evie. Yanağımı okşuyor; biberli kolonyasının kokusu tuzlu havaya karışıyor.

"Merhaba Georgios, bugün mutlu görünüyorsun. "Öyleyim, sanırım.
"Sence?"

Ayak parmağıyla kumu tekmeliyor. 'Yayıncım resmi bir özür yayınladı. Bu bir formalite olsa da, doğaçlama işten çıkarma konusunda bir şüphe bulutu altında olduğuma dair dillerin dolaşmasını engelleyecektir.

Her ne kadar bu şekilde aklanmasına sevinmiş olsam da, bir yanımda bavulunu toplayıp bir sonraki uçağa atlayıp işine dönebileceği fikrine kapılıyor. Bu Gran'i nerede bırakacak? Sahte ilişkimiz

tıpkı gerçek hayatımdaki gibi çabucak biteceğini düşünmüştüm. Hayal kırıklığı ama gerçek hayatla garip bir şekilde tutarlı. "Vay canına. İşine geri dönecek misin?"

Başını sallar. 'Milyon yıl geçse de olmaz. İyi idare edilemedi ve ben günah keçisi oldum. Affedilebilir ama unutulamaz.

İçimdeki öfkeyi dışarı atıyorum ve kendiliğinden ona sarılıyorum. Daha önce hiç kimseye zıplayarak sarılmamıştım, bu yüzden ikimiz de şaşırdık. Bir bacağım dizine dolanmış, diğer bacağım da boynuna yakın olacak şekilde kollarının arasına giriyorum. Tüm bu bisiklet sürme işi esnekliğimde harikalar yaratıyor. Ama hala hantal ve beceriksizce ve kendimi nasıl kurtaracağımı tam olarak bilmiyorum.

Bu bir atlama sarılması için normalmiş gibi davranıp ona bir ağaç gibi tırmanmaya devam mı edeyim yoksa pes edip aptal gibi kaderime mi katlanayım? Denemeye karar veriyorum ve iki bacağımı da kalçalarına götürüp onları yakalaması için dua ediyorum. Yakalıyor da! Bir elini kıkımın altına koyuyor ve beni sıkıca tutuyor. Zavallı romanı kuma düştü. Oraya vardığımda, utancımdan ölüyorum. Birincisi: seksi yerlerimiz aramızda sadece en ince kumaşla temas ettiği için ve ikincisi: NE DÜŞÜNÜYORDUM? Beni böyle bir egzersize katılmaya zorlayan neydi?

Dudakları benimkilerden sadece bir nefes uzaklıkta ve sanki bir tür şehvetli şeytan tarafından ele geçirilmiş gibiyim çünkü onu tekrar öpme dürtüsü hissediyorum. Ben tereddüt ederken o öne geçiyor ve beni öpüyor. O kadar şaşıyorum ki itiraz etmeye kalkıyorum ve kazara kendimi açık dudaklı bir öpücüğün içinde buluyorum. Ve adam öpüşebiliyor! Onun kollarında ve hissinde eriyorum ve bu gerçek olmadığına göre, flört kurallarımı sürekli çiğniyor olsak da bundan zevk alabileceğimi düşündüm: öpüşmeye ne zaman izin verildiği ve ne tür bir öpücük olduğu. Spoiler uyarısı: açık ağız öpüşmesi, neye bağlı olduğuna bağlı olarak ya bir ay ya da on bir randevudur.

önce gelir. Bu kurallar, önceki eski tarih istatistikleri de hesaba katılarak matematiksel olarak belirlenmiştir. ÇOK IYI BİR SEBEPTEN DOLAYI.

Oksijensizlikten öleceğimi düşündüğümde, panikleyip belki de Evie 2.0'ın beni zorladığı bu garip şehvet, öpücük sona eriyor. Bana neler oluyor? Birbirimizin gözlerine derin derin bakıyoruz ve ben bunun bir meydan okuma olduğuna ya da bana şaka yaptığına dair ipuçları arıyorum - açıklayacak herhangi bir şey ama benimkini yansıtan şaşkın bir bakıştan başka bir şey bulamadım. Sahte bir öpücük nasıl bu kadar etkili olabilir? Muhtemelen çünkü işleri benim belirlediğim sıra dışında yaptık. Bu şekilde acele etmek, bu tür bir sınırsız şehvet duygusuna neden olacaktır.

Görevi iptal etme zamanı! Vücuduna doğru ilerliyorum, bu bir hataya dönüşüyor çünkü yumruları ve tümsekleri hissedebiliyorum ve hayal etmek istemiyorum

tam olarak ne olduklarını. Georgios pozisyon değiştirip beni vücutundan kaldırıarak yumuşak kumun üzerine yerleştirirken kaslarımın gevşemesini istiyorum.

Az önce bir yatağın etrafında savrulmuşum gibi vahşi ve yünlü olan saçlarımı düzeltiyorum. Öyle hissediyorum ve bu sahildeki her bir insanın az önce her ne haltsa ona tanık olmuş olabileceğini düşünerek renk veriyorum. PDA insanı değilim, ki bu kimseyi şaşırtmaz diye umuyorum, yine de burada kendimi bir gösteri haline getiriyorum.

"Öğle yemeği yemek ister misin? Biraz güneşten uzaklaşmak ister misin?" diye soruyor ve sanki dünyam başıma yıkılmamış gibi yere düşen kitabını kaldırıyor.

Tırnaklarımla ve sadece adrenalinle tutunmaya çalışırken baş aşağı. Öğle yemeği. Evet.'

Güneşten ve beynimin uğultusundan yanıyorum. Yeniden başlatılması gereken bir bilgisayar gibiyim, böylece elektriksel dürtüler sapıtıyor. biraz dinlen.

Sahilde bir grup genç eğleniyor. Genç bir kız el sallıyor ve telefonunu alıp fotoğrafımızı çekiyor.

Georgios, 'O benim kuzenim' dediğinde bu davetsiz misafirden dolayı biraz telaşlandım.

"Neden böyle bir fotoğrafımızı çeksin ki? Umarım zıplayarak sarılmam filme alınmamıştır. TikTok'ta bir kez viral olmak bu hayat için yeterli. Ve alkolü bile suçlayamam, lanet olsun.

"Mesele şu ki...

Sahilden uzaklaşıp küçük yollarda zikzaklar çizerek ilerlerken siyah çakıllı bir yolu işaret ediyor. Santorini'nin tepelik olduğu, mavi badanalı ikonik binaların sık sık paylaşılan fotoğraflarından anlaşılıyor olmalı. Bir uçurumun kenarına yığılmış çatılar, ama sanırım her gün o çok dik yamaçlardan aşağı yukarı yürüyeceğimi hiç düşünmemiştim. Ziyaretçilerin neden minimal kıyafetler giydiğini anlamaya başlıyorum. Kat kat giyinmek için çok sıcak.

Yavaşça yukarı çıkıyoruz; Georgios'un kuzeniyle ilgili açıklamasını beklerken nefesimi tutmak için bir an duruyorum ve büyüleyici manzaraya geri dönüyorum.

Georgios gözlerini güneşin parıltısından korumak için bir elini kaldırıyor. 'Aile grup sohbetine şöyle bir satırla gönderecek: *I Georgios'u canlı, nefes alan bir kadınla gördü!* '

Başımı eğiyorum ve bu bilgiyi anlamlandırmaya çalışıyorum. 'Buradayken kimseyle çıkmıyor musun? Akraba olduğun için mi herkesle çıkıyorsun ve senin flört havuzun daha çok bir gölet gibi mi?'

Roxy'nin ikilem için yaptığı oldukça uygun tanımlamayı kullanıyorum.

Gülüyor. 'Bir sürü kuzenim var, evet. Ama mesele o değil. Çok yoğun bir aşk hayatım olmadı. Elinden bir şey gelmiyormuş gibi omuz silkiyor. 'Ailem istiyor

güzel bir kız bulup yuva kurmamı istedi. Özellikle de büyükbabam. Santorini'ye geri dönmemi, milyonlarca bebek sahibi olmamı hayal ediyor.

bilirsiniz. Grup sohbeti genellikle yakında otuz yaşına basacağım ve *hala* bekar olmak. Sanki hatalıymışım, kusurluymuşum ya da öyle bir şeymişim gibi.

Georgios kusurlu mu? Bu iki kelime birbirine ait değil ama bir aile grubu sohbeti yaptıkları ve Georgios'un bekarlığının tartışma konusu olduğu gerçeğine gülüyorum, tıpkı benim aile grubu sohbetimde olduğu gibi, Gran ortaya çıkıp beni rahat bırakmadığı sürece genellikle günün konusu ben oluyorum.

Yine de, yoğun bir aşk hayatı olmaması bana garip geliyor. Çok seksi ve etrafı her zaman kadınlarla çevrili gibi görünüyor, öyleyse neden kapılmadı? Kendi tercihi olmalı. Ya da daha endişe verici *olanı* kusurlu - belki de kitapların sayfalarını köpek kulağıyla dinliyordur! Ya da bir tür sosyopat gibi önce kitabın sonunu okuyor.

Gözlerimi kısıyorum, tetikteyim. 'Neden aradığınız kişiyi bulamadınız? Özgürlüğünü istediğin ve bağlanma fikrinden hoşlanmadığın için mi? Yoksa çıktığın kadınların gün batımına doğru kaçmasına neden olan bir karakter kusurun mu var? Aman Tanrım, bilmek istiyor muyum? Nora Roberts kitaplarını okumayı sevmediğini öğrendiğimi düşünsene!

"Bir karakter kusuru mu? Sırıttıyor. "Ne gibi? Evie Davenport'un gün batımına doğru kaçmasına ne sebep olur?

Beynim vites değiştirmekte sorun yaşıyor. "Ben mi? Bir kitabın omurgasını mı? Ve eğer dans etmek için gece kulüplerine gitmekte ısrar ediyorsanız. En sevdiğiniz eğlence devasa bir stadyumda spor izlemekse. Eğer eğlence anlayışın ...'

Beni durdurmak için elini kaldırdı. Listem uzun olduğu için muhtemelen en iyisi bu. "Bir kitabın omurgasını asla kırmam - bu bir insanın omurgasını kırmak kadar kötüdür. Gece kulüpleri, hayır - çok gürültülü, çok karanlık. Spor - ben yapmadığım sürece bana göre değil.

"Tamam, güzel. Peki ya sen Georgios? Hangi karakter kusurları kabul edilemez?"

"Eğer bir kitabı köpek kulağıyla karıştırırsanız, hiç umut kalmaz.

Sırıttıyorum. Aklımı mı okuyor? "Hiç şansın yok. Peki gerçekten, neden bekarsın?"

Omuz silkiyor. "Doğru kişiyi bulamadım. Arkadaşlık uygulamaları ve

bu tür şeylerle ilgilenmiyorum. Ama aşka açığım...' Kelimeleri bırakıyor

Asılı. Aşkımı ilan etmem mi gerekiyor? Niyetimi? Ama eğer gerçek değillerse, bu gereksiz yere zalimlik olmaz mı? Duygularım gerçek mi? Bu daha da korkutucu bir ihtimal. Birinin fişimi çekip sıfırlama tuşuna basması gerekiyor, çünkü şu anda bir insanın olabileceği kadar kafam karışık.

Sonunda "Uygulamalar en kötüsüdür" diye düşündüm. Geçmişimi onlarla paylaşıp paylaşmamayı düşündüm ve neden olmasın diye düşündüm. "Birkaç yıl önce bir tanışma uygulaması denedim ve kısa süre sonra bunun sadece şu kişilerle takılmak için bir yol olduğunu anladım

Flört kurallarına hiç uymayan erkekler. Tanıştığım erkekler uzun vadeli bir bağlılık aramıyorlardı; hatta bütün bir akşamı ayırmaya bile hazır değillerdi. Bir uyarıda bulunayım: Netflix ve chill, televizyon ve patlamış mısır içermez. Diyelim ki o adam kısa süre sonra sert sözler ve gözbebeklerine sıkılan biber gazıyla evimden çıkarıldı. O fiyasko randevudan sonra internet üzerinden tanışmalardan uzak duruyorum.

Neden olduğundan emin olmasam da gülüyor. Biber spreyimi uçakta yanıma almam yasaklanmıştı ama bir sonraki en iyi şey bende. Sinek spreyi.

İhtiyaçlar falan. Annemin sürekli kaçırılacağım tehditleri her zaman aklımın bir köşesinde ve Georgios sevimli bir çocuk olabilir ama bu onun gizliden gizliye bir kapkaççı olmadığı anlamına gelmez. Her olasılığa karşı hazırlıklı olmak en iyisi.

'Ben de arkadaşlık uygulamalarına yaklaşıyorum, bu yüzden o özel kişiyi bulmakta zorlandım. Sanırım aşk söz konusu olduğunda biraz utangacım. Her geçen yıl ailem baskıyı arttırıyor, belki hala kararlı bir şekilde bekar olduğumu unuturum diye. Flört dünyasında yeterince aktif olmadığımı söylüyorlar. Aktif olarak aradığım tek şey yeni bir iş. Ne zaman işten bahsetse yaptığı bir hareketle elini saçlarında gezdiriyor. Dışarıdan sakın ve işini kaybettiği gerçeğini kabullenmiş görünse de, bunun onu hala rahatsız ettiği açık.

Sonra kafama dank etti, aktif olarak aradığı tek şeyin yeni bir iş olduğunu söyledi! Bu senaryoda ben neyim? Zaman geçirmek için bir ... yol mu? *Nefes nefese!* Tatil kaçamağı mı? Bilin diye söylüyorum, ben tek gecelik ilişkiler yaşamam ve kesinlikle tatil kaçamakları yapmam. Sadece uzun vadeli bağlılıklarla ilgileniyorum; aksi takdirde, memlekette dedikleri gibi, *fuggetaboutit*.

Tam ona ağzının payını vermek üzereydim ki görevimi hatırladım. Oh. Ben onu oyalarken, beni oyaladığı için adamı azarlayamam. *Lanet olsun!* Bunların hiçbirisi gerçek olmadığı için alınmam biraz ikiyüzlülük olur ama

nedense paylaştıkları biraz acıtıyor.

Ben kendi iç tartışmamla meşgulken o bana bakıyor, muhtemelen bir yanıt bekliyordu. Ne dediğini hatırlamak için zihnimi zorluyorum. Ah, buldum. İş dramları. İşsizlik.

Yüz ifademi gerçek bir endişe ifadesi olarak yeniden düzenliyorum. "Büyükanne bana neler olduğunu anlattı. Sen doğru olanı yaptın, biliyorsun. Konuşmak asla kolay değildir, özellikle de dev gibi bir yazarın karşısında sen olduğunda. Beni bir dizi peri ışığı gibi çekmene rağmen, seni canavar!

Tamam, belki hala biraz kırgınım. Kendime onu da oyaladığımı hatırlatıyorum. Ve eğer ona açıkça bağlanma tipi olup olmadığını sorsaydım, o zaman içine girdiğim bu *kurguya* katılan bir canavar olurum.

Omuz silkiyor. "Görevden alınan ben olduğum için öyle hissetmiyorum.

"Evet, bu gerçekten haksızlıktı. Hayat adil değil, Georgios! Gah, bana ne oldu böyle? Suya ihtiyacım var. Bir koltuğa. Kestirmeye. Bir şeylere. "Yazar Adam What's-his-face'e ne olacak şimdi?

'Plan hakkında bilgim yok. Sanırım sözleşmesini sessizce iptal edecekler ve bunun ortadan kalkmasını umacaklar. Her türlü şeyi iddia ediyor, onları ve karısını dava etmekle tehdit ediyor... Gül gibi kokmak için elinden geleni yapıyor. İşin korkutucu yanı, bunu yapabilir de.

Öfke beni kızdırıyor. Bu durum Georgios için büyük bir haksızlık ama o bunu oldukça iyi idare ediyor. "Bu nasıl mümkün olabilir?

'İnsanların bu büyüklükteki bir skandalı unutturmak için neler yapabileceklerini bilerseniz şaşırırsınız. Adam da olabildiğince karizmatik, bu da ona iyi hizmet etti. Eğer karısını tatlı tutabilseydi, bu işten sonsuza kadar sıyrılabilirdi.

'Neden işin için mücadele etmedin? Sonuçta yanlış bir şey yapmadın. Gerçekten merak ediyorum. Adam'ın suçlarını ortaya çıkararak zaten en korkunç şeyi yapmışken, kendini savunmaktan geri duracak birine benzemiyor.

'İlk içgüdüleri ne pahasına olursa olsun onu korumaktı. Beni değil. Benim çıkarlarımı düşünmeyen bir şirket için çalışmak istemiyorum.

"Bu iyi bir nokta. Onlara bir daha nasıl güvenebilirsin?"

'Kesinlikle. Güvenemezdim.

'Peki nereye bakıyorsunuz? Beş büyük yayıncıya mı? Daha ısmarlama bir şey mi?"

Santorini'nin daha mütevazı bir bölgesinde dar bir yolda yürürken başını eğiyor. İnekler açık alanlarda otluyor; yol kırsal bir patikaya dönüştükçe daha az araba var. Bu anları yaşaması gerçekten çok etkileyici.

gerginlik. Ama tüm bunlar, ne pahasına olursa olsun bekâr kalmak için yaptığı planın bir parçası mı? "Aslında aklıma çılgınca bir fikir geldi. Çaresizlik konuşuyor olabilir.'

Nedense Georgios'un umutsuz bir tip olduğunu düşünemiyorum. Bunun için fazla ölçülü, fazla metodik. "Senin fikrin nedir?

"Kendi yayınevimi kursam nasıl olur?

Georgios geniş bir edebiyat yelpazesi okuyor, bu yüzden kendi şirketi olsaydı eklektik bir kitap yelpazesi yayınlayacağını tahmin ediyorum. Bu fikre bayıldım. Neden olmasın? Belli ki sektörde pek çok bağlantınız var. Böyle bir işi nasıl geliştirirsiniz?'

'Ben olsam küçükten başlardım; birkaç kaliteli yazarım olsun. Elimdekileri gerçekten desteklerdim. Bir şeyler yapmaya çalışmak yerine elimdeki yazarlarla ilgilenmeye odaklanırdım. çok hızlı büyütmek. Bu boş bir hayal olabilir... Bunu nasıl finanse edeceğimi bulmam gerekecek. Birikimlerim var ancak bunların çoğu yatırımlarda kullanılıyor, bu nedenle mali danışmanımla konuşmam ve ileriye dönük en iyi yolun ne olduğunu bulmam gerekecek.

Attica adında küçük bir aile işletmesi olan şirin bir tavernaya geliyoruz ve sahipleri tarafından coşkuyla karşılanıyoruz. Bize dışarıda büyük mavi bir şemsiyenin altında oturmamızı teklif ediyorlar. Georgios'la hızlı hızlı Yunanca sohbet ederken masaya zeytin koyuyorlar. Onlar sohbet ederken ben de onun iş fikrini düşünüyorum.

Bölüm 16

Attika'dan gelen aile Georgios'a uzun zamandır kayıp olan oğulları gibi yaltaklanırken, ben de aklım bir yandan dönüp dururken menüyü okuyormuş gibi yapıyorum. Burada çok yayıncılık hayallerini finanse edecek basit bir çözüm. Georgios büyükbabasına satmasını söyleyebilir ve diğer kardeşlerinin yaptığı gibi erken mirasını alabilirdi. Peki neden yapmadı? Büyükbabası gerçekten de önce evlenmesini bekleyecek kadar katı mıdır? Bu biraz çağdışı bir yaşam tarzı değil mi? Ama Yannis mülkü satmanın daha kolay olabileceğinden bahsetti - Georgios ondan iş girişimini finanse etmesini isteseydi kesinlikle bunu yapardı. Kim torununun hayaline yatırım yapmaz ki? Bu da büyükannem için felaket olur.

Sahildekiler tepedeki tüneğimizden karınca büyüklüğünde. Ne zaman Attica ailesi Georgios'la hasret gidermeyi bitirdikten sonra bize günün en taze spesiyallerini teklif ediyor, biz de memnuniyetle kabul ediyoruz. Sonuçta menüye gerek yok.

Bakışlarımı tekrar Georgios'a yöneltiyorum. 'Peki ya mirasın? Hayallerini finanse etmenin bir yolu da bu. Büyükbaban kabul eder mi?' Ya büyükannemi gerçekten satarlarsa? Çözülmesi için dev bir mucize gerekecek bir başka sorun daha.

Uzun kıvrıcık saçlı genç bir kız bize bir şişe maden suyu getiriyor, bir yandan da Georgios'a hayalindeki erkek canlanmış gibi bakıyor. Gülümsememi gizliyorum, acaba ben de onun yanında aynı aşk dolu bakışı takınıyor muyum diye merak ediyorum. Bir erkeğin gittiği her yerde kalpleri ateşe verdiğinin bu kadar farkında olmaması yasadışı olmalı.

Kendi ayaklarına takılarak gittiğinde ona dönüyorum. "Büyükbabana yayıncılık planlarından bahsetsen ve işin mali yönüne yardımcı olup olamayacağını sorsan olmaz mı? Bu düşünceyi onun aklına sokmaktan nefret ediyorum ama büyükannem boşa para harcamadan önce bunun gerçek bir olasılık olduğunu bilmemiz hem adil hem de daha iyi olur.

Fikri onaylamak için bir avucunu kaldırır. 'Bunu kendi başıma yapmayı tercih ederim. Eğer para için aileme güvenirsem, bunun sonu nereye varır? O zaman kendimi

Sanki kendi şovumu yönetmek yerine yatırımcılarım varmış gibi.

Ona başımla onay veriyorum, ahlakına bir kez daha hayran kalıyorum. Söylenmeyen şey, bunun aynı zamanda Gran'i işinden edeceği ve Tadilat için harcadığı para. Yeni bir mal sahibinin ödenmemiş kira konusunda Yannis kadar hoşgörülü davranması pek olası değil. Anlıyorum. Ve ben gerçekten yapabileceğinize inanın. Çamur yığınındaki o değerli taşları bulun ve onları parlatın.

"Benim endişem...

Genç kız elinde tabaklarla geri döner. "Bunlar *fava me koukia* ve *spanakopita*," diyor yiyecekleri yere koyarak. Yunanistan'da kesinlikle gözlerinizle yiyorsunuz. Her tabak bir sanat eseri.

Ona teşekkür ediyoruz ve Georgios yemekleri açıklıyor. "Bu limon ve rezene ile ezilmiş bakla ve bu da yufka içinde ıspanak ve beyaz peynir.

"Lezzetli. Öyle mi diyordun?' Ezilmiş favadan büyük bir kaşık alıyorum fasulye ve bir dilim pideye uzanıyorum, beni ailenin önünde beslemeyi teklif etmediği için memnunum.

'Kumar işe yarayacak mı? Yoksa bu bir tür orta yaş paniği mi? Bir yayıncılık hayali mi?'

'Orta yaşlı sayılmazsın! Bu boş bir hayal değil, gerçekleştirilebilir bir hayal. Bunu başarmak için bolca deneyiminiz var. Bugünlerde bir ofis alanına bile ihtiyacınız yok, değil mi? Herhangi bir yerde çalışabilir ve bunu gerçekleştirebilirsiniz. Genel giderlerinizi düşük tutun ve önemli olana odaklanın: kelimelere. Çok sayıda bağlantınız var.'

Bunu kabul ederek başını sallıyor. 'Yayıncılıkta on yıl. Kahveleri getiren bir asistan olarak başladım, öğle yemeği getirme gibi yüce bir makama yükseldim ve yayın yönetmenliğine kadar yavaş yavaş yükseldim. Öyle ya da böyle bu işin her alanında yer aldım. Bazı rakamları hesaplayıp uygun olup olmadığına bakacağım. Ama ben de oraya doğru gidiyorum. Peki ya siz? İş başvurularına geri dönüş var mı?'

İç çekiyorum. "Başvurduğum bir belgesel işi doldu, ben de oldukça umutsuz bir e-posta gönderdim ve işe alan kişiye başka birini tanıyıp tanımadığını sordum.

ama şu ana kadar cevap yok. Beni Hollywood Films için işe alan Gene ile temasa geçmeyi düşünüyorum ama emin değilim. O Florida'da yaşıyor ve ben de rahatsız etmek istemiyorum.

Georgios bir kaşık dolusu ezilmiş bakla tabakladı. "Eminim bir telefon görüşmesinden zarar gelmez.

"Ben daha çok e-posta insanıyım.

O zaman daha da iyi. Neden e-posta göndermiyorsun? Eğer meşgulse cevap vermeyecektir, yani gördüğüm kadarıyla kaybedecek bir şeyiniz yok.

Haklısın. Patronlar arasında en iyisiydi. Mesele şu ki, karısı Betsy sinema sektöründeki insanlarla her türlü teması yasakladı. Bunun dışında, New York'a geri dönüp önceki editörlük işimi geri almak için yalvarmam gerekebilir. İşimi sevmediğimden değil - editörlüğü seviyorum - sadece takım oyuncusu olma konusunda çok iyilerdi. Cuma sabahları e-posta ile yapılabilecek toplantılara hiç girmeyeyim bile.

Gülüyor, kadifemsi bir ses, t ylerimin diken diken olmasına neden oluyor. Ciddi misin? Gülüşü bile altın gibi. Böyle zamanlarda o kadar ilgili ve destekleyici oluyor ki bir yanımda bunun sahte olduğunu unutuyor. Gerçek dilimin ucuna kadar geliyor ve onunla sahte bir ilişki yaşadığımı itiraf etmeyi çok istiyorum, böylece gerçekten yeni bir başlangıç yapabiliriz, ama mantıklı olan

Beynimin bir tarafı devreye giriyor ve büyükannemi ve onun kaybedeceklerini hatırlatıyor. "Gene'e e-posta gönder ve zaman tanı.

Evet. Hayallerim kanatlandı ve *gerçekten* bir kitap izcisi olmak istiyorum, ancak bu zor ama imkansız değil. Diğer meslekleri de düşünüyorum.

Sadece romantizme odaklanmak yerine seçenekler var ve bu da başka fırsatlara yol açabileceği için sorun değil. Haklısınız, bu bir bekleme oyunu ve ben burada kalabildiğim ve kitapçıda meşgul olabildiğim için şanslıyım.

"Büyükannenin de şu anda sana ihtiya ı var.

Büyükannemi düşündüğümde her zaman yaptığım gibi gülümsüyorum.

Onunla kalmayı seviyorum.

Zamanlama bu açıdan idealdi. Bu bana yapılması gereken diğer işi hatırlattı. 'Epeolatry'nin lansmanı için bir konuk konuşmacı bulmak üzere edebi bağlantılarınızdan yararlanma şansımız nedir?

Münzevi yazar bizi varlığıyla onurlandırır, büyük bir sıçrama yapar ve kütüphane barı ve  yelikler  ıldırır.

Tabağıma bir yufka paketi daha yerleştiriyor. Adam yemek paylaşma konusunda gerçekten düşünceli. Ya da belki de bir besleyicidir? O vücut hırsızları ne yapıyorsa onu yaparken ben yemek komasında, uyuşuk ve hülyalı olacağım.

"Bayıldım" diyerek beni şimdiye geri getirdi. Ama münzevi bir yazar ismi? Aklında kim var?"

G z mde canlandırıyorum ama aklıma hiçbir yazar gelmiyor.

"Düşünceli ve gizemli biri.

"Yani J. D. Salinger tarzı bir romancının dramının mı peşindeyiz?

Kırıntılara bulanmamak için yufkamı lokmalık parçalara ayırmaya çalışıyorum. "Evet! Son elli yıldır toplumda görülmeyen bir edebiyatçı mı?

Bunu düşünürken başını öne eğiyor. 'Yazarların okurlarıyla etkileşim halinde olmasının çok önemli olduğu bugünlerde böyle bir şey var mı? Sosyal medyanın her yerindeler. Festivallere katılıyorlar, yazarlık atölyelerine ev sahipliği yapıyorlar ve...'

Gözlerimi deviriyorum. "Havayı öldürüyorsun Georgios.

Sırıttıyor, yüzünü aydınlatan o aynı gülümseme, sanki onu gerçekten içten içe mutlu etmişim gibi. "Özür dilerim. Haklısın, bir cazibe merkezine ihtiyacımız var, genellikle ilgi odağı olmaktan kaçınan bir kişiye...'

Başka bir yemek geldiğinde duraklıyoruz. "*Melitzanes Santorini*. Domates, otlar ve kefalotyri peyniri içeren beyaz bir patlıcan yemeği. Mütevazı sebzeleri doyurucu, sağlıklı yemeklere dönüştürme şekilleriyle Yunanistan'da vejetaryen olmak kolay olurdu. Bir ısırık alıyorum. Beyaz patlıcan evdeki mor patlıcandan çok daha tatlı.

"Neden ilgi odağı olmayı *seven* bir yazar seçmiyoruz? Pratik tarafım devreye girerek soruyorum.

"Aklına gelen biri var mı?" Peçeteyle ağzının kenarını sildi.

"Kitaplarını filme dönüştürmek istediğim yazarlar o kadar uzakta yaşıyorlar ki, programlarını zamanında ayarlayabileceklerinden şüpheliyim.

"Evet, bunun son dakika olması bir sorun teşkil edecek.

Seçenekleri değerlendiriyorum. 'Şu anda kim büyük ama böyle bir şeyi asla düşünmeyecek kadar büyük değil? Ayrıca, onlara kur yapmak için para içinde yüzmüyoruz. Sırf eğlence olsun diye katılacak bir yazar düşünemiyorum.

Kırmızı halı muamelesi beklemeyecekler mi? Katılım ücreti? Muhtemelen. Çılgılık atan, hayranlık duyan lejyonlar mı? Bunların hiçbirini sunamayız - gerçekten değil.

Parmaklarını şıklatıyor. "Peki ya Lucy Strike? Eski ve yeni hayranlarıyla buluşmayı seviyor.

Lucy Strike baştan çıkarıcı olmasıyla ünlüdür. Birkaç kitabını okudum. Özellikle mafya serisini çok beğendim. Ne kadar göz açıcı. Gerçekten gerçekçiydi.' Gran'in Cosa Nostra felaketine yakalandığım için bilmem gerekirdi. Eminim Lucy'nin bu ülkenin en eski ailesiyle bağları vardır. ya da büyük olasılıkla yok edilecek olan bir muhbirle hapisanede epik görüşmeler yapmıştır.

"Evet, eğlenceli, hızlı okunan kitaplar.

"Yayın dünyası çapkın yazarlarla ilgili dedikodularla çalkalanıyor, bazen bu dedikoduların yazarlığı gölgeleyip gölgelemediğini merak ediyorum. İşte söyledim.

'Lucy çok çapkın ama bu onun kamusal kişiliğinin bir parçası; hepsi duman ve aynalar. Ona konuk konuşmacı olarak katılmayı sorabilirim,' diyor omzunu kaldırarak.

"Onu şahsen tanıyor musun? Onun önceki fetihlerinden biri olabilir mi?

Suyundan bir yudum alır. "Evet, o benim yazarlarımdan biri. *Öyleydi* sanırım. Son kitabıyla Bennett Press'ten bize geçti. Aklıma Lucy geliyor çünkü Palermo, İtalya'da yaşıyor. Ona unutamayacağı bir gece vaat edebilirsek lansman için çok da uzak sayılmaz.

Muhtemelen bu muhteşem aptala aşıktır ve geceyi onun üzerinde bir battaniye gibi örtülerek geçirecektir. *Aslında, hayır* yapamaz, çünkü benimle sahte bir ilişki yaşıyor. Sınırları konuşmamızın zamanı geldi.

'Elbette, kulağa harika geliyor. Onu gemiye alalım. Sadece bir şey...'

Bir başka yemek geliyor ve onunla birlikte deniz ürünlerinin tuzlu kokusu bir an için dikkatimi dağıtıyor. Ahtapot dokunaçları, hayır. Kızarmış kalamar, evet.

"Ahtapot istemiyor musun?" diye soruyor, tereddüt ettiğimi hissediyor, muhtemelen yüzümü bozmadan ahtapota bakamadığım için.

'Hayır, teşekkürler. Her zaman emicilerinin vücudumun içine gireceğini ve ameliyatla çıkarılmaları gerektiğini hissediyorum. Yine de kalamarı seve seve yerim.

"Daha önce böyle bir sorun yaşayan birini hiç duymadım. Georgios, ben daha önce yediğim tüm deniz ürünlerinden daha taze olan kalamarı denerken çatalını sabırla kaldırmış bekliyor. Bu büyüdü adadan asla ayrılmak istemiyorum.

"Çünkü muhtemelen ölmüşlerdir. Bu olabilir ve muhtemelen olmuştur.

"Dahili vantuzu olan her şeye karşı dikkatli olmak en iyisi.

"İyi tavsiye. Yine de bunu yiyeceğim çünkü Attica ailesini gücendirmek istemiyorum.

"Bu senin hayatın. Uçlarda yaşamayı seviyor. Dikkatli olsa iyi olur. Çünkü bir gün düşebilir. "Yani, burada sadece sesli düşünüyorum: başkalarıyla flört etmek söz konusu olduğunda kurallarımız var mı, ya da diyelim ki, başka bir kişi bize karşı belirli ... ilerlemelerde bulunursa, kibarca reddetmemiz gerekir, değil mi? *Ayrıcalıklı* olduğumuzu falan söylemiyorum, yani bu nedir ki? Tatil kaçamağı mı?" HAYIR. "Kısa bir cilveleşme mi? TANRI HAYIR. "Ee, bir ...?

"Lucy ilerleme kaydediyor mu demek istiyorsun?

Ağzım kirpi balığını andırıyor, çünkü onu hizaya getirmek için çok çalışıyorum. "Ne? Hayır, sadece genel olarak. Bir erkek de bana hamle yapabilir, sen de Biliyorum. Daha önce de baştan çıkarma olaylarına karışmıştım...' *Ne!* Tanrım, sinirlendiğimde tarihi romantik konuşmaya dönüyorum. Editörlük hayatını suçla.

Bundan şüphem yok, Evie. Eminim ayaklarına kapanan erkekler vardır. Özür dilerim, başka bir şey söylemek istememiştim. Sadece Lucy'nin ziyaret olasılığını tartışıyorduk, ben de bunu ima ettiğinizi *düşündüm*. Ne kadar aptalım.'

"Doğru. Erkekler ayaklarıma kapanıyor - hah! Kitaplardaki sevgililer bile zoru oynuyor, canavarlar. Atmosfer değişiyor. Çenemi kapalı tutmalıydım. Neden bunu tanımlamaya çalışayım ki, her ne ise, SAHTE OLDUĞU İÇİN. Hayatımı zorlaştırmak mı istiyorum? Ya zavallı aptal delirirse, Benimle kaotik bir aşk mı? Yani, küçük bir şans var. Bazı erkekler ateşli karmaşaları çekici bulur.

"Ona e-posta gönderip lansmanda yardımcı olup olamayacağını sorayım mı?

Asıl sorumu nasıl da ustalıkla saptırıyor. İlginç. Sanırım adam bağlanma fikrini bir an bile aklından geçirmek istemiyor. Lanet Lucy. Yazarın fotoğrafını hatırlıyorum. Bir başka şehvetli kadın. gözleri ve muhtemelen burada plaj müdavimlerinin tercih ettiği dipsiz bikiinilere yakışacak bir vücudu var. "Evet, eğer onu buraya getirebilirsek, bu büyük bir başarı olur. Ses tonum sert ama elimde değil. 'Bizi' tanımlamakla ilgili soruma cevap verme zahmetine girmemesi neredeyse bir reddetme gibi. Beni başından savması bir şekilde gerçek gibi geliyor ve neden acıdığını anlayamıyorum. "Ona e-posta gönder, sanırım.

Sonra da ona bir iyilik borcu olduğunu söyleyecek. Muhtemelen çarşafların arasında ödemek isteyeceği bir iyilik. Romantik yazarlar, onlara zerre kadar güvenemezsiniz.

"Bana bir iyilik borcu var.

Gözlerimi devirmeden duramıyorum. Eminim öyledir! Kollarımı savunmacı bir şekilde kavuşturuyorum. "Yani ...?"

"Yani muhtemelen evet diyecektir.

Bir uyarı. Romantik yazarlar her zaman ... cinsel içerikli *deneyimlerin* peşindedirler, diyebilir miyiz? Bilirsiniz, onların ...' Tırnak işareti yapıyorum '... *"yazıları"* için. Sadece tetikte olun. İngiliz diline hakim olmak bir şeydir ama *bir* sonraki kitapları için -*Sıcak Editörümle*

Santorini'de Bir Gece- sahneleri canlandırmak bambaşka bir şeydir.

Yüzü öyle bir buruşuyor ki, gülmek üzere mi yoksa çığlık mı atacak bilemiyorum. İfade etme savaşından sonra sonunda kendini toparlıyor

Hangi duygu onu etkisi altına almışsa. "Not edildi. Çok dikkatli olacağım. Bunun bir parçası olmak istemiyorum. Hiçbir zaman.

Zavallı saf aptal. Şimdiye kadar kaç yazarı araştırma adı altında ondan yararlandı?

İç çektim. "E-postayı gönder o zaman.

Bölüm 17

Ertesi gün Roxy içeri girer, teni güneşten pembeleşmiştir. "Neden yüzün asık? Tezgahın yanındaki tabureye oturur. Pee Wee biraz sevgi için yanaşıyor ve bu sevgi usulüne uygun olarak boyun kaşması şeklinde veriliyor.

"Ooh, nereden başlasam. Georgios Lucy Strike'ı lansmana davet ediyor...' 'LUCY STRIKE!

"Sanırım onu duymuşsunuzdur?

"Adını duymuş muydum? Vay canına, o bir BookTok sansasyonu. Herkes ondan bir parça istiyor. Eğer evet derse bu büyük bir başarı olur. Gözleri heyecanla parlıyor. Tanrım, *herkes* Lucy'yi seviyor. "Onaylandı mı? Çünkü eğer öyleyse, konuk konuşmacı o olursa Epeolatry için çok fazla tanıtım yapabilirim.

Henüz onaylanmadı. Ama Georgios onu ikna etmek için yeterli güce sahip olduğunu düşünüyor. Son romanının editörlüğünü yaptı.

"Bu harika! Roxy tezgâhın arkasına geçip bir defter ve kalem arıyor. "Neden hiç kalem yok?

"Kalem hanım alır onları. "Kalem hanım mı?

'Evet, yine tuhaf ve harika bir karakter. Haftada birkaç kez ziyaret ediyor ve bizde olmadığını bildiğini tahmin ettiğim nadir kitaplar istiyor. Yine de ona şaka yapıyorum ve peşinde olduğu kitabı arıyormuş gibi yapıyorum. Ben avlanırken o da ceplerini nane şekeri ve kalemle dolduruyor. İdeal değil ama belki de şekere ihtiyacı vardır diye düşündüm.

"Ama neden kalemler?

"Bilmiyorum. Büyükannem bunun onun kitapları çalmasından daha iyi olduğunu söylüyor, biz de görmezden geliyoruz. Akıllıca gizlediğim *Savaş ve Barış* kitap kutum bile yağmalandı. Kalem hanım çok hızlı.

'Bir kitapçının hayatı: asla sıkıcı bir an olmaz. Tamam, kalem yok.' Roxy cebinden telefonunu çıkarır ve bazı notlar yazar. 'Lucy onaylar onaylamaz bana haber verir misin?

kelimeyi. Onun adıyla daha büyük yayınları ve ana akım radyo istasyonlarını hedefleyebilirim.

"Tabii, tabii. Muhtemelen bu konuda büyük bir diva olacak ve son dakikaya kadar haber alamayacağız. Telefonum bir mesajla çalıyor, usulünce görmezden geliyorum.

Bugün olmaz, Şeytan.

"O senin telefonun muydu? Roxy sorar. "Sorun değil, sonra kontrol ederim.

'Şimdi kontrol et! Ben beklerim. Beklemek istemiyorum çünkü mesajın kimden geldiğine dair içimde bir şüphe var.

İçimi çekiyorum ve metni açıyorum:

Lucy onayladı! Lansmanın onur konuğu olacağı için çok heyecanlı. Tek bir şartı var, o da siyah kravat olması. Sevgiler Georgios

'Beni merakta bırakma! Kim o?'

İstemeye istemeye telefonu Roxy'ye verdim. Mesajı okuduktan sonra kulakları tırmalayan bir çığlık atıyor. 'Muhteşem! Santorini *sular altında* kalacak

onunla tanışmak isteyen insanlarla dolu. Bu bir pazarlama rüyası.

Yüzümü gülümseyecek şekilde ayarlamaya çalışıyorum ama açıklanamaz bir şekilde donuyor ve daha çok yüzümü buruşturuyormuşum gibi hissediyorum. "Süper. Ama... siyah kravat isteyerek *biraz* prima donna gibi davranmıyor mu? Yani...' Lucy kim oluyor da kural koymaya başlıyor?

'Evet, tam olarak öyle ve haklı olarak öyle! Onun yerinde olsaydım ben de primadonna olurum. Siyah kravat harika bir fikir. Tanıtım fotoğrafları için çok daha iyi. Aslında.'

Telefonuna bir not daha yazıyor. 'Bir fotoğrafçı tutmamız gerekiyor. Tanıtım fotoğraflarını daha sonra internette paylaşabiliriz ve hatta muhtemelen bazı dedikodu dergilerine satabiliriz, ancak fotoğraf çekecek önemli birine ihtiyacımız var.

"Bu harika olurdu ama ne yazık ki böyle bir şey için paramız yok Roxy.

Bir parmağını kaldırdı. 'Sorun değil, bana bırakın. Haber karşılığında bunu yapacak birini bulup bulamayacağıma bakacağım ve eğer bir ünlü dedikodu sitesine ya da her neyse ona satmayı başarırız kârdan pay alacağım.

"İyi plan.

İleri geri gidip başka neler yapılması gerektiğini ve Roxy'nin medyada kimlerle iletişime geçeceğini not ediyoruz. Onu kendi halinde, fikirlerle

dolu ve halkla ilişkiler ve pazarlama tutkusuyla yeniden alevlenmiş görmek çok tatlı.

"Bekle bir dakika. Roxy aniden durur. "*Georgios'u sevdiğini* söyledi. onun metni. *Aşk mı?* Bu platonik bir arkadaşlık için biraz fazla. Neler oluyor orada?" Kollarını kavuşturdu ve bana o boş bakışlarından birini attı.

Saç diplerime kadar kızardım. Georgios meselesi aramızdaki sohbetlerde hiç gündeme gelmedi. Aşk hayatımı ve sahte aşk hayatımı gizli tutmayı tercih ediyorum, çünkü o zaman sinsi planımızın ortaya çıkma ihtimali daha da azalıyor. Özellikle de adadaki tüm aile bağlantılarını düşünürsek. Ama bunu nasıl açıklayacağım?

"Sakın bana bir kitapçada bulduğunu söyleme! Biliyordum - bunun olacağını söylememiş miydim? Teorim doğru çıktı! Sanırım bir dahaki sefere Eros'un okuyla kalbimden vurulmak istiyorsam burada daha fazla zaman geçirmeye karar vermeliyim.

Ona bunun gerçek olmadığını söyleyeyim mi? Başkalarının ideallerini engelleyen kişi ben olamam! "Kalbinden vurulmak kulağa gereksiz yere acımasızca geliyor.

Bir omzunu kaldırıyor. Metaforik bir ok. Ve sakın bana tüm hikayeyi anlatmaktan kaçmaya çalışma. Sen ve Georgios bir çift misiniz?"

"Daha çok erken.

'Erken günler ve o imzaladı: *Georgios'u seviyorum!* Kim bu Yunan tanrısı? Bana her şeyi anlat.'

Heyecanı hissediliyor. Ne söyleyeceğimi, tavşan deliğinden ne kadar aşağı inmeye hazır olduğumu tartışıyorum. Tüm bu yalanlar çok *yoğun*.

Ben hala nasıl cevap vereceğimi düşünürken Roxy beni soru yağmuruna tutuyor. 'Öpüştünüz mü? Şimdiye kadarki en iyi öpüştüğün kişi o mu?

"Şey...

Nefesi kesiliyor. "Seks mi?

"Hayır, teşekkür ederim. Tanrım, bu çok hızlı oldu.

"Hayır. Bir cadı gibi kıkırdıyor. 'Aman Tanrım, Evie! Demek istediğim, sen ve

Georgios çoktan seks yaptı mı?"

"Ooh, doğru. Cevap vermem gerekiyor, yoksa beni soru yağmuruna tutmaya devam edecek, ama içimden bir ses ikiyüzlülüğümü yüzüme vuruyor. "Öpüştük. Ve öpüşme konusunda o altın madalya standardında. Bir an duruyorum, zıplama sarılma fiyaskosunu hatırlıyorum. Ama evet, öpücük tatlı ve arsızdı. Kendimi ele geçirilmiş gibi hissediyordum, sanki bedenimi başka biri kontrol ediyordu ama bunu Roxy'ye söyleyemezdim. Deli olduğumu düşünür. "Ve sekse gelince. Tüm bunlar için çok erken."

"Öyle mi?

"Çok erken. Randevu kurallarımı açıklamayacağım, ancak bu tür bir bağlılık için uzun bir bekleyiş olduğunu söyleyelim. Bu yüzden son zamanlarda bu tür saçmalıklar yaşanmıyor. Görünüşe göre çoğu

erkekler çok daha hızlı bir zaman çizelgesine göre çalışır. Beklemek istemiyorlarsa sorun değil, ama benim için doğru kişi olmadıklarını bilirim.

"Doğru, doğru, anlıyorum. İşleri ağırdan alıyorsun. Buna saygı duyuyorum. Dergileri gördüm - Lucy'nin kolunda her ay yeni bir erkek var, şanslı şey. Sence Georgios ve Lucy birlikte çalıştıkları dönemde birlikte miydiler yoksa tamamen platonik bir ilişki miydi?

"Bu çok iyi bir geçiş oldu, Roxy.

Lucy Strike güzel kafasını neredeyse her konuşmaya sokmayı başarıyor. Kaçamak yapmış olsalardı Georgios bundan bahsederdi.

Ve eğer yaptılarsa, bunun bir önemi var mı? Aklım hayır diyor ama hain kalbim

protesto çıgıllıkları atıyor. 'Aman Tanrım! Sence Lucy'nin adaya gelmesini sağlamak için mi onur konuğu olarak katılmasını önerdi? Ona tekrar yakınlaşmak için mi?!' Bütün bunlar sinsi bir oyun mu ve ben birdenbire bektaşı üzümü rolüne mi girdim? Ona gizliden gizliye aşık mı? Neden bu gibi en kötü senaryo durumları hakkında endişelenmeyen özgüvenli tiplerden biri olamıyorum?

"Neden bu kadar hızlı konuşuyorsun?

Saçlarımı şakaklarımdan çekiyorum. 'Stres! Lucy Strike gibilerle nasıl rekabet edebilirim ki?

Roxy alay ediyor. 'Onunla yarışmak da ne demek? Sen harikasın, Evie! Evet, tabii, Lucy baştan çıkarıcı bir siren, mırıltılı sesli, şehvetli, pin-up, yatak odası gözlü, seks bombası, ama sen komşu kızı kadar tatlısın! Kendine bir baksana!'

İtirazlarını değerlendirmek için biraz zaman harcadım ama yine de bir şey bulamadım.

Teşekkürler mi? Ama... yan yana olduğumuzda komşu kızı kadar sevimli olur muyuz?' İnsan kendini nasıl bir seks bombasıyla kıyaslayabilir ki?

Roxy'yi durdurmak mümkün değil - gözleri fal taşı gibi açılmış, göz alıcı hayatları olan ünlü yazarların hayalini kuruyor. "Peşinden koşan hayranlarını hayal edebiliyor musunuz? Dilleri dışarıda, o yanından geçerken salyaları akan adamlar? Bütün bunlarla kim *uğraşabilir* ki? Ve bir de siz varsınız, bu uçurumda tünemiş, en iyi kitap kurdu hayatınızı yaşıyorsunuz. Günleriniz kitaplardan konuşarak, kalemlerinizin mıncıklanmasına izin vererek, Eşek Adam tarafından patronluk taslanarak, Gitar Adam'ın zavallı yaşlı Helena için duyduğu korkuyu yatıştırarak ve Domuz Çiftçi kitapların renk düzenini bozduğunda dilinizi ısırarak geçiyor. Yani, hangi hayatın daha cazip olduğunu biliyorum ve bu Lucy'ninki değil.

"Doğru, doğru. Ama bu hayat geçici. Yakında gerçek hayatıma, kitap gözcülüğü işime geri döneceğim.

"Birinden haber aldınız mı?

"Olumlu değil. Endişelenmeli miyim?"

"O zamana kadar sen buradasın ve ben kendi adıma bundan en iyi şekilde yararlanacağım.

Ona sıcak bir gülümseme veriyorum. Hayatımda çok fazla yakın arkadaşım olmadı ve kesinlikle hiçbirisi Roxy kadar gerçek değildi. Ayrılma vakti geldiğinde Santorini'nin kalbimde özel bir yeri olacak. "Teşekkürler, Roxy.

"Hoş geldiniz. Elimizdeki işe geri dönelim. Tezgâhı inceliyor. 'Kendi masama ihtiyacım olacak. Ve kendi kalemlerime. Ben çevremdekileri arayıp en büyük edebiyat yıldızlarından birinin küçük adamıza geleceğini söylerken siz de kahve getirmeye devam edin.

Gülmekten kendimi alamıyorum. Ama doğru, Roxy'nin çalışmak ve telefon görüşmeleri yapmak için kendine ait bir alana ihtiyacı olacak. Epeolatry'de bir sürü oda var - odalardan birini onun özel kullanımı için ayırabiliriz. "Kahve getirmeye geri döndüm, değil mi?"

"Telefon görüşmesi yapmak istemiyorsun, değil mi?"

"Tanrım, hayır.

Roxy'yi Epeolatry'de bolca kalemin bulunduğu kendi küçük sığınağına yerleştirdik.

Ona yetecek kadar kahve yapmak için acele ediyorum ve bir kez daha Gran'i telefonda tedirgin davranırken, kısık sesle konuşurken, her zamanki mutlu yüzünü gölgeleyen bir kaş çatarken buluyorum. Beni görünce odasına gitti ve kapıyı kapattı. Merak ettim. Bu ani özel görüşme ihtiyacı neden?

Konuşmalar mı? Büyükannem her zaman gürültülü ve gururlu olmuştur, kimin ne duyduğunu umursamaz. Georgios'un ailesiyle ilgili daha fazla şey mi var, yoksa bu kocasıyla mı ilgili? Kahveyi Roxy'ye geri götürüyorum ve sırrımı ona açıp açmamakta kararsız kalıyorum. Ne sırrı, asıl soru bu.

"Konstantine'i tanıyor musun, Roxy?"

Kağıtlarını karıştırıyor. Şimdiye kadar nasıl bu kadar çok biriktirmişti? 'Evet, eskiden buradan alışveriş yapardım ama ganimetler pek bol değildi - öyle diyelim. Adamın elindeki tek aşk romanı 1970'lerden kalma Mills and Boon'du.

"İyi bir adam mı? Not hala beni rahatsız ediyor. Ne açıdan güvenilirmez biri?"

Kalemini çenesine vuruyor. "Sanırım. Bir tür gümüş tilki ama Sanki sadece kısmen buradaymış gibi ona karşı hep bir mesafelilik vardı. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

Büyükanne bu. Her zaman düzeltilmesi gerekenlerin peşinden gider. "Güvenilir biri olduğunu söyleyebilir misiniz?"

Roxy başını eğiyor. "Bu neyle ilgili o zaman?"

'Yok bir şey, yok bir şey. Sadece merak ediyorum. O uzakta çalışıyor ve ben de yeni evliliklerinin bu kadar erken bir ayrılıkla nasıl başa çıktığını merak ediyorum, hepsi bu.

Gözlerini kısarak, "Onu terk ettiğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır! Öyle bir şey yok. Sadece sesli düşünüyordum."

"Eminim kızaran gelinine dönmek için can atıyordur. Floretta bir av, bu konuda iki yol yok. Güvenilir mi değil mi, hiçbir fikrim yok. Olsa iyi olur! Yanlış bir şey yapıp ailelerinin adını lekelerse annesi onu öldürür. Daha önce de söyledim, Yunan anneler söz konusu olduğunda ortalıkta dolaşılmaz.

Gülüyorum, annesinden korkmasının en azından pişman olabileceği bir şey yapmadan önce durup düşünmesini sağlayacağı gerçeğiyle neşeleniyorum. Endişeyi başka bir zaman için rafa kaldırıyorum. Belki de not yerel bir dedikodudan geliyordur. Bunun olduğunu görmüştüm. Athena bizi ziyaret ettiğinde ve köyün tüm dramını anlattığında.

Roxy'yi bırakıp kitapçıya dönüyorum. Girişte yüzünde endişeli bir ifade olan bir adam duruyordu, ben de ona geniş bir gülümseme ve merhaba demek. Endişesini anlıyorum ve burada hoş karşılandığını bildiğinden emin olmak istiyorum.

"Bir sorun var. Sesinde bir Yunan tınısı var. "Ah?"

Islanmış gibi rengi solmuş pantolonunun paçasını işaret ediyor. Pantolonunun beni ne kadar ilgilendirdiğinden emin değilim ama bir gardırop arızasına her zaman yardım etmeye hazırım. "Kağıt havlu ister misiniz?"

Bana ters ters bakıyor. "Sen bana saldırdın ve bunu yaptın!"

'*Sana saldırdı!* Hangisi? Tüm köpeklerimiz tatlı huyludur, biraz arsız olsalar da. Hiçbirinin saldırgan olduğunu düşünemiyorum.

"İşte bu! Minicik Pee Wee'yi gösteriyor ve her şey birden anlam kazanıyor.

Muses'taki nemli kitaplar, en garip yerlerde bulduğum küçük su birikintileri. Ve şimdi de bu adamın ıslak pantolon paçası.

Pee Wee adını cüssesinden değil, mesane sorunlarından alıyor! Büyükanne su birikintisi gizemini çözdüğümü söyleyene kadar bekle.

Adamın yanakları öfkeden pembeleşmiş. Ve bunu anlıyorum. Kimse küçük bir kedi büyüklüğünde bir kurtarma köpeği tarafından üzerine işenmesini istemez, ama yine de saldırmak ağır bir kelime ve Pee Wee'nin mutlu mizacı için oldukça kırıcı. 'Bu küçücük hayvanın size *saldırdığını* mı ima ediyorsunuz? Nasıl yani?

"Bana doğru geldi, bacağını kaldırdı ve *bunu* yaptı!

Başka bir gün, başka bir kitapçı çatışması. Kimse perakendenin bu yönünden bahsetmiyor. Bu tam olarak sana saldırmak sayılmaz, değil mi? Ve adil olmak gerekirse, senin

Pantolon bej. Sanırım küçük Pee Wee seni bir ağaçla karıştırdı. Üzgünüm ama olur böyle şeyler.' Pee Wee ona doğru hırlıyor. Ne tuhaf!

"Bu kadar mı? Üzgün müsün? Adamın gözleri kararıyor ve yardım edemiyorum ama burada bir şeyi kaçırdığımı hissediyorum.

Şaşkına döndüm. Başka ne olabilir ki? "*Çok* mu üzgünsün?"

Pee Wee adamın ses tonundan hoşlanmıyor ve güneş ışığında parlayan küçük dişlerini göstererek ona çıkışıyor. Pee Wee'yi daha önce hiç düşmanca davranırken görmemiştim. Bu bana nedenini sorguluyor. Adamın kuru pantolonunun paçasını ısırtıyor ve onu girişten kitapçının ortasına doğru çekmeye çalışıyor.

Pee Wee! Nesin sen...?' Pee Wee'nin seviyesine iniyorum ve dişlerini pantolondan ayırmaya çalışıyorum ama sıkı sıkıya yapışmış ve bırakmıyor. En küçük köpeğimiz bu adama gerçekten saldırdı mı? Davranışlarına bakılırsa kesinlikle öyle.

mümkün görünüyor.

Başımı kaldırıp tekrar özür dilemeye hazırlanırken, sakladığı ödülü fark ettim. Kitaplar pantolonunun içine sokulmuş, gömleği sadece onları örtüyor. Aman Tanrım. Bu çok şiddetli olacak. İlk mağaza hırsızım Harika Köpek Pee Wee'den başkası tarafından yakalanmadı. Bu tür bir kriz nasıl atlatılır? Sakince. Dengeli bir kafayla.

"O KITAPLARI HEMEN YERINE KOY YOKSA
DOMUZ ÇİFTLİĞİNE BİR GEZİ İÇİN VE SPOILER UYARISI, BİR
DAHA ÇIKAMAYACAKSINIZ!"

Hırsızın gözleri korkuyla irileşiyor ve domuz gibi bir çığlık atarak pantolonundan, çoraplarından ve düşünmek istemediğim yerlerinden aceleyle kitaplar çıkarıyor. O zavallı kitapların bu şekilde çalınmasına çok kızıyorum.

Pee Wee çılgına döndü ve diğer köpekler sese koşarak geldi. Etrafımda bir yarım daire oluşturuyorlar ve hayatındaki seçimlerinden pişmanlık duyan birinin kızarmış yüzüne sahip olan adama hırlıyorlar. "Adın ne senin? Tıslıyorum.

"Ben hiç kimseyim.

'Soruma cevap vermezsen yakında hiç kimse olmayacaksın! On altı domuz bir cesedi sekiz dakikada yiyebilir ve bunu nasıl bildiğimi merak edebilirsiniz.

ama yapmasan daha iyi!" Keşke Posy beni şimdi görebilseydi! "Ben

Vinnie, V-Vince.

"Vinnie Vince, seni bir daha buralarda görmek istemiyorum.

"Görmeyeceksin. Söz veriyorum.

'Ve eğer yaparsam, Yunan anneni bulur ve ona ne yaptığını söylerim! Ellerin teslimiyetle havaya kaldırır, yüzünde acı dolu bir ifade vardır.

'Lütfen yapmayın!

O olmaz! Domuz çiftliğine gitmeyi tercih ederim!" "Çalmayın. Bu hiç hoş değil."

Bununla birlikte domuzlar ve anneler hakkında ağlayarak uzaklara doğru koşmaya başladı. Büyükannem arkamda belirdi. "Neye havlıyorlar?

'Pee Wee ilk hırsız Vinnie Vince'i yakaladı. Ve Pee Wee'nin adını küçüklüğünden değil, insanların üzerine işediği için aldığı ortaya çıktı.

"Ah, su birikintisi yapan Pee Wee! Bir gizem çözüldü. Vinnie Vince kim?"

Omuz silkiyorum. 'Geri gelmeyecek. Annesine söylemekle tehdit ettim. Domuz çiftliğinden bahsetmiyorum çünkü büyükannemin orada gerçekte neler olduğunu bildiğimden şüphelenmemesi en iyisi. Masum olabilir ama öğrenmemeyi tercih ederim.

Büyükanne sırtıyor. 'Şu haline bak, Evie! Bütün Yunan erkekleri annelerini hayal kırıklığına uğratmaktan korkar. Büyükanne Pee Wee'yi kucağına alır. "Ve en küçük güvenlik görevlimiz bir ödül kazandı, değil mi?

Diğer köpekler büyükannemin peşinden giderken ben de yere düşen kitapları toplayıp hasar olup olmadığını kontrol ediyorum.

Onları sterilize ettikten sonra tezgahın arkasında havalandırmaya bırakıyorum. Ben alıyorum

derin nefesler alıp kalp atışlarımın yavaşlamasını istedim. Tanrım, kitapçı olmak daha önce hiç düşünmediğim bir dizi beceri gerektiriyor. Ortalık sessiz, ben de iş olasılıklarımı kontrol etmek için dizüstü bilgisayarımı buldum. Val'den bir cevap geldi. Açtığımda adrenalin hala damarlarımda dolaşıyordu.

Selam Evie,

İçindeki aceleciliği takdir ediyorum. Yardımcı olur mu bilmem ama yapımcımızla birlikte çalışacak, film sektöründe deneyimli bir asistan arıyoruz. Senin için güzel bir değişiklik olabilir mi? Bir hafta içinde bana haber ver, çünkü rolün ilanını vermek üzereyiz.

Val

Oomph. Düşünüyorum. Bu harika bir fırsat ve sektörde başka rollere de yol açabilir. Mekânda çalışmak çoğu insanın uğruna cinayet işleyeceği bir hayaldir.

Ama kendime hatırlatıyorum, ben çoğu insan değilim. Bir sürü

uzak yerlerdeki insanlar. Bu harika teklifi geri çevirirsem çok mu titiz davranmış olurum? Birkaç gün düşünmeye karar verdim.

Bölüm 18

Salı günü sinirlerim bir kademe daha geriliyor çünkü Roxy'nin Santorini'nin yüzyılın kitap kurdu partisi olarak adlandırdığı şey için yapılması gereken çok şey var.

Lucy Strike Cumartesi günü geliyor ve Pazar akşamı Epeolatry'nin lansmanı var.

Bibliyoterapi'de üzerinde Lucy Strike'ın cazibeli yazar fotoğrafı olan kitap ayraçları yapıyorum. Göğüslerini sergileyen oldukça dekolte bir elbise giyiyor. Bu onun markası: seks bombası yazar, sanırım. Georgios böyle görünmekten hoşlanıyor mu? Ben kendimi böyle pazarlamazdım ama

sahipseniz, gösterin ve tüm bu caz.

Bu benim kıskançlığım olabilir mi? Böyle bir numarayı giymeyi hayal bile edemiyorum ama bu onun için yanlış olduğu anlamına mı geliyor?

Hayır. Yaşa ve yaşat politikasını benimsememe rağmen benim de sınırlarım var. Muhtemelen onun enerjisiyle uyuşmuyorum. Büyük ihtimalle havalı ve kibar, korkunç bir insan. Bir diva. Peşinden koşturup her isteğini yerine getirmem gereken bir diva. Ünlü yazarların ne kadar şımarık olabileceğine şaşırsınız.

Kırmızı halı muamelesi bekliyorlar ve biz kölelere sanki süperstar dünyalarında biraz tatsız ama gerekli bir kötüyüz gibi davranıyorlar. Bu tür şeyler Hollywood'da yaygın, bu yüzden kendimi buna hazırlıyorum.

Büyükannem için her şeyi yaparım, değil mi? Kurdeleyi geçirebilmek için zevkle üst kısmında bir delik açtım ve mükemmeliyetçi olduğum için kitap ayracının tam ortası onun yüzü oldu. Simetri önemlidir ve deliği ortasından açamayız.

Utangaç Zambak sinirli olduğumu hissederek yanıma geliyor. Sıcaktan olmalı, nemin ağırlığı her şeyi fazla düşünmemi neden oluyor. Lucy Strike anında bağ kurabileceğim, girişken ve tatlı bir kadın olabilir. Ben öyle biri değilim.

Georgios'a karşı gerçek bir hak iddiam var, her ne kadar benim açımdan sahte olsa da. "Merhaba prenses. Lily'yi kollarımın arasına alıp kulaklarını kaşıyorum. O da elimi hızlıca yalayarak aynı şekilde cevap veriyor. Gelişme var. Birkaç

hafta önce Lily şezlongun alt tarafının güvenliğinden ayrılmıyordu ve şimdi

Kadınların ve çocukların kucaklamasına izin veriyor. Erkeklere hala şüpheyle yaklaşıyor. Muhtemelen mantıklı.

Şu halime bak. Georgios'la geçirdiğim zamanın tadını fazlasıyla çıkarıyor, benim karakterime hiç uymayan bu vahşi ve ahlaksız hayatı yaşıyorum.

Belki de bu yüzden kafam bu kadar karışık: Santorini'deki ben gerçek ben değilim. Tatil versiyonu. Georgios da muhtemelen aynı şekilde hissediyordur, onu bağlayan bir iş olmadan, gerçek hayatlarımızın baskıları olmadan, bu mutlu-şanslı plaj müdavimlerine dönüştük. Kıyıya uzandığımızda onu okurken saatlerce vakit kaybedebiliyorum. Farkına bile varmadan, birlikte kitap alışverişi yaptığımızı ya da bir sonraki büyük şeyi aramak için el yazmalarını okuduğumuzu hayal ediyorum - o yayıncılık için, ben uyarlama için.

Georgios bir hikayenin büyüüne kapıldığında, yüzü yumuşar ve sanki hikayenin onu alıp götürdüğüne inanamıyormuş gibi çarpık bir gülümseme takınır.

Yine kelimeler. Her gün okuduğu aynı kelimeler, ama o kadar büyümlü bir sırayla ki neredeyse zamanı durduruyorlar. Zaten ben de bu ifadeyi böyle tercüme ediyorum ve düpedüz bağımlılık yapıyor. Ben de güzel bir düzyazı ve beni içine çeken ve bırakmayan açık kalpli ve büyük kusurları olan karakterler tarafından sürekli şaşıyorum.

Telefonum bip sesi çıkarıyor, ben de Lily'yi tek koluma alıp mesajı kaydırarak açıyorum.

Annem savaş yolunda. Kocas #9'un petrol platformunda olmadığına dair bir çeşit kanıtı var. Büyükanne telefonlarına cevap vermiyor. Büyükannenin onu aramasını sağlayın, aksi takdirde villada başka bir misafiriniz olma ihtimali çok yüksek. Posy xoxo

Bu hiç iyi değil. Hem de hiç iyi değil. Büyükanne annemin aramalarını görmezden gelerek ne yapmaya çalışıyor? Eğer petrol platformunda değilse nerede o zaman?

Büyükanne nerede? Saati not ettim. Görevi devralmak için saatler önce burada olmalıydı. Lily'yi tavus kuşu sandalyesine oturtuyorum ve büyükanne villasına gitmeden önce oynaması için ona bir oyuncak veriyorum. Alnında bir fanila ile kanepeye uzanmış, koruyucusu Zeus ayaklarının dibinde nöbet tutuyor.

"Büyükanne, iyi misin? O her zaman çok canlı, çok enerjiktir, onu bu şekilde yatay görmek endişe verici.

Evet sevgilim, ben iyiyim. Bu gezegende seksen üç yıl geçirdikten sonra dersimi aldığımı sanırsın. Ne yazık ki, öğrenmedim.'

"Bu ne anlama geliyor? Ona Posy'nin annemin Konstantine'in petrol platformunda olmadığından şüphelendiğine dair mesajından bahsedeyim

mi? Bu, şu anda kırılğan bir durumda olduğu aşikâr olan Gran'ı uçurumdan
aşağı iter mi?

Ben Konstantin'in nerede olabileceğini ve Gran'ın bilip bilmediğini düşünürken, bir martı pencerenin önünden uçarak geçiyor ve bir kuş banyosunun kenarına konuyor. Büyükannemin sadece birkaç gün önce döktüğü agrega çimento yola dahil ettiği bir kuş banyosu. O zamanlar kirasını ödeyemezken beton bir yolu çok önemli bulmasına şaşırmıştım ama meşguldüm ve bu düşünceyi bir kenara bırakmıştım.

Yeni patikaya baktıkça, bahçenin tam ortasına döşenmiş olması bana daha da gereksiz geliyor. Bu son dinlenme olabilir mi... Hayır. Sıcak ve sahte randevu ikilemi beni etkiliyor. Ama Gran hangi dersten bahsediyor? Pişmanlık mı? Suçluluk mu? Pişmanlık mı?

İçini çeker. "*Alkol*. Şeytanın işi, olan bu.

İçim rahatlarırken başımı salladım. Ne *düşünüyordum* ki?! Kendi sevgili büyükannem hakkında karanlık şüphelerim vardı! Şuna bakın, başında fanilasıyla oturuyor; masumiyetin timsali. Böyle haince düşüncelere sahip olduğum için zihinsel olarak kendi alnımı tokatlıyorum.

"Cidden, *akşamdan kalma* mısınız? Dün gece yemekten sonra yatmadın mı? Tabaklarımızı masadan toplarken kesinlikle öyle görünüyordu.

Teras ve mutfak toparladık ve ikimiz de hangi kitabı okumaya gideceğimizi kısaca tartışarak ayrı yollara gittik. Elbette birkaç kokteyl içmişti ama sarhoş değildi.

Aynı kaygılı bakış geri dönüyor ve başını öne eğiyor. "Yatağa gittim ve kitabıma sarıldım ama sonra bir arkadaşımın beni hızlı bir sindirime davet eden bir telefon aldım, küçük bir damla *mastiha*. Şimdiye kadar bilmeliydim ki asla sadece bir tane içemezsin. Çok iyi gider, çok hızlı. Ve benim gibi masum kurbanlar çok fazla tüketmenin tehlikelerine karşı uyuşturulur.

Alçak içki!"

Artık yüzümü avuçlama dürtüsüne karşı koyamıyorum. "Büyükanne! Yüzlerce sorunumuz var ve sen sabahlara kadar içiyor musun? Seni böyle günaha sürükleyen bu sözde arkadaş kim?"

"Yine başlama, Evie. Bazen annene çok benziyorsun. Hayat yaşamak içindir. Eğlenmek için kitapların renklerini karıştıran yaşlı adam Zorba'ya yetişmeye çalışıyordum.

Emekli domuz çiftçisi. Bu kadını asla anlayamayacağım. "Annemden bahsetmişken, Posy annemin savaş yolunda olduğunu söylüyor çünkü elinde kanıt varmış.

Konstantine bir petrol platformunda değil ve siz de onun açıklama çağrılarına cevap vermiyorsunuz.

"Oh Tanrım. İnliyor ve fanilayı yerine koyuyor. "Buraya geliyor, değil mi?

"Eğer bu işi halletmezsen olacak. Konstantine nerede büyükanne, eğer petrol platformunda değilse? Paranı mı çaldı? Bütün bunlar bununla mı ilgili? İlk sahte randevuma gittiğimde biraz mücevher ödünç almıştım ve burnumu sokmuyordum ama şöyle bir not buldum: "*Kocanıza güvenilmez.* "

İnliyor. 'Tüm bu ekstra sorunlara neden olan şey, burnunu istemediği yerlere sokan tüm bu işgüzar, dedikodu tacirleri.

"Ne? Notu kim yazdı?"

"Sanırım loukoumades Maria.

Nefesim kesildi. 'Georgios'un büyükannesi. Neden?"

'Çünkü Konstantine'i Korfu'daki kumarhanede görmüş. Kirayı karşılayamıyorsak onun da kumar oynamaya parasının yetmeyeceğini düşündü.

"Yani kumarhanede *olduğunu* kabul ediyorsun?" "Öyleydi.

"Ve... bu senin için sorun değil mi?"

"Evet, sevgilim. Bak, yol boyunca birkaç hata yaptım ama hayat bir kumardır, değil mi?"

"Bu ses hoşuma gitmedi. Hepsini siyaha yatırması için onu bir kumarhaneye göndermediğini söyle bana? Bu onun yapacağı bir şeydi, şansın yaver gideceği umuduyla her şeyi riske atmak.

'Hayır, *tabii ki* değil. Ben her zaman kırmızıya oynarım ve o da benim kesin emrim üzerine tam olarak bunu yaptı.

Kafamı tokatladım. "Büyükanne, *cidden!* Para sorununa ruletin çözüm olacağını mı düşündün? Peki nasıl gitti?"

Yüzünü buruşturuyor. 'İyi değil. Görünüşe göre siyaha oynamalıymışız. Bir dahaki sefere öğreniriz.

Uzun bir nefes veriyorum. "Hiç öğrenmiyorsun.

"Muhteşem değil mi? Her neyse, zavallı yaşlı Kon kalan parayı kaybetti, bu sırada meraklı Maria tarafından fark edildi, gizlice teçhizata geç döndü ve kovuldu.

Küfürbaz biri olsaydım bir dizi küfür savururdum ama değilim, onun yerine sorumluluklar ve onun daha iyisini bilecek kadar büyük olduğu hakkında mırıldanıyorum, mırıldanmalarımın sağır kulaklara düştüğünü çok iyi biliyorum.

Athena'nın ziyaretini ve Konstantin'in bir kumarhanede kolunda bir *kadınla* görüldüğüne dair uyarılarını hatırlıyorum. "Birlikte görüldüğü kadın kimdi?"

Gözlerini deviriyor. "Bir Uber şoförü, ben de *ona* öyle söyledim zaten.

"Ona mı söyledin? Gerçekte kimdi o?" Tanrım, olay örgüsü kalınlaşıyor.

Büyükanne sanki sorularım sinir bozucu sineklermiş gibi havaya vuruyor. "Benim çıkarlarımı gözetken bir dost. Konu evliliğe gelince bir iki şey öğrendim. Çok fazla güvenmemek en iyisi. Ona yüklü miktarda para vermişim ve talimatlarıma uyulduğundan emin olmak istedim. "*Her zaman* bir şahidin olsun, Evie.

Yüzümü o kadar sert fırçalıyorum ki çillerimin döküldüğünden eminim. "Büyükanne, neden paranı böyle harcıyorsun? Urgh. Ve şimdi o işsiz ve nerede...?"

"Panik yapma, sevgilim. Tanrım, tipine geri dönüyorsun. Kon o zamandan beri başka bir petrol platformunda iş buldu. Açıkçası zamanlama pek iyi olmadı ve başka bir iş aramak için harcadığı onca hafta hiçbir şey kazanamadığı anlamına geliyor ama artık uzun sürmeyecek; belki bir ay sonra ondan tekrar düzenli bir gelir elde edeceğiz.

"Bir *ay* daha! Maaşının her an gelebileceğini ve bunun da gecikmiş kira ödemesinin bir parçası olacağını tahmin ediyordum. "Neşeyle ödeyebilirdim boğmak ..."

'Gücünü daha önemli konulara sakla. Annene. Onu ara ve iyi olduğumu söyle. Koca 9 iş değiştirdi ve her şey yolunda.'

Onu arayamaz *mısın*? Söylediğim tek kelimeye bile inanmayacak. Her zaman yaptığı gibi hiddetlenip kabarcak ve üstüme üstüme konuşacak.

Büyükanne yarı çılgılık yarı iç çekiş gibi bir ses çıkarır. "Tanrım, hayatımı rahatsız edilmeden yaşayabileceğimi düşünürdünüz, ama hayır. Tüm Eğlence Bölgesi Polisi içeri dalmaya ve daha fazla sorun yaratmaya hazır. Anneni ara *hayatım* ve onu oyala. Ona takıntılı olduğu kalçamı kırdığımı söyle. Hayır, ona çatıdan düştüğümü ve hafıza kaybı yaşadığımı söyle! Ve kendi ailemi tanıyamadığım zaman çok tedirgin olduğumu. Ve doktor, hayır, hayır *travma* uzmanı yakın gelecekte aile ziyareti yapılmamasını tavsiye ediyor. Evet, hepsini söyle. Senin için yazmamı ister misin? Ama robot gibi okuyamazsın, kulağa doğal gelmeli.

"Hafıza kaybı mı büyükanne? Buna asla inanmaz.' Bu düşünceyle alay ettim. "İyi o zaman. Ona mesaj atarım. Kafamdaki çarpıntı bir telefon görüşmesi için çok yüksek. şu anda annenle.'

Bölüm 19

Öğleden sonra, domuz çiftçisi Zorba papatya gibi taze görünerek Büyükanne'nin villasına girer. Onun gibi dün gece içtikleri zehrin etkilerinden muzdarip görünmüyor.

"Neden bu kadar sağlıklı görünüyorsun? Büyükannem soruyor.

"Bu benim Yunan anayasam. Göbeğini okşuyor ve askı kayışlarını çekiyor. Beyaz keten gömleği ve pantolonuyla biraz çelişkili. jartiyer, çiftlikte giyilmiş kot pantolon ve plastik çizmeler. "Fazla neşelisin ve torunum senin kötü bir etki."

Memnun olmuş gibi sırtıyor. En kötü özelliği olan kitapların renk sırasını karıştırma konusunu açmıyorum ama gerçekten açmak istiyorum. "Büyükanne," diyorum. "Georgios ve Roxy ile üzüm bağında buluşmam gerekiyor. Şimdiden koşturaya başladım. Geç kaldın ama kitapçıyı işletecek durumda değilsin. Onlarla yeni bir randevu ayarlayıp sizi dinlenmeye bırakayım mı?

"Saçmalama. Bir bardak Çılgın Eşek'in düzeltmeyeceği bir şey değil." "Bilmek istiyor muyum ki?

"Soğuk bir bira, biraz da köpek tüyü. "Ne?

Zorba bana döndü. 'Santorini Bira Şirketi tarafından yapılan meşhur bir bira. Akşamdan kalmaları iyileştirdiği yerel bir sırdır. Hidrasyona yardımcı olur.

"Kulağa yasal geliyor. Alkol akışı varken neden kan akışı olsun ki büyükanne?

'Geldiğinden beri senden duyduğum en mantıklı şey bu. Şimdi git. Zorba seni arkadaşlarıyla buluşmaya götürebilir ve sonra da akşamdan kalma mucizevi ilacını getirebilir. Ben Muses'te bir şezlonga oturacağım ve müşteriler bana geliyor.'

Onunla tartışmanın bir anlamı yok. Kazanamayacağım. "Tamam, teşekkürler. Eşyalarımı aldım ve büyükanne'nin yanağına bir öpücük kondurdum. "Sen de bir şeyler ye, olur mu?

'Zorba bana da bir döner getirir misin? Ekstra sarımsak soslu.'

Burnunun kenarına dokunur. 'Bu ikinci akşamdan kalma tedavisi. Ama fazladan sarımsak sosunuz olmalı yoksa işe yaramaz.

Bu ikisi kaç akşamdan kalmalıyı paylaştı? "Ararsan beni ara-"

"Aramayacağım. Git ve eğlen. Zeus havlayarak veda eder.

Zorba'nın tozlu çiftlik kamyonuna gidiyoruz, o kadar paslanmış ki panellerin hala takılı olmasına şaşıyorum. O kadar yıpranmış ki şaraphaneye uzak. Yine de bir olumlu yanı var. Bahse girerim çok hızlı gidemiyordur, aksi takdirde paneller rüzgârda kesinlikle uçar giderdi. Çalıştırıyor ve kaputun altında güçlü bir motor varmış gibi gümbürdüyor ve mırıldandığını görünce şaşıyorum.

Emniyet kemerini taktık, yola çıktık ve ben ön paneli tuttum. Neden herkes sanki kıyamet kopmuş da beyin yiyenler bizi kovalıyormuş gibi araba kullanıyor?

Zombiler mi? Burada hayatın diğer tüm yönleri acı verici bir şekilde yavaş yaşanırken bu acele de neyin nesi?

Roxy ve Georgios ile Santorini Bağları'nda bir ekip toplantısı için buluşmam gerekiyordu. Ama oraya canlı varabilecek miyim? Zorba'ya sesleniyorum.

Yavaşlıyorum ama kamyonun kabinindeki pas deliklerinden esen rüzgâr sözcükleri alıp götürüyor. Domuzlarına ölü insanlar yediren ya da yedirmeyen emekli bir domuz çiftçisinin yanında öleceğim. Tüm bunların Guy Ritchie'ye özgü bir yanı var ve Posy'nin gündüz çekilen bir filmde benim rolümü oynadığını hayal ediyorum. O da bundan zevk alırdı. Gerçek ben karikatürize edilene kadar tüm tuhaflıklarımı abartırdı.

Yine de, sadece filmlerde de olsa yaşamaya devam edeceğim anlamına geliyor.

Ve sonra sevgili büyükannemi hayal ediyorum, başının üstünde fanila, sabırla döner ve bir şişe Çılgın Eşek bekliyor, sadece Hellenic'i bulmak için Kapısına gelen polis, akşamdan kalmalığının geçmeyeceği gibi, gece geç saatlere kadar içki içen arkadaşını da kaybettiğini ve en sevdiği torununun da sekiz ya da muhtemelen dokuz kocasıyla aynı kaderi paylaştığını ve öbür dünyada onu beklediğini söyleyerek korkunç haberi verir.

Hayır, böyle bir şoka dayanamazdı. Onun yaşında olmaz. "Zorba, ben ölmek istemiyorum!

"Eh?

"ÖLMEK İSTEMİYORUM!

"Anlamıyorum. İki avucunu da direksiyondan kaldırdı. Şu kurnaz herif. Büyükannemle neden aralarının açık olduğu şimdi anlaşıldı! Birdenbire İngilizce de mi anlamaz oldu?

"Aracı gerçek ellerinizle kullanabilir misiniz? O sadece dizlerini kullanarak aracı sürerken korkunun asitli tadını geri yutuyorum. Rüzgarda savrulan saçlarını parmaklarıyla geriye tararken *dizlerini*.

Tam kaderime boyun eğmek üzereyken üzüm bağına vardık. Kapıyı açtım ve kolu elimde kaldı. Boş ver. Bir daha Zorba'nın aracında yolcu olma şansım yok.

"Bıraktığın için teşekkürler. Beni korkuttuğu için onu azarlamak istiyorum ama görgü kuralları bana aşılınmış. Dışarıda bir masa ayırtmış olan arkadaşlarımı bulmak için ilerlerken bacaklarım yeni doğmuş bir tayınki gibi titriyor.

Sandaletli ayaklarım volkanik zemine çarptığında bir kez daha bu dünyaya bağlanıyorum ve kalbim her zamanki ritmine geri dönüyor. Kalderanın dudak uçuklatan manzarasına ve denizin hiç bitmeyen maviliğine bakan muhteşem bir şaraphane.

Gelecekte şaraplarını Epeolatry'de stoklayabileceğimiz umuduyla şarap tadımı için rezervasyon yaptırarak. Megalochori köyü, tatlı bir şarap türü olan Vinsanto üretimiyle ünlü üzüm bağlarıyla biliniyor. Roxy işbirliklerine büyük önem veriyor ve beni bu tür ağ kurma sanatında eğitti. İş için ne kadar faydalı olabileceğinin altını çizdi. Oldukça fazla insanla çalışmayı gerektiriyor ama ihtiyaçlar da bunu gerektiriyor.

Georgios ve Roxy bir masada oturmuş zeytin atıştırıyor, sanki birbirlerini uzun zamandır tanıyorlarmış ama ilk kez yüz yüze görüşüyorlarmış gibi sohbet ediyorlar.

Roxy büyük boy gözlükler, beyaz bir gömlek ve diz hizasında bej bir etek giyiyor, sanki ciddi bir iş kadınıymış gibi gösterişli gözlükler. Buna karşılık Georgios rahat bir plaj kıyafeti giymiş, ince kumaşın altında dalgalanan kasları belli oluyor.

"Merhaba, merhaba. Oturuyorum.

Georgios eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. Roxy bana abartılı bir göz kırpmıyor.

"Üzgünüm, geç kaldım. Büyükannem... kendini iyi hissetmiyor."

"O iyi mi? Roxy bana bir kadeh şarap doldururken Georgios sesindeki endişeyle soruyor.

"Kendi kendini yaraladı. Neredeyse seksen dört yaşında olmasına rağmen hâlâ gece geç saatlerde içki içmeye hayır demeyi öğrenemedi.

Roxy başını sallıyor. "O ikonik biri.

"Kesinlikle sıkıcı değil. Asla korkma, yakında biraz köpek tüyü ile iyileşecek-"

"Bir şişe Crazy Donkey ve ekstra sarımsaklı bir döner," diyerek kahkahalara neden oluyorlar.

"Gerçekten de Santorini'de akşamdan kalmalığa iyi geliyor mu?" Roxy, "Kesinlikle öyle," diyor. "Asla başarısız olmaz.

Georgios sırtarak, "Herkes bunun doğru olduğunu biliyor," diyor.

Roxy hemen söze girdi. 'Lucy ve lansman için etkinlik sırası hakkında konuşuyorduk. Bir sunucuya ihtiyacımız var ve sanırım sen bu kişi olmak istemezsin?

"Doğru tahmin ettin. Biberiye tadında bir zeytin ısıtıyorum.

'Tamam, o zaman bunu yapmaktan mutluluk duyarım. Yetenek söz konusu olduğunda neyle uğraştığımı tam olarak bilmem muhtemelen en iyisi. Georgios'a odaklanıyor.

"Onun hakkında ne bilmek istiyorsun? Ben soruyorum.

Gözlerinde şeytani bir parıltı var. "Lucy ile bir geçmişi olduğu için bu soruya en iyi cevabı muhtemelen esas adamımız Georgios verebilir. Yani...' Roxy çantasından bir not defteri ve kalem çıkarır ve büyük bedenini ayarlar

Yüzünün büyük kısmını saran gözlükler her zamanki gibi ona çok yakışıyor. "Lucy ile ilişkinizin daha çok platonik bir ilişki olduğunu söyleyebilir misiniz?

Dudakları seğiriyor. "Affedersiniz?

Not defterini göğsünde tutuyor ve ona 'bana karşı dürüst ol' der gibi bakıyor. "Sunuculuk açısından, ortaya çıkabilecek olası hıçkırıklardan haberdar edilmem gerekiyor. Önceden uyarılmış olan önceden silahlanmış olur.

Bir gülümsemeyi gizliyorum. O kadar şeffaf ki, ama cevabı kendim bilmek istiyorum, bu yüzden Georgios kıvranırken dudaklarımı sıkıca birbirine bastırıyorum. Ya öp ve söyle tipi değilse?

'Bütün gün bekleyemeyiz, Georgios. İçilmesi gereken şarap var. Utanmayın, dostlar arasındasınız.'

Zavallı adam, kendini bu şekilde açıklamak zorunda kaldığına inanamıyormuş gibi başını sallıyor. Daha fazlası olmalı çünkü gerçekten oyalanıyor. Zihnimi ve yüz kaslarımı rahatlatmak için tüm güçlerimi kullanmak zorundayım, böylece açıkça ilgileniyormuş gibi görünmeyeceğim. Ayrıca geçmişi neden umurumda olsun ki? Birkaç kez yasak öpüşmüşsek ne olmuş? Önemli değil.

'Aramızda kişisel nitelikte hiçbir şey yok, hiçbir zaman olmadı ve olmayacak. Son kitabının editörlüğünü yaptım.'

"Ve?" "Ve
ne?"

'Bize bu süreçten biraz bahsedebilir misiniz? Onu kim imzaladı, ofisi ziyaret etti mi, bir parti ya da kitap lansmanı oldu mu...'

Yüzünü ovalıyor. "Lucy'nin menajeri bize ulaştı ve hayatına devam etmek istediğini, bir sonraki romanını okumak isteyip istemediğimizi sordu. İlgileniyorduk.

Bunun için bir teklif savaşı vardı ve biz kozlarımızı paylaştık. O benim yazarlarımdan biri oldu.

"Kimin isteği üzerine? Roxy şimşek hızıyla sorar.

Omuz silkiyor. 'Bu organik bir şeydi. En kıdemli bendim ve Lucy'nin satışları da bunu gösteriyor.

"Lucy özellikle *seni* istedi, değil mi? Roxy güneş gözlüklerini burnunun kenarından aşağı doğru çekerek soruyor.

Menajeri yaptı, evet. Yıllardır birlikte çalışıyoruz. Lucy sözleşmeyi imzalamak için ofise geldi; fotoğraf çekebilmemiz ve yeni alımımızı tanıtabilmemiz için bir parti düzenlediler. Bir yıl sonra bir kitap lansmanı düzenledik ama o da pazarlama ekibi tarafından halledildi. Başka bir şey var mı?"

"Neden onun eski kitaplarından birini okuyordun?" diye sordum. Arsız yazılarına takıntılı mı? Katil bir gerilim yazarına göre seks hakkında yazmayı seviyor.

"Çünkü ben ayrılmadan önce bana hediye etti.

Tamamen ilgisizmişim gibi davranıyorum. İlgisizim.

Roxy kalemını çenesine vurur ve not defterini okur. 'Bak, bu çok kişisel gelebilir ama seni korumak için elimizden geleni yapabilmemiz için önceden bilmemiz daha iyi olur. Lucy kendisiyle göz göze gelen her erkeği baştan çıkarmasıyla ünlüdür. Onları sevip bırakan bir tip olarak bilinir. Burası güvenli bir çember, bir kasa. Söyleyeceğin hiçbir şey bu masayı terk edemez. Lucy sana teklif *etti mi*?

Gülüyor. "Benimle flört etti ama hepsi bu. Ama Evie'ye de söylediğim gibi, bu onun yazar kişiliği. Daha çok rol yapıyor gibi geliyor. ve markasını satması mantıklı mı? İş ilişkimiz her zaman profesyonel kaldı. Şimdi, sorgulama bitti mi? Gerçek lansman partisini konuşup şarabın tadına bakabilir miyiz? Benim şahsen kadehten ziyade bir kovaya ihtiyacım olacak. Sanki spot ışıkları altında terliyormuş gibi tişörtünün yakasını sallıyor.

Roxy ona uzun uzun bakar, sanki ona güvenip güvenemeyeceğine karar vermeye çalışıyordur. "Sanırım orada bırakabiliriz. Ama kayıtlara geçsin Bunu dikkatinize sunduk ve eğer müdahale etmemize ihtiyaç duyarsanız o gece yanınızda olacağız.

"Teşekkürler.

Gülümsememi bastırıyorum. Zavallı Georgios, o iyi bir sporcu.

Sonraki birkaç saatimizi pazarlama ve tanıtım konularını tartışarak geçirdik ve Roxy'nin bu kadar geniş bir alana yayılmayı başarması beni çok şaşırttı. Lucy Strike gibi büyük bir isme sahip olmak paha biçilemezdi. Şarap çok iyi gidiyor ve çok geçmeden gülüp şakalaşıyoruz ve şarap üreticisiyle şaraplarını Epeolatry'de stoklamak için bir anlaşma yaptık.

Bölüm 20

Çarşamba günü Georgios konuk listemizi gözden geçirmek için Biblioterapi'ye geldiğinde lansmanın ne kadar çabuk yaklaştığı konusunda panik modundayım.

Endişe verici bir şekilde, çok fazla onay alamadık. "Bu bir ada meselesi mi? Ben soruyorum.

'İnsanlar tatil modunda ve daha iyi bir teklif gelirse diye mi söz vermek istemiyorlar? Doğrusu, Lucy Strike'ı konuk konuşmacı olarak seçtiğimiz için LCV'lerin yığılmasını bekliyordum, ancak durum böyle görünmüyor.

Çenesindeki kirli sakalı ovuşturuyor. Son birkaç gündür tıraş olmamış ve bu ona daha az manikürlü bir hava veriyor, kapak modelinden çok plaj serserisi gibi ve bu ona yakışıyor. "Bu olabilir.

"Yoksa davetimizi çok mu zorlaştırıyoruz?" diye soruyorum. Metni tekrar okudum:

Epeolatry'nin büyük lansmanına içtenlikle davetlisiniz. Santorini kayalıklarında gizli bir kütüphane barı. Dünyanın dört bir yanından bir ömür boyu toplanan ilk baskıları ve ikinci el hazineleri okuyabileceğiniz bir yer. Yumuşak ve pürüzsüz bir caz eşliğinde edebi bir kokteyl yudumlayın. Bu seçkin kulübün bir üyesi olun ve okumak, düşünmek ve hatta kendi edebi tutkularınızın peşinden gitmek için tesisleri kullanın. Gecedeki konuğumuz çok satan, ödüllü yazar Lucy Strike, üyelerimizle zaman geçirecek ve yayıncılık hikayesini paylaşacak - Yirmi dile çevrilen, film ve televizyon için senaryoları yazılan kitaplarının beş milyondan fazla satmasıyla, maaştan maaşa nasıl geçindiğini ve bugün nasıl küresel bir fenomen haline geldiğini anlatıyor.

Epeolatry bir bardan daha fazlası, bir yaşam tarzı. Bibliyofiller için bir sığınak. Kelimelere tapanlar için bir gece kütüphanesi.

"Çok mu belirsiz? Ben soruyorum. 'Fiyatlandırmadan ya da üyelik yatırımları karşılığında tam olarak ne alacaklarından bahsetmiyoruz.

'Ben olsam panik yapmazdım. Belirsizlik iyidir,' diyor Georgios. 'Yerelde yaşayan ailem ve arkadaşarımla ve kısa bir uçuş mesafesinde olan edebiyatçılarla temasa geçtim. Sonunda bir akın olacak, merak etmeyin.

Ama endişelenme konusunda sınıf birincisiyim! Ellerimi sıkıyorum. 'Eğer başarısız olursa *çok* utanç verici olacak, özellikle de Lucy onayladığına göre. Yapabilir misin?

"Boş bir odaya girdiğini hayal edin?" İşte bu yüzden

Yazılı kelimelerin rahatlığı sosyal olaylara. Her zaman çok fazla endişe vardır. Buna bir de bunun Gran'i kurtarmayacağı ve her şeyin Bu işi başarmam için bana güvenden sonra.

Elimi tuttu ve sıktı. 'Her şey yoluna girecek, Evie.

Lucy büyük bir cazibe merkezi. Roxy etkinliğin duyurulmasında harikalar yarattı. Kız kardeşim bile New York'tan beni aradı ve gidip gitmeyeceğimi sordu ve kardeşim e-posta gönderebiliyorsa aramayan meşgul ve önemli tiplerden biridir.

"Ondan şimdiden hoşlandım.

Sırıttıyor. 'Henüz sayıları kesinleştirmemiş olabiliriz ama eminim içeri girmek için kuyruğa gireceklerdir. Sosyal medyada coğrafi hedefli reklamlar yayınlamaya ve kaçırmamak için LCV'nin gerekli olduğu gerçeğini vurgulamaya ne dersiniz?

'İyi fikir. Ayrıca etkinlikten önce kütüphane üyesi olanlara bir defaya mahsus olmak üzere indirim de yapabiliriz'.

"İşte şimdi konuşuyorsun. Georgios her zaman çok sakin ve ılımlıdır ve konfor alanımın büyük ölçüde dışında yaşarken paniğe kapılmamı engelleme yeteneğine sahiptir.

"Ayrıca, Gran buralarda iyi tanınan yerel bir caz dörtlüsü tuttu, böylece bu haberi sosyal medyada da paylaşabiliriz.

Listede aşağıya inmeden önce Roxy beliriyor. "Merhaba muhabbet kuşları," diyor.

Bugün kot pantolon ve göbeğini açıkta bırakan batık bir tişört giymiş. Böyle zamanlarda kendi stilimin biraz revizyona ihtiyacı olup olmadığını merak ediyorum. Yine de ben alışkanlıkların yaratıcıyım ve tarzımı sevgiyle kitap kurdu şıklığı olarak adlandırıyorum; bu, kişinin herhangi bir okuma pozuna uzanmasına ve daralmamasına izin veren rahat kıyafetlerden oluşuyor. "Merhaba Roxy. Burada olmana çok sevindim. LCV'ler ve endişelerim hakkında açıklama yapıyorum.

'Ah, bir saniye bile düşünme. Burası zıplayacak, söz veriyorum.

Bu, sizi tahmin etmeye devam ettirmenin ada yolu.

Derin bir nefes alıyorum ve rahatlıyorum. "Tamam. Sırada ne var?

Roxy not defterini açar. "Yemek servisi. Ne durumdayız?" "Bitti,

Athena *dolmades*, *souvlakia arnisa* ve bir de meze yapıyor.

diğer lezzetli parmak yiyecekler. Akşam için kendi garsonlarını getirecek.

Büyükannem Athena'yı işin bu kısmını uzun vadeli yürütmesi için tuttu.

Akşam için miksologlar tuttum ve içlerinden biri yaz boyunca kalmayı kabul etti.

'Etkinlikten önce biraz gösterişli yemek fotoğrafları çekme şansımız var mı? Bunları sosyal medyada paylaşmayı çok isterim' diyor Roxy.

"Harika bir fikir. Athena'yı arayıp sorabilir misin?"

'Olmuş bilin. O benim ikinci dereceden kuzenim.'

"Ah. Pork Chop içeri giriyor, çöp kutusundan çöp çalıyor ve ben ne olduğunu kontrol edemedi dışarı çıkıyor.

"Bu akşamın kütüphanecisi kim olacak? Kütüphanecinin görevi misafirleri karşılamak, üyelikleri kontrol etmek, yeni kayıtları kolaylaştırmak ve turlar düzenlemektir.

"Büyükanne?"

"Öyle olmalı, değil mi? Ne de olsa kitap koleksiyonunu en iyi o biliyor ve karizmatik biri.

Lucy Strike'ın nerede uyuyacağı konusu da dahil olmak üzere her şeyin sipariş edildiğinden ve hesaba katıldığından emin olmak için bir saat harcıyoruz. "Senin villan mı?" diye soruyorum Georgios'a, şaşkınlıkla.

"Burada kalmayacak mıydı?"

Roxy bu haber karşısında bana yan gözle baktı.

Georgios kaşlarını çatarak, "Burada yeriniz yok," diyor.

Ooh, Lucy Strike'ın Georgios ile aynı villayı paylaşmaya bayılacağını tahmin ediyorum. Zikzaklar çizerek onun evine döndüklerini hayal ediyorum, seks kedisi kıkırdaması

Belli ki zavallı aptala kur yapmak için bir saçmalık. Hayır, benim gözetimimde olmaz. Bu dünya için fazla saf ve gözünün önünde gerçekleşen manipülasyonu göremiyor.

"Kendi villamdan çıkıp büyükanne evine taşınacağım.

Ve nerede uyuyacaksın... Büyükanne kanepesinde mi? Hayır, bırak Lucy benim villamda kalsın. Büyükanne zaten banyoyu fırçalıyor. Birkaç günlüğüne büyükanne ve büyükbabamın yanına taşınacağım.

Roxy, 'Georgios, Evie'nin yanına taşınabilirsin,' diyor. "Villasında çift kişilik yatak var.

Nefesim kesildi, skandala uğradım. Daha bir ay bile olmadı ve bir erkeğin yatıya kalmasına izin vermemi bekliyor! Bu, henüz aklıma gelmeyenler de dahil olmak üzere tüm flört kurallarını çiğniyor.

"Fena fikir değil," diyor. 'Lansman için yakınlarda olurum ve tahminimce kütüphane açıldıktan sonraki birkaç gün telaşlı geçecek. Eğer villanızda bir kanepesi varsa, seve seve üzerinde uyuyabilirim.

"Erm. Aklıma Lucy Strike ve onun mükemmel surat ifadesi geliyor. O
sinsi

diva muhtemelen büyükanne ve büyükbabasının kapısını çalacak, ondan bir fincan şeker ya da tatlı Georgios'un anlamayacağı başka bir örtmece isteyecektir. "Yeterli olabilecek küçük bir kanepem var. Ne yapıyorum ben burada? Tüm kuralları çiğniyorum ve ne için?"

"Harika," diyor Roxy. 'Bu iş halloldu. Floretta'yı bulup birkaç şeyi tamamlayacağım. Sonra görüşürüz. Saçlarını savurarak büyükannenin villasına doğru yönelir.

"Gerginsin - izin ver gevşemene yardım edeyim.

Bana bir kadeh uzo doldurmasını bekliyorum, ben de içkimi yudumlayıp gelmeye devam etmelerini söyleyeceğim, ama bunun yerine arkama geçip ellerini

ve kaslarımı yoğuruyor. Onun dokunuşuyla omuzlarım gevşemenin tam tersini yapıyor ve kulaklarıma yakın bir yere uçuyor. Bu hareket o kadar samimi ki rahatlasam mı kaçsam mı bilemiyorum. Sihirli parmakları var ve buna rağmen

o anın garipliği, ona teslim oluyorum.

Sonunda, bedenim onun dokunuşu altında yavaşça sıvı gibi olurken ritme kapılıyorum.

"Bu daha iyi," diyor sessizce, ben gevşediğimi ve göz kapaklarımdan ağırlaştığını hissederken.

Zaman tüm anlamını yitiriyor ve ancak ellerini omuzlarımdan çektiğinde kendime geliyorum. Sersemlemiştim. O kadar rahatlamışım ki, gevşiyorum. "Nerede kalmıştık? Bir şezlonga uzanıp derin bir uykuya dalma isteğimle savaşıyor soruyorum.

Bölüm 21

Perşembe günü Georgios dekorasyona yardım etmek için Epeolatry'de bana katılıyor. Biz shoo

Bardaki köpekleri alıp hazırlıklara başlıyoruz ki Cumartesi günü ünlü yazarımız geldiğinde onu ağırlayabilelim. Gerçek sayfalardan değil, *tabii ki* burada edebiyata karşı işlenen bir suç yok, bunun yerine klasik romanların fotokopilerinden eski parşömen üzerine basılmış ve yıllanmış gibi görünen kitaplar asıyoruz.

Deri ciltli sözlükleri ve eski kitapları masaların üzerine yığıyoruz. Muhteşem bir antika daktiloyu maun ağacından eğik önlü bir yazı masasına taşıyorum. Daktilo, tuşları tıkırdatan, karakterlerine hayat veren - sevinçlerini kutlayan, üzüntüleri için üzülen - bir yazarın grenli görüntüsünü çağırıştırıyor. Gran'in deyimiyile bu 'ofis piyanosunda' tamamlanmış bir el yazması olup olmadığını asla bilemeyeceğiz ve onu özel kılan da bu. Gizem. Olmuş olabilecekler.

Etrafa alevsiz, titreşen, pille çalışan mumlar yerleştiriyorum. 'Eski kitap' kokulu mumlarım kadar şık değil ama güvenlik açısından en iyisi bu. Burada gerçek bir mumun devrilmesi riskini göze alamayacak kadar çok kitap bebeği var.

Georgios, Lucy Strike'ın son kitabının kopyalarını yığıyor: *Mafya Aşkı* ve *Aydın Kitabı* rafımızda *yatıyor*. Neyse ki etkinlik için siparişimiz zamanında geldi. Şu anda Lucy Strike'ın eserleri içinde boğuluyoruz ve umarım satılırlar yoksa yüzlercesiyle baş başa kalacağız.

Mekân bir araya gelirken bir an düşüncelere dalıyorum. Bu gerçekten olacak. Burayı kurtarabiliriz ya da denerken yüzyılın partisini veririz. "Neredeyse geldik," diyorum. "Siz olmasaydınız bunu yapamazdım."

Georgios bana dönüyor, sanki benimle aynı fikirdeymiş gibi yüzünde yumuşak bir gülümseme var. 'Elbette yaparsın. Ama birlikte bir parti planlamak daha eğlenceli.'

"Öyle. Bu düşünce beni heyecanlandırıyor. Belki de Santorini'de insanları daha başarılı bir şekilde idare ettiğim içindir. Her şeyi bir hevesle yapmak

üzerimde olumlu bir etkisi oldu. Her ne ise, bu oldukça radikal bir değişim ve kendimi enerjik, bir sonraki mücadeleye hazır buluyorum.

Ağır kadife perdeleri bir tarafa çekiyorum ve deniz manzarası. "Sence dalgaları izlemekten hiç sıkılır mısın?

Georgios pencerede bana katıldı. 'Milyon yıl geçse de olmaz. New York'ta uzun bir iş günü geçirdiğimde, ki kabul edelim, bu çoğu gün oluyor, burayı özlüyorum, kendimi suya atmak ve zihnimden işleri temizlemek istiyorum.

"Buraya taşınmayı hiç düşündün mü?

Başını sallıyor. "Her gün. Burada ne kadar uzun süre kalırsam o kadar yavaşlıyor ve ada hayatına alışıyorum. Beni yanlış anlamayın, New York'un koşuşturmasını seviyorum. Her şeyin parmaklarınızın ucunda olduğu büyük bir şehirde yaşamak Harika, ama burada günlerin uzamasına alışmaya başladım. Derin bir nefes alıyormuşum gibi hissediyorum ve tüm vücudum bunu takdir ediyor. Peki ya sen? Floretta kalmanı istese kalır mıydın?

Düşünüyorum. "Gönlümde bir kitap izcisi olmak yatıyor. Hayatımda bir kez olsun bunu başarmaya kararlıyım. Muhtemelen kimse yapabileceğimi düşünmediği için, bazen ben de dahil. Ama büyükannem isteseydi kalırdım. O vahşi kadını seviyorum ve onunla geçirdiğim her ekstra gün bir lütuf. Bir yanım, kucağımda bir köpek ve başucumda bir yığın kitap varken pırıl pırıl deniz manzarasına uyanmamayı hayal bile edemiyor. Keşke iki gün içinde olabilseydim.

bir an önce.'

"Santorini'nin kalpleri çalmak gibi bir huyu var. "Burası büyümlü bir yer.

"Mükemmel bir kitap izciliği işi bulacağını biliyorum; bu an meselesi.

"Teşekkürler.

Yaklaşıyor. Vücudum beklentiyle karıncalanıyor. Köpekler havlayıp bizi bir müşteriye karşı uyarırken ona uzanmaya gidiyorum ve büyü bozuluyor.

*

Sinirli bir müşteriye rahatlatmaya çalışırken telefonum çaldı. Öfkeli çünkü serinin üçüncü kitabı ilk ikisinden daha uzun ve böyle bir farktan etkilenmemiş. Anlıyorum; gerçekten anlıyorum. Bir kitap rafı görüntüsünü bozabilir, ancak bunun üzerinde kişisel olarak herhangi bir kontrolüm olmadığı için benden ne yapmamı beklediğinden emin değilim.

'Neden kitabı farklı bir boyutta yapsınlar ki? Şimdi rafımda istenmeyen üvey kardeş gibi duracak. Bir şeyler *yapılması* gerekiyor.

"Özür dilerim, sadece ..." Telefon kafamdaki çarpıntıyla eş zamanlı olarak ötüyor. Bugün insanlarla konuşma limitime ulaştım. Ve dürüst olmak gerekirse, dünyadaki her perakende çalışanı maaşına zam almalı. Müşteri şikâyetleriyle ilgilenmek için neredeyse terapist diplomasına ihtiyacınız var. Kitap içinde bu kadar çok olacağını kim bilebilirdi?

Müşteri beni el sallayarak uzaklaştırdı ve kendi kendine mırıldanmaya devam etti

satış hileleri, pazarlama hileleri, zenginlerin daha da zenginleşmesi ve düzensiz raflar. Eyvah. Tüm bu perakende endişesine rağmen artık anksiyete haplarıma çok fazla ihtiyaç duymadığımı fark ettim ama şekerli ikramlara daha sık ulaşıyorum. Dopamin artışı yardımcı olma eğiliminde ya da en azından yeterince yediğimde bana biraz zaman kazandırıyor, bu yüzden Pee Wee'yi güvenlik devriyesine koyup tezgahın altına saklanıyorum. Keşke bunu şimdi yapabilseydim!

Telefona cevap verirken müşteriye özür dileyen bir bakış atıyorum. 'Anne, merhaba, şu anda biraz meşgulüm. Ben-'

Annem boncuk gibi gözlerini ekrana diyor ve sözümü kesiyor. "Kendi annen için çok mu meşgulsün?"

"Ve kardeşim! Posy görüntülü sohbete katılır.

İnledim. 'Evet, Bibliyoterapi'de çalışıyorum. Sizi sonra arayabilir miyim? Posy dramatik bir şekilde gözlerini deviriyor. "Ben buna tam olarak çalışmak demezdim,

Sen yapar mıydın? Etrafınız kitaplarla çevrili. Bu bir rüyanın gerçekleşmesi, pek de zor bir iş değil.

İçimi çektim. "Evet, bu bir rüyanın gerçekleşmesi, tamam. Bir müşterimin vitrinlerinin nasıl mahvolduğu hakkında mırıldandığını ve Bunun bardağı taşıran son damla olabileceğini, bir Kindle satın alabileceğini ve fiziksel kitaplarla işinin sonsuza dek bitebileceğini söyledi. Hadi bakalım.

Gitarist Adam bu anı seçerek içeri girer ve Helena'yı sorar. "Üzgünüm, onu görmedim. Sanki bu benim suçummuş gibi avuçlarını kaldırıyor. Helena kalktı ve onu terk etti, o da gün ışığına doğru yürüdü. Ne gün ama!

Huysuz müşterim saatine dokunuyor ve bana sabırsız bir bakış atıyor. 'Anne önemli bir şey miydi? Çünkü gerçekten gitmem gerekiyor.

Annem başını sallıyor. 'Büyükanne'nin yine kumar oynadığını duydum. Bana bunun doğru olmadığını söyle, Evie.'

Her zaman nasıl öğreniyor? Onu bilgilendirmek için dünyanın dört bir yanına dağılmış bir casus ağı mı var? Ya da belki de bir çeşit

dinleme cihazlarının? "Bu doğru değil anne. *Teknik olarak* yalan söylemiyorum. Her şeyi kırmızıya boyayan Konstantine'di. Büyükanmem değil.

Büyükanmemin geçmişinden gelen bir sorun nedeniyle annem kumar konusunda hassas. Bu çok uzun zaman önceydi ve büyükanmemin tekrar tam kontrole sahip olduğundan oldukça eminim, ancak ikinci kocasıyla evlendikten sonra bir süre yolunu kaybetti.

İngiliz Florian Fairweather, at antrenörü ve yarı zamanlı bahisçi. Daha sonra yarışlarda şike yaptığı ve bahisçileri dolandırdığı ortaya çıktı. Büyükanne skandalın iç yüzünü hiçbir zaman öğrenemedi çünkü Florian bir gece yarısı kaçtı ve yanına sadece sırtındaki giysileri ve çalıntı parayla dolu bir bavul aldı. Kaçtığı tekne Mariana Çukuru'nda bir sorunla karşılaştı ve Gran ondan en son bir imdat çağrısı duydu. Yardım etmek istediğini söylemiş ama

Adam tüm parayı aldığı için kadının yardımına koşacak kaynakları sınırlıydı ve adam yolun karşısındaki nehirde yelken açmıyordu. Dünyanın öbür ucuna, Batı Pasifik'e gitmeyi başarmıştı.

Annemin anlattığına göre, Gran onu kaybettikten ve müşterilerinden çaldığını öğrendikten sonra biraz sarsılmış. Bilinmeyen nedenlerden dolayı Büyükanne kumar oynayarak tekrar kâr etmeye çalışmış, ancak kumar bir enayi oyunudur ve daha fazla borca girmiştir.

Sonunda, Japon arkadaşıyla tanıştığında diğer taraftan çıktı. daha nazik bir hayat yaşayan bir ruh eşi. Bahisçi yoktu, yarış atları yoktu, kumar yoktu. Bu kötü alışkanlıklarını çay seremonileri ve bir parça karate ile değiştirdi, bu sayede siyah kuşağını kazandı ve bir katana ile oldukça yetkin hale geldi.

'Kaynaklarım bana aksini söylüyor, Evie. Eğer onu koruduğunu öğrenirsem, bunu benden duyacaksın.

Eyvah. Annemin savaşa girmesi hiç eğlenceli değil. 'Tamam, not aldım. Şimdi gerçekten gitmeliyim.'

Telefonu kapattıktan sonra, hâlâ elleri başının üzerinde bekleyen mutsuz müşteriye dönüyorum. "Annene yalan mı söylüyordun?" diye soruyor, yüz ifadesi şaşkın.

"Evet.

"Cesur.

"Aptal. Şimdi nerede kalmıştık?"

Büyük boy kitabı yüzüme doğru sallıyor. Ah. Evet.

Bölüm 22

Cuma günü, büyükannem beni kitapçının bir köşesinde bulduğunda, başım bacaklarımın arasındaydı ve ölmek için hava emiyordum. "Hayatım, ne yapıyorsun?"

"Hayatta kalmaya odaklanıyorum," diye mırıldanıyorum bacaklarımın arasından. "Bu bir tür Yeni Çağ şeyi mi?"

"Hayır, sadece her zamanki değerli oksijeni soluma şeyiniz! Çok hızlı doğruluyorum ve bir baş dönmesi dalgası beni vuruyor. "Büyükanne, Lucy Strike *yarın* geliyor diye çıldırıyorum ve sen sanki başka bir günmüş gibi ortalıkta dolanıyorsun.

"Bu sadece başka bir gün. Ona ters ters baktım.

"Sen bir hapsin, Evie. Neden onun için kendini kevgire çeviriyorsun? Bunun eğlenceli olması gerekiyordu! O bir yazar, sen de kelime ustalarına bayılırsın, sorun ne?"

"O... benim zevkime göre biraz abartılı. "Onunla tanıştınız mı?"

"Şey, hayır.

"O zaman bunu nasıl söyleyebiliyorsun? Büyükanne kaşlarını çatır.

'Mantıklı olmayı bırak, büyükanne! Benim tarafımda olman gerekiyordu.' "Mantıklı, işte benimle asla bağdaştırılmayan bir kelime. Kadın

bacağımı ovuyor. "Ben her zaman senin yanıdayım. Lucy Strike'ın gitmesi gerekiyorsa tek yapman gereken bana bir işaret vermek. Ben bunu yapacağım.

"Nereye gideceksin?" Gözlerimi ona diktim. İhtiyacımız olan son şey Gran'in başka bir soruşturmanın ortasında baş şüpheli haline gelmesi. Manşetleri şimdi görebiliyorum: *Ünlü yazarın ölmesinden korkuluyor. İki Amerikalı şüpheli gözaltında.*

'Ne demek nereden? Nereden gelirse gelsin! Tanrım, sevgilim, sanki onu ayak bileklerinden tutup bir uçurumdan aşağı atacakmışım gibi davranıyorsun.

uçurum ya da onun gibi bir şey! Bu seksen    yaşındaki birinin yapabileceği türden bir hareket gibi mi geliyor kulağa?

"Seksen    ya ındakilerin çoğu yapamaz ama sen aklına koydu un her şeyi yapabilecek kapasitedesin büyükanne.

Ba ımın üstünü öpüyor. 'Teşekkür ederim, sevgili kızım. Sen yanımdayken kendimi yenilmez hissediyorum.

"Yani gerekirse onu uçurumdan atacak mısınız?"

"Sadece göz kırpın ve olsun bitsin.

Gülmekten yerlere yatıyoruz, çünkü belli ki cinayet işlemek çok ileri bir adım ama Evie'nin takımında olduğunu bilmek güzel. "Gerçekten sorun nedir? G z n  Georgios'a falan mı dikti? Çünkü eğer  yleyse onu saçlarından tutup fırlataca ım ve Georgios da hemen arkasından gelecek. Büyükanne aldatanlara gerçekten tahammül edemiyor ama sahte olunca aldatma mı oluyor? Bu tür bir ıstırabın tarifi yok.

'Sanırım daha çok bu konuda kendimi yetersiz hissediyorum. Orada ben bir perdenin arkasına saklanıp kimsenin bale ayakkabılarımı görmemesini umaca ım, o ise canlılık ve çekicilikle dolu olacak ve Georgios dahil herkes ona vurulacak çünkü aynı anda *hem* konu up *hem* de göz teması kurabilen bir kadını kim tercih etmez ki?

'Böyle düşünen sadece sensin, benim kıymetli Evie'm. Ben  ahsen senin kendi sınırlarını bilmeni ve insanlardan uzaklaşmak istediğinde görünmez olmanı seviyorum. Aynı anda hem konu up hem de göz teması kurmak çok abartılıyor. Yanıma oturdu. 'Konu tu undan daha çok dinliyorsun ve bunu yapmak için zaman ayıran bir insan için söylenecek çok şey var. konuşmaya ara verilmesini beklemekten daha iyidir. Tüm bunlardan dolayı özel olduğunuzu düşünmüyor musunuz? Daha fazlası olduğunuzu, çünkü sınırlarınız olduğunu ve ruh sa lı ınız ve mutlulu unuz için bunlara bağlı kaldı ınızı? Keşke seni olduğun gibi m kemmел olduğuna ikna edebilseydim.

Ba ımı omzuna yasladım. "Teşekkür ederim büyükanne. Sanırım bu endişe, genelde beni korkutan her şeyin aynı anda gerçekleşmesinin bir sonucu. İyi olacağım. Her şey bittiğinde. Posy aklıma geliyor, annemin Posy'nin her zaman tahmin ettiğim kadar özgüvenli olmadığına dair itirafıyla birlikte. O bile sahneye her çıktığında  zg ven sorunlarıyla mücadele ediyormuş. Belki de hissettiklerim normaldir? Belki de herkes bir dereceye kadar bu tür bir kaygı hissediyordur ama bazıları bunu daha iyi saklıyordur? D   nmek için yiyecek.

Başını sallar. 'Elinden geleni yap, sevgilim. Senden başka dünyadaki hiçbir şey zerre kadar umurumda değil. Belki bir süreliğine kaçmak istersen bir parolaya ihtiyacımız olabilir.

"Şifreli bir kelime mi?

'Evet, neden olmasın? Güvenli bir kelime gibi. O zaman biraz boşluğa ihtiyacın olduğunu bilirim ve dizginleri elime alabilirim.

"Tamam, muza ne dersin?"

"Muz mu? Neden muz?"

'Neden olmasın?"

Gülüyor. 'Tamam muz öyle. Herhangi bir drama ve sadece kelimeyi söyle. ' "Mükemmel. Seni çalışma sayfasına götüreyim mi?"

"Bunu yapmadan önce sana teşekkür etmek istiyorum, Evie.

Korkularıyla yüzleştiğin ve tüm bunları benim için organize ettiğin için teşekkür ederim. Son zamanlarda yaşlılıktan mı yoksa stresten mi bilmiyorum ama en basit şeyleri bile angarya bulmaya başladım. Hayatımda ilk kez çok fazla şey üstlenmiş olabileceğimden endişeleniyordum ama sen öne çıktın ve her şeyi bir araya getirdin.

Büyükannemin herhangi bir şekilde acı çektiğini ve kendinden şüphe ettiğini düşünmek bana acı veriyor.

Bunun gibi. 'Başımdan çok şey geçti, bu yüzden her şeyi biraz aşmış olmalısın. Yine de ben gittiğimde nasıl başa çıkacağın konusunda endişeliyim. Sana kim yardım edecek?

Kitapçı mı? Ve Konstantine çalışmaya devam ederse Epeolatry'de?" Ya da gerçekten her ne halt ediyorsa...?

Omuz silkiyor. 'Bir ya da iki yarı zamanlı çalışan işe alacağım. Kitapları bizim gibi sevmeleri gerekecek. Yoksa olmaz.

Bizimle aynı kitapları soluyan ve yaşayan bir kitap kurdunu nereden bulacağız? Ah! 'Roxy'ye ne dersin? O mükemmel. Santorini'yi yeniden evi yaptı... Kendi halkla ilişkiler şirketini kuruyor ama sadece yarı zamanlı; belki

Burada da birkaç gün geçirmek isterim.'

'Evet! O bir isyancı. Hadi ona soralım.'

Roxy'nin Biblioterapi'de çalışması içimi rahatlatacak. Sadece kitapçı rolünde harika olmakla kalmayacak, aynı zamanda büyükanneme göz kulak olabilir ve ekstra yardıma ihtiyaç duyması halinde haberleri iletebilir. Yine de, zorlu Büyükannemin bir şekilde bize bağımlı olacağını düşünemiyorum.

'Peki Yunan tanrısı ile ilgili neler oluyor? Herhangi bir gelişme var mı? Bebekler yolda mı, bu tür şeyler?"

"Büyükanne! Nefes nefese kaldım. "Sen adam olmazsın! Bebekler yolda!

Hangi alemde yaşıyor bu?
"Teşekkürler.

Başımı sallıyorum. 'Dürüst olmak gerekirse, sahte randevular için çok kolaydı. Çok kolay. Kafam karışıyor, sanki neyin gerçek neyin sahte olduğunu bilmiyormuşum gibi. Ya bu adama karşı gerçek duygular besliyorsam? Bu durumu çok garip hale getirmez mi?'

"Ne? Hayır. Bu işi *kolaylaştırmaz* mı?"

Pek sayılmaz. Bunun onun için sadece bir tatil kaçamağı olduğunu hissediyorum. Zaman geçirmek için bir yol. Bağlanma fobisi var ya da ilişkiden çekiniyor.

İçimde her zaman bunun çok uygun olduğunu düşünen küçük bir parça var.

Sanki ona tam olarak güvenemiyorum. Belki de ikiyezli olan ben olduğum içindir?

"Bunu o mu söyledi?"

"Çok fazla kelimeyle değil ama anlayış oradaydı.

"Yoksa siz de bağlılıktan kaçınmanın yollarını mı arıyorsunuz?"

"Ne-

Omzunu benimkine çarpıyor. "Sınırların ve kuralların için her şeyi yaparım ve kendini koruma yöntemin harika olsa da, iş aşka geldiğinde, kendini kapatma, erkeği daha önce dışarıda bırakma eğilimin var. yanıldığınızı kanıtlayabilir. Havalı çocuklar buna kendini sabote etme diyor. Bunu yaptığını hiç fark ettin mi?"

Kendini sabotaj kulübünün tam ücretli bir üyesiyim ama ilişkilerimi sabote etmiyorum. Sabote ediyor muyum? "Bunu ne zaman yaptım?"

Ne zaman *bulmadın* ki? Her zaman büyük ve göze batan bir hata buluyorsun.

yürümeyeceğini anlarsın ve bitirirsin. Aşık olmak için kendine izin vermiyorsun.

Kaşlarımı çattım. 'Çünkü göz ardı edilemeyecek kadar çok hataları vardı. Zaman kaybetmenin ne anlamı var?'

"Peki Chase denen adam, onun büyük düşüşü neydi?"

Connecticut'tan Chase. "Aşk romanlarının kalıplaşmış ve dolayısıyla öngörülebilir olduğunu ve herhangi bir edebi değeri olmadığını söyledi.

'Tamam, doğru karar. Eğer o benim erkek arkadaşım olsaydı, hiç şüphesiz ayağı takılıp sarı karınlı taipanların istilasına uğramış bir yağmur suyu kanalına düştüğünde şaşırtıcı bir sonla karşılaşır.

"Vay canına, spesifik olduğunuzdan falan değil.

Omuz silkiyor. 'Benim yaşımdayken uyumak çok zor oluyor. Bu tür senaryolar ortaya çıkıyor.

Gözlerimi kısıyorum. Büyükannemin bir çeşit suikastçı olması mümkün mü?

Bir casus mu? Yoksa sadece soğukkanlı bir katil mi? Bu çılgınca fikri kafamdan silkeleyip atıyorum.

Tabii ki hayır! Büyükanne sadece *koruyucu*! Sadece lafın gelişi söyledim!

"Tamam," diye devam ediyor. 'Peki ya diğer adam, muhasebeci? Pasquale...?'

Urgh. Sayılar insanları. Daha iyi bilmeliydim. Gittiğimiz her yerde sürekli makbuz istedi. Hesabı son kuruşuna kadar bölüşüyorduk ve o bahşiş vermiyordu! Garsonlara kötü davranan insanlar otomatik hayır. Bana uçarı olduğumu söyledi. Yeterince hırslı değilmişim. "Bu ne cüret!

"Büyükanne, kusurlarına rağmen onlara bir şans vermem gerektiği konusunda beni ikna etmen gerekmiyor muydu? Gülüyorum.

'Evet, ama belli ki et kafalıydılar, o yüzden bu moral konuşması da gitti. Demek istediğim, Georgios'un aslında hiçbir sorunu yokken belki de onunla bir çıkış yolu arıyorsun. Ve Tanrım, Evie, çıktığın trajik erkeklerle ilgili bu geçmişinle, Georgios bir av, değil mi?

Erkekleri Georgios'la kıyasladığınızda Georgios'un hepsinden üstün olduğu açık. Küçük bir sorun var. Onunla sahte olarak çıkıyorum büyükanne. Bunların hiçbiri gerçek değil!

Kaşlarını kaldırıyor. "Öyle mi?

Gözlerini dikip bakma taktiğini uyguladığında oldukça korkutucu olabiliyor. "Uh- huh.

"Sevgilim, ben dün doğmadım. Aslında, bu yüzyılda bile doğmadım - işte şimdi iç karartıcı bir düşünce. Georgios'la randevularınızdan sonra döndüğünüzde küçük aşk balonunuzda uçuyorsunuz. Böyle bir enerjiyi taklit edemezsin, değil mi?

Düşünüyorum. Her randevuyu eğlenceli hale getiriyor ve sahip olduğumu bile bilmediğim eğlenceli bir yanıma ortaya çıkarıyor. "Kadınlardan çok işle ilgilendiği hissine kapılıyorum.

'Çünkü kovuldu. İş beklentileri konusunda endişeli olmalı. Sadece açık fikirli olun. Siz geldiğinizden beri gözlerinde bir ışıltı var ve bu, genç bayan, sahte olamaz.

Bu konuda tartışmanın anlamı yok. Büyükanne'nin aklında aşk var ve başka türlü ikna olmayacaktır. "Pekala, size olayların sırasını ve kütüphaneci olarak rolünüzün neleri gerektireceğini anlatayım.

Ellerini çırpıyor. "Her zaman kütüphaneci olmak istemişimdir!

Bölüm 23

Hafta çok hızlı geçmiş gibi görünüyor ve Cumartesi gün ağarırken ben uyanığım.

kuşlardan önce, penceremin dışında güneşin doğuşunu izliyorum. Bugün ünlü yazarımızı adada karşılayacağımız gün.

Sinirlerim çalkalanırken, yarın için de heyecan duyuyorum: Santorini'ye hizmet verecek harika gece kütüphanemizi başlatmak kitap kurtlarını çok iyi tanıyor ve büyükannemin son buluşmasını hep hayal ettiği gibi gerçekleştiriyorum. Yataktan kalktım, duş aldım, giyindim ve Biblioterapi'ye gittim.

Zorba geldiğinde kahvemi yudumluyordum. "Ben biraz daha yaparken dükkana göz kulak olabilir misin? Kahve sürahisini gösterdim.

"Anlamıyorum.

'Evet var ve lütfen kitapların renklerini bozmayın. Sadece bugünlük.'

"Ne? Ben hayır...

"Evet, evet. Evet.' Houdini kafasını Zorba'nın bacağının arkasından çıkarır. Ağzında cüzdan var mı? Bunu söyleyecektim ama ben yorum yapamadan köpek kaçtı.

Yeni bir cezve kahve ile döndüğümde Zorba gitmişti ama kartvizitini bırakmıştı. Renkleri bir kez daha düzenlerken iç geçiriyorum. Zorba cidden sırf yarattığı eserlerin çokluğu yüzünden yasaklanmalı. Houdini cüzdanını çaldıysa, belki de her gün kitapçıya gitme konusunda iki kez düşünür.

"Lanet olası Zorba," diyor Roxy ön kapıdan, rehine verdiğim kitap yığınının işaret ederek.

Gülümsüyorum. "Değil mi? Tam bir baş belası ama kitapları belli bir düzene sokmak konusunda çok kararlı. Bir bakın.' Yeniden düzenlediği bir sırayı gösteriyorum. "Onları yükseklik sırasına göre taşıyor - sence farklı yükseklikler onu rahatsız ediyor mu?

'Ooh, iyi tespit! Listeye eklenecek bir başka tuhaf müşteri tuhaflığı. Tuhaf müşterilerden bahsetmişken...'

Roxy tezgâhın arkasına geçer ve el çantasını karıştırır. "Bakın bende ne var. Kıvrıcık bir kordona bağlı, ağır hizmet tipi klipsli bir kalem sallıyor. "Bunu çalmayı dene, kalem tutucu! Klipsi tezgâha takar ve sıkıca sarar.

"Genuis. Güldüm. Roxy gerçekten de hayatın sorun çözücülerinden biri. Bana muzaffer bir gülümseme veriyor, elleri kalçalarında, Wonder Woman pozunda. "Sadece pelerin eksik!

"Ve bir süper kahraman ismi.

'Romantik-anatör? Duracağım.'

Kaşlarını sallıyor ve bir kitap aşığı gibi davranıyor. "Üzerinde çalışabiliriz. Lucy'nin gelişi için hazır mısınız? Şampanya ikram edelim mi? Organik portakal suyu? Çok satan yazarlar ne içer? Muhtemelen viski.'

Büyük günden önceki büyük gün! Georgios, Lucy'yi havaalanından alacak ve Santorini'yi keşfetmeden önce Biblioterapi ve Epeolatry turu için buraya getirecek ve bir şaraphane turu ile bitirecek.

"Neden viski?

"Hani şu karamsar yazar tipleri var ya, saatlerce ayakta, daktilolarının başında, dudaklarına yapışmış purolarıyla, masanın üzerindeki nemlendiricide duran yüz yıllık fıçı içkileri ve ithal Küba purolarıyla beslenirler.

"Bu çok Henry Miller-vari... belki Lucy biraz daha moderndir?

Evet, evet, haklısın. En iyi şampanya. Misafirimiz için sadece en iyisi.'

Ellerimi ovuşturuyorum. Bugün Lucy ile planladığımız etkinlikler için yaptığımız harcamalar hariç, lansman için planladığımızdan çok daha fazlasını harcadık bile. Süslü şampanyalar ne kadar tutuyor?

Roxy'ye sürekli para sıkıntımızdan yakınmak istemiyorum, bu yüzden diyorum ki, 'Neden Lucy'ye edebi bir kokteyl önermiyoruz? Hatta daha da iyisi, onun için bir kokteyl tasarlayalım!

'Ooh, harika fikir! Miksologistlere e-posta göndereceğim ve onlardan Lucy Strike olarak bilinecek baharatlı bir kokteyl tarifi isteyeceğim!

Gülümsüyorum. Eminim Lucy bu fikre bayılacak ve şu anda karşılayamadığımız bitmek bilmeyen şişe baloncuklardan kurtulacağız. Sayısız mikro

sorunlarla yüzleşmek benim için gerçek bir öğrenme eğrisi oldu. Hala ortaya çıkan sorunlardan saklanmayı tercih etsem de, bunun sadece tüm süreci uzatır.

Roxy bir e-posta gönderiyor ve sonra Eşek Adam geldiğinde karışık kitapları değiştirmeme yardım ediyor. Hiçbir şeyi işaret etmiyor ve her zamanki gibi bana emirler yağdırıyor. Roxy onun performansına kahkahalarla gülüyor. "Ne?" diye sordum. diye soruyorum. "Ne diyor bu?"

"Her gün gelip sana çıkma teklif ettiğini söylüyor, ama sen ona eşeği için su, kahve, nane şekeri, kitap, yaz olmasına rağmen bir atkı veriyorsun ve asla evet demiyorsun. Senin için çok yaşlı olduğu için onu reddediyorsun ve o da bunu anlıyor, ama eğer onu düşünürsen sana sunacağı çok şey var.

'Ne! Ama su istedi. Yunanca kelimeleri ezberledim ve müşterilere ikram ediyorum. *Yani latrevo.*'

Roxy gülmekten iki katına çıkar. Kendini toparlaması tam beş dakika sürüyor, toparladığında ise gözleri parlıyor ve yanakları kızarıyor. "Bunu müşterilere mi söylüyordun?"

"Evet mi? Dışarısı çok sıcak ve biraz su içmek hoşlarına gider diye düşündüm. "Su demek değil.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Sana tapıyorum. Yine bir kahkaha patlatır.

"Aman Tanrım. Bazılarının gözlerinde gerçek bir endişe olmasına şaşmamalı.

Ben onlara sadece serinletici bir içecek ikram ettiğimi düşünürken, onlar masum kitapseverleri hain amaçlar için ayartmaya çalışıp çalışmadığını merak ediyorlar.

Çok geçmeden hepimiz gülmeye başladık, benimki daha histerik bir gülüştü.

Dileklerinin nihayet tercüme edilmesinden memnunmuş gibi başını sallayan Eşek Adam'a bakıyorum. "Ne teklif ettiğini sorabilir miyim?"

Roxy ona dönüyor ve hızlı hızlı Yunanca konuşuyor. Bir süre gülüşüp sohbet ettikten sonra bana şöyle diyor: 'Yaşlı olabileceğini ama eşeğinin çok sakın olduğunu söylüyor - bu bir örtmece mi bilmiyorum - ve ayrıca bir koyun da satın alacak, çünkü onlara çok aşık görünüyorsun. Sizin için memnuniyetle yeniden dekore edeceği çok mütevazı bir çiftliği var.

Durum başa çıkılamayacak kadar gülünç ve ben bu düşünceye gülüyorum. "Ona gurur duyduğumu ama teklifini takdir etmeme rağmen ciddi bir ilişkim olduğunu söyleyebilir misin?"

Mesajı iletir. Balıkçı şapkasını başından çıkarıp göğsüne tutuyor. Roxy ile hızlı hızlı konuşuyor, Roxy de akıllıca başını sallıyor ve tercüme etmem için bana dönüyor. "Sakıncası yoksa, ona hayat verdiği için sizi ziyaret etmeye devam etmek istediğini söylüyor.

Hay Allah. "Tabii, tabii.

Çok geçmeden sakın eşeğiyle yola koyulur.

Roxy ağzı açık bir şekilde bana döndü. 'Tanrım, şu haline bak! Şehrin en ateşli erkeği ayaklarına kapanmakla kalmıyor, hayatını seninle paylaşmaya hazır bir Eşek Adam'a da sahipsin. Sana söylüyorum, bu kitapçada sihir var. güçler falan. Benim sıram ne zaman gelecek?'

Keşke birinin sahte olduğunu ve diğerinin bu hayatta gerçekleşmeyeceğini bilseydi. Belirli bir flört yaş aralığım var ve yüz yaşındakiler bunun oldukça dışında.

Yüzündeki şaşkın ifadeye gülüyorum. 'Roxy, ben de senin gibiyim. İkimiz için de köşede ne olduğunu kim bilebilir?'

"Ne köşesi? Doğrusal bir yoldasınız, koridordan aşağıya doğru giden bir yol!

Alay ediyorum. 'Yakında yürüyeceğim tek koridor uçtaki koridor olacak.

Doğruca ekonomi koltuğuma.' "En azından birinci sınıfı hedefle.

*

Lucy'nin varış zamanı yaklaşıyor. Georgios'a tahmini varış zamanı için mesaj atıyorum ama cevap alamıyorum. Lucy'nin onun kucağında yayıldığı görüntüler aklıma geliyor. Hiç yardımcı olmuyor, beyin. Hem de hiç.

Kitapçı kalabalık olduğu için düşünmek için fazla zamanımız yok. Epeolatry lansmanı hakkında bilgi almaya gelen ve ünlü yazarı bir an olsun görmeyi uman yerel halk gibi müşteriler. Yeni kütüphane üyelikleri kaydederken ve etkinlikte imzalanmak üzere sayısız Lucy Strike kitabı satarken herkes elini taşın altına koyuyor.

Roxy'nin kampanyaları, kulaktan kulağa yayıldıkça verimli olduğunu kanıtladı. Kumlu ayakları ve omuzlarına astıkları havlularıyla plaja gidenler içeri giriyor. Köpekler kiralanmış ve en iyi hayatlarını yaşıyorlar. Pork Chop bile trompet çalarak insanları uzaklaştırmıyor. Anlaşılmaz bir nedenden ötürü müşteriler bunu sevimli buluyor. Yüzündeki şaşkınlık ifadesine inanamıyorlar.

Kendi bedeninden öyle sağır edici bir ses çıkabilir ki, onları kazanmış gibi görünür.

İyi muamele gördüklerinden emin olmak için köpekleri kontrol etmek üzere dışarı çıkıyorum, sonra da karizmatik haliyle kitapseverleri büyüleyen ve müşterilerin kitap kurtlarının rüyası olduğunu söylediği kitap buketlerimizin çoğunu satan Büyükanne'ye yardım etmek için içeri giriyorum.

Büyükanne etraftaki fazladan bedenleri seviyor. Sanki kalabalıktan enerji alıyor, kendi pili biraz daha şarj oluyor. Ekstra satışlar ona moral veriyor ve bu da bana buranın özellikle yaz aylarında başarılı olacağına dair umut veriyor.

Büyükannem bir müşteriye Lucy Strike'ın romantik gerilim serisini ballandıra ballandıra anlatırken ve onlara yarın akşamki lansmandan bahsederken ben olabildiğince hızlı bir şekilde kitapları sıraya koyuyorum. Elbette, üyelik için ödeme yapıyorlar ve etkinliğe katılmak için RSVP yapıyorlar. Alışverişlerini yapıp ayrıldıklarında Roxy'ye işaret ediyorum.

'Sayılar şimdi nasıl? Sence onları sınırlamamız gerekebilir mi?' Bu aşamaya bu kadar geç geleceğimizi kim düşünebilirdi ki?

Roxy rakamları kontrol eder. 'Yapabiliriz ama benim endişem gelmeyenler de olabilir. Bu size ve büyükannenize kalmış ama benim tavsiyem devam etmeniz ve eğer akşam kuyruk olursa daha da iyi olur. Uzun insan kuyruğunun harika tanıtım fotoğraflarını çekeceğiz. Epeolatry'de bolca yer var; Lucy ile tanışmak için konukları içeri ve dışarı karıştırmamız gerekebilir.

"Ne düşünüyorsun büyükanne?"

'Devam edin. Reklam çekimleri, reklam yapmayanlar için harika olacak. Lansmana gelin ama şamata dindikten sonra ziyaret edin. Entrika yaratın derim! Heyecan verici değil mi? Ne kadar çok insan var. Bakın Yunan Polisi'nin şefi de orada. Gidip merhaba desem iyi olacak.'

Kalbim sıkışıyor. Bu bir tuzak olabilir mi! Kirasını ödemediği için Yannis'in sabrı taşı ve onu kelepçelemesi için arkadaşını mı gönderdi? "Bekle! Büyükanne, ya kitaplar için gelmediyse? Tıslıyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Ne demek istiyorsun?"

Kulağına fısıldıyorum. 'Yannis eski okul arkadaşları olduklarını falan söylememiş miydi? Seni tehdit etmişti, hatırladın mı!'

"Ah şu. Korkmuyorum, sevgilim. İzin ver de onu kandırayım, elimde oyuncak olacak. Saçlarını okşar ve megawatt gücünde bir gülümseme yapıştırır.

"Büyükanne! Lütfen Lucy Strike içeri girdiği anda tutuklanmayın! En istemediğim anda insanları çağırma gücüne sahip yüce zihnim

tekrar vurur ve Lucy Strike içeri girer. Sanki yaşayan, nefes alan bir tanrıçaymış gibi insanlar ona yer açarken odada sessizlik hakim olur.

Lucy müşterilere öpücükler gönderiyor, sanki bir Hollywood yıldızıymış da bir şeyler karalayan biri değilmiş gibi somurtuyor ve mırıldanıyor. O bir sirenin tanımıdır ve ağzı açık kalmış kalabalığa bakılırsa herkes onun tarafından kör edilmiştir.

Büyükanne kalabalığın arasından hızla geçerek kendini tanıtır. "Biblioterapi'ye hoş geldin Lucy. Epeolatry'yi başlatmayı kabul ettiğin için sana çok minnettarız. Kütüphane barını gezmek ister misiniz?"

"Elbette, neden olmasın? Beni ağırladığınız için teşekkürler. Burayı duyduğumda hayır diyemedim'. Georgios'un kolundan tuttu ve onu öne doğru çekti. Kocaman saçlarının arkasında onu göremedim bile. 'Ve bu adam için her şeyi yaparım.

Herhangi bir şey. '

Göz devirmeyi başlat. Şu anda kıyafetlerini çıkarıp ona evlenme teklif edebilir - işte bu kadar açık davranıyor.

'Evet, Georgios harika bir insan. Aramızda kalsın, torunumla çıkıyor ve birbirlerine çok aşıklar,' diyor o kadar yüksek sesle ki, takımadalarda yaşayan herkesin onu duyduğundan eminim. 'Umarım yakında resmi bir duyuru olur, ne demek istediğimi anlarsınız. EVLİLİK.'

Aman Tanrım. Saç diplerime kadar kızarıyorum ve Georgios'a bakmaya cesaret edemiyorum. Muhtemelen topuklarının üzerinde dönüyor ve onu buradan çıkaracak bir sürat teknesi arıyordur. Yine de Büyükanne'nin taktiği karşısında gülümsememi gizleyemiyorum. Onun gözetiminde Lucy Strike sahte ilişki mahvedemeyecek.

'Evlilik mi? Vay canına. Harika. Benim pek aşına olmadığım bir kurum. İlişkilerimin açık olmasını tercih ederim. Bağlantısız.'

"Hı-hı," diyor Gran. "Yetmişli yıllarda bu çok modaydı. Lucy iki kez göz kırpmıyor. Büyükanne onu yaşından dolayı mı utandırıyor?"

Lucy kaç yaşında?

Grev mi? Yaptığı makyajın miktarını söylemek zor. Üzerinde, ölçmeyi zorlaştıran bir hava var. "Ben seksenlerin bebeğiym," diyor nefes nefese ve kalabalık sanki kırklı yaşlarında olduğunu değil de herkese bedava kitap dağıtılacağını duyurmuş gibi gülüyor ve alkışlıyor.

'Ne eğlenceli bir on yıl! Bacak ısıtıcıları, dalga saçakları ve mutlu pantolonlar. Lucy gülümsüyor. "Senden hoşlandım.

'Herkesin vardır, sevgilim. Gel, bir iki kokteyl içelim ve bana aşk hayatın hakkında her şeyi anlatabilirsin.

Lucy, büyükannesi ona Epeolatry'ye kadar eşlik ederken hayranlarına el sallıyor. "Büyükannen Georgios'un sınırların dışında olduğu gerçeğini açıkça belirtti. Roxy kıkırdıyor.

"Evet, duygularını belli etmenin bir yolunu buluyor.

Georgios bize katılıyor, yüzü biraz asık. Bunun nedeni Gran'in yepyeni bebek ilişkimizi bu kadar çok yerli halkın önünde böyle bir gösteri haline getirmesi mi? Muhtemelen şimdiden (sahte) düşünümüzü ve (sahte) bebeklerimizi planladığımdan korkuyordur. Daha çok bizim ünlülere benzeyen birini mi tercih ederdi?

Benimle aynı flört kurallarına ve sınırlarına uymayan, açık, *bağsız* ideolojiye sahip bir yazar mı?

Adam hâlâ konuşmuyor. Cam gibi gözlerinin önünde bir el sallıyorum. O araba yolculuğunda ne oldu öyle?

"N'aber?" Kıskaç bir tip değilim, bu yüzden onu Havaalanından yolculukla ilgili sorular, örneğin elini onun kalçasının üstüne koydu mu? Ve sarıldılar mı? Bazukaları adamın göğsüne sertçe bastırdı mı? Bu tür şeyler. Hayır, ben bütün bu önemsiz Bu yüzden soğukkanlılığımı ve sakinliğimi koruyorum.

Günümüze geri dönüyor ama hala dikkati dağınık görünüyor. "Ah. Bir şey yok.

Hiçbir şey.'

Lanet arabada onun üzerine atladı, değil mi? Zavallı saf Georgios!

Roxy, "Ben tezgâhta çalışırken sizi yalnız bırakayım," dedi.

Ona döndüm ve fısıldadım. 'Georgios, eğer güvenimiz yoksa hiçbir şeyimiz yok demektir. Ne oldu? Bana söyleyecek bir şeyin varmış gibi gergin ve ürkeksin. Çıkar ağzındaki baklayı.' Sorumluluğu alan bu aceleci kişi kim? Bu alfa dişi. Dürüstlük talep eden!

Boynunun arkasını ovuşturur. "Bunun ikimizle bir ilgisi yok Evie. Ya da Lucy ile. Havaalanında biriyle karşılaştım, hepsi bu. Biraz sürpriz oldu.'

Omuzlarım her zamanki pozisyonuna geri dönüyor. 'Hepsi bu kadar mı? Tanrım, bir an için beni endişelendirdin.

"Neden, ne düşündün?

Ona el salladım. "Yok bir şey. Sadece Gran onun büyük bir dolandırıcı olduğundan şüphelenirse kendini Santorini kayalıklarının sulu tarafında bulabileceğini söyledi.

"Sanırım gidip Lucy'yi eğlendirsek iyi olacak" derken gözlerindeki ifade sıkıntılıydı.

Sen git. Kim bilir büyükannem ona ne hikâyeler anlatıyordur? Ben burada kalıp Roxy'ye yardım edeceğim.' Havaalanında kimi gördü de böyle bir tepki verdi?

dikkati dađılmıř bir řekilde mi? Műřterilere hizmet vermek için acele ederken bu soru aklımızdan uçup gidiyor.

Bölüm 24

Epeolatry'nin içinde parti hazırlıklarına son rötuşları yapıyoruz. 'Squee! Neredeyse zamanı geldi! Roxy çantasından pudrasını çıkarıp dudak parlaticısını sürdükten sonra bana dönüyor. "Çok güzel görünüyorsun, Evie. Bu elbiseyi nereden aldın?

Aşağı çekiyorum. Kısa ve dar ve şimdiden pişmanlık duyuyorum. Ama bu yanımdaki tek siyah elbise. Siyah, göz önünde saklanmak için idealdir. Bir gölge gibi. Etkinliklerle başa çıkmanın bazı yolları ve yöntemleri var. Bu listenin başında öldüğümü bildirmek geliyor. Bu işe yaramazsa ve katılmak zorundaysam, ortama karışmak için hazırlık yaparım. Duvarla bir olmak. Yemin ederim eskiden daha uzundu. Sanırım büyükannem dün gece ona gösterdikten sonra değiştirdi ve şimdi bu mikro felaketle baş başa kaldım!

"Şeytandan bahset!

Büyükanne, boncuklu bir korsaj ve üzerinde tüylü manşetlerle tamamlanmış şeffaf bir kaftan olan en muhteşem kılıf elbiseyi giyerek içeri girer.

"İkonik," diyor Roxy. "Bana yöntemlerini öğret, Floretta!

"Çok basit, hayatım. En önemli moda tavsiyem: yüz yaşına kadar yaşayın ve asla ama asla gardırobunuzu boşaltmayın. Benden söylemesi, moda döngüsel olarak hareket eder, dolayısıyla her bir parçanın yeniden moda olması an meselesidir. Bu küçük parça doksanlı yıllardan kalma ama asla bilemezsiniz. Bana da iyi hizmet etti. Bununla evlendim... adı neydi?"

"Jimmy?"

"Jimmy'den

sonra.

"Ludwig?

"Hayır, o düğünde altın lame bir pantolon giymiştim.

"Yedinci koca mı?

Parmaklarını şıklatıyor. "Evet! Nasıl unutulabilirim, kocası yedi İrlandalı Sean. Sağlam yakışıklı ve şakanın hayranı. O aksan, bayılıyorum. Onu çok özleyorum.'

"Ona ne oldu? Roxy sorar.

Büyükanne rahat bir omuz silkiyor. "Çiseleyen bir gecede ıslak bir yonca yığınının basıp yuvarlanmış, kafasının içini dışına çıkarmış ve bu sırada bir iki uzvunu kırmış. *Emin olmak* için, gece hava sıcaklığındaki beklenmedik düşüş olmasaydı düşmekten kurtulacağından *emin olmak için*. Sevgili yaşlı aşk külçemi bulduklarında kaskatı donmuştu, ağzı sürekli bir çığlık içinde açık kalmıştı. Korkunç bir şey. Sean'ın İrlandalıların şansına sahip *olmadığı* ortaya çıktı.

Roxy'nin ifadesi hayranlık ve korku arasında gidip geliyor. "Oh. Aman. Tanrım."

"Evet," diyor büyükanne, kaftanını yerine sabitleyerek. "Şok edici. Ama o zaten bir buz bloğu olduğu için dünya çapında birkaç kriyojenik tesisi araştırdım. Ne yazık ki maliyetler biraz fazla fahişti. Ve daha da önemlisi, yeniden canlandırıldığında aynı adam *olacak* mıydı? Kimse bana bu konuda güvence veremedi ve sonunda gömülmeden önce buzunun çözülmesi için götürüldü. Yazık, o adam yatakta fişek gibiydi."

Roxy başını sallıyor, gözleri hayretler içindeymiş gibi kocaman. "Çok *havalı* bir hayatın var!"

"Sean'ınki muhtemelen daha havalıydı. Büyükanne kendi şakasına kahkahalarla güler.

"*Büyükanne!* Bir adam öldü! Roxy, sanki büyükanne sana bir filmin konusunu anlatıyormuş gibi davranıyorsun.

"Özür dilerim! Büyükanne diyor ki. "Bazen utanmaz olabiliyorum.

Roxy pişmanlıkla başını öne eğiyor. "Ben de üzgünüm, ama dürüst olmak gerekirse bir film konusu gibi görünüyor - bu yüzden bu kadar büyüleyici.

'Bekle...' Kafamın içinde geriye doğru sayıyorum. 'Zhang Chen yedi numaralı koca değil miydi? Zamansız ölümüyle tanışan Zhang bir selfie çekerken düştü bir yarığa doğru geri geri gittiğini hatırlıyor musun? Ondan sonra buz tırmanışını bıraktın büyükanne.

'Zeki torunumu hiçbir şey geçemez. Evet, iki tane yedili kocam vardı.' Büyükanne sırtıyor. "İki eşliliği kim sevmez ki hayatım? Herkes en az bir kere denemeli.

"Bu *yasadışı* değil mi?" diye soruyorum ve ahlaki bir bakış açısından başlamayalım bile.

"Yasadışı schmegal. İkisi de şimdi daha iyi bir yerde, ne fark eder ki? Gözlerimi kısıyorum. *İki* donmuş koca yedi numara. Şansımız nedir?"

'Daha çok senin gibi olmalıyım, Floretta,' diyor Roxy, ağzı bir karış açık. 'Parti bittikten sonra öğle yemeği yiyebilir miyiz, sen de bana nasıl koca bulacağımı öğretir misin? Aynı anda iki taneye ihtiyacım yok; bir tane yeter.

"Elbette tatlım, çok isterim.

"Bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Roxy'yi karanlık tarafa mı kaptıracağım? Büyükanнем muhtemelen her türlü uygunsuz şeyi önerecektir ve Yunan dostum da tıpkı onun gibi aşırılıklara meyillidir.

'Çamura batmış bir sopa gibi davranma, sevgilim. Seninle birlikte olduğum için bana teşekkür etmelisin.'

"Hangi ilişkiyi düzenliyorsun? Roxy soruyor. 'Ne kaçırdım? Başka bir erkek daha mı var? Çok şanslısın Evie. Georgios, Eşek Adam ve şimdi de bu diğer gizemli aday.

Başka erkek yok! Tek eşliliğin büyük bir hayranıyım, bilmeni isterim. Bak, Georgios mu geldi?' Gran'a çenesini kapalı tutması gerektiğini ifade eden bir bakış attım. Bu onun için ciddi bir hataydı. Georgios ve ailesini yanımıza çekmek için yaptığımız kurnaz planın ortaya çıktığını düşünsene. Küçük

Köy manipölasyon taktikleri kullanmamızı pek hoş karşılamayacaktır.

"Oops,

Yanlış alarm, o değil. Bu arada, kutlamalara başlayalım mı? Lucy'nin saat sekizi biraz geçte görkemli bir giriş yapması bekleniyor, o yüzden hazır olsak iyi olur.

Roxy'nin arkası dönükken büyükanнем, "Her şeyin hazır olup olmadığını kontrol edelim," diyor ve benden *özür diliyor*.

Kendi işlerimizi yapmaya koyulduk. Pille çalışan mumları yakıyorum, Athena'nın yemek servisini kontrol ettiğini kontrol ediyorum, küçük sahne alanına kurulmuş olan caz grubuyla görüşüyorum ve barın arkasındaki buz kuyusunu dolduruyorum.

Houdini hızla içeri girerken Roxy konuk listesini kontrol eder. O Bir ödöl vaadiyle onu dışarı çıkarır, ancak bir minder çalmadan önce değil ve görmediği şey, onun çantasını da aldığıdır. 'Ahh, bu topuklarla koşamam. Neden bu kadar hızlı?!'

"Yastık bir hile. Cüzdanınız da onda. Eğer yeterince hızlı olmazsanız paranız ve kredi kartlarınız sonsuza dek kaybolacak. Onları nereye sakladığınızı bilmiyoruz ama cüzdanı limon ağacının yanındaki kanalizasyona saklayacaktır.

"Ne... Şimdiye kadar kaç tane çaldı?

Yüzümü buruşturuyorum. 'On bir. Seninkini de sayarsak on iki.'

Sanki şoktaymış gibi hızla göz kırptıyor. "Bir köpeğin paraya ne ihtiyacı

olur ki?

"Dondurma mı? Saat işliyor, Roxy."

Onu Houdini'yi kovalaması için bırakıyorum ve tek umudum koşusunu çok geç bırakmamış olması. Döndüğünde, Houdini'yle hızlı bir halat çekme oyunu oynamış ve kaybetmiş gibi saçları hafifçe dağılmıştı, ama arkasından yastığı muazzam bir şekilde sallıyordu. "Kazanan!"

"Bu farklı bir yastık. Çantan nerede?"

"Köpek salyasına bulanmış ve boşaltılmış. Bunu sonra düşüneriz, ha?" Aynadaki yansımasını kontrol eder. "Saçım berbat!"

"Git kendine çeki düzen ver. Birkaç dakika daha bekleyebiliriz. Roxy banyoya koşarken Athena kokteyl garnitürleri için bara meyve kaseleri taşıyor. Limon dilimleri, misket limonu dilimleri ve ananas üçgenleri var."

"Miksologlar nerede? Roxy döndüğünde soruyorum, saçları bir kez daha bozulmamış. "Onları gören oldu mu?"

Gran bize katılırken 'Hayır,' diyor.

"Panik yapma, sevgilim. Burada olacaklar."

Ellerimi birbirine doladım. "Onları arayabilir misin?"

"Tabii, tabii. Büyükanne kendine dünyanın en büyük kokteyli hazırlarken dalgın dalgın konuşuyor. 'Ama birkaç dakika daha bekleyelim. Buranın yerlilerini bilirsiniz...'"

"Ada zamanı. Geç gelmekten bir daveti tamamen unutmaya kadar her şey için bir bahane. Özellikle de işle ilgiliyse. Oraya gideceğiniz zaman gideceksiniz ve hepsi bu."

Aceleye gerek yok, miksolojistlerin etkinlik için çok önemli olduğu bir kokteyl partisi için bile. Büyükanne'nin zen seviyesine ulaşmaya çalışıyorum ama bunu pek başaramıyorum. "Lucy Strike kokteylinin hangi malzemeleri içermesi gerektiğini biliyor muyuz?"

Büyükanne'm el sallayarak beni uzaklaştırdı. "Kanatlarız."

Grenadine her şeyi düzeltir. "Baharatlı olması gerekiyordu, değil mi? Ben soruyorum. Lucy's'in reklamını yapmıştık. adını taşıyan kokteyli çok geniş bir kitleye ulaştırdı ve paylaşımıyla sosyal medyada büyük ilgi gördü."

"Domates suyu ve Worcestershire sosu o zaman."

"Bu sadece Bloody Mary değil mi?"

"Bugün olmaz," diyor büyükanne. "Bu bir Bloody Lucy. Bu şaka mücadele ettiğim gerginliği azaltıyor ve omuzlarımı gevşetiyorum."

Roxy, "Ve mocktail isteyenler için alkolsüz yapacağız ve ona Bloody Shame diyeceğiz," diyerek bir kahkaha tufanı yaratıyor.

Boş verme sanatı hakkında öğrenmem gereken çok şey var. Ben Lucy Strike kokteyli hakkında felaket tellallığı yaparken, bu ikisi her zamanki gibi telaşsız.

Bakışlarımı son bir kez etrafımda gezdiriyorum. Her şey düzenli. Hediye çantaları çıkışa yakın bir yere dizilmiş, böylece konuklar ayrılırken bir tane alabiliyorlar. Karamsar ışıklandırma Gran'in deyimiyle 'seksi'.

Kalbim heyecanla çarpıyor. Bu özel mekânı insanlarla paylaşabilmek bir armağan ve umarım Gran'ın harcadığı tüm çabayı takdir ederler. Burası gerçekten de kelimelere tapınmak için en güzel mekânlardan biri, tam da Gran'ın hayal ettiği gibi.

Roxy yeni üyeleri kaydetmek için dizüstü bilgisayarını çalıştırıyor ve ben de başımı mutfığa eğiyorum. Athena düzenli ve gitmeye hazır. Bana bir başparmak işareti yaptı. "Sadece söyle ve kanepeleri servis edelim.

"Mükemmel. Teşekkür ederim."

Bara yalnız bir miksolog geldi. Leo, Gran'in yaz için işe aldığı adam. "Diğerleri nerede? diye sordum.

Leo omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok. Eminim eninde sonunda buraya geleceklerdir.

Bir nefes üflüyorum. "İşler senin için çok yoğun olursa seslen, yardım etmek için elimden geleni yaparım.

"Yapacağım.

Büyükanne kendine bir kokteyl daha yapar. "Hazır, canlarım. Sohbet dışarısı heyecanlı bir kreşendoya ulaştı. Perdelerin arasından bakıyoruz. Oldukça kalabalık, şık giyinmişler. Heyecanım bir kademe daha artıyor.

"Tamam, hadi yapalım. Üyeliklerini kontrol edeceğiz ve Gran, sen de onlara büyük turu attıracaksın. Misafirlerin çoğunu içeri aldıktan sonra, birbirimize karışırız ve

Lucy gelmeden önce rahat olduklarından emin ol. Gran, konuşmanı hazırladın mı?

Roxy sunuculuk yapıyor ancak Gran'in mekana ilişkin vizyonunu ve gelecekte ziyaret ettiklerinde burada neler bulabileceklerini açıklamasının hoş bir dokunuş olacağını düşündük.

Şakağına vuruyor. "Hepsi burada.

Gülümsüyorum. Havada bir vızıltı var. Caz grubuna başımla selam veriyorum ve biz kapıları açarken onlar da başlıyor.

"Epeolatry'ye hoş geldiniz," diyorum yüksek ve net bir sesle, kalabalık alkışlayıp yavaşça içeri doğru ilerlerken.

Bölüm 25

Mekân bedenler ve cazın yumuşak sesiyle uğulduyor. Kokteyller karıştırılıyor, çalkalanıyor ve karıştırılıyor. Karışım uzmanı bunu bir sanat gibi gösteriyor. Arkadaşları henüz yardıma gelmemiş, bu yüzden Gran etrafta dolaşıp şampanya bardaklarını dağıtıyor. Zorba'yı arkadan yakalıyorum, mutfağa doğru koşuyor. "Leo, fazladan bir çift ele ihtiyacın var mı? Barın öbür ucundan sordum.

Metal bir teneke kutuyu havaya fırlatıyor ve nefesi kesilen kalabalığa doğru arkasından yakalıyor. Onları büyülüyor ve performansın tadını çıkarırken kendi kokteylleri için acele etmiyor gibi görünüyorlar.

Biz iyiyiz. Zorba benim için biraz daha buz ve meyve getiriyor, Floretta da şarap ve şampanya dolduruyor. Eğer bunalırsam bağırırım.

"Harika. Kendime gözümü bardan ayırmamam gerektiğini hatırlatıyorum, böylece beni bulmak için yerinden ayrılmak zorunda kalmayacak.

Saatimi kontrol ediyorum. Georgios ve Lucy'den hala bir iz yok. Bir saatten fazla geciktiler. Georgios'un yüksek hızda araba kullanması ile Bir uçurumdan aşağı atılmışlar ya da daha kötüsü karanlık bir ara sokağa çekilmişler ve vampir erkeğimi çalıyor. *Sahte* erkeğimi.

Roxy'nin kalan son konukları içeri almasına yardım etmek için kapıya gidiyorum. "Neredeler?" diyor, kaşları çatılıyor. "İnsanlar Lucy'yi soruyor ve benim de makul bahanelerim tükeniyor.

"Onu tekrar arayayım. Bibliyoterapi'nin sessizliğine dalıp Georgios'u beşinci kez arıyorum. Geç kalmaları için bir sürü sebep var. Sel. Yangın. Gıda zehirlenmesi.

Telefon çalıyor ve çalıyor. Neden cevap vermiyor? Çok sakın ve makul bir sesle mesaj bırakıyorum. "NEREDESİN SEN?" ve telefonu kapatıyorum. Belki de Lucy Strike böyle davranıyor: görkemli bir giriş yapmak ve kitlelerin hayranlığını kazanmak için modaya uygun bir şekilde geç geliyor. Onları hep daha fazlasını ister halde bırakmak. Ya bu beklenti konuklarımızın heyecanını artırıyor? Sadece umut edebilirim. İsteyeceğim son şey insanların sıkılması ve onun gelmeyeceğini düşünerek vazgeçmesi. Ya gelmezse?

Paniğe kapıldım ve onu bastırmak için elimden geleni yaptım. Hayranlarına bunu yapmazdı.

Çakıl taşları üzerinde lastiklerin çıtırtısı duyuluyor ve pencereden dışarı bakıp arabasını görüyorum. Nihayet! Pencereyi açtım ve "Bu gece yola çıksak senin için sorun olur mu, yoksa yarın daha mı iyi olur?" diye seslendim. Ona sesimdeki alaycılığı zar zor gizleyen sakarın bir gülümseme veriyorum.

Sırıttıyor. Arabadan çıkarken gerçekten sırtıtıyor. 'Üzgünüm, Evie. Ufak bir sorunumuz vardı. Lucy'nin elbisesinin düğmeleri son derece zordu. Yardım etmesi için büyükannemi çağırmak zorunda kaldım çünkü onun çok narin parmakları var ve

Benimki böyle karmaşık meseleler için pek uygun değil.

"Anlıyorum," diyorum sertçe. *Elbisesinin* düğmeleri. Çıplak vücudunun üzerinde duran elbise mi? O elbise mi?

"Hı-hı. *Kesinlikle* öfkelendiğimi anlamasını umarak kollarımı göğsümde sıkıca kavuşturuyorum. Onca numara arasında, bunun *eski editörünü baştan çıkarmanın* 101. bölümü olduğunu göremiyor mu? Yani, adam bu *kadar* habersiz olamaz, değil mi? "Kütüphane üyeleri biraz sabırsızlanmaya başladı, bu yüzden Lucy ve düğmelerini içeri sokabilirsek harika olur.

"Oh. Elbette. Döndüğünde Lucy'nin hâlâ koltuğunda beklediğini görür.

"Senin ona kapıyı açmanı bekliyor Georgios. Bu açıkça bizim olayımız olsa da, ahlaki değerler ve bir ilişkide bir partnerden beklenenler hakkında tartışacak zamanımız yok. Bunların hepsi beklemek zorunda.

Kapıyı açmak için koşturuyor. Smokin içinde çok seksi görünüyor. Bunu görmezden gelmek ve gecenin geri kalanının sorunsuz geçmesine odaklanmak için elimden geleni yapıyorum.

Lucy büyük saçları ve büyük göğüsleriyle içeri giriyor. Düğmelerini iliklemenin zor olmasına şaşmamalı; elbisenin iki beden küçük olduğuna eminim. Bu

kıvrımlı vücudunu öne çıkarıyor. Kadınların güçlenmesinden yanayım ve eğer bu elbisenin içinde kendini iyi hissediyorsa, Georgios'la yaptığı sinsi oyun hakkında içten içe kaynarken onu uzaktan alkışlayacağım.

Eski, *düğmelerim için yardıma ihtiyacım var numarası*. Ne kadar şeffaf.

"Bir kadeh şampanya alacağım," diyor Lucy kibirli bir şekilde, göz teması kurmadan. Harika, dün bir günün büyük bir kısmını birlikte geçirmiş olmamıza rağmen yine garsonlar diyarına düştüm. Gerçekten o kadar unutulabilir miyim yoksa bu bir tür güç gösterisi mi?

Lucy sanki bir podyum mankeniymiş gibi ilerliyor ve ben de peşinden koşuyorum. Georgios beni durdurmak için elimi tuttu. "Bekle, Evie.

Sanki aklında bir şey varmış gibi bir tedirginliği var. Bir oda dolusu kütüphane üyesinin onur konuğunu beklediğini anlamıyor gibi görünmesi ve açıklanamaz bir nedenle bu işi daha da uzatmak istemesi beni sinirlendiriyor.

'Sonra konuşabiliriz. Bu gösteriyi başlatmamız gerekiyor. Lucy'nin buraya gelmesini takdir ediyorum, hepimiz ediyoruz, o yüzden şu işi bir an önce bitirelim. Bundan sonra, Partilerden ve insanlardan kaçmaya geri dönmeye yemin ediyorum. Güvenli küçük baloncugum, büyük ölçüde drama ve ego içermeyen güzel ve sessiz bir yer ve kendimi en çok Orada rahat. İçki getirip götürmek yok, kalabalık yok. Bu her ne ise... yok.

"Tamam," dedi. 'Lucy'ye bir kadeh şampanya getireceğim, böylece sen de misafirlerine odaklanabilirsin.

"Bu harika olur. Şu anda tek umursadığım bu partiyi doruk noktasına ulaştırmak ve böylece kaçabilmek. Partilerin bana göre olmadığını söylemiş miydin?

Lucy, Epeolatry'nin ferforje kapısının yanında durmaktadır, yüz ifadesi düpedüz soğuktur. Bir gün önceki coşkulu ve cilveli kişiliği gitmiştir. Bu sadece bir sahne korkusu vakası olabilir mi ve Posy gibi o da spot ışıkları altında rolünü oynamak için kendini çelikleştirmek zorunda mı? Sorun ne olursa olsun, *bu* Lucy dün etrafta dolaşan, nefes nefese gülen, herkesin omuzlarına dokunan ve fotoğraflar için cilveli pozlar veren Lucy'den belirgin bir şekilde farklı.

Ani tavır değişikliği konusunda onu sorgulamamın imkânı yok, bu yüzden 'Tekrar teşekkürler Lucy' diyorum. Hazırsan Roxy seni tanıştırsın, sonra da büyük girişini yapabilirsin.

'En fazla bir saat kalacağım,' diye kelimeleri kurşun gibi tükürüyor. Vay be. "Umm, tamam.

Georgios yüzünü fırçalarken Lucy bana ters ters bakıyor. Ne haltlar dönüyor burada? Havadaki sürtüşme hissediliyor. İlk içgüdüm kaçmak ya da Lucy'nin benimle bu şekilde konuşmasına izin vermek - ne de olsa yetenekli olan o - ama bunu yapmasına izin verirsem, ona uyum sağlamaktan başka bir şey yapmadığım halde bu tahammül edilemez davranışı hoşgörmek için bir emsal oluştuyorum.

Omuzlarımı dikleştirdim. "Anlaşmamız böyle değildi Lucy. Biz sattık Bu etkinlik öncesinde hevesli hayranlarınıza bir sürü kitabınızı hediye ettiniz; en azından sözünüzü tutabilirsiniz. Şimdi sakıncası yoksa, sizinle tanışmak istiyorlar...'

Bununla birlikte içeri girip Roxy ve büyükannemi buldum. "Küçük bir sorun var. Lucy burada ve *keyfi* yerinde *değil*. En fazla bir saat kalacağını

söyledi.

Ona verdiği sözleri hatırlattım ama bunun nasıl sonuçlanacağından emin değilim. Roxy, tamamen ortadan kaybolmadan önce onu tanıştırebilir misin?

Endişelenecek çok şey var ve bir an için güvenli kelimeyi - muz - kullanmayı düşünüyorum, ta ki aklıma gelene kadar: Buna gerek yok. Neden *kullanayım* ki?

Kaçmak mı? Diva gibi davranan ben değilim. Verdiğim sözden dönen ben değilim. Tek umudum Lucy'nin büyükannem ve konuklarımız için geceyi mahvetmemesi ama ne olursa olsun en iyisini yapacağız, bara çıkıp 'I Want to Know What Love Is' şarkısını söylemem gerekse bile. Bu gece başarılı olacak; bundan emin olacağım.

'Lucy sadece bir saat kalacak, ha? Bunu göreceğim,' diyor büyükannem gizemli bir şekilde.

Roxy, sanki kraliçe ziyarete gelmiş gibi büyük bir coşkuyla Lucy'yi tanıtıyor ve biyografisini okuyor. Georgios'un elinde şampanya kadehiyle geri çekildiğini görüyorum. En azından onun emirlerini yerine getirmekten mutlu oluyor ve beni de bunu yapmaktan kurtarıyor.

Burada kendime olan güvenim arttı ama bu kadar ani bir düşmanlığa neden olacak kadar çok satan bir yazarla başa çıkacak kadar değil. Ya da belki de artık kendime kötü davranılmasına *izin* vermiyorum - ve bu bir gelişme, değil mi?

"Daha fazla uzatmadan lütfen onur konuğumuz Lucy Strike'a hoş geldin deyin!

Lucy içeri girdiğinde kalabalık alkışlıyor ve tezahürat yapıyor, gözleri alev alev yanıyor, saçları bir tür şampuan reklamındaki model gibi arkasından savruluyor. Bu nasıl işe yarıyor ki? İçeri girdiğimde saçlarım doğrudan yüzüme savruldu ve birkaç teli rujuma takıldı, bu yüzden muhtemelen yanaklarımın her yerinde küçük kırmızı kesik izlerine benzeyen şeyler var.

Lucy mikrofonu eline alıyor ve son kitabının ardındaki ilhamı paylaşıyor. Tüm bu süre boyunca kirpiklerini kırıştırıyor ve boğuk sesiyle konuşuyor. Onlar bu konuşmayı yutuyor ve ben de son birkaç saattir kaburgalarımın etrafında bir yerlerde oturan tüm gerginliği üzerimden atıyorum. Lucy onları mütevazı köklerine doğru bir yolculuğa çıkarıyor; kira ödeyemediğini itiraf ediyor. Yazmak, içinde sıkışıp kalacağını asla hayal etmediği sıkıcı hayattan bir kaçıştı.

Tepsiden bir kadeh şampanya alıyorum ve uzun bir yudum alıyorum.

Şampanya

Dilimde baloncuklar patlıyor ve anında sakinleştirici bir etki yaratıyor. Baştan çıkarıcı Lucy geri döndü, kalabalığı avucunun içinde tutuyor. Ne

kadar rahatladım!

Saatime bakıyorum. Umarım partiyi en geç on birde bitiririz. Burası bir kütüphane barı, hareketli bir gece kulübü değil ve müşteriler de kelime inekleri, floro giymiş ravers değil. Eminim onlar da benim gibi yataklarında bir kitapla daha mutlu olurlar. Yoksa bu hüsnükuruntu mu?

Küçük ikilemleri çözmek için çekildiğim gece devam ediyor. Temiz martini bardaklarımız tükendi ve elimizde yıkamak zorunda kaldık. bulaşık makineleri çoktan çalışmaya başladı. Uzomuz bitti, ben de büyükannemin villasına koştum ve onun çok sağlıklı zulasından birkaç şişe çaldım. Yazıcımız, yazıcıların yaptığı gibi kendini kapatmaya karar veriyor, bu yüzden üyelik bilgilerini manuel olarak almamız ve kartların postayla gönderileceğine dair sözler vermemiz gerekiyor. Sonuç olarak, sorunların çoğunu ortaya çıktıkları anda söndürmeyi başarıyorum. Tek sıkıntı yüksek topuklu ayakkabılarla dolaşmak. Ayaklarım her geçen adımda protesto ediyor ve düz ayakkabı giymediğim için pişman oluyorum.

Saati kontrol etmek için bir an durduğumda neredeyse gece yarısı olduğunu görüyorum. Kalabalık azalmamış, aksine daha da artmış. Gah! Athena için bir kase daha beyaz peynir, zeytin ve *dolmades* tabağı dağıtıyorum ki Lucy'yi küçük bir grup insanla birlikte görüyorum. Sadece bir saat kalmak için çok fazla! Yanakları sanki epeyce şampanya içmiş gibi kızarmış. Kendini yirmili yaşlarda bir adamın kucağına atıp onu uzun ve şuh bir öpücük için kendine çektiğinde çenem düşüyor. Ne? Kim bu adam?

Büyükannem koşarak geldi. "Sorun çözüldü, ha?"

"Bunu sen mi düzenledin? Lucy diğerlerini uyarır gibi kolunu adamın boynuna sahiplenici bir şekilde doluyor.

Büyükanne bir bilge gibi bilgece başını sallar. "Elbette öyle. Büyük çıkarım gücüm ve biraz da erkek delisi olmam sayesinde, Lucy'nin Yunan tanrısı tarafından reddedildiğini tahmin ediyorum. Duyguları incinmişti. Onu Stavros'la tanıştırdım, Georgios kadar değerli biri değil ama yine de adında bir sürü sıfır olan bir nakliye patronunun oğlu. Ve işte! Hâlâ üyelik için kaydolan insanlar var ve içki satışlarına gelince, şöyle diyelim, yarın kiranın çoğunu geri ödeyebiliriz. Gran'in söylediklerini sindirmem biraz zaman aldı. Yaşasın kira. Ama... Lucy Georgios tarafından reddedildi mi? Ne ya!

"Bekle - Georgios'un ondan gelen avansı reddettiğini mi düşünüyorsun? Nerede o? Ben bir oraya bir buraya koştururken, akşam boyunca onu pek görmedim. Düşme fiyaskosundan sonra denedi mi? Denememiştir herhalde? Belki de dışarıda benimle bu konuda açık konuşmak istiyordu ama ben bekleyen misafirlerimiz için o kadar endişeliydim ki dinleyemedim. Havaalanından alındığından beri oldukça sessizdi, sanki

aklında bir şey varmış gibi.

'Yoksa neden emilmiş bir limon suratla içeri girip gitmek için böbürlensin ki? Büyükanne diyor ki.

Ona soracağım. Onun - sahte de olsa - kararlı bir ilişkisi olduğunu biliyorsa, bu ne cüret? Dünün yarısını ne kadar üzgün olduğu hakkında şaka yaparak geçirdi.

"piyasadan çekildiğini" söyledi ve sonra da bunu kişisel bir meydan okuma olarak mı algıladı?!"

"Bu güven eksikliğinden kaynaklanıyor, sevgilim. İşler her zaman görüldüğü gibi değildir. Kendine en çok güvenen insanlar bile yetersizlik duygularıyla mücadele eder. Kendinden şüphe duyduğunda bunu hatırla.

Lucy Strike kendini yetersiz mi hissediyor? Şimdi hepsini duydum. Ama bir an durup düşündüm. Posy'nin sahne kavgasıyla mücadele ettiği gibi, Lucy Strike da Gran'in söylediği gibi acı çekiyor mu? Bu süperstar yazarın küstah, kendine güvenen bir sirenden başka bir şey olduğunu düşünmek zor. Asla gerçekten bilemeyeceğimizi gösteriyor. Bir insanın kalbinin ve ruhunun perde arkasında neler olduğunu. Bunu göz önünde bulundurduğumda, onun hakkında daha farklı hissediyorum. Daha anlayışlı.

Bunca zamandır, aynı şekilde hisseden pek çok kişiyle birlikte, kendimi aşağılık hisseden bir dünyada mı yaşıyordum? Belki de büyükanne bana her zaman söylediği gibi, olduğum gibi mükemmelim.

"Git ve Georgios'u bul, hayatım," dedi büyükanne. 'Biz burada her şeyi hallettik.

"TAMAM. Zorba'yı barın arkasında şişeleri yeniden düzenlerken gördüm. "Büyükanne, Zorba şişelerin yerini böyle değiştirmeye devam ederse Leo hiçbir şey bulamayacak.

"Zorba! Büyükanne çağırıyor. "Zaten *alfabetik* sıraya göre dizilmişler. "Hayır, anladım.

Bana döndü. 'Düzensiz bir dünyada düzeni seviyor. İlişki kuramıyorum ama empati kurabiliyorum.

Gülüyorum. 'Evet, bu açıdan birbirinize zıtsınız. İngilizceyi çoğu insandan daha iyi bildiği halde neden anlamıyormuş gibi davranıyor?

"Çünkü o zaman cinayet yanına kâr kalabilir. Masum bir gülümsemeyle parlıyor.

'Bana on altı domuzun ölü bir adamı sekiz dakikada yiyebileceğini söylemiştin. Zorba'nın bir domuz çiftliği var. Hemen sonuca varan biri değilim ama noktaları nasıl birleştirdiğimi görebiliyorsun, değil mi?

"Sevgilim, hemen sonuca varma konusunda altın madalya sahibisin.

Ona hak veriyorum. Daha fiziksel olanlardan ziyade mecazi zıplamaların büyük hayranıyım. "Bu gece adada ölüm olmayacağına söz verir misin?"

"Bu rahat bir gizem değil, Evie. Bazen kitapların beynini uyuşturduğunu düşünüyorum.

'Ölü bir insanı on altı domuza yedirmek nasıl rahat bir gizem olarak sınıflandırılabilir? Bazen erkeklerin beynini uyuşturduğunu düşünüyorum!'

"Oh ki var!"

Büyükannemin yanağına bir öpücük konduruyorum ve Georgios'u aramak için topuklarımın üzerinde dönüyorum. Onu tarih odasında akademisyen bir tiple sohbet ederken buluyorum. "Merhaba," diyorum gülümseyerek. Epeolatry'nin bu tarafı daha sessiz. Kalın kadife Perdeler gürültünün çoğunu engelliyor.

Georgios bana el sallıyor ve bir kolunu belime doluyor. Nedense bu doğal geliyor, sanki bu tür sevgi dolu hareketleri her zaman yapıyormuşuz gibi. Bu bana küçük bir heyecan, bir aidiyet hissi veriyor. 'Hey, Evie, bu Joe, yerel bir bilim-kurgu yazarı. Az önce ona yeni yayın şirketim Eros Books'tan bahsediyordum ve o da taslağını bana gönderecek.

Yüzümü nötr tutuyorum. En azından deniyorum. Yayın şirketinin adını şimdiden koydu mu? "Emin ellerde olacaksın. Georgios harika bir editördür."

Teşekkür ederim. Ben de katılıyorum. Bir süredir kariyerini takip ediyorum, aynı adada doğmuş olmamız falan.

İçkisini tazelemek için ayrılmadan önce Joe'nun yazarlığı hakkında biraz sohbet ediyoruz.

Georgios'a dönüyorum. 'O zaman kesinlikle kendi yayıncılık şirketini kuracaksın? Finansmanı sağladın mı? Planın nedir? Bana her şeyi anlat!'

Georgios ani soru patlamam karşısında sırtıttı. "Mali danışmanımla konuştum ve bir iş planı hazırladım. Bazı hisseleri satmamı ve küçük bir kredi almamı önerdi. Umalım da bu kumara değsin.

'Tabii ki öyle olacak! Peki ya adı: Eros?'

Sanki aniden utanmış gibi başını eğiyor. 'Aşk Tanrısı. Aşk her iyi kitabın temelinde yer alır, bu yüzden uygun görünüyor.

Beklenti gözlerinde parlıyor. Bu bakışı Gene'den kitap izcisi olmak için ilk kez telefon aldığım zamandan hatırlıyorum. Hayallerinizin peşinden koştuğunuzda ve onlara dokunma mesafesinde olduğunuzda hissettiğiniz o coşku gibisi yoktur. Sonunda hedefe ulaştığınızı hissettiğinizde tüyleriniz diken diken olur.

Kariyerinizde büyük ikramiyeyi kazanabilir ve tutkunuzu somut, önemli bir şeye dönüştürebilirsiniz.

'Bu dönüm noktasını kutlamalıyız! Sana inanıyorum, Georgios; şimdi Kendine inanmalısın. İlk başvurunu yaptın bile! Joe'nun çalışmalarını okudun mu?'

"Ben aldım ve harika. Aslında tür için çığır açıcı. Eğer onunla anlaşabilirsem, bu harika şeylere yol açacak.

"Ne demek *eğer*? Sana zaten güveniyor. Sana inanıyor. Eğer değil, ne zaman!"

Doğru. Doğru. Doğru. Ne zaman? Kariyerlerinin sadece ve sadece benim ellerimde olması ürkütücü. Ya işleri berbat edersem? Ya istedikleri satışları elde edemezlerse?

Beklemek mi? Ya başka kimse boyun eğmezse? O zaman ne olacak?"

Olmayacak. Bir pazarlama uzmanı tutarsınız, belki Roxy, ve her kitap piyasaya çıkmadan önce stratejilerinizi belirlersiniz. Hiçbir şeyin gözden kaçmaması ve her kitabın başarı için en iyi şansa sahip olması için her yayına zaman ayırıyorsunuz. Yayıncılık dünyasını biliyorsunuz - hiçbir kitap

garantili başarı. Neden bazılarının uçup bazılarının düştüğünü kim bilebilir? Ama onlara listelerde yükselme şansı vermek için elinizden geleni yapacaksınız.

"Vay be Evie, iş mi istiyorsun? Yani, gerçekten, istiyor musun?" Yeni girişiminden bahsederken sesinde gerçek bir mutluluk var. Bunu görmek güzel.

Son bir iki gündür yaşadığı sessizlikten sonra yeniden heyecan yaymaya başladı.

"Hayır, böyle iyiyim. Ama teklifin için teşekkürler. Seni kenardan destekliyor olacağım. Yazarlarınızla ilgilenmekten bahsetmişken... Lucy hakkında bana söylemek istediğiniz bir şey var mı? Geldiğinde ünlü yazarların veledi rolünü oynuyordu.

Bir elini saçlarının arasında gezdirir. 'Urgh. Lucy'yi asla listeme eklemeyeceğimi rahatlıkla söyleyebiliriz.

"Nedenmiş o?"

Aklına hangi anı geliyorsa yanakları renkleniyor. "Şey, o şey..."

Gülüyorum ve onu elinden tutup deri koltuğa götürüyorum. Çok sıkı stilettolar giydiğim için ayaklarım yana doğru patlamadan önce dinlenmem gerekiyor. "Sadece söyle, Georgios.

Küçük işkence aletlerini çıkarıyorum ve acısız olmanın o lezzetli anını yaşıyorum. Bakışlarını topuklarıma indiriyor, sanki bir tanesini alıp silah olarak sallayabileceğimden endişelenmiş gibi.

"Ne? Lucy'yi gecenin karanlığında yüksek topuklarımla kovalamayacağım.

Georgios boğuk bir kahkaha attı. "Beni aradı ve bir konuda ona yardım etmemi istedi, ben de villama gittim ve orada iç çamaşırlarıyla duruyordu, düğmelerinin açılmadığını iddia ediyordu.

"Aman Tanrım. Elimi ağzıma götürdüm.

Yüzünü buruşturuyor. "Evet, *çok* garipti. Ona büyükannemden yardım almamın daha iyi olacağını söyledim.

"Saf tatlı çocuk, öylesin. Biraz bayıldım.

Gülüyor. "O benim. Ama Lucy bu durumdan hiç memnun değildi. Büyükanneme koştum ve durumu açıkladım. Birlikte döndük ve Lucy mucizevi bir şekilde elbisenin içindeydi ve büyükannemi gönderdi.

"Ve sonra birdenbire düğmelerini ilikleyemez mi oldu?

'Hayır, sanki onları *gerçekten* yapamazmışsınız gibi. Elbise çok küçüktü. Lucy öfkeden deliye dönmüştü ve ona zengin Yunan yemekleri yedirdiğiniz için sizi suçluyordu, sanki elbisesi uymasın diye bunu bilerek yapmışsınız gibi.

"Ben mi? Nasıl oluyor da hep ben suçlanıyorum?

"Gülmek gibi bir hata yaptım ve o da bundan pek hoşlanmadı.

Omuz silkiyor. 'Bir kez daha büyükannemi geri aldım ve düğmeleri tamamlamayı başardı. Lucy'yi acele ettirmeye çalışıyordum ama o acele etmedi. Aksine daha yavaş ilerledi, bu yüzden o bir kadeh şarap içip sohbet etmemiz için ısrar ederken ben hayal kırıklığımı gizliyordum.

"Ne kadar *sıkıcı*. Elimde olmadan başımı salladım. Ne *düşünüyordu* ki?

'Bu iş uzadıkça uzuyor ve ben zaman konusunda endişeleniyorum, ayrıca İç ve sür. Muhtemelen o virajlarda ikimizi de öldüreceğim.

"Bu doğru, araba kullanman berbat.

Bana doğru eğildi.

"Teşekkürler?" "Hoş geldin.

Neden ilahi bir müdahale olmadığını merak edercesine gökyüzüne bakıyor ve üzücü destanı paylaşmaya devam ediyor. 'Sonunda başardım Lucy'yi çok sevdiği hayranlarının beklediğine ikna ediyor ve onu arabaya bindiriyoruz. Gözetleme noktasına yaklaştığımızda sosyal medya fotoğrafları için durmamızda ısrar ediyor. İstemeyerek de olsa duruyorum çünkü bu aşamada onunla aynı fikirde olmamanın sadece daha fazla zaman alacağını biliyorum. Arabadan iniyoruz, bana telefonunu atıyor ve Bir o yana bir bu yana poz veriyor. Telefonu geri verdiğimde kendini bana doğru fırlattı. O kadar şaşırdım ki sola doğru adım attım. Ne yazık ki elbisesi böyle bir fırlatma için çok dar ve tökezliyor. Sonra onu bir nevi kaldırmam gerekti.

Çünkü elbisenin içinde gerçekten eğilemiyor. Tıpkı senin burnunun ilk günkü gibi volkanik toprakla kaplı.

"Vay canına. Kendini sana doğru mu *fırlattı*?' Nedense bu, felaketi hayal ettiğimde bir kıkırdama nöbetine neden oluyor.

'Evet ama yine de emin değildim, manzara onu mutlu ettiği için mi bana sarılmaya çalışıyordu, yoksa ne? Tamamen masum olabilirdi, Değil mi? Ve varsayımda bulunarak onu kırmak istemedim. Kız arkadaşımın bağka bir kadına sarılmamdan hoğlanmayacağını ağzımdan kaçırdım. Panik içinde suçu doğrudan sana attım. Bağka bir kadına sarılmak istemediğimi söylemeliydim. Ama kötü idare edersem lansmana hiç gelmeyebilir diye endiğelendim.

Bana şimdiden kız arkadaşım mı diyor? Bir an için Sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi söylediğini duymanın heyecanı. Ama bu heyecan kısa sürede yerini suçluluk duygusuna bırakıyor. Eğer bu sahte randevu çılgınlığı hakkındaki gerçeği bilseydi, beni hâlâ hayatında ister miydi? Keşke her şeyi yeniden yapabilseydim ve bu korkunç planı asla kabul etmeseydim. Dürüst olmak gerekirse, Gran'e yardım etmek için baėlamıő olsa bile, ona karşı açıklanması mümkün olmayan gerçek duygular besliyorum. Ama bir yalan üzerine gerçek bir ilişki inşa edemezsiniz. İçimden her şeyi ağzımdan kaçırmak, itiraf etmek ve beni affetmesini ummak geliyor ama o anda elimi tutup sıkıyor ve ne yapacağımı őaőırıyorum.

azıcık cesaretim vardı. Her zamanki gibi, beynim alternatif bir neden sunuyor - bu bana olan hislerinin gerçek bir teyidi mi yoksa sadece onun için bir yol muydu?

Lucy'nin pençelerinden kaçmak mı?

Kendi aldatmacam yüzünden soramayacak kadar eliőkideyim.

Bana bakıyor, bir yanıt bekliyor ama ben hala içimde kaybolmuş, bu ilişkiyi nasıl kurtaracağımı düşünüyorum... bizi. Bu gerçek mi? Benim gibi kızlar gerçekten de onun gibi tüm özelliklere sahip bir erkekle sonsuza dek mutlu olabilir mi? Neden *kız arkadaş* kelimesi birdenbire her şeyin durumunu değiştirdi? Daha önce aşk konusunda çok mesafeli davrandığı ve bu büyük bir adım gibi sağlam göründüğü için mi? "Tanrım, ne çileli bir iş," diyorum sonunda.

Başını sallayarak, 'Lucy'nin üstünü deėiőtirebilmesi için villama geri döndük.

Bu sefer arabada bekledim. Lucy geri döndü ve yolculuğun geri kalanında tek kelime etmedi.

Yüzümü ellerimle kapattım. "Sen doğru olanı yaptın.

Hiçbir şey olmamış gibi omuz silkiyor. Ama tüyleri biraz diken diken

olsa da onu buraya getirmeyi başarmış.

'Bir parçanız bile baştan çıkmadı mı? Yani, o Lucy Strike.' Takımadalar boyunca erkekler kelimenin tam anlamıyla onun ayaklarına kapandı.

'Bir parçası bile değil. Ben o tür bir adam değilim.' 'Ne tür?

Bana tatlı bir gülümseme veriyor. "*Seninleyim* Evie. Bu yüzde yüz seninle olduğum anlamına geliyor. Başka bir kadına bakıp 'ya olursa' diye düşünmeyeceğim.

Doğru şeyler söylüyor ve ben de ona inanmak istiyorum. Lucy'nin kafasını karıştırmamasından etkilendim. Mantıklı tipleri erimiş sıvıya çeviren bir karizması var.

Bu adam gerçekten tam bir paket. Kendi yalanlarım dilimin ucunda ve orada kalıyorlar. 'Şu anda bir gemicilik patronunun milyarder soyunun kucağında oturan Lucy gibi bir karakterin yanında olmak göz açıcı oldu, yani güvendesin - belki?

Bununla birlikte gözle görülür bir şekilde rahatlıyor. Playboy değil, ki bunu sonsuz derecede büyüleyici buluyorum. Bu güzel adada yaptığımız birçok buluşmadan Georgios'un daha büyük bir kalabalığın parçası olmak, görülmek, duyulmak, sergilenmek yerine bütün gün oturup kitaplarla sohbet etmeyi tercih ettiğini öğrendim. İlk tanıştığımızda onu sadece görünüşünden dolayı yargılamıştım. O hiçbir şey değil. Aslında tam tersi ve sadece hayal edebileceğim şekillerde bana benziyor. Mükemmel eşimi buldum mu?

Başını iki yana sallar. "Tanrıya şükür.

'Kütüphane üyeleri ona bayılıyor, yani bu da var. Burası hala dolup taşıyor ve son kontrol ettiğimde kitaplarının neredeyse tamamı satılmıştı. Kaşlarını kaldırdı. "Başardınız. Yüzyılın partisi.

Yaptık! Yani, bu Gran için, bu yüzden insanlarla karşılaşma riskini göze alacağım kesin, ama beklediğim kadar korkunç olmadı. Bir parti kızına dönüşeceğimi söylemiyorum, ancak gelecekteki etkinliklere tamamen cameo bir zaman diliminde katılabilirim: şimdi beni görüyorsun, şimdi görmüyorsun - türünden bir şey.

Gülüyor. "Partiler abartılıyor.

'Bu kitap kurtları için değil. Barı neredeyse içkisiz bıraktılar. Neyse ki büyükannemin villasında içki zulası var. Büyükanne kirasını ödemeyi başarır, mali durumunu düzeltir ve birkaç personel işe alırsa, o zaman Eve dönme vaktim geldi. Adadan temelli ayrılma ve iş arayışını hızlandırma. Georgios'u geride bırak.

"Neden yüzün asık?" diye soruyor, gevşek bir saç tutamını kulağımın arkasına sıkıştırarak. Bu o kadar samimi bir hareket ki kelimeler dilimde donup kalıyor. İstiyor muyum

Georgios ile bir gelecek mi?

"Önemli değil," diyorum gülümseyerek. "Sana şu içkiyi getirelim mi?"

'Yapabilir miyiz - yoksa kaçabilir miyiz? Başım fena halde ağrıyor ve tek istediğim bir bardak su ve mutlak sessizlik.

Bir adım öne çıktım ve ona sıkıca sarıldım. 'Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun? Büyükanneme söyleyeyim ve onları kendi hallerine bırakalım. Görünüşe bakılırsa, bu kitap kurtları mumu iki ucundan da yakacaklar ve ben bunun bir parçası olmak istemiyorum.

Bölüm 26

Lansman partisi boyunca yeterince su içmediğim için başım zonklayarak uyanıyorum. Yanımdaki çarşafta kıvrılmış uyuyan Georgios'u gördüğümde neredeyse yerimden sıçrayacaktım.

Sonra her şey aklıma geldi. Küçük kanepede dönüp duruyordu, belli ki rahatsızdı, ben de onu yatağa davet ettim ve gençlerin yaptığı gibi aramızda bir yastık kalesi yaptım. Ona güvenmediğimden değil, cadı saatinde uzuvlar hareket etme eğiliminde olduğundan ve kimse rastgele bir vücut parçasını tutarak uyanmak ve bunu açıklamak zorunda kalmak istemediğinden.

Yumuşak güneş ışığı kırıntıları yüz hatlarının üzerine düşerek yüzünün pürüzsüz düzlemlerini vurguluyor. Parmağımı dudaklarının üzerinde gezdirip parmak ucumun altında hissetmek için neredeyse karşı konulmaz bir istek duyuyorum. Uyurken o kadar huzurlu ki Yüzü bir şekilde daha yumuşak.

Gözlerini kırıştırarak açıyor ve ben çığlık atarak kendimi geriye doğru itiyorum, başımı duvara çarpıyorum. "Ben-

"Beni uyurken mi izliyorsun? Sırıttırıyor ve kendini yukarı çekiyor.

"Hayır! Sizi rahatsız etmemek için bir kaçış yolu bulmaya çalışıyorum. Havalı adam kafasını eğdi. "Sorun değil, bana gerçeği anlatabilirsin.

Arkamdan yastığı kaptım ve ona vurdum. "Bu küstahlığın ve aynı zamanda mutlu bir sabah insanı olduğun için.

Yastığı alıyor ve omuzlarının arkasına koyuyor. Urgh, o bile Uyandığında güzel kokuyor, kolonyası ve uykunun tatlı kokusunun bir karışımı.

"Mutlu uyanmıyor musun?

Yastığa yaslanıyorum. "Hayır, pek sayılmaz. Her gece kendime sadece bir bölüm daha okuyacağımı söylüyorum ve ne olduğunu anlamadan beş kitaplık bir serinin ikinci kitabına başlıyorum. Bir dakika sonra saat sabahın üçü ve ben acıkmış hissediyorum... Cake-Lit, beni her seferinde yakalıyor.

Pasta mı? Çarşafı göğsüne kadar çekiyor, onu plajda neredeyse çıplak gördüğüm düşünülürse bu çok sevimli.

'Fırınlarda, kafelerde, çikolata dükkanlarında, pop-up çay minibslerinde geçen romanlar, bu tür şeyler. Kapaklarında gerçekten atıştırmalık uyarıları olmalı.

"Ah. Kitap kurdu sorunları. Yatağında uyumama izin verdiğın için teşekkürler. Uzun zamandır bu kadar iyi uyumamıştım.'

Onun kadar zarif uyuyamadığımından neredeyse eminim: sanki bir yastık reklamındaymış gibi mükemmel bir görüntü. oğ zaman uykumdan konuşarak uyanıyorum, ağızım açık sessiz bir çığlık atıyorum.

"Parti hala devam ediyor mu diye gidip bakalım mı? Dün gece ayrıldığımızda

Eğlenenler arasında güneşin doğuşunu izlemek için kalmakla ilgili konuşmalar vardı. Durdum ve herhangi bir müzik var mı diye dinledim.

"yle olduğnu düşünmüyorsun, değil mi?

Georgios dar beyaz boxer şortuyla yataktan fırlıyor. Saygıdan bakışlarımı kaçırıyorum ve sonra onunla çıkmam gerektiğini hatırlıyorum, bu yüzden ona uygun şekilde bakıyorum çünkü benden beklenen bu. Beni süzerken yakaladı, ben de hemen yataktan kalkıp onu takip ettim. Vücudumun neredeyse her santimetrekaresini kaplayan hafif keten iki parçalı pijama takımı. İlkel, belki. Düzgün, her zaman.

"Gidip görelim," diyor.

"Tamam, hemen kendimi duşa atacağım.

Banyo kapısını atığmda, 'Dışarı çıkmadan önce...' diyor ve sonra kısa kesiyor. "Aslında endişelenme.

"Ne oldu? Banyo ile yatak odası arasında gidip geliyorum.

Bana el sallıyor. "Bir şey yok. Bekleyebilir.'

"TAMAM. Duş alıp dişlerimi fıralıyorum ve ince bir havluya sarınarak banyodan ıkıyorum. Georgios gece çantasını tutarak yanımdan geçmeye çalışıyor ama kolayca szlmyoruz; onun yerine birbirimize srtnyoruz. Seksi yerlerimizi örten pek bir şey olmadığının aşırı farkındayım - sadece düşüncesi bile yanaklarımın kızarmasına yetiyor. Onun karanlık gözlerine bakarken o an çok heyecanlıyım. dipsiz gözler. 'Sen daha iyi...' Sözlerim tükeniyor.

"Ben daha iyi..." Dudağın ısıırıyor - daha önce sayfanın dışında böyle bir şey görmemiştim ve oldukça yoğn. Küçük bir jest nasıl bu kadar çekici mi? Sertçe yutkunuyorum ve önce arkam dönüyorum. Tanrım, burası çok sıcak.

Kapıyı kapattığnda, sertçe nefes verdim. O da neydi yle? O benim Bacaklar zayıf, kelimenin tam anlamıyla zayıf, sanki beni ayakta tutma görevlerini yerine getiremeyeceklermiş gibi.

Duşun sesini duyduğmda havlumu bırakıp giyiniyorum. Hafif bir

makyaj yapmak ve saçımı taramak için yeterli zamanım var.

Bir buhar bulutu içinde dışarı çıkıyor, havlusu beline gelişigüzel dolanmış. Görüntü neredeyse çok fazla; onu görünce sersemledim. Kayıp

Havlunun vücudundan nasıl düşebileceğini hayal ediyordu. Koparmak bir yol olabilirdi. Ayağım takılmış gibi yapıp onu sahte düşüşüm için kaldıraç olarak kullanmak da bir başka yol olabilirdi. Bunun yerine öksürüp boğazımı temizliyorum, üstümü değiştirmesi için ona biraz zaman tanımakla ilgili bir şeyler mırıldanıyorum ve nabzım hızla atarak aceleyle oradan ayrılıyorum.

Dışarıda temiz havayı içime çekiyorum. Ne oluyor bana böyle? Yaklaşık üç saattir

adamı soymaktan saniyeler uzakta! Öncesinde bir tür tartışma olmadan bu kabul edilebilir mi? Sahte randevulaştığımızı bildiğim için cevabım kesinlikle hayır olurdu ama *o* öyle olduğumuzu bilmiyor. Benim çok ileri gittiğimi düşünür müydü? Ya da bu koşullar altında kendi dürtülerine göre hareket edip beni yatağa atıp ırzıma geçmek için onayımı ister miydi - dur. *Sadece dur, Evie.*

Bu geç bir gecenin ürünü. Karmakarışık bir zihin ve düzensiz şehvetli davranışlar. Ama o havluyu çıkarmak ve sonuçlarına katlanmak istedim. Belki de vitaminsizimdir. Şeker mi? *Bir şeyler.*

Georgios avluda dolaşırken ısıklık çalıyor. Garip fantezilere kapılmamış ve havlu kapısını düşünmeyen bir masumun ıslığı. İğrenç.

Sabahın serinliğinde sadece dalgaların uzaktan gelen sesi ve avludaki zeytin ağaçlarında cıvıldaayan kuşlar var. Zihnimi sakinleştiriyorum ve çıplak Georgios'tan başka bir şey düşünmeye çalışıyorum. Ama *nafile, olabilecekler* zihnime iyice yerleşmiş durumda. Belki de bu, uzun süreli bir seks kuraklığından sağ kurtulan tek kişi olmanın yan ürünüdür. O kadar susadım ki onu içmek istiyorum.

"Bakalım geride kalanlar var mı?" diyor.

Kitapçıdan geçip Epeolatry'ye giriyoruz. Oradaki buradaki birkaç boş şampanya kupası dışında her yer pırıl pırıl. "Hayat belirtisi yok.

'Bahse girerim bugün bazılarının başı ağrıyordur,' diyor. "Eminim.

"Evie! Büyükanne kitapçının girişinden sesleniyor, sesi şüphe uyandıracak kadar neşeliydi.

Yanına gidiyoruz. "Bir papatya kadar taze görünüyorsun," diyorum ona sarılarak. 'Elbette sevgilim. Bol bol su içtim.

"Bu sefer.

"Yaşıyoruz ve öğreniyoruz, *birçok* kez. Gülüyorum. "Her şey ne zaman sona erdi?

Birkaç saat önce. Lucy, Stavros'la birlikte yatına gitti. Onu bir süre göreceğini sanmıyorum, Georgios. Onu Stavros'a göndermemizi istedi.

İtalya'ya bavul. Çok etkilenmişti. En azından şimdilik.'

Georgios ve ben karşılıklı gülümsedik.

"Gün doğumundan sonra diğer kitap kurtlarıyla vedalaşmak zorunda kaldım. Her zaman

dikkat etmeniz gereken okuyuculardır. Onlar şaşırtıcı dayanıklılıklarıyla tüm gece boyunca devam edebilenlerdir. Ve daha da iyisi

Ayrılanlar bu gece döneceklerine söz verdiler. Göreceğiz - kokteyller konuşuyor olabilir.'

Bu düşünce beni gülümsetti. Evet, lansman bazıları için bir parti olabilirdi ama diğerleri için Epeolatry ile bir tanışma, artık ziyaret edebilecekleri ve aidiyet hissedebilecekleri bir yerdi. Hoş karşılandıklarını ve yeni ve eski dostlar arasında olduklarını hissettikleri bir yer. 'Her şey iyi biter' diyorum.

"Ve siz ikiniz, erken mi yattınız yoksa..." Büyükanmem hep balık tutuyor. Georgios'un beni cevap vermekten kurtarmasını bekliyorum ama o büyükanmemin gözünden kaçıyor. Bu da ne demek oluyor?

"Nispeten erken bir gece geçirdik," diye onaylıyorum.

"Gitsem iyi olacak. Georgios yüzüne gözlerine yaklaşmayan bir gülümseme çizdi. "Fikrini değiştirip kitabını başka bir yere göndermeden önce Joe'yla temasa geçmem gerekiyor.

Yanağıma iffetli bir öpücük konduruyor ve gece çantasını alıyor. 'Kalmama izin verdiğin için teşekkürler, Evie. Hoşça kal, Floretta.'

"Bu çok tuhaftı," diyor büyükanmem. "Onun nesi var?"

"Bilmiyorum. Sana bakamadı. Sence bu neyle ilgili?" Duşa girmeden önce benimle bir şey konuşmak istediğini ama o zaman da fikrini değiştirdiğini hatırladım. Onunla çok fazla ilgilenmiştim. üzerinde durmak için.

İçimi bir sıkıntı kapladı. Büyükbabası satacak ve bize nasıl söyleyeceğini bilmiyor mu? Kayıp felaket olur, sadece büyükanmenin değil.

nakit para, ama onunla birlikte umutları ve hayalleri. Büyükanmem bunun bir olasılık olduğunu bile bilmiyor. Onu daha fazla endişelendirmek istemedim ama en kötüsü olursa şapkasından çıkarabileceği bir sihir olması ihtimaline karşı ona karşı dürüst olmam gerekecek gibi görünüyor.

"Büyükanne, konuşmamız gerek.

Bölüm 27

Aşk salıncağında oturuyoruz ve ona Yannis'in mülkü satma tehditlerinden bahsediyorum.

Bağırıp çağırarak, feryat edecek ve başını ellerinin arasına alacak diye bekliyorum ama onun yerine sakinliğini koruyor. 'Bunun seni endişelendirmesine izin verme, Evie. Ben konuşurum Yannis'in ta

kendisi.

"Ama-

Bacağıma dokunuyor. 'Sorun yok, gerçekten. Dün gece bizi biraz idare edecek kadar para kazandık. Bugün kira borçlarını halledeceğim ve onunla konuşacağım.

Tepkisi beni şaşırttı. *Beni dinlemiyor* mu? "Neden bu kadar sakınsın? Ya çok geç olursa ve yine de satmaya karar verirse?"

"Yapmayacak.

Kaşlarımı çattım. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?

Gözlerini kapatıyor ve yüzünü güneşe doğru kaldırıyor. "Ben sadece öyleyim. Şimdi başka bir şey var mı, çünkü bu gece kuşunun biraz kestirmeye ihtiyacı var? Bu muhteşem güneş ışığı beni düpedüz uyuşuk yapıyor.

Noktalar birleşmiyor. "Peki ya yasaklama emri - birbirinizi görmeniz yasak değil mi?

İç çekerek gözlerini açar. "Hayır, dün gece Yunan Polisi'nin şefiyle güzel bir çene çaldım. Artık bizi çok daha iyi anlıyor ve ona Yannis konusunda geçmişte bırakacağımı söyledim.

Neden bu kadar rahat? Geç bir gece geçirdiği ve endişelerinin gün ışığına çıkamayacak kadar yorucu olduğu için mi?

"TAMAM. Sesimdeki kuşkuyu tam olarak gizleyemiyorum ama büyükannem endişelenmiyorsa buna güvenmeliyim. "Sen öyle diyorsan.

'Neden bugün gidip eğlenceli bir şeyler yapıyorsun? Kitapçı bekleyebilir.

Kasabadaki neredeyse herkes dün gece buradaydı, bu yüzden fazla müşterimiz olacağını sanmıyorum. Öğleden sonra açacağım.'

"Eğer eminsen? Dışarıda bir gün, lansmanın çılgınlığından sonra tam bir tonik gibi geliyor. Biblioterapi'de pazartesiler genellikle sakın geçer.

Daha sonra akşam yemeğinde buluşmak için söz verdik.

Roxy'ye mesaj atıp sahilde buluşmayı ayarladım. Mayomu giyerken telefon çalıyor.

Ekranı kontrol ettim ve The Precinct olduğunu gördüm.

Şimdi ne olacak? Anne, Posy. Nasıl gidiyor?"

"Ne giyiyorsun sen? Posy burnunu kıvrırarak soruyor.

'Yüzme kostümüm. Neden?"

"Bu çok acayip.

'Posy, bu konuşmayı birçok kez yaptık. Ben kendi adıma daracık bir bikini giyip cilt kanserinin vücudumu istila etmesine adeta davetiye çıkarmayacağım - çıkarmayacağım işte.

"Gerçekten öyle mi yoksa namuslu olduğun için mi? Sanki bir zafer kazanmış gibi sinir bozucu bir şekilde dudaklarını büküyor. Buna dayanamıyorum. Tamam, biraz yükseliyorum.

"*Affedersiniz?*"

"Duydunuz.

Alay ediyorum. "Ben nasıl iffetli oluyorum? İffetli hassasiyetlere sahip olabileceğimi çok iyi bildiğim halde bunun bana söylenmesini istemediğim için soruyorum.

"Sıcak bir iklimdesiniz ama Himalayalar'da yürüyüş yapacaktıysınız gibi tepeden tırnağa örtünmüşsünüz!

'Ve seksen yaşına geldiğimde, kırıp erik gibi solacak olan bazı insanların aksine, muhteşem bir cildim olacak.

"Yapmayın kızlar. Bunun için zamanımız yok. Bildiğiniz gibi yönetmem gereken bir hukuk şirketim ve mücadele etmem gereken asi bir annem var; ihtiyacım olan son şey ikinize hakemlik yapmak.

'Anne, güneş ışığının vücut üzerindeki tehlikeli etkileri konusunda ona tavsiyede bulunman gerekmez mi? Sen değilsen kim?"

Annem Oscar'a layık bir iç çekişle şöyle der: "Posy, güneş kremi sür ve Evie, yüzme kostümün harika görünüyor. İşte, tatmin oldun mu?"

Değiliz ama sessiz kalıyoruz.

"Arkadaşımla plajda buluşacağım ve sohbet etmek her zaman aydınlatıcı olsa da, aramanızın nedeni nedir? Dur tahmin edeyim, başka bir iş bulup bulmadığımı mı öğrenmek istiyorsun?" Şaka yapıyorum - hayatım hakkında hiç soru sormuyorlar ve ben de buna üzülmiyorum. Sadece beni kendi halime bıraktıkları gibi Gran'i de rahat bırakmalarını diliyorum.

'Saçmalama, doğru zaman geldiğinde başka bir iş bulacağını biliyorum. Arıyorum çünkü kaynaklarım büyükannemin kocasının izini buldu, eğer sarı göbekli dalkavuğa böyle diyebilirsiniz-'

'-Meksika'da,' diyor Posy neşeyle.

Annem başını sallar. 'Evet, Acapulco'da. Ama şunu dinleyin, iki gün önce yirmi dört saatlığına Santorini'deydi ve oradan Meksika'ya gitti.

"Konstantine Santorini'de miydi? İki gün öncesine kadar saydım. Lucy Strike'ın geldiği gündü.

"Evet, kısaca, ama nedenini bilmiyoruz.

"Tuhaf! Onu hiç görmedik; en azından ben görmedim ve kocası uğrasaydı büyükannem mutlaka bundan bahsederdi. O zaman neden Meksika'da mı? Sence başka bir petrol platformunda mı çalışmaya başladı? Zihnim çeşitli senaryolarla dönüyor, mantıklı bir tanesine ulaşmayı umuyorum.

Posy alay ediyor. "Eğer bir kumarhaneye petrol kulesi diyorsanız.

Başka bir kumarhane mi? İçimden inliyorum. Büyükannem bu sefer siyah üzerine bahis oynamanın onu zor durumdan kurtaracağını mı umuyor? Kumarı bırakacağına dair bana söz vermişti! "Belki de işe ara vermiştir? Belki ikinci petrol kulesi işi de yürümedi ama bunu onlara söyleyemem.

"Başka bir kadınla mı? Annem sert bir şekilde söylüyor. "Ne demek istiyorsun?

Annem iç çekiyor. Gözlerinde gerçek bir hüznün var, sanki bu istihbaratın meşru olduğunu biliyormuş gibi. Öyle olabilir mi? "Tamam, açık konuşacağım. Firmamızın özel dedektifi Konstantine'i takip ediyordu ve diyelim ki 'dolandırıcılığı' onun adına koydu. Evlendikten kısa bir süre sonra büyükannemin banka hesabını boşaltmış. Topladığımız kanıtlara bakılırsa Epeolatry'nin iç mekan masraflarının çoğunu Konstantine'den önce ödemeyi başarmış.

Geri kalanı. Petrol kulesi yoktu. Bir süreliğine Korfu'ya kaçtı ve şimdi Acapulco'da.

Olamaz! Büyükannem parayı ona bahse girmesi için verdiğini, böylece maddi sıkıntıdan kurtulacaklarını söyledi. Annem bunu bilseydi kafayı yerd, o yüzden şimdilik sessiz kalıyorum. Ama neden başka bir kumarhanede ortaya çıkıyor?

"Peki ya kadın, o bir Uber şoförü mü?" Bu Büyükanne'nin gizli silahı mı? Kocasını gözetlemesi ve yüklü miktardaki parasıyla istediklerini yaptığından emin olması için gönderdiği kadın, kocasına kadının sadece bir ulaşım aracı olduğuna dair güvence veriyor.

'Uber şoförü mü? Bu şeyleri nereden buluyorsun?' Posy şöyle diyor

Alaycı bir gülüş. Bazen onu gerçekten sarsmak istiyorum ama

Şiddet. Kesinlikle gerekli olmadıkça.

Beni kızdırmayı başardı ve ben de yanlışlıkla "Büyükanнемden, Posy" diye geveledim.

Düşündüğünüz kadar üniformalı değil, biliyorsunuz.

Annem, 'Hayır, kamera kayıtları gayet açık' diyor. Korfu'daki kumarhanede rulet oynarken tanıştıklarını ve bu kadının o zamandan beri kendisini gezintiye çıkardığını gösteriyor.

Ne! Gran bana Uber'li kadın hakkında yalan mı söyledi? Loukoumades Maria'nın dedikoduları doğru mu?

Büyükanне, adamın banka hesabını boşaltıp kaçmasının ardından gerçekte neler olup bittiğini anlamaya çalışırken yüzünü kurtarmaya çalışıyor olmalı. Bu komplo soğan gibi: bir katmanı soyduğunuzda altında başka bir katman çıkıyor! Zavallı büyükanнем! O aşağılık adam böyle korkunç bir şeyi nasıl yapabildi!

"Bu... hazmetmesi çok zor," diyorum. "Büyükanнемden ne kadar çaldı?"

"Altı rakam.

"Ne!

"Evet.

"Yani petrol kulesi yok muydu?

Annem başını sallar 'Hayır. Hiç olmadı. Büyükanнем aptal değil, Evie. Belli ki bunu bir sebepten dolayı söylemiş. Bunu anlamak için kendine zaman kazandırmak için.

"Onun aptal olmadığını *biliyorum*. Siz iki işgüzarın aksine ona güvenen benim. Ama siz bana büyükanнемin, onun birikimlerini çalıp kaçtığını başından beri bildiğini ve bunu sorun etmediğini mi söylüyorsunuz? Elimdeki tüm bilgi kırıntılarını bir araya getirdim. Madem doğru olduğunu biliyordu, neden Korfu'ya gidip onunla yüzleşmedi?

"Eminim bu durumdan hiç hoşnut değildir.

"Neden bize gerçeği söylemesin ki? Posy diyor ki. 'Bu onun sorunu, Her zaman bu büyük hikayeleri uydururlar, böylece neyin gerçek neyin kurgu olduğunu asla anlayamazsınız.

"Muhtemelen utanıyordur. Annemin yüzü düşer.

"Nedenini anlayabiliyorum," diyor Posy. 'Dokuz numaralı koca tam bir takvim yılı bile dayanamadı.

"Bu hiç hoş değil, Posy," diye uyarıyorum. "Büyükanнемin kalbi bu yüzden kırılmış olmalı. Posy'nin yanakları pembeleşiyor ve inatçı bir çocuk gibi başını eğiyor, ki bu neredeyse hiç olmaz. 'Özür dilerim, haddimi aştım. Bazen kendimi kaptırıyorum.

"İşte bu yüzden onu eve götürmeye çalışıyoruz," diye yalvarıyor annem. 'Bak, tek başına kaldığında ve spontane kararlar verdiğinde neler oluyor. Felaket!

'Onu eve getirmeyi unut anne. O burada mutlu. Konstantin'in sevgili büyükanneme karşı bu denli büyük bir suç işlemiş olması hâlâ aklımı kurcalıyor - onun parasını çaldığı gibi hayallerini de çalmış olabilir. Üzüntüm kısa sürede öfkeye dönüşüyor. Bu ne cüret! Tek istediği, hayatını renkli, küçük, uçurumun tepesindeki kitapçı dükkânında, kelime inekleri ve kurtarma köpekleriyle çevrili bir şekilde yaşamaktı ve adam bunu ondan almaya çalıştı.

"Parasını geri almak zorundayız. Sesim kararlılıkla çelikleşiyor. Annem, 'Bunun üzerinde çalışıyorum,' diyor.

"Anlatın... Gran'ın sahip olduğu karatede siyah kuşak ve katana ile öldürücü yetenekler gibi çeşitli becerilere sahip olmasak da, on altı domuzun ölü bir adamı sekiz dakikada yiyebileceğini biliyorum.

"NE! Annem çığlık atıyor.

Omuz silkiyorum. "Burada bir domuz çiftliği var, belki bir faydası olur.

Annemin yüzünde endişeli bir ifade beliriyor ve Posy'nin de kameradan geri çekildiğini görünce biraz seviniyorum. Bugün çok ileri gittiğinde pişmanlık duyduğunu göstermiş olsa bile, P ve Q'larına dikkat etse *iyi* olur. 'Kimsenin yenmesine gerek yok. Bunların hiçbiri için endişelenme. Bu işi bana bırak; sen sadece büyükannenin iyi olduğundan emin ol.

"Evet. Posy sırtıyor. "Kırık kalpler kırık kalçalara yol açabilir, biliyorsun. İffetli Posy çok uzun süre dayanamadı! "Kalçalarını bu işe karıştırma.

Posy sırtarak, 'Evie, üzülme,' diyor. 'Büyükanne iyi olacak. Belki de on numaralı koca bir kaleci olur?

Büyükannemin tatlı yüzü gözümün önüne gelirken beni kışkırtmaya çalışmasına gözlerimi deviriyorum. "Ya bu onu aşktan soğutursa?

"O umutsuz bir romantik," diyor Posy. '*Umutsuza* vurgu yapıyorum. O iyi olacak.'

'Urgh, ve sen tam tersisin! Vücudunda romantik bir kemik bile yok.

"*Kızlar*. Biraz daha kazı yaptıktan sonra tekrar ararız. "TAMAM.

Telefon görüşmesini bitirdiğimde başım dönüyor. Tüm bunları düşünürken yatağımda ağır ağır oturuyorum. Konstantine Santorini'ye geri döndü - neden? Ziyarete mi geldi?

Büyükanne mi? Belki de ona parayı geri ödemiştir? Yoksa etrafı mı gözetliyordu? *Daha da* kötüsü, *daha fazla* para için onu tehdit mi etti?

Sonra aklıma geldi. Georgios havaalanında Lucy'yi alıyordu ve o zamandan beri büyükannemin önünde garip davranıyordu. O görmüş olmalı

Konstantine yeni bayan arkadaşıyla!

Uzun bir iç çekişle telefonumu açtım ve ona mesaj attım:

Lucy'yi aldığımda Konstantine'i havaalanında gördün mü?

Elipsler görünür ve ardından mesaj açılır.

Özür dilerim, Evie. Floretta'ya nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Başka bir kadınla birlikteydi.

Biliyordum. Neden beni kenara çekip sırrını bana açmadı ki? Ya da Gran'e haber vermedi? Görmezden gelmeyi mi planlıyordu?

Bana söylemeliydin.

Bir sonraki mesaj için daha uzun bir bekleyiş var. Aklım, Gran'e söyleyecek kişinin ben olup olmayacağını düşünmeye başladı. Ve bir şey bana diyor ki

Bu sevgili seksenlik için bir şok olmayacak. Büyükanne hikayenin tamamını bilmiyor olabilir ama eminim bazı parçaları biliyordur ve Konstantine gittiğinden beri bu parçalar üzerinde kafa yoruyordur.

Söyleyecektim - ama erteledim çünkü ailem Kon'un onu terk ettiğini öğrenirse, bunun mülk için gerçekten tabuta çivi çakacağından ve söz verildiği gibi maaş gelmeyeceğini bilerek satacaklarından endişelendim. Lansmana odaklanmamız gerekiyordu ve Floretta için böylesine büyük bir gecede kötü haberi duyuran kişi kesinlikle ben olmayacaktım. Bu sabah ona söyleyeceğime dair kendime söz verdim ama yapamadım. Onun kalbini kıran kişi ben olamam.

Rahatlıyorum ve mesaj atıyorum:

Tamam, bu mantıklı.

O bir canavar değil. Kendimi onun yerine koyuyorum. O, zor bir durumu anlamlandırmaya çalışan empatik bir insan. Muhtemelen ağzımdan kaçırarak ya da yedi sayfa boyunca konunun etrafından dolaşıp en sonunda süper küçük puntolarla eklediğim uzun bir e-posta göndererek işleri daha da kötüleştirirdim. Kalbi olan hiç kimse böyle kötü bir haberin taşıyıcısı olmak istemez.

Telefonum çaldı. Arayan Georgios.

Üzgünüm, Evie. Floretta için kendimi çok kötü hissediyorum. Yardım etmek için ne yapabilirim?" Kadifemsi sesi endişeyle doludur. O gerçekten iyilerden biri.

Her şey yolunda. Büyükanнем iyi olacak. Annem de evde bu konu üzerinde çalışıyor, bu yüzden tam bir şok değil - şimdiye kadar öğrendiysek, büyükanнемin de bir fikri olduğundan eminim. Ona kayıp paradan bahsetmedim. Bu çok çok büyük ve benim sırrım değil.

'Bu olay ortaya çıktığında adı buralarda çamur olacak.

Anladığım kadarıyla, yerel halk kaçıp giden erkekleri pek hoş karşılamıyor. Keşke başka bir kadınla kaçmaktan fazlasını yaptığını, bu süreçte Büyükanне'nin banka hesabını boşalttığını bilselerdi. "En azından bu da bir şeydir.

"Sonra görüşür müyüz? Akşam yemeği?"

Bunu düşündüm. Artık gerçeği bildiğimden, kırık kalbini sahte bir gülümsemenin ardına saklamadığından emin olmak için büyükanнемe yakın olmak istiyorum. Ama önce Roxy'ye yetişeceğim, böylece büyükanнем huzur ve sessizlik içinde uyuyabilecek.

Başka bir zaman buluşma sözü vererek yalvarıyorum.

Bölüm 28

Sahile doğru zorlu bir bisiklet yolculuğu yaparken yaz sıcağı bastırıyor, su yaklaştıkça bir serap gibi görünüyor. Serinlemek için kendimi denize atmaya can atıyorum. Bisikletimi zincirliyorum ve kıyıya doğru yürüyorum. Roxy sırt üstü yatmış, elinde tuttuğu kitap yüzünü gölgeliyor.

"Kitap mı okuyorsun yoksa güneşten korunmak için mi kullanıyorsun?" "İkisinden de biraz.

Başlığı kontrol ettim.

"Bu şahsen imzalanmış bir Lucy Strike mı?

Öyle. Kadın seks sahnelerine bayılıyor. Bu romantik gerilimden çok soft pornoya benziyor. Nasıl oluyor da her durum sekse dönüşüyor, cinayetlerden sonra bile, ew.'

Gülüyorum. "Dünya çapında peynir ekmek gibi satıyorlar, yani kazanan bir formül.

"BookTok'u suçla. Dün gece Stavros'la gittiğini biliyor musun?"

Büyükannem, Georgios'la ilgili sinir krizini atlatması için Lucy'yi kandırdığı için teşekkürler. "Evet, duydum.

Roxy başını sallar. 'O bir kalp kırıcı, o da öyle. Onlara en fazla bir hafta veriyorum.

'Tüm tatil kaçamaklarının en korkuncu. Ve sanırım iyi bir hikaye malzemesi. Büyükannemle bu konuda sohbet ettikten sonra Lucy Strike'ı Santorini kayalıklarından aşağı atma isteğim azaldı. İnsanlar her zaman göründükleri gibi değildir.

'Acaba bir sonraki kitabında cameo yapar mıyız? Muhtemelen seni ilk bölümde öldürecektir.'

'Bu harika olurdu. Adımı basılı olarak görmeyi çok isterim!'

Roxy gülüyor. Yüzüme vuran deniz meltemiyle havluma yaslanıp rahatlıyorum ve tüm çamurlu düşüncelerden bir süreliğine uzaklaşıyorum. Yapamıyorum

Büyükannemin bu yükü tek başına omuzladığını bildiği için, yine de oldukça iyi idare ediyor.

Havlumu açıp Roxy'nin yanındaki kumun üzerine koyuyorum. "Dün gece eğlenceli değil miydi? Parti sonrası parıltı gerçek! Bittiği için mi yoksa başarılı olduğu için mi emin değilim. Belki ikisinin karışımıdır.

'Çok iyi vakit geçirdim. Bugün sosyal medyada herkes bu konuda övgüler yağıdırıyor. Ne yazık ki bir koca bulmaya yaklaşamadım ama Floretta'nın bilgeliğini benimle paylaşacağına ve bunun sadece bir zaman meselesi olacağına inanıyorum. Sen gittikten sonra yaptığı maskaralıkları görmeliydin. O kadın benim idolüm.'

"Aman Tanrım. Yüzümü kapattım. "O ne yaptı? Aklıma her türlü görüntü geliyor. Büyükanmem barın tepesinde bir yakışıklıyı sürüklüyor ve onunla mambo yapıyor.

"Caz grubu "The Time of My Life "ı çaldı ve bir sonraki nefeste Floretta ve Zorba *Dirty Dancing*'deki dansı yapıyorlardı ve hepimiz gözlerimiz fal taşı gibi açılmış bir şekilde kaldıracaklar mı diye bekliyorduk, çünkü kesinlikle kaldırmayacaklardı, değil mi? Ama bunu yapıyorlar - ve muhteşemdi. Floretta çok zarıftı, tamamen büyüleyiciydi. Elbisesi ışığın altında parıldıyordu; havada süzölen bir melek gibiydi.

Kaşlarım birbirine çarpıyor. 'Domuz çiftçisi Zorba ve büyükanne mi? Rutini nereden bilsinler ki?'

Roxy omuz silkiyor. 'Pratik yapıyor olmalılar. Kusursuzdu. Kimse gördüklerine inanmadı.

"Tanrım. Nasıl bu kadar zahmetsizce havalı olabiliyor?' Kaçırdığım için üzgünüm. "Kimse filme aldı mı?

Roxy dilini şaklatır. "Ben yapmadım. Anlık bir şeydi ve tüm gözler onlara çevrilmişti. Resmi fotoğrafçıya soracağım. Belki ve Epeolatry hashtag'ine daha sonra bakabiliriz; umarım bir misafir bir kısmını yakalamıştır. Bunu çekecek kadar hızlı düşünemediğim için kendime kızıyorum. Çok iyi bir tanıtım videosu olabilirdi. Mekan dans derslerine ev sahipliği yapacak kadar büyük ve dün gece *herkes* öğrenmeye hevesliydi. Daha sonra Floretta'yla bu konuyu konuşacağım. Böyle hareket etmeyi nasıl öğrendi?'

Benim vahşi ve harika büyükanmem. Çok fazla gizli yeteneği vardı. Avustralya'dan Jimmy, beş numaralı kocası, ona dans etmeyi öğretti. Kaldırma hareketi yapabildiğini bilmiyordum ama salsa, mambo, tüm o şehvetli dansları yaparlardı. Büyükanmem Jimmy'nin koreograf olması gerektiğini ama onun yerine taşrada tur rehberliği yaptığını söylerdi. Geçmişe baktığımızda, dans etmek daha güvenli bir seçim olabilirdi. "Rastgele bir ayı saldırısında vahşice öldüröldü.

Roxy'nin nefesi kesilir. "Ne? Damla ayı da neyin nesi?'

İnsanların bu haberi ilk duyduklarında şok olduklarını unutuyorum. "Damla ayı korkunç bir Avustralya keselisidir. Etobur bir koala türü. Bu tür Jilet gibi keskin dişleri Jimmy'nin sonunu getirdi. Yanlış yer, yanlış zaman durumu.'

Roxy titriyor. 'Avustralyalılar, onları orada öldürebilecek çok sayıda yırtıcı hayvan varken nasıl hayatta kalabiliyorlar?

Ben de kafam karışmış bir şekilde başımı sallıyorum. "Büyükanmem iklime ve tüm o zehirli örümceklere, yılanlara, denizanalarına ve avlarını su altında ölüm taklaları atarak öldüren tuzlu su timsahlarını unutmayalım.

"Bunun ne olduğunu bilmek bile istemiyorum.

Değil mi? Timsahların akşam yemeklerini öldürmeleri için etkili bir yol. Büyükanmem Avustralya'yı çok severdi. Hala Kuzey Bölgesi'nin taşrasında geçirdiği günlere dair hikayeler anlatır. Jimmy'nin yaraları ölümcül olmasaydı, büyükanmem Oz'da kalırdı.

Rahat bir sessizliğe gömülüp insanları izliyoruz. Aklım büyükanmeme ve yaşadığı tüm olağanüstü maceralara kayıyor. Sahilde yürüyen birkaç kişi el sallayarak selam veriyor. Onları fırlatmadan tanıyorum.

'Lansmandaki tüm yardımlarınız için teşekkür ederim. Haberi bu kadar geniş bir alana yaymak için mucizeler yarattınız. Senin için bir miktar para ayırdık, Roxy.

Beni başından savdı. 'Hayır, Epeolatry'ye ömür boyu üyelik konusunda zaten bir anlaşma yapmıştık, hatırladın mı? Sadece bir geceydi.'

'Bir geceden çok daha fazlasıydı. Tüm halkla ilişkiler çalışmalarınız ve ...'

Güneş gözlüklerini kafasına geçiriyor. "Cidden Evie, evden çıkmak benim için bir nimet oldu. Annem gerçekten iyi durumda, bu yüzden birbirimizin son sinirlerini bozma aşamasındayız. Beynimi tekrar kullanmak eğlenceli oldu. Ve lansman, adada halkla ilişkiler ve pazarlama için yeterli talep olup olmadığını görmek için yararlı bir deney oldu ve dün geceki başarıya göre olduğuna inanıyorum. Ödeştik.'

'Bu harika, Roxy. Ama büyükanmem ısrar ediyor.' "Ona kendim söyleyeceğim.

"İyi plan.

"Bunun yerine şuna ne dersiniz... Hollywood'un parlak ışıkları için bizi terk ederseniz ve terk ettiğinizde, Bibliyoterapi'de bazı vardiyalar için düşünülmek isterim. Halkla ilişkiler benim tutkum ama Atina'da olduğu gibi hayatımı tüketmesini istemiyorum. I

Kitapçıya hayran olmak ve haftada birkaç gün orada çalışmak bir hayalin gerçekleşmesi olurdu.

'Elbette, Roxy! Büyükannem dün gece sana gelecekte vardiyalı çalışmayı düşünüp düşünmediğini soracaktı.

"Yaşasın! Roxy elini kalbinin üzerine koyar. "Bu kitapları koruyacağıma ve kimsenin onları nişan yüzüklerini saklamak ya da sayfalarından çiçek yapmak gibi hain amaçlar için satın almasına izin vermeyeceğime yemin ederim. Ya da Tanrı korusun, onları sadece sergilemek için kullanmayacağım.

Yani kitap satma zaaflarım zaman zaman ortaya çıkmış olabilir mi? Birinin o değerli kitaplara göz kulak olması gerek.

"Ha. Gözünüzü dört açın, eminim etrafta bir sürü kitap yok edici dolandırıcılık vardır.

'Bir adım önde olacağım, merak etme. Bir şey daha var. Ya Kon petrol kulesindeki işini bırakırsa? O zaman bana ihtiyaçları olmaz, değil mi? Hayalimdeki adamla bir kitapçada tanışacağımdan eminim. Yıldızlarda yazıyor.'

Sırrın ortaya dökülmesini engellemek için dudağımı ısırıyorum.

"Konstantine geri gelmeyecek. *Oops*. "Yine de bir şey söyleme.

Aniden oturdu. 'Ne? Nerede o? Bir süre önce bana onun güvenilir olup olmadığını sormanla bir ilgisi var, değil mi?

Artık geri dönmek için çok geç, bu yüzden aramızda kalacağına dair ona söz verdiriyorum ve ona tüm üzücü hikayeyi anlatıyorum. Göğsüme çok yakın tuttuğum birçok sırdan birini paylaşmak iyi hissettiriyor. Yine de Santorini'ye neden geri döndüğünden emin değilim. Her şeyi ayarladıysa neden burada görülme riskini alsın?

Meksika'ya kaçmak mı?'

Roxy dizlerini göğsüne çeker ve düşünür. "Ah! Pasaportunu almaya mı?

"*Doğru*. Bunu nasıl düşünemedim! "Sence onu almak için büyükanne'nin villasına gizlice girmiş midir? Büyükannemin, kısa bir süreliğine de olsa Santorini'ye döndüğünden haberdar olup olmadığını merak ediyorum.

"Bundan şüpheliyim. Öyle bir şey yapsaydı köpekler ortalığı birbirine katardı ve Zeus da Floretta'nın villasına bir yabancı'nın girmesine asla izin vermezdi. Belki de köyün diğer tarafında yaşayan annesine bırakmıştır? Roxy'nin ten rengi

Sanki delirmiş gibi kızardı. 'Kim olduğunu sanıyor bu! Floretta'ya bunu yaparak! Ne aşağılık...' diye bir dizi küfür savurur ve bu sırada yanında oturan ve çocuğu son F kelimesini taklit eden bir annenin dikkatini çeker.

"Roxy," diyorum sessizce ve başımı çocuğa doğru eğiyorum.

Annesinden *özür* diliyor ve buz gibi bir bakışla ödüllendiriliyor. 'O bunların hepsi ve daha fazlası. Floretta bu konuda ne diyor?'

Yüzümü buruşturdum. "Henüz onunla bu konuda konuşmadım. Annem bana gizlilik yemini ettirdi ve bak ne kadar iyi gidiyor. Bekleyip daha fazla araştırmanın neler ortaya çıkaracağını göreceğim. Annem bu işte bir bit yeniği olduğunu sezmişti. Gran söz konusu olduğunda her zamanki gibi bir hiç uğruna büyük bir anlaşma yaptıklarını düşündüm. Görünüşe göre bu sefer annem haklıymış.

Roxy'nin alnı çatlar. 'Floretta bana işleri olurlarına bırakacak biri gibi gelmiyor, Evie. Onunla bu konuda konuşmalısın - belki de parayı geri almak için bir yol planlıyordur. Ya da intikam. İntikam Daha iyi. Ben kendi adıma *bunu* görmek isterim. ' Parmaklarını şıklatıyor. 'Daha da iyisi, gidip Konstantine'nin annesine ne yaptığını söyleyebiliriz. Aile onun çaldıklarını telafi edecek ya da utançtan ölecekler.

Dudaklarımı bir tarafa çekiyorum. 'Bu çok para, Roxy. Bu onlar için adil olmaz.'

"Bu Floretta için de adil değil!

Roxy, büyükannemden çok hoşlandı. "Büyükannemin bu akşam nasıl olduğuna bakacağım. Bu konuyu dikkatli bir şekilde açmalıyım çünkü henüz bana açılmadı, bunun için iyi bir nedeni olmalı. Ve annem yersiz konuştuğumu öğrenirse beni öldürür. Ya da hiç beklemediğimiz bir anda buraya gelir. Hangisinin daha kötü olduğundan emin değilim.

Roxy endişesini elinin tersiyle iter. 'Ah kimin umurunda. Ne yapabilir ki?'

"Annemi tanıımıyorsunuz. Eminim "*bakışlar öldürebilirse*" deyimini ona karşı gelme hatasını yapan birinden çıkmıştır. Büyükannemin bu karmaşasını çözmek onun listesinin en başında yer alacak ve eğer soruşturmalarını mahvedersem, bunu asla unutmama izin vermeyecekler.

Sen Floretta'nın *torunusun*! Kitapların ve kelimelerin azılı koruyucusu. Ama anlıyorum. Anneler suçluluk duygusunu çok yoğun yaşayabilir.

"Evet.

"Gerçek hayattaki aşka dönelim. Dün gece Georgios ve Lucy arasında ne oldu? Neden bu kadar geç kaldılar ve Lucy'nin sadece bir saat kalma tehdidi neydi?

Her şeyi hatırlayarak bir nefes verdim. "Şey, genç kız *rolü düğmelerimi ilikleyemiyorum* numarasıyla başladı. Ben anlattıkça o beni soru yağmuruna tutarken ben de ona hikayeyi anlatıyorum. "Hayır, ilk elbisenin ne renk olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Fark eder mi?

"Bağlam açısından önemli.

Bildiklerimi aktarmaya devam ediyorum.

Roxy'nin nefesi kesildi. "Öpücük dudakları hazır bir şekilde kendini ona doğru mu fırlattı? "Öpücük dudaklarının hazır olup olmadığını söylemedi. Yüzde yüz

Ne yapmaya çalıştığından yüzde yüz emin değilim ama bir adama başka ne için saldırırsınız ki? Ya onu öpmek ya da öldürmek için - ikisi arasında bir yol yok.

'Evie, kelimeler konusunda bu kadar bilgiçlik taslıyorsun ama bir erkeği böyle konularda doğru dürüst sorgulayamıyor musun? *En* önemli detayları kaçırıyorsun.

Bir parmağımı kaldırdım. 'Bir tane vardı. Bana kız arkadaşım dedi. Gözleri parlıyor. "Ooh, ilginç, yani işler ciddileşiyor mu?

Şapkamı düzeltiyorum ve plaj havlusunun üzerine uzanıyorum.

"Bilmiyorum. Nasıl bilebilirler ki? O burada kalmaya hazır ve ben de emin olur olmaz taşınacağım.

"Büyükannem tamam, yoksa iş teklifini kabul ederim. Keşke Roxy'ye sahte randevu dolandırıcılığını anlatabilseydim. Ama bu yüzden benden nefret ederse diye ona söylemeye cesaret edemiyorum.

'Uzun mesafe mi? Elbette zaman zaman iş için New York'a gitmesi gerekiyor ve sen de Gran'i burada ziyaret edeceksin'.

"Evet." Gözlerimizi kısarak güneşe bakarken konuşmanın bitmesine izin veriyorum. Georgios'a karşı güçlü hisler beslediğimi artık kabul edebilirim ama bir yanımda bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşünmeye devam ediyor.

Burası farklı bir dünya, neredeyse bir tatil romantik komedisinde yaşamak gibi, bu yüzden bu hissin güvenilmez olduğunu hissediyorum. Bu benim eski versiyonum mu?

Konuşmak mı? Burada büyüdüm, değiştim, birkaç yüzeysel katmanı soydum ve altında yatan şey daha parlak ve kendine güvenen bir insan. Bu adanın büyüğü bu, ama bunun uzun vadeli olup olmadığını bilmiyorum. Eve döndüğümde, büyük şehir yaşamının girdabına geri çekildiğimde tüm o nevrozlar geri gelecek mi?

Her şey inandığım için kendimi tekmeleyeceğim çılgın bir rüya gibi mi görünecek? Georgios'un elleri yayıncılık şirketiyle dolu olacak ve yavaş yavaş birbirimizin yörüngesinden uzaklaşacak mıyız? Elimizde kalan tek şey

Bu ılık Santorini günlerinin anıları ...

Bölüm 29

Sahilden döndüğümde büyükannem tezgahın arkasında öğleden sonraki hasılatı hesaplıyordu.

'Merhaba, sevgilim. Roxy ile iyi vakit geçirdin mi?' Parlak pembe gözlüklerinin üzerinden söylüyor. Aşk kalbi şeklindeler ve ona genç bir hava katıyorlar. Bu kadar konformist olmamasına ve bu konuda çirkin olmasına bayılıyorum.

'Dünden sonra tam da aradığım şeydi. İyi haber, Roxy ben ayrıldıktan sonra burada yarı zamanlı çalışmayı çok istiyor. Büyükannemin yüz hatlarında gözyaşı ya da kalp kırıklığı belirtisi arıyorum ama hiçbir şey bulamıyorum. Aslında her zamankinden daha neşeli görünüyor.

"Ooh mükemmel. Roxy bir mücevher. Ama gittiğini görmek beni üzecek. Bu konuda bir şey duydun mu?"

"Olympus Media'dan Val bana çekim yerinde asistan olarak iş teklif etti. Beni sektöre geri döndüreceği için kabul etmeyi düşündüm çünkü bu sayede bir kitap gözcülüğü işinden haberdar olabilirim. Ama bu aktif bir rol; herkesin pisliğiyle uğraşacağım. Böyle bir şey için imza atmak ister miyim?"

Kulağa telaşlı geliyor. Yerleşmen *gerektiğinden* emin değilim, Evie. O kadar uzun zaman olmadı ve sen kitap izcisi olmayı kafana koymuşsun.

Başka bir seçenek daha var. Gene. Haklısın. Belki o rolü doldurabilirim ama bu pozisyonu sevecek biriyle. Los Angeles'a geri dönüp beni öldürse bile "ağ kurarsam" daha şanslı olabilirim. Ama seni yalnız bırakma düşüncesinden nefret ediyorum.

'Yalnız olmayacağım. Kon yakında dönecek.' Neden buna bağlı kalıyor? Hikaye mi? Üzülmesini anlıyorum ama Büyükanne utanacak ya da başkalarının onun hakkında ne düşündüğü konusunda endişelenecek biri değil. Annem, elindeki bilgileri derleyip toparlamadan ve kalın dosyayı önüne bırakırken *ben sana söylemiştim edasıyla* hepsini Gran'e sunmadan önce *sadece* bir süre uzakta kalacaktır.

"İkinci teçhizat neredeydi?" "Meksika. Tam olarak nerede olduğunu biliyor olmalı!"

"Meksika, ha?

"Hı-hı.

Gran'in kalmak istediğı yer burası. Altı köpek sahiplendi ve bu onun hafife almayacağı bir taahhüt; Santorini hayallerini canlı tutabilmesi için kayıp para sorununu çözmeliyiz. Büyükanne 'Bütün iyi şeyler bekleyenlerin başına gelir' dediğinde gerçeğı nasıl ortaya çıkaracağımı düşünüyorum. Benim için endişelenmeni istemiyorum. Bana kesinlikle samimi görünen geniş bir gülümseme veriyor. Eğer büyükanne bana bu konuda güvence veriyorsa, o zaman şimdilik bu işin peşini bırakmaktan ve durumu kontrol altına aldığına inanmaktan başka çarem yok.

Konuyu değıştiriyorum. "Bugün burada işler nasıl gitti? Euro yığınının bakılırsa yoğun bir dönem olmuş.

"Çılgınca iyi. Biraz kestirdim ve öğle yemeğinden sonra açtım. Daha fazla kitap kurdu kütüphane üyeliğine kaydoldu ve Lucy Strike kitaplarının tamamı satıldı.

"Vay canına. Daha fazla sipariş vermemiz gerekecek. Ve başka bir konuk yazar ayarlamalıyız. "Evet, hayatım, çok eğlenceli olacak.

Yanına oturdum. "Kirayı ödedin mi?

"Elbette, Yannis ve ben geçmişı unutmak ve arkadaş olarak ilerlemek için bir anlaşmaya vardık.

Ağzım açık kaldı. Öylece arkadaş mı oldular? "Ne kadar rahatladım! Benim tatlı büyükanne kin tutmaz. Bir insanda bunu takdir etmek gerekir. Ama her şey çok basit görünüyor, neredeyse çok basit.

Roxy'nin Bibliyoterapi'de yarı zamanlı çalışmayı kabul etmesi ve Büyükanne'nin

İşler kötüye gidince kalmama daha az ihtiyaç var. Hollywood çağırıyor, yüksek sesle ve net.

Büyükanne düşüncelerimi yarıda kesti. 'Arkadaş olmayı kabul ettik ama kurnaz yaşlı adamlardan asla emin olamazsın. Bir hevesle fikirlerini değıştirebilirler, biliyor musun? Hayatım, eğer sakıncası yoksa Georgios'la sahte bir şekilde çıkmaya devam etmeni istiyorum.

Bu benden biraz daha kalmamı isteme şekli mi? Büyükanne yüzünü bana döndü. "İlişkiniz organik olarak gelişmediyse ve sen sevgili yaşlı nineni aydınlatmadıysan? Sırıtarak parmak uçlarını birbirine vuruyor. ya da bir aşk büyüğü yapıyor.

Sessiz kalıyorum. Eğer ona bir santim bile veririm, kaçıp gidecek. "Evie?

Gah! "Emin değılim. Onu okumak zor.'

Alay ediyor. 'Okuması zor! Ne o... bir kitap mı? Lanet adama sor, o zaman anlarsın.'

"Ona tam olarak ne soracaksın?

"Senin hakkında ne hissediyor? Gelecekte ne olacağını. Tatlı *tatlı* sevişmek isteyip istemediği.

"*Büyükanne!*

"Ne?

"Bunları soramam, özellikle de tatlı, tatlı ... şeyi. Bunu onun önünde bile söyleyemiyorum.

"Neden olmasın?

Dudaklarımla bir mimik yaptıktan sonra, "İleriye dönük olmak benim doğamda yok," diyorum.

"Adama geleceğin ne getireceğini sormak nasıl ileri gitmek oluyor? Büyükanne hayal kırıklığı içinde başını sallar. "İkiniz de birbiriniz kadar kötüsünüz.

"Bu ne anlama geliyor?" Nefesimi içime çekiyorum, bana birbirimize ne kadar uygun ve mükemmel bir eş olduğumuzu ve bunu nasıl ifade etmem gerektiğini anlatmaya hazırım

Sanki ona saatin kaç olduğunu sormak kadar doğal bir şeymiş gibi.

"İkiniz de duygularınızı paylaşmaktan çekiniyorsunuz, bunun yerine duygularınız yokmuş gibi davranıyorsunuz.

Bingo. Ama bekle.

"Onun da benim gibi olduğunu düşündüğünü mü söylüyorsun? Bu fikir o kadar çılgınca ki neredeyse beni güldürecek. Onun da aynı takıntıları mı var? Sadece işe, kelimelere odaklanmakla kalmıyor, aynı zamanda ne yapacağını da tam olarak bilmiyor mu?

Kendini kurgusal olmayan bir dünyada ifade ediyor, bu yüzden de tıpkı benim gibi akıp gitmesine izin mi veriyor? Ya da olayları tam olarak gelişmeden bitiriyor - tıpkı benim gibi? Hah. Gran bütün bunları nereden bilebilir ki?

"*Aynen* senin gibi. Büyükannem bilge gözlerle bana bakıyor. İkimiz hakkındaki bu gerçeği başından beri biliyordu. Muhtemelen öyledir. Bir insanın kalbini ve onu neyin harekete geçirdiğini görmek konusunda bir yeteneği var.

'Bekleyip neler olacağını göreceğim. Eğer olması gerekiyorsa bileceğim. Yine de o kadar açık sözlü, sorumluluk alan bir kişilik olamıyorum. Ve bu sorun değil. Bu benim yapımda yok.

'Ama-' Bu üç küçük harf öfke dolu. 'İkiniz de konuşmazsanız nasıl bileceksiniz? Bir dakika sonra *hiç* olmamış en güzel ilişki olacak!

"Sadece yapacağım.

'Evie, ikiniz arasında ciddi bir şey görüp görmediğini sormaya korktuğun için böyle iyi bir adamın parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin mi vereceksin?

Dışa dönük bir aşırı paylaşımcının anlayacağı şekilde nasıl açıklanabilir? "*Sadece* bu değil - *sadece* bu değil. Tüm bunların bir yalan üzerine kurulu olmasından dolayı bir yığın suçluluk hissediyorum. Ya küçük oyunumuzu öğrenirse? Bunun için benden nefret edebilir ve söylediğim ve yaptığım her şeyi sorgulayabilir. *Biliyorum*, eğer rollerimiz tersine çevrildi.'

Başını sallar ve bir homurtu çıkarır. "Neden? Bunu hain amaçlar için yapmadık ki. Kötü niyetle yapılmadı. Ve bakın neye dönüştü! Bana sorarsanız size büyük bir iyilik yaptım çünkü siz iki mankafa birbirinize sadece uzaktan bakıp Gözlerin kalpleri sever, asla duygularınla hareket etmezsin. Göz açıp kapayınca kadar seksen üç yaşında olacaksın, Evie Davenport. Harekete geçme zamanı. Aşk söz konusu olduğunda, kendini savunmasız bırakmaktan başka seçenek yoktur. Karşılığını almaya değer. İnanın bana, dokuz kocadan sonra size bunu söyleyebilirim. Sevdim, kaybettim ve bir an bile pişmanlık duymadım.

Bu çok güzel. Büyükanne. Ben de katılıyorum. Katılıyorum. Daha açık sözlü olmalıyım, kalbimi ortaya koymalıyım. Ya aşağıda ne yaptığımızı öğrenirse?

İz mi? Yüz kat daha kötü olurdu. Yakında ona söylemem gerekecek.' Gah. Keşke ben de Gran gibi bunu kolayca atlatabilsem.

"İnsanlar bunu her zaman yapar. Pee Wee bir topu mıncıklayarak geçiyor.

"Ne? İnsanlar sürekli sahte randevular mı yapıyor? Alay ediyorum. 'Şimdi sen *gerçekten*

Uzan, büyükanne.'

Büyükanne bakışlarını tekrar küçük yığınlar halinde koyduğu paraya çeviriyor. 'Güven bana, bu bir şey. Görücü usulü randevular neredeyse böyle! Cesur olun. Cesur ol ve ona gerçekten nasıl hissettiğini söyle - sahte kısmını unut. Sonra ne olacağını görürsünüz.

Başta her şeyin bir aldatmaca olduğu gerçeğinden bahsetmeden bu konuyu açabilir miyim? Hayır. Tanrım hayır. Çok erken. Bu çok fazla. Tökezleyip mırıldanacağım ve o da benim bir tür panik atak geçirdiğimi düşünecek ki dürüst olmak gerekirse muhtemelen öyle olacağım. Duygular, çok *dağınıktırlar*.

Evie? Dünyadan Evie'ye. Orada mısın?

Cevap vermiyorum çünkü söyleyecek başka bir şeyim yok.

Uzun uzun düşündükten sonra Val'in asistanlık teklifini geri çevirdim. Bu pozisyon bana göre değil; ne kadar büyük bir fırsat olursa olsun, beklediğimden daha uzun sürse bile bir kitap gözcülüğü rolü bulmam gerektiğini hissediyorum. Val'e sektör deneyimi olan ve bu iş için mükemmel olabilecek birini tanıdığımdan bahsettim ve bilgilerini iletip iletemeyeceğimi sordum. Saniyeler içinde bir cevap aldım.

Lütfen arayın. Wyoming, Tetons'a gitmek üzere olduğumuz için acilen deneyimli bir asistana ihtiyacım var. İş arayışında iyi şanslar.

Teşekkürle
r, Val

Zaman çok önemli olduğu için Penelope'nin numarasını giriyorum. Evie! Hayat sana nasıl davranıyor?' Penelope'nin sesinde daha önce duymadığım bir sertlik var.

"Güzel, güzel. Arıyorum çünkü mükemmel bir iş bulmuş olabilirim. Senin için.'

Duyulabilir bir nefes alış. "Benim için mi?

Ona Val ve şirketi hakkında her şeyi ve tüm seyahat avantajları da dahil olmak üzere bu yeni pozisyonda ondan neler bekleneceğini anlattım.

'Tanrım, Evie, teşekkür ederim! Neredeyse gerçek olamayacak kadar iyi geliyor! Ben de

Onu şimdi mi arayacaksın? Aramızda kalsın, istifamı verdim, bu harika bir zamanlama.

Hollywood Filmleri için kalbim acıyor. Penelope'yi kaybetmek büyük bir kayıp olacak. O, uzun zamandır burayı ayakta tutan temel taşı. Evet, hemen ara onu. Yakında Tetons'a gidecekler ve ideal olarak en kısa zamanda orada olmanı istiyor.

'Bunun benim için ne anlama geldiğini bilmiyorsun Evie, gerçekten.

Sana minnettarım.' Gülümsüyorum. 'Sen bu işin en iyisisin, Pen. İyi bir patronu hak ediyorsun.

Sanki ağlıyormuş gibi burnunu çekiyor. "Peki ya sen? İş konusunda şansın yaver gitti mi?"

"Henüz değil, ama olacak.

"Bu tavrı sevdim. "Beni haberdar et.

"Sana da ve tekrar teşekkürler, Evie.

Bölüm 30

Birkaç gün Georgios'la görüşmekten kaçınıyorum, böylece duygularımı ve risk-ödül oranını değerlendirebiliyorum. Hâlâ mesajlaşıyoruz ve bunun cinsel içerikli mesajlaşmaya dönüşmemesine her zaman minnettarım çünkü bu en azından ilk bir ya da üç yıl boyunca HAYIR listemin üst sıralarında yer alıyor. Eğer hiç olmazsa. Tamam, hiç cinsel içerikli mesajlaşmadım ve asla da yapmayacağım çünkü bu bana kaba geliyor. Veri ihlalleri ve bilgisayar korsanları konusuna hiç girmeyeyim. Diğerlerini tamamen destekliyorum

aşk hayatlarını uygun gördükleri şekilde renklendirmeyi seçiyorlar, ama bu bana göre değil. TikTok'ta yanlış nedenlerle viral olduktan sonra, çevrimiçi içeriğe ve ne kadar hızlı paylaşılabileceğine karşı biraz daha dikkatli olma eğiliminde oluyorsunuz.

İlişkimizin yürümesi için tek yol ona sahte randevu saçmalığı hakkındaki gerçeği söylemek ve anlayışla karşılaşmasını ummak. Ben de onlardan biriyim.

Gerçek olmayan bir şey üzerine birlikte bir hayat kuramayan insanlar ve bunu yapmak için iyi nedenlerim olsa da, yine de içime sinmiyor.

Epeolatry'de martini kadehlerini parlatıyor, mekânı bir başka akşam için hazırlıyorum ki neyse ki bunun bir parçası olmak zorunda değilim.

Büyükanne kütüphaneci rolünü üstlenecek ve Zorba da barın arkasındaki miksolojiste yardımcı olacak. Açılıştan bu yana akşamlar daha sakın geçiyor - Büyükanne için idare edilebilir ama yine de kütüphanede gezinmekten hoşlanan üyeler için eğlenceli.

Caz grubu çalarken kitap okumak ve diğer kitap kurtlarıyla sohbet etmek.

Bu akşam bilimkurgu yazarı Joe'yu yazma süreci ve yakında çıkacak romanı hakkında bir konuşma yapması için ikna etmeyi başardık. Georgios dünya çapındaki haklarını güvence altına aldı ve bu yıl içinde Eros kitapları tarafından yayınlanacak. Bu tanıtımın her ikisine de yardımcı olacağını ve üyelerimize hayranlık duyacakları bir yazar daha kazandıracağını düşünüyorum; Joe'nun buralı olması ve birçok ada sakininin kitap anlaşmasını kutlamaya yardımcı olmak istemesi daha da iyi.

Bardakları parlatmayı bitirdikten sonra, her şeyin bu akşamki etkinlik için hazır olduğundan emin olmak için son dakika kontrolü yapıyorum. Kokteyl

garnitürleri için meyveler doğrandı ve buzdolabında soğutuluyor. Buzları doldurdum ve barı yeniledim. Athena yemek servisi yapıyor, ben de mutfağın düzenli olup olmadığını kontrol ediyorum.

Paslanmaz elik tezgahları silip süpürüyorum ve buzdolabının içini düzenliyorum ki malzemelerine yer kalsın. Tüm bunlar bittikten sonra her odayı kontrol ediyorum, düşmüş minderleri düzeltiyorum ve mekanlara sıcak bir parlaklık veren ve karamsar ambiyansa katkıda bulunan masa lambalarını açıyorum.

Tüm bunları geride bırakma düşüncesi içimi acıtıyor. Adadan ayrılmak, Gran ve Roxy, Georgios. Hepsini. Dürüst olmak gerekirse, ayrılmak istemiyorum. Sonsuza kadar kalmak isterdim ama hayallerimin peşinden gitmek istiyorum ve bir şekilde Hollywood'un bana geleceğini sanmıyorum.

Eğer değişim istiyorsam, değişim yapmalıyım. Telefonumu aldım ve seçeneklerimi değerlendirdim. Bir aramanın zararı olmaz mı? Sonunda cevap vermeden önce bir asır boyunca çalıyor.

Evie! Los Angeles'ta işler nasıl?"

Duymamış mı? Betsy'nin söz verdiği gibi Gene'in gerçekten haberi olmamalı. "Santorini'de büyükannemdeyim. Sen gittikten iki gün sonra Hank beni işten çıkardı.

Dilini gıdakatıyor. "Ah. Bunu duyduğuma üzüldüm." "Sorun değil, onun... enerjisini gerçekten sevmedim.

Gene gülüyor. "Ben de gülüyorum. Ama ben-' Arka planda konuşan biri dikkatini dağıtıyor. Sözleri boğuk ama yine de seçebiliyorum. *Hayır, işle ilgili değil. Bir iş arkadaşı.*

Gene'in eşi Betsy, onun sektörü ve geceye dönüşen tüm o uzun günleri unutacağına dair büyük umutlar besliyordu. Bana sürekli çalıştığı için yıllar içinde evliliğinin zarar gördüğünü itiraf etti ve Betsy'ye daha sık öncelik vermediği için pişmanlık duyuyor.

Tamam, tamam, bir dakika içinde hazır olacağım.

"Kısa kestiğim için üzgünüm, Evie. Kulüpte öğle yemeği planımız var ve Tanrı korusun beş dakika geç kalabiliriz.

"Sorun değil. Sadece hızlıca, herhangi bir kitap izci pozisyonu biliyor musunuz?"

Hüzünlü bir iç geçirdi. "İşin dışındayım. Betsy - komutanım - bundan emin. Üzgünüm. Keşke yardım edebilseydim. Betsy'nin sesi Goldberg'leri bekletmekle ilgili bir şeyler söylüyor.

'Endişelenme, Gene. Afiyet olsun.'

Vedalaştık ve Gene için üzüldüğümü hissettim. Belki de en iyisi bu - sağlık ve ilişki nedenleriyle - ama o sinema sektöründe yaşadı ve nefes aldı. Hollywood deyince aklınıza Gene'in dededen kalma gülen yüzü gelmeden yapamazsınız. Beş yıl boyunca doğru düzgün sohbet edememesi biraz

haksızlık gibi geliyor.

Ama belki de Betsy, ikisinin de alacakaranlık yıllarının tadını birlikte çıkarabilmeleri için bu sınırları çizmek zorunda.

Son umudum da suya düştü. Gene işe yaramaz. Hollywood'a dönme vakti geldi.

Kaldırımları dövmek. Hayallerime ulaşmak istiyorsam korkutucu ama gerekli.

Kendime verdiğim önemli bir sözden geri adım atarak kendimi hayal kırıklığına uğratmayacağım: büyülü aşkları bulmak ve onları beyaz perdeye taşımak. Eğer kendi sözlerimi tutmamaya başlarsam, bunun sonu nereye varır? Şimdilik bir kenara bırakıyorum. Burada yapılacak işler var.

Barı kontrol ediyorum ve kütüphane kataloğundaki bardak altlıklarını, üzerinde Joe'nun resmi ve yakında çıkacak kitabıyla ilgili bir satır olan yenileriyle değiştiriyorum. Epeolatry kitap ayraçlarını dağıtıyorum. Hayat yavaş ilerliyor ama yine de vızır vızır geçiyor. Elimde değil ama bana yüzleşmem gereken başka zorluklar olduğunu hatırlatan bir saatin işlediğini hissediyorum. Büyük, eğlenceli Hollywood meydan okumaları.

Georgios kitapçıdan içeri girdiğinde ellerim kalçalarımda, odayı değerlendiriyorum, Sir Spud sanki bana doğru koşuyormuş gibi önden gidiyor. Sir Spud'ı kucaklamak için kaldırıyorum, yüzümü kürkünün içine sokuyorum.

"Floretta seni nerede bulabileceğimi söyledi. Bir an Georgios'u görünce nefesim kesiliyor, saçları deniz meltemiyle karışmış, teni uzun yaz günlerinin etkisiyle daha da bronzlaşmış.

Saatimi kontrol ettim. 'Erken geldin. Joe yediye kadar başlamayacak.'

Lily içeri girip onun bacağını pençeliyor, bu onun kucağa alınmayı istemesinin ince bir yolu.

Georgios dışında hiçbir erkeğe yaklaşmıyor. Georgios gittiğinde onu özlüyor, kapıda duruyor ve sanki onu geride bıraktığı için kalbi kırılmış gibi uluyor. Georgios'un onu evlat edinmesi gerektiğini düşündüğüm zamanlar oluyor, Georgios'a o kadar kapılmış ki. Ona doğru eğilip mırıldanıyor, sanki dünyadaki en değerli şeymiş gibi nazıkçe konuşuyor - gah neden ona aşık olduğunu anlayabiliyorum. Onu nazıkçe kollarının arasına alıyor ve kız hayranlıkla ona bakıyor. Köpekler bile onun büyüğü altında!

Lily yerleştikten sonra bakışlarını bana çevirdi. "Joe'yla sonra buluşacağım. Ben seni görmeye geldim. İyi miyiz, Evie? Yardım edemem ama benden kaçtığını hissediyorum.'

Bir omzumu kaldırıyorum. "Mesajlaşıyorduk.

"Günde birkaç kez görüşmekten birkaç mesajlaşmaya geçtik..."

"Ah. Doğrudan ona değil de başka bir yere bakmak için bir yer

imiyle oynuyorum.

Georgios'a Şimdi gerçeği söyleyeyim mi? Bir an önce olsun bitsin, alçıyı söker gibi. Sanki en kötüsünü bekliyormuş gibi kederli bir havası var. O da bana benziyor mu? Bir Şeyler için günlerce acı çekebilir mi?

"Benimle bir gelecek görüyor musun?" diye sordum. *Tanrım, Evie!* Bir planın olmadığına ve büyükannenin gelecekle ilgili uyarılarına kulak asmadığına böyle olur işte.

Göz açıp kapayıncaya kadar seksen üç ve hala beyninizin içinde tek bir baloncuk. Şimdi geri dönemem ve konuşmamız gerekecek.

Dudakları seğiriyor. Neden? Komik mi? Saçma. Çok mu küstahça? Kaçma dürtüsüne direniyorum. Bir daha asla kaçmayacağım. Yerimde duracağım ve gerekirse en yüksek sesle bağıracağım.

Kollarını kavuşturur. "İkimiz de gelecekte ne olacağını bilmiyoruz ama eğer yürütebilirsek, çok isterim.

Sönüyorum. Cevap o kadar yavan, o kadar belirsiz ki ne yapacağımı bilemiyorum.

bunu yap. "Bu bir evet mi? Konu bize geldiğinde nerede durduğunuzu bana açıklayabilir misiniz? İşte bu yüzden derin ve anlamlı konuşmalar en iyi e-posta üzerinden yapılır. Bu şekilde her kelimenin nüansını adli olarak inceleyebiliyorum.

Ellerini iki yanına indirir. "Kesinlikle evet.

Nefes veriyorum. Georgios'un insan ilişkilerinde en az benim kadar kötü olduğu zamanlar oluyor. Bu onu daha çok sevmemi sağlıyor. Kusurlu bir kahraman en iyi kahramandır. Her şeyi bir arada olmayan biri. Devam eden bir çalışma. Konuşma sırası bende ama göğsüm sıkışıyor, gerçeği içime hapsediyorum. "Tamam, o zaman bir soru cevaplanmış oldu.

Sırıtarak, "Başka soruların var mı, Evie?" diye soruyor.

Birçok ama çoğunlukla aile komplolarıyla ilgili. "Ah - seninle ilgili değil.

Gülüyor. "Endişelenmem gereken başka biri var mı?

Duraksıyorum; şimdi ona Gran'in beni dahil ettiği sahte randevu planından bahsetme şansım var.

'Sessizliğiniz beni pek de güvende hissettirmiyor...'

Başka bir *adam* mı var demek istiyor. Bir *aşk ilgisi*. Bu düşünceye neredeyse kahkahalarla gülecektim. "Hayır, o konuda endişelenecek bir şey yok.

"Phew. Bana yavaşça gülümsüyor. "Dün kovulmanın beni buraya getirdiğini fark ettim ve aşk söz konusu olmasa da seni buldum. Her şeyin bir sebebi olduğu doğru.

Aşk mı? Vay be. Burası karşılık verdiğim, ona olan hislerimi paylaştığım kısım. "Hayatımın en güzel yazını geçirdim..." *Söyle ona, Evie!* '... seninle. Sence gerçek dünyada çıkabilir miydik?"

"Bu gerçek değil mi?" Bana yaklaşıyor, köpekler kollarımızda huzur içinde uyukluyor.

Ona söylemek istiyorum. Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Pek değil. Burada hiçbir şey gerçek değil. Biz bile. Bizim bu versiyonumuz ... *sahte*. Öyle değil mi? Yüzünde tam olarak çözemediğim bir ifade belirliyor, kısmen alarm, kısmen endişe belki?

"Sahte mi?

Seslendirmeme gerek kalmaması için cevabı eterden çekmesini istiyorum. 'Benim hakkımda bilmediğin çok şey var. Sana söylersem benim hakkımdaki düşüncelerinin değişeceğinden endişeleniyorum.

Sanki bu konuda beni sorgulayıp sorgulamayacağını tartışıyormuş gibi uzun süre beni inceliyor. Umarım sorar. Umarım ısrar eder. O zaman ona doğruyu söylemek zorunda kalacağım.

'Daha çok erken, Evie. Birbirimiz hakkında öğrenecek çok şeyimiz var. Bana söyleyebileceğin hiçbir şey senin hakkındaki fikrimi değiştiremez. Tabii bir seri katil değilsen, o zaman çizgiyi orada çekmek zorunda kalırım.

"Senin sırların var mı? Onunkinin benimkini gölgede bırakmasını ve böylece ödeşmiş olmayı dileyerek soruyorum.

Herkes öyle değil mi? Oraya varacağız, Evie. Sahip olduğumuz sürece birbirimizin tadını çıkaralım.

Bu ne anlama geliyor?

Bölüm 31

Yaz tüm hızıyla devam ediyor. Uzun, durgun günler ılık gecelere uzanıyor. Telefonum çaldığında Roxy ile Squashed Olive'deydim.

Tam sessize almak üzereydim ki, 'Cevap ver' dedi. Önemli olabilir.

Ona minnettar bir bakış atıyorum ve ekranı kontrol ediyorum. "Ooh, bu Gene!" "Hollywood Gene! Çabuk, çalmasına izin verme!"

Çağrıyı kabul ediyorum ve ışıklar altında yemek yiyen kalabalık masaların yanından dışarı fırlıyorum.

'Evie, merhaba! Geçen gün çok ani davrandığım için özür dilerim.' Gene'in sesine bayılıyorum. Altın çağdan kalma bir adam gibi yumuşak, ballı. Size herhangi bir hayali satabilecek türden bir adam çünkü sesi çok *güvenli* geliyor . "Betsy çalışmamam gerektiği konusunda ısrar ediyor. Bir telefonla ikincisinin geleceğini ve bir dakika sonra Florida Films adında yeni bir stüdyo açacağımı düşünüyor ki bu hiç de fena bir isim değil.

Boş bir masa bulup kendimi rattan bir sandalyeye bırakırken gülüyorum. 'Endişelenmekte muhtemelen haklı. Güneşli Florida'da emekliliğinin tadını çıkarıyor musun?

Kıkırdıyor. 'Hiçbir şeyden daha fazla nefret edemezdim. İlk birkaç hafta çok mutluydum. Şimdi aklımı kaçırarak kadar sıkıldım. Biri başka bir pinochle oyunu önerirse çılgılık atacağım. Ve beni gümüş spor ayakkabı programından başlatmayın ...'

Gene'in bir marangoz olduğunu hayal etmeye çalışıyorum ve böyle bir şeyi hayal edemiyorum.

O daha çok bir lider, ama eski usul saygılı bir şekilde. "Peki ya Betsy, eminim senin tam zamanlı olarak geri dönmene seviniyordur?

"Komutan bana etrafta dolanıp durarak burayı düzensizleştirdiğimi söyledi ve hemen ardından kitap kulübü kızlarıyla Bahama gezisine çıktı. Neredeyse sırtışını duyabiliyorum.

"Vay canına, rüyayı yaşıyorum.

"Birimiz öyle. Sesi hüzünlü bir hal alıyor. "Biliyor musun, sinema sektörünü bırakmaya hazır olduğumu sanıyordum, ama o senin bir parçan oluyor. Bir uzvumu kaybetmiş gibi hissediyorum.

Tüm bu hareket olmadan hayat çok sıkıcı. Ama eninde sonunda bu emeklilik işine alışacağım. Belki golf oynarım.'

'Çiftler golfü! Eşleşen kıyafetler giyebilirsiniz.'

Alay ediyor. 'Betsy buna bayılırdı. Şimdi senin iş beklentilerine gelelim. Bazı araştırmalar yaptım ve ilgini çekebilecek bir rol bulabilirim. Stüdyoda çalışmakla, orada olup bitenlerle aynı şey değil.

"Dinliyorum. Olay örgüsü üzerinde çalışmanın kendi dezavantajları vardı. Büyük egoları ve sürekli talepleri olan oyuncular, bomculara ve ışık ekibine bağırان yapımcılar, kostümcülerle tartışan set tasarımı. Liste uzayıp gidiyor.

"Bağımsız bir stüdyoda çalışan bir arkadaşım yayıncı kuruluş için romantik komediler arıyor. Düşük bütçeli, belki en fazla üç milyon, bazıları daha da az, bu yüzden size büyük satın alma açısından oynayacak çok şey vermeyecektir-

isim hakları, ancak yine de tercih ettiğiniz gizli cevherleri güvence altına alabilecek kadar'.

Cildim karıncalanıyor. *İşte bu!* Aradığım şey buydu. Büyük bütçeli, gişe rekorları kıran, üzerinde büyük baskılar olan ve A listesindeki ünlülerin projeye dahil olduğu filmler istemiyorum. Soğukkanlılığımı koruyorum. Öyle olmaya çalışıyorum. "Düşük bütçe bana uyar. Ve sektörde çalışma şansını gerçekten takdir eden bir oyuncu kadrosu ve ekip. Henüz keşfedilmemiş yeteneklerini göstermek ve parlamak için. Birlikte sihir yapma şansımız var.

'Eskisi kadar olmasa da, bir avans alacaksınız. Bu bir ofis pozisyonu değil, yani istediğin yerde çalışma özgürlüğüne sahip olarak bağımsız çalışacaksın. Jerry'nin Londra'da bir üssü var ve dünyanın her yerinde çekim yapıyorlar, bu yüzden aslında biri için mükemmel olabilir ...' Cümleyi askıda bırakıyor.

"İnsanları kim sevmez ki?

Gülüyor. "Kimin tek başına daha iyi çalıştığını söyleyecektim. Senin gibi, Evie, tanıdığım tüm kitap gözcülerinin iki katı kadar okuyor ve her bir taslak üzerinde bolca düşünceli notlar alıyor, hepsine kendi değerlerine göre değerlendirilme şansı veriyor. Her şeyin ötesine geçiyorsunuz ve bu sektörde bu nadir görülen bir şey. İnanın bana, bir süredir buralardayım.

"Teşekkür ederim, Gene. Gerçekten. Onun övgüsü tam da ihtiyacım olan güven desteği idi. 'Bu benim hayalimdeki iş. Nasıl başvuracağım? Jerry'yi aradığı kitap avcısı olduğuma nasıl ikna edeceğim? Umutsuzluğumu içimden atmak çok zor.

ama içgüdüsel olarak bunun beklediğim şey olduğunu hissediyorum.

'Ona senin hakkında her şeyi anlattım Evie ve sana ne kadar inandığımı söyledim. Onun şirketi için bir değer olacaksın. Oldukça gayri resmi biri ve seninle görüntülü arama üzerinden sohbet etmek istiyor. Eğer uygun olduğunuzu düşünürse, sizi işe alacak. Eksantrik bir tip. Böyle bir ortamda çiçek açacağına dair içimde bir his var.

"Çok teşekkür ederim, Gene! Sana borçlandım. Florida'ya bir dahaki gelişimde pinochle oynamaya ne dersin?

"Şansını zorlama evlat," diyor gülerek. 'Bunu yapabilirsin, Evie. Değerini unutma ve kendin ol, çünkü onun aradığı şey bu, tamam mı?

Gözyaşlarımı tutmak için bir an duruyorum. Gene her zaman benim hayranım olmuştur, bana Hollywood'daki herkesten daha gerçek olduğumu ve bunun gerçekten de nadir bir özellik olduğunu söyler. Sözde tuhaflıklarımın beni en iyi kitap avcısı yaptığını söylüyor, Çünkü her şeyi çözememiş bir kadın kahramanla ilişki kurabiliyorum ve bu romanlar beyaz perde için geliştirildiğinde ilgi çekici bir hikaye oluşturuyor. "Teşekkürler, Gene. Gerçekten minnettarım.

Biz ayrılmadan önce Jerry ile görüntülü görüşme için tüm detayları e-posta ile göndereceğini söylüyor. Halka açık bir yerde olduğumu hatırlamadan önce neredeyse Roxy tarzı bir zıplama alkışı yapıyorum, bunun yerine içimden bir mutluluk dansı yapıyorum. Bastıramadığım geniş bir gülümsemeyle içeri dalıp Roxy'ye her şeyi anlatıyorum.

'Ooh, Evie! Ne harika bir haber! Bekle. Yani bu adamızda kalacağını anlamına mı geliyor?"

İş olasılığı beni o kadar heyecanlandırmıştı ki o kadar ilerisini düşünememiştim. "Her şey yolunda giderse, sanırım öyle olur!

"Yaşasın!

Eğer bu işi alırsam dünyanın her yerinde çalışabilirim. Yeni hayaller kurabilirim. Ya da burada güzel büyükannemle kalabilirim. İlk olarak, Georgios'a açıklayacağım. Dürüst olacağım ve büyükannemin önerdiği gibi kırılgan tarafımı göstereceğim.

"Siz iki aşk kuşunu hayal edin! O sahilde el yazmaları okuyor, siz de aşk romanları okuyorsunuz ve bu sizin asıl *işiniz*. İnanılmaz şanslı bibliyofillersiniz."

"Eğer işi alırsam. Normalde mülakatta neyin yanlış gidebileceği konusunda endişelenerek kendimi düğümlerdim, ama yapmadım. Gene'in Jerry'i tarif edişine bakılırsa uyum sağlayacağımızı biliyorum. Tahminimce Gene bir süredir nabız yokluyor ve bana uygun olanı buldu çünkü insanlar söz konusu olduğunda çok yetenekli, bu yüzden de bunca yıldır sinema sektöründe bu kadar başarılı.

"O zaman fırsatların şerefine! Roxy kadehini kaldırıyor ve tokuşturuyoruz.

*

Jerry ile görüşmem yaklaşıyor ama zaman zaman Houdini'ye benzeyen ve vardiyada çalışması gerektiğinde ortadan kaybolan Büyükanne'den hiçbir iz yok. Dizüstü bilgisayarımı Biblioterapi'ye götürmek ve sohbet edebileceğimiz kadar sessiz olmasını ummaktan başka çarem yok.

Tavus kuşu sandalyesinin önüne bir masa kurdum, karnım sinirden takla atıyor. Ama bunlar iyi türden, daha çok beklenti, kendimi doğru satarsam bu fırsattan neler çıkabileceğine dair heyecan. Hızlı bir moral konuşması için zaman var. *Zekiyim, güçlüyüm, yetenekliyim ve bu benim hayalimdeki iş. Hayır.*

Bu işi benden daha çok hak eden yok. Kimse benden daha çok çalışamaz.

Bilgisayarımı açtım ve Jerry'nin gönderdiği davetiyeye tıkladım. Buraya kadar her şey yolunda. Etrafta tek bir müşteri yok ve dışarıdaki kuşlar bile sessiz.

Jerry sohbete katılır. Sanki rüzgarda kalmış gibi dağınık, parlak kırmızı bukleleri ve belli bir yoğunluğa sahip parlak mavi gözleri var.

'Selam Evie, sohbet etmeye zaman ayırdığın için teşekkürler. Neredesin sen? Tüm bu renkli dikenler oldukça güzel bir fon oluşturuyor.'

'Merhaba Jerry, röportaj yapma şansı verdiğin için teşekkür ederim. Santorini'de büyükanneimin kitapçısı Bibliotherapy'deyim.

Sırıttıyor. "Şanslısın.

"Doğru mu? Ona kitapçı ve Epeolatry hakkında her şeyi anlatıyorum ve sorular sormaya başlaması onu etkilemiş görünüyor.

Okuma aşkım hakkında sohbet ederken Pee Wee arkamdaki ekrana giriyor. "Kim bu küçük adam?

Arkama baktım. "Bu Pee Wee. Büyükanneim köpek kiralamaya başladı. Köpekleri, onlarla birlikte dışarıda güneşin altında kitap okuyabilecek müşterilere kiraladığımız bir girişim. Bu parayı, kurtardıkları diğer köpeklerin bakımına yardımcı olması için barınağa bağışlıyoruz. Bu gerçekten çok popüler oldu ve onlar için büyük miktarda para topladık.

"Büyükanneim harika bir hanımefendiye benziyor.

Tam cevap vermek üzereyken ekranda Pee Wee'yi görüyorum, en iyi yaptığı şeyi yapmak ve kitapların üzerine işlemek üzere bacağını kaldırıyor. "Üzgünüm, bir saniye! *Ne kadar utanç verici!* "Pee Wee, hayır!" Onu kucağıma alırken uyarıyorum ve

Onu dışarı çıkar. Jerry ne düşünüyordur? Bu profesyonel bir çağrı ve arkamda işeyen bir köpek var!

Yüzüm kızarmış bir şekilde geri döndüğümde dizüstü bilgisayarımı diğer tarafa çevrilmiş ve sadece tek bir anlama gelebilecek kötü bir koku buldum - Tanrım, umarım o değildir duyuluyor. Hızlıca ekranı tekrar yüzüme çeviriyorum ve her şey yolundaymış gibi davranıyorum. "Bunun için üzgünüm Jerry. Pee Wee hala terbiyesini öğreniyor."

Jerry gülüyor, derin bir kıkırdama ve sanırım bu Pork Chop'u duyduğu anlamına geliyor. "Sen yokken başka bir köpek ortaya çıktı, kızıl bir adam ve o kadar yüksek bir ses çıkardı ki dizüstü bilgisayarın bir-sekiz yaptı.

Ben öldüm. *Öldürün beni*. Özür dilerim. Bu Pork Chop. Onunla ilgili birkaç sorunu var-" Bu röportaj görgü kuralları mı, bir köpeğin Sindirim rahatsızlığı mı? "-verbosity.

Daha kötüsü olamazdı, bu yüzden öksürüp boğazımı temizliyorum, Zeus ortaya çıkıp kucağıma atlayarak beni geriye doğru savurduğunda onu parlaklığımla şaşırtmaya hazırım. Tavus kuşu sandalyesi devrildi ve uçmaya başladık. Kollarımız, bacaklarımız, patilerimiz ve kuyruğumuz birbirine karışmış halde geriye doğru yuvarlanırken Jerry'nin ekranda nasıl bir açığı yakaladığını düşünmek bile istemiyorum.

Jerry kahkahadan kırılıyor, bu çok hoş bir şey ama etrafımı saran kaos beni pek de iyi göstermiyor. Şimdi tek ihtiyacım olan Houdini ...

Yine yaptım, onu zihnimle çağırdım! Ayağa kalktım, tozumu aldım ve tavus kuşu sandalyesini düzelttim. Houdini kafasını kameraya doğru uzatıyor, ağzında avro dolu bir cüzdan var.

"Kim o? Jerry kahkahadan gözleri sulanmış bir şekilde kekeliyor. Kontrolü nasıl sağlayacağımdan pek emin değilim. Tavus kuşu sandalyesine doğru ilerleyip oturuyorum, saçlarımı düzeltiyorum ve sanki cennette sıradan bir günmüş gibi davranıyorum. "Ağzındaki bir cüzdan mı?

"Ah, bu Houdini. Cüzdan, çanta, telefon ve benzeri şeyleri çalmakla ilgili ufak bir sorunu var. Üzerinde çalışıyoruz ama oldukça zor olduğunu kanıtlıyor. Hala parayı nereye sakladığını bulamadık.

Sör Spud dışarıda kalmak istemez ve dramatik bir şekilde yuvarlanıp kan donduran bir uluma çıkararak ölü taklidi yapmadan önce kadrāja girer.

"O pofuduk adam iyi mi? Jerry sorar.

Bu Sör Spud. Bir ödül için ölü taklidi yapıyor. Karnı tarafından yönetiliyor.'

Köpekler birbirlerini kovalıyor ve fırtına gibi havlıyorlar. Düzgün düşünemiyorum.

Onlar havlayıp kaçışırken ve sandalyemin etrafında daireler çizerken. Küçük Lily aralarına girip bir kez havlayınca hepsi sustu. Bu da ne böyle?

Lily sanki onları uslu durmaları için uyarıyormuş gibi boncuk gözlerle onlara bakıyor. Öyle mi?

Liderleri o mu? İşte böyle! Sessizlik ve bu röportajı düzeltmek için acele ettiğiniz için minnettarım.

'Gördüğünüz gibi burada kişiliklerin eklektik bir karışımı var ve ...'

Sözümü kesti. "Ellerin kesinlikle dolu, Evie. Jerry'nin ekranı sanki dizüstü bilgisayarını almış ve hareket ediyormuş gibi tekliyor. Olamaz, buradaki kaos yüzünden ilgisini mi kaybetti?

Jerry bir koridordan geçerek büyük bir güneşlenme odasına girer.

"Benim asi grubumla tanışın. Bir kapıyı kaydırarak açar ve bir grup köpek çılgına döner, havlar ve zıplar, bu ilgi için yarışır. "Burada Sir Mix-A-Lot var, ses bariyerini aştığı için Pork Chop'la kapışacak. Sonra ormanı yöneten Jumanji var. Kedi gibi miyavlayan ama aslında bir köpek olan Little Kitty. Ve en büyük olduğu için bir şeyleri parçalamayı seven Buster. Hepsi de kalbimde yer edinen kurtarılmışlar.

Onunla etkileşimlerini izlerken gülüyorum. Belki de bu tam bir felaket olmamıştır? "Muhteşemler. Ve tıpkı altılı çete gibi, kameranın önünde çılgına dönüyorlar, dikkatimi çekmeye çalışıyorlar.

"Ele avuca sığmazlar ama başka türlüünü de istemezdim. Dışarıdaki bir masaya oturuyor ve şimdiye kadar gördüğüm en küçük köpek olan Little Kitty, Jerry'nin kucağına atlıyor. "Peki Evie, bana ne aradığını anlatır mısın?

Jerry'nin gerçekçi, açık ve dürüst bir yüzü var. Şimdiden onun yanında kendimi güvende hissediyorum. Köpekleri bizim gibi seven herkes iyi bir

kişi. "Büyükannem beni peri masallarıyla tanıştırdığından beri kitapları seviyorum ve bu sevgi hiç azalmadı. Benim tutkum o gizli cevherleri bulmak -

Çok satanlar listelerine girememiş, henüz tam anlamıyla keşfedilmemiş kitaplar - ve onları filme dönüştürmek. O kadar çok güzel kitap var ki Pazarlama, tanıtım eksikliği ve benzeri çeşitli nedenlerle gözden kaçan hikayeler. Onları dünyayla paylaşmak istiyorum. Bu sessiz kitaplara, şans verildiğinde en parlak şekilde parlayabilecek bu unutulmuş hikayelere söylenecek çok şey var.

"Katılıyorum.

Katılıyor
mu?

"Size burada işleri nasıl yürüttüğümden biraz bahsedeyim, eğer hoşunuza giderse iş sizindir.

Sakin kalmak zor ama Jerry beni şirketi ve çalışma şekilleri hakkında aydınlatırken bunu başarıyorum. İşin en iyi yanı, benim rolüm çoğunlukla özerk!

"Peki ne diyorsun, Evie?"

"Ne zaman başlayacağım?"

Ve bu kadar kolay. Jerry'nin kitaplardan bahsederken benimkini yansıtan bir enerjisi var. Çok iyi anlaşacağız. Görüşmeyi bitirir bitirmez Gene'e mesaj atıyorum ve bana mükemmel işi bulduğu için teşekkür ediyorum.

O cevap verir:

Bunu hak ettin. Şimdi git o güzelliķleri bul ki izleyecek bir şeyim olsun. G

Bölüm 32

O öğleden sonra Epeolatry açılmadan önce Gran'ı barda otururken buluyorum, yüzünde beni görünce aydınlanan ciddi bir ifade var. "İçki ister misin, hayatım?

"Ne içiyorsun? Kan kırmızısı kokteyli gösterdim. "Stephen King.

"Neden? Kendini biraz katil gibi mi hissediyorsun?

Bir kıkırdama çıkarır. "Öyle de diyebilirsin.

Gündüz içki içme kurallarına aykırı olsa da kabul ediyorum. Biraz beyin uyuşturmaya ihtiyacım var; zihnimde dönen o kadar çok sır ve dram var ki başımı ağrıtıyor.

"Haberlerin mi var?

Yaptım. Gene beni Jerry adında bağımsız bir stüdyosu olan bir adamla görüştürdü. Yayıncılar için geliştirilecek romantik komediler bulacak bir kitap avcısının peşinde. Düşük bütçeli mücevherler, tam bana göre. Bugün bir görüşme yaptım ve bana imzalamam için bir sözleşme gönderdi. Gran'e yeni iş olasılığı hakkında tek kelime etmemiştim. Uğursuzluk getirmek ve kalma ihtimali konusunda onu umutlandırmak istemedim, ancak işler yolunda gitmezse bunu elinden almak zorunda kalacaktım.

Evie, seni süperstar. Sana bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu söylememiş miydim?

Tebrik ederim! Kutlamalıyız hayatım, her ne kadar gidişin neşelenecek bir şey olmasa da. En iyisi benimkini duble yap da üzüntülerimi bastırayım.'

Bir sırtışı bastırıyorum. "Mesele de bu büyükanne. Bu esnek bir pozisyon. Her yerde çalışabilirim. Ekip toplantılarımızı görüntülü arama yoluyla yapıyoruz. Bir kitap geliştirme için imzalandığında, senaristlerle tanışmak ve bir devir teslim yapmak için uçmam gerekecek ama hepsi bu.

"Santorini'de mi kalıyorsun? Gözlerinde umut parlıyor. O kadar tatlı ki neredeyse kalbimi kıracak.

"Eğer beni kabul ederseniz?" Barın arkasına geçip içkilerimizi karıştırdım. Kokteyl yapmakta usta olacağımı kim bilebilirdi?

"Daha fazla bir şey istemezdim ve bunu biliyorsun - umarım seni sonsuza dek elimde tutabilirim. İçkilerimizi alıp geri dönüyorum ve onları masaya bırakıyorum. Beni kollarının arasına alıyor ve hayat dolu bir şekilde kucaklıyor. Büyükanneyle uzun süre vakit geçirmek o kadar özel ki, her şeyin tam da bu nedenle mi böyle olduğunu merak ediyorum.

"Öyle mi? Konstantin eve döndüğünde beni burada yaşarken bulduğunda ne diyecek?" Yakın zamanda dönmeyeceğini çok iyi bildiğimden, sonunda gerçeği benimle paylaşacağı umuduyla araştırıyorum. Tüm sırlardan arınmak ileriye dönük en iyi plan gibi görünüyor, böylece hepimiz yeni bir başlangıç.

'Kötü haberlerim var, sevgilim. Sana söylemeden önce iç.'

Bir yudum alıyorum, içimi korkunç bir önsezi duygusu kaplıyor. İpucu bulmak için yüzüne bakıyorum; yüzünde boyun eğmişlik ve umutsuzluk karışımı bir ifade var. Üzüntü.

"Korkunç bir kaza oldu. Aslında felaket. Bir patlama oldu ve Meksika petrol platformu büyük bir ateş topuna dönüştü. Bu da Basınç, alev alan Konstantine'i derivasyonlardan birine fırlattı ve Konstantine yan tarafa düşerek arama-kurtarma ekibi tarafından yeri tespit edilemedi. Şu anda Meksika Körfezi'nin dibinde köpekbalıklarına yem olduğu tahmin ediliyor.

Korkunç, korkunç bir şey. Tek umudum onun bir büyük beyaz ya da belki bir mako köpekbalığının içinde yaşamaya devam etmesi. Şüpheli bir şekilde kurumuş gözüne mendil sürüyor.

"Ne? Patladı! *Herkes* öldü mü?" Kızgın olduğunu anlıyorum ama öfke dolu bir intikam saldırısında gerçekten bir gemi dolusu masum insanı öldürür mü? Burada ne ima ediyorum ki? Benim masum, bir o kadar da sevimli

Düğme büyükanne cinayete tenezzül ederdi! *Toplu* cinayete bile! Evet, ölü kocalarla ilgili sicili pek parlak değil ama belki de özellikle şanssızdı. Onun gibi dünyanın dört bir yanında dolu dolu ve zengin bir hayat yaşarsanız böyle olur.

Tıngırdayan ananas küpesiyle oynuyor. 'Hayır, neyse ki değil. Kapanmanın sonuna gelmişlerdi ve gemide bir tek o kalmıştı.

Kaşlarımı çatıyorum. Beynimdeki çarklar geriye dönüp baktığımda çok açık olan bir cevaba ulaşmadan önce dönmeye başlıyor. "Büyükanne, o *gerçekten* ölmedi, değil mi?

Hüzünlü bir iç çekişle dışarıdaki manzarayı seyrediyor. Bir süre sonra bana dönüyor, Stephen King'den bir yudum alıyor ve dudaklarını

şapırdatıyor. Zeus onun tedirginliğini hissetmiş olmalı ki çenesini bacağına dayıyor ve gözlerinde sevgiyle ona bakıyor. 'O benim için ölü sayılır, sevgilim. Şimdi ben

Billy the Knuckle'ı onu tek parça halinde bırakmaya ikna etmeliyiz. Söylemesi yapmaktan kolay.'

Ne! 'Aman Tanrım. Billy the Knuckle, serçe parmaklarınızı kesmekle tehdit eden mafya haydutu mu?

"Eşkıya biraz sert oldu, sevgilim. O sadece yanlış anlaşılmış. Ama evet, bir ve aynı. Büyük silahları çağırmak zorunda kaldım. Neler olup bittiğini bilmiyormuş gibi davranma; sinsi annenin bu işin her yerinde parmağı olduğunu biliyorum.

"Şey, evet. Tamam, öyle.'

'Bu kadını yeterince yalnız bırakamazsın. Bununla birlikte, kayıp paramı her an geri alabileceğimi umuyorum. Billy the Knuckle ve ben yıllar önce barıştık. Yıllar boyunca birkaç çatışmada bana yardım etti ve iyi bir dost olduğum için bir iki kez de karşılık verdi. Kolombiyalılarla küçük bir sorunu vardı ve ben de domates mahsullerinin arasında gezinme olayından sonra onlarla bağ kurmuştum. "Ne ekersen onu biçersin.

Söyleyecek sözüm yok. Hiç yok. Bir dakika. 'Konstantine'i gerçekten *öldürecek* mi? Bam, bam, öldü mü?' Silahı elime alıyorum ve hemen bırakıyorum. Bu çılgınlığa ortak olmak istemiyorum!

"Yapsa sorun olur mu, sevgilim? Umm.

"Şaka yapıyorum! Şaka yapıyorum. Billy the Knuckle sakatlama konusunda çok iyidir ama ben o kadar değilim. Paramı geri aldığım için minnettar olacağım ve Konstantine de ömrünün sonuna kadar Meksika'da saklanabilir.

Zihnim ışık hızında dönüyor ve ona zar zor ayak uydurabiliyorum. "Vay canına, tamam. Yani eğer Billy the Knuckle biraz sakatlandıysa, "Burada ne kadar kötü bir durumdan bahsediyoruz?

Büyükanne gevşek bir omuz silkme hareketi yapar. 'Billy, gelecekte sorumluluklarından kaçmasın diye Kon'un birkaç ayak parmağını kesmekle tehdit ediyor. Bunun bir sonraki karısına iyilik yapmak olacağını söylüyor. Genelde daha çok parmak adamıdır ama benim için olduğu için bunu yapabileceğini söyledi. Doğrusu, Billy sadece konuşuyor. Konstantine yaşlı bir kadından para çaldığı için üzgün ve sadece paramı geri almama yardım etmek istiyor. Kon iyi olacak.'

Ne kadar rahatladım! "Özür dilerim büyükanne. Konstantine'i sevdiğini biliyorum.'

Bana parlak bir gülümseme veriyor. 'Üzülme, sevgilim. En kısa zamanda Boşanma gerçekleşirse tekrar evleneceğim. Soruyu sordu bile!'

Bir boşanma ve başka bir evlilik mi? Zihnim zaten dönüp dururken bunu kabul etmek çok zor. "Ne! Şimdiden evlenme mi teklif etti?"

"Evet, kalp kırıklığımda teselliği başka bir adamın kollarında buldum ve bu teselli kısa sürede aşka dönüştü.

"Hangi adam?"

"Zorba, sevgilim. İyi bir domuz tüccarını kim sevmez ki?"

"Zorba? Neden bu kadar şaşırdığımı bilmiyorum. Haftalardır takılıyorlar. *Dirty Dancing*'i bile birlikte yaptılar, bu da epey bir süre pratik yaptıklarını gösteriyor. Kitapların rengini bozmak için yaptığı günlük ziyaretler şimdi daha anlamlı geliyor. Büyükanne için bir koca malzemesi olarak düşünürsem, onun için tam da doğru miktarda kaçık. "Vay canına. Ne söyleyeceğimi biliyorum."

"Kendimi hiç Zorba'nın yanında olduğum kadar sevilmiş, canlı hissetmemiştim. Ve koca on, bitirmek için güzel bir yuvarlak sayı, sence de öyle değil mi?"

Ona sarılıyorum. Onu sevmek zorundasın. Hiçbir şey onu durduramaz. 'On güzel yuvarlak bir sayı. "Uğurludur büyükanne. Yedi numaralı iki kocayı göz ardı edersek. "Bu da demek oluyor ki planlamamız gereken bir düğün var!"

Bölüm 33

Georgios ile özel olarak sohbet edecek boş bir dakikamız bile olmadı. Kitapçı, Epeolatry ve yeni işlerimiz için hazırlanmak arasında, bir şekilde her zaman insanlarla çevriliydik. Bugün ona sahte randevu konusunu açacağıma yemin ediyorum ve bu konuyu birlikte aşabileceğimizi umuyorum.

Kitap gözcülüğü işim bir hafta içinde başlıyor, bu yüzden Roxy kitapçı ve büyükanneimin sağ kolu rolünü üstlenmeden önce benimle her şeyi gözden geçirmek için bugün gelecek.

Roxy işin iç yüzünü zaten biliyor ama sipariş sürecini ve Epeolatry'de işler yoğun olduğunda Gran'in muhasebe konusunda yardıma ihtiyacı olursa hesapların nasıl denkleştirileceğini bir kez daha kontrol etmek istiyor.

Roxy her zamankinden çok daha kasvetli bir giriş yapar. Yüzü solgun ve gözleri endişe dolu. Kalbim bir an için durdu. Umarım annesiyle ilgili kötü bir haber değildir. Durumu o kadar iyi ki Athena'yla birlikte Ezilmiş Zeytin'de yarı zamanlı çalışmaya dönüp dönmemeyi düşünüyor.

"İyi misin? diye sordum. "Ne oldu?"

Roxy saçlarını geriye doğru tarar ve her zamanki taburesini alır. "Ben iyiyim. Sadece ...' Sesi gözyaşlarına boğulacakmış gibi titriyor. "Bu senin...?"

Cümleyi kafamda yeniden düzenleyemedim ağzından kaçırıldı. 'Evie, bugün bir şeye kulak misafiri oldum ve bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum. Ben - uh. Bunu söylemenin kolay bir yolu yok, o yüzden sadece söyleyeceğim, tamam mı? Yani, umarım yanıliyorumdur. Belki yanıliyorumdur. Belki yanlış duymuşumdur. Ya da başka birini kastettiler. Ya da bu konuda yanıliyor olmamın birçok nedeni olabilir, bu yüzden bunu aklınızda tutun. Ellerini sıkarken yüzü mosmor kesilir.

Her neyse, bana söylemeye korkuyor.

"O-K-K." İlk aklıma gelen belki de Konstantine haberlerinin patlak verdiği. Ya da Gran ve Zorba öpüşürken görüldüler ve bu

Konstantine'in ne kadar yalancı, hilekâr bir yılan olduğunu bilmeyen insanlar. Ama Roxy Konstantine hakkında her şeyi biliyor, başka ne olabilir ki?

"Georgios hakkında.

Midem sıkışıyor. "Ne olmuş ona?

"Görünüşe göre-" Yüzünü ovalıyor. Roxy'yi hiç böyle görmemiştim. Sanki kendi derisi kaşınıyormuş da kaşıyamıyormuş gibi. 'Gerçekten üzgünüm Evie, ama büyükbabasından aldığı emirle seninle sahte bir ilişki yaşıyordu. Yaptıkları saçma plan Floretta'yı takip etmek ve borcu olan kirayı ödemedenden kaçmadığından emin olmak içindi.

"NE! Kesinlikle yanlış anladı. Onunla sahte bir şekilde çıkan *benim*, tam tersi değil. Komplomuzu öğrendiler ve o da

Yanlış mı anladın? "Bana tam olarak ne duyduğunu söyle.

Uzun bir nefes veriyor. "Tamam, her Cuma yaptığım gibi Maria'dan annem için loukoumades alıyordum, ama hazır değillerdi, ki Ne kadar popüler oldukları için orada bir üretim hattı olması garip. Onun ünlü olduğunu biliyorsun-'

"Yoluna devam et, Roxy.

"Tamam. Tamam, özür dilerim. Maria biraz geride kaldığı için beklememi istedi. Elbette, sorun değil, arka taraftaki villasında Georgios'u ziyaret edeceğimi söyledim. Paravan kapıya gittiğimde Georgios ve Yannis hararetli bir konuşma yapıyordu. Donup kaldım ve sonra mutfığa geri dönüp

Onları kendi hallerine bıraktım ama senin adın ortaya çıktı, ben de durdum...' kıpkırmızı kızardı '... ve dinledim.

"Ne dediler?

'Yannis Georgios'a Floretta'nın kirayı tamamen ödediğini söylüyordu. Gerçekten devam etmek istemiyorsa, artık seninle sahte randevulara devam etmesine gerek yoktu. Yannis büyükannen hakkında daha fazla içeriden bilgiye ihtiyaçları olduğunu düşünmüyordu çünkü işleri iyi gidiyor gibi görünüyordu ve kasabadaki dedikodular zaten yakında ayrılacağın yönündeydi. Bu yüzden seninle ilişkisini kesmesinin en iyisi olacağını, böylece Georgios'un gerçek bir kız arkadaş arayışına başlayabileceğini söyledi. Tanrım, bu doğru olabilir mi? Hiçbiri gerçek değil miydi?

Kalbim küt küt atıyor. "Peki Georgios bu konuda ne dedi?

"Başlangıçta bunun aptalca bir numara olduğunu ve gerekli olduğunu düşünmediğini ama en azından seninle takılmanın eğlenceli olduğunu mırıldandı. Gelecekte kendi aşk hayatını istediği gibi düzenleyebilmesinin, istediği kadını onların katkısı olmadan seçebilmesinin iyi *olacağından*

bahsetti,

Çünkü yaşlı adamın düştüğü duruma bak. Para için onu bir piyon olarak kullanıyor ve o da yazını, ağzından bir kelime kaçırmamak için düşünerek geçiriyor.

Gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Neden onun gibi bir adamın benim gibi bir kızla ilgileneceğine inanmıştım ki?

"Gerisini duymadım çünkü Maria beni buldu ve siparişin hazır olduğunu söyledi ve ikisi de dönüp beni orada dururken gördüler. Georgios o kadar şaşırılmıştı ki konuşamıyordu. Omuzları çökmüştü ve sanki dünyası başına yıkılmış gibi görünüyordu. Kuşkusuz saçma sapan bir mazeret uyduracaktır ama önce benden duymanızı istedim. Ben... yıkıldım.

Çok uygun görünüyordunuz. Kitap ineği *ruh eşleri*. Bunu nasıl yapabildiğini hayal bile edemiyorum. Bu çok zalimce, çok...' Ben bunun ne anlama geldiğini düşünürken Roxy'nin sözleri uçup gidiyor.

Başım dönüyor. Kendimi bir çeşit deniz tutmuş, akıntıya kapılmış gibi hissediyorum. Normal hayatımda çok aşına olduğum bir his. Aptal ben, bu büyümlü adanın beni değıştirdiğini sanıyordum. Beni cesur, atılgan ve güzel yaptı, öyle ki

Georgios gibiler ilgilenmişti. Kendimi çok aptal hissediyorum. Çok utanıyorum.

Elbette, ben de onunla sahte bir şekilde çıkıyordum. Ama bunca zaman benden gerçekten hoşlandığına inanmıştım ve bu nedenle ona açılmıştım. Ona güvendim. Ve ona aşık oldum. Onun açısından bunun gerçek olmadığını öğrenmek beni herkesten ve her şeyden şüphe ettiğim bir kuyruk dönüşüne gönderdi. Büyükbabasına benim hakkımda söylediği sözlerden dolayı utanç duyuyorum. Tanıdığım Georgios'un karakterine hiç uymuyordu ama sanırım bu da bir oyundu. *Gerçek* Georgios'u tanımıyorum.

Eski Evie yeniden ortaya çıkıyor, dünyayla kavgalı, endişeli kadın. Böyle bir aşkın benim başıma gelemeyeceğini bilmeliydim. Bu heyecanlı, güneşli, canlı hayatın gerçek olmadığını. Hepsi hayal ürünüydü. Beni götürdüğü her randevu bir aldatmacaydı. Panik yükseliyor ve nefesimi tutmakta zorlanıyorum. Sanki ölüyormuşum gibi soluk soluğa kaldım. Bir başka iğrenç olay örgüsü.

Evie'nin Günlükleri!

'Ne yapıyorsun oh - başını bacaklarının arasına koy, Evie! Bu bir Panik atak mı? Oh Tanrım!' Saçlarını tutuyor. "Çok özür dilerim! Başımı aşağı doğru itiyor. Acıya ve ağrıya karşı gözlerimi kapatıyorum ve her şeyi unutup oksijen almaya konsantre olmaya çalışıyorum.

Ama gözlerimi her kapattığımda o tam orada. Sözleri, bana fısıldadığı tüm o tatlı sözler, hepsi sahte miydi? Sonunda benim

Nefes alışım normale dönüyor ve tekrar dik oturmayı başarıyorum. Başımdaki telaş geçene kadar hareketsiz kalıyorum. O tutkulu öpücükler de mi sahte?

Başımı kaldırıyorum. Roxy yuvarlak gözleriyle bana bakıyor, endişe dolu havuzlar. Ona iyi olacağımı söylemek istiyorum. Her şey yolunda. Ama kelimeleri çıkaramıyorum. Belki de ona yalan söylediğim için bunu hak ediyordumdur? Bunların hiçbirisi iyi hissettirmiyor. Her şey çok yanlış geliyor ve tek yapmak istediğim bavulumu toplayıp kaçmak. Bu adadan ve hepsinden uzaklaşmak.

Nefesimi tuttuğumda, 'Bana söylediğin için teşekkürler Roxy. Söylediğine sevindim.

Yüzü hüznle çarpılmış. "Ne yapacaksın?

Aklımdan geçenleri düşünürken bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Eve gideceğim. Büyükanнемin iyi olduğundan emin olacağım ve sonra ayrılacağım, muhtemelen bu hafta sonu, böylece gelecek hafta işe başlamaya hazır olurum.

"Hayır. Kalamaz mısın?"

Ve her gün onunla yüzleşmek mi? Yapamazdım. "Hiç sanmıyorum, Roxy.

Bana bir bardak su dolduruyor, minnetle kabul ediyorum ve küçük yudumlar alıyorum. Kalbim hala göğsümde çarpıyor, bu yüzden derin nefes almaya odaklanıyorum.

yavaşlatmak için nefes alıyor. Müşteriler içeri giriyor, onları selamlıyor ve sonra beni kontrol etmek için geri dönüyor.

'Ben biraz dışarıda oturacağım,' dedim. 'Bir saat içinde her şeyin üzerinden geçebilir miyiz?

"Tabii, acele etme.

Bir saat sonra içeri girdim, kararımı vermiştim. Gideceğim. Yarın için bir uçak bileti ayırtacağım ve tekrar ayaklarımın üzerinde durana kadar annemle babamın dairesine geri döneceğim. Büyükanнем iyi olacak. Zorba, Roxy ve altılı çetesi var.

Ayaklarımın üzerinde durmaya başladığımda, yaşayacak bir yer bulacağım. Belki şehirden biraz daha sakin bir yerde. Belki Connecticut'ta bir ev, böylece kendi köpeğimi kurtarabilir ve beni koşulsuz sevecek bir köpek arkadaşına sahip olabilirim. Evden sadece birkaç günlüğüne çıkan o münzevi köpek kadınlardan biri olacağım.

yürüyüşler ve köpek dostu kafeleri ziyaret etmek. Küçük, sakin bir banliyöde yaşayabilirim.

baloncuk yapıp romantik komediler okumak, Fido adını vereceğim kurtarma köpeğimle oynamak ve tüm insanlardan uzakta güvenli bir alanda var olmak.

Güneş ışıısıyla ve bu kalp kırıklığını kendi içime dönerek atlatacağım

gerçeğiyle desteklenerek Roxy'yi bulmaya gidiyorum.

Tezgâhın arkasında kitap buketleri hazırlıyor. "Tamam, soru listenizin üzerinden geçelim mi?"

Bana başıyla onay verdi. "Evet," diyor gönülsüzce. "Gerçekten gidecek misin?"

'Evet, ama zaman zaman ziyaret edeceğim, bu yüzden endişelenme Roxy. Küçük bir yer bulduğumda sen de beni ziyaret edebilirsin.

Roxy alt dudağını ısırtıyor ve bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. 'Belki de önce onunla konuşmalısın? Olayı bir de ondan dinlesen? Yani, ya yanlış duyduysam ya da ...?'

Ben cevap veremediğimden büyükannem koşarak içeri girdi, gözlerinde panik vardı. "Zeus burada mı? Zeus tüm köpekler arasında en dışa dönük olanlardan biri olsa da, büyükannemin gölgesidir ve onun yanından ayrılmaz. O dışarıdayken içeri girer ve müşteriler tarafından şımartılmayı bekler.

"Hayır, o seninle değil miydi? Her zamanki sabah yürüyüşlerine çıkmışlardı. Onu son gördüğümde, büyükannem bahçede kahve içerken o da güneşleniyordu.

"Öyleydi ve sonra Zorba'yı ziyarete gittim. Gittiğimde yatağında uyuyordu ve şimdi onu bulamıyorum.

"Tamam," dedim. "Panik yapma, belki de Muses'in dışında, selvi ağacının gölgesindedir? Öğle yemeğinden sonra altı kişilik çete gölge ve Rent-A-Dog girişimi - göbek ovma ve yürüyüş olasılığı olduğunu bilmek.

Muses'e doğru koşuyorum ama sadece diğer beş köpeği görüyorum. Zeus en büyüğü olduğu için gözden kaçırmak zor. Yine de şezlongların altını, kitap raflarının arkasını ve kitapçının kenarlarını kontrol edip adını söylüyorum.

Roxy, villanın bahçesinden dönüp dolaşarak beni karşıladı. "Onun bahçesinde ya da sizin villanızda değil ama yan kapı açıktı.

"Tamam, belki de yürüyüşe çıkmıştır. Zeus rotayı biliyor; her gün büyükannemle birlikte yürüyor.

"Büyükanne, sen kitapçıya bak, Roxy'yle ben de patikadan aşağı inip onu arayalım.

Yüzü endişeden solgunlaşmış. 'Tamam, telefonunu al ve onu bulur bulmaz beni ara. Birinin onu kaçırdığı endişesinden kurtulamıyorum.

Onu çabucak sıktım. "Havlardı büyükanne. Eğer öyle olsaydı tüm köpekler bizi uyarırdı.

Büyükannemin endişesi benimkini artırıyor. Yolunu bilen zeki bir köpek ama genelde büyükannemden fazla uzaklaşmaz. Belki de uçurumların düşüncesi ve onun gibi akıllı bir köpeğin bile dikkatinin dağılabileceği korkusu

koklayarak uzaklaşıyor ve tehlikeyi sezmeden yuvarlanıyorum. Gözlerim yaşıyor, ben de onları büyükannemden saklamak için arkamı dönüyorum.

'Telefonlarımız yanımızda. Onu yakında geri getireceğiz,' diyor Roxy ve biz de onu aramak için aydınlık güne doğru yola çıkıyoruz.

"Zeus!"

Sahile giden patikadan aşağı inerken adını tekrar tekrar bağıyoruz. "Bacak boyunda kabarık bir köpek gördünüz mü? Biz geçerken yürüyüş yapanlara soruyorum. Başlarını hayır anlamında sallıyorlar. 'Eğer onu görürseniz, o

Floretta uçurumdaki kitapçada.'

"Gözümüzü dört açacağız.

Roxy Yunan yerlilerle konuşuyor ve kitapçıyı işaret ediyor. Bir ileri bir geri arıyoruz ama nafile.

"Nerede olabilir?"

Başını sallar. "Bilmiyorum. Sence biri onu kaçırmış *olabilir* mi?"

Bu üzücü bir düşünce. "Hayır, kesinlikle değil.

'Peki ya Zorba'nın evi? Belki Floretta'yı oraya kadar takip etmeye çalışmış ve kaybolmuştur.

Zeus, neden davet edilmediğini merak ederek bisikletiyle onu takip etmeye çalışmış olabilir. "Bu sabah büyükannemle yaptığı büyük yürüyüşten sonra o kadar yolu gelebilir mi sence?"

"Onun gittiği yoldan yürüyelim, belki yol boyunca dinlenirken buluruz onu.

"İyi plan. Sıcak bir gün ve adanın bir ucundan diğer ucuna yürürken susuz kalmasından endişe ediyorum.

Zorba'nın evine gidiyoruz, Zeus'u çağırırken sesim kısılıyor. Tepelerden inip çıkıyoruz. Baldırlarım yanıyor ve keşke kendimiz için biraz su getirmeyi akıl etseydik diyorum. Büyükannemin yüz ifadesi aklıma geliyor ve daha hızlı yürümek için kendimi zorluyorum.

Zorba'nın geniş domuz çiftliğine varıyoruz ama kapı sıkı sıkıya kilitli. Garaj yolunda hiç araba yok ve Zeus'tan da iz yok.

"Dönüş yolunda ayrılalım mı?" diye sorar Roxy. 'Sen sahil yolundan git, ben de ana yoldan geri döneyim?"

"Tamam, o yolda dikkatli ol. O tehlikeli virajlardan yıldırım hızıyla geçen o kadar çok araba var ki. Umarım Zeus o yoldan gitmemiştir, çünkü hem kendisi hem de hızla gelen herhangi bir araba için ölümcül olabilir. O sırada

Sokak akıllısı, sadece kitapçının yakınındaki sessiz patikalarda yürüyor, yollarda değil.

"Yapacağım. Onu bulursan beni ara."

"Sen de. Sarıldık ve yollarımızı ayırdık."

Bir buçuk saat sonra Zeus olmadan kitapçıya geri döndüm. "Roxy döndü mü? En kötüsünü bekliyormuş gibi kendine sıkıca sarılan Büyükanne'ye soruyorum."

"Hayır, değil. Ondan bir iz yok mu?" diyor, sesi titreyerek.

Başımı salladım. "Henüz değil. Roxy diğer yoldan geri döndü, belki iyi haberleri vardır."

"Ya onu bulamazsak?" Gözleri yaşlarla doluyor. Büyükanne genelde çok soğukkanlıdır; onu ağlarken gördüğüm zamanların sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Buna tanık olmak içimi burkuyor ve onun için Zeus'u üretmeden bunu düzeltmenin bir yolu yok.

Uzun bir sarılma için onu kendime çektim. "Onu bulacağız büyükanne. Evinin yolunu biliyor, acıktığında ve gün boyunca yeterince macera yaşadığında muhtemelen içeri girecektir. Otur," diyorum onu kollarımdan bırakarak. "Sana soğuk bir içecek hazırlayayım."

Orada donmuş gibi duruyor. "Zeus sadece uçurum patikasıdan gelen yolu biliyor. Kapıyı açık bırakacak kadar nasıl dikkatsiz olabildim? Büyükanne kendi içine doğru kıvrılır ve birden seksen üç yaşında gibi görünür."

Kollarını ovuyorum. "Kendini suçlama. Belki de esinti kapıyı açmıştır. Bunun bir önemi yok. Bütün gece aramak zorunda kalsak bile onu eve getireceğiz. Büyükanne için bir şişe su aldım. Sonra da güneş kremimi sürüp, ona tanıdık gelen patikaya geri dönmüş olması umuduyla adımlarımı takip etmeye hazırlanıyorum. "Başka neye ihtiyacın var, büyükanne?"

"Ben iyiyim hayatım. Ağlamaklı gözlerle, "Zeus'un hâlâ oraya doğru geliyor olma ihtimaline karşı Zorba'yı arayıp göz kulak olmasını isteyeceğim," diyor.

"İyi plan, neden komşularınızı da aramıyorsunuz? Belki içlerinden biri onu dolaşırken görmüştür ve biz de hangi yöne bakacağımızı biliriz."

"Evet. Şimdi herkesi arayacağım. Tezgâhın arkasına geçer ve iyice karıştırdığı telefon rehberini çıkarır. Ahh. Birçok yönden çok eski kafalı; o kadar tatlı ki neredeyse kalbimi yeniden kıracak. Eğer Zeus'u bulamazsak, bunun onu nasıl etkileyeceğini düşünmek bile istemiyorum."

Roxy'nin dönmesini beklerken bilgisayarda bir ilan açıyorum. Zeus'un ağzında tenis topuyla gülümseyen yeni bir fotoğrafını buluyorum,

kabarık tüyleri esintide uçuşuyor. İletişim bilgilerini ekliyorum.
Büyükanmem Zorba'nın telefonunu kapattığında, "Ödül verelim mi?" diye soruyorum.

"Evet hayatım, harika bir fikir. Makul bir meblağ olsun ki onu alan olursa geri getirsin. Yaz: *soru sormak yok*. Amaçlarının ne olduğu umurumda değil, sadece onu eve istiyorum."

Kaybolduğunu umarak yüklü bir ödül yazıyorum, çünkü vicdansız nedenlerle ona sahip olma düşüncesi düşünülemeyecek kadar korkunç.

Roxy dönüyor, yüzü asık. "Şansın yok mu? Belli olmasına rağmen soruyorum. "Hiçbir şey yok.

"Lanet olsun. Bilgisayara geri döndüm ve el ilanlarını yazdırdım. Yazıcıdan düzgün bir yığın halinde çıktılar. "Bunları etrafa asmama yardım etmek ister misin? Roxy'ye sordum.

"Zimba tabancasını getireyim.

Büyükanneme güven verici bir gülümseme veriyorum ve ona şapşal Zeus'la geri döneceğimize söz veriyorum. Umarım doğrudur.

✻

Roxy ve ben kitapçıya geri dönerken güneş batıyor. Sanki dünyanın yükünü omuzlarımızda taşıyormuşuz gibi eğilip gözlerimizi yere dikeyiyoruz. Yemin ederim köyde yaşayan neredeyse herkesle ve tatilcilerin hepsiyle konuştuk. Bir kişi bile Zeus'u görmedi. Sanki kalktı ve sırra kadem bastı.

"Büyükanname söylemek için sabırsızlanıyorum," diyorum, giderken toprağı tekmeliyorum, kendime, dünyaya ve köpek hırsızlarına kızıyorum. Bu tür hırsızlıkları her zaman duyarsınız ve aklım karanlık yerlere gider.

"Tanrım, bunu yaptığında orada olmak istemiyorum. Roxy telefonunu kontrol eder. "Şarjı bitmiş. Seninki de mi?

"Evet, pilleri de bitti.

"Ya biri onu gördüğünü söylemek için aramaya kalkarsa?" "El ilanına kitapçının sabit telefonunu da koydum. "Tamam, bu iyi.

Kitapçıya yaklaştıkça ilerlememiz yavaşlıyor. İkimizin de Gran'e koca tüy yumağının bu gece başka bir yerde uyuyacağını söyleyecek cesareti yok.

Kapının kilidini açıp büyükannemin villasına gidiyoruz. Açık pencereden sızan kahkahaları duyunca duruyorum. Roxy ve ben birbirimize bakıyoruz ve sonra koşmaya başlıyoruz. Kapıyı kaydırarak açtım ve Zeus'un bir oyuncakla oynadığını gördüm. oyuncak çiğniyor, mutlu bir şekilde kemiriyor, görünüşe göre neden olduğu endişeden habersiz.

"Zeus! Kürkünü okşamak için eğildim ve başının tepesine bir öpücük kondurdum. 'Neredeydin oğlum? Seni küçük kaçış sanatçısı! Geri döndüğün ve güvende olduğun ve değerli büyükannemin daha fazla kalp ağrısı çekmeyeceğini için içimi bir rahatlama kaplıyor.

Ayağa kalktığımda Georgios ile yüz yüze geliyorum.

"Eşek Adam'ın evindeydi," diyor. "Floretta beni aradı ve kayıp olduğunu söyledi, ben de aramaya yardım etmeye gittim.

Eşek Adam'ın evi! Neden oradan başlamayı düşünmedim ki? Eşek arkadaşıyla oynamaya gitti!

Roxy gülüyor. "Bilmemiz gerekirdi. Alnına bir şaplak atar.

"Eve döndüğüne sevindim büyükanne," diyorum. "Bu gecelik bu kadar yeter - uzun bir gün oldu. Roxy bana Georgios'a doğru neredeyse belli belirsiz bir baş selamı veriyor ama şu anda yapmak istediğim son şey onunla konuşmak. Zihinsel ve fiziksel olarak bitmiş durumdayım.

Topuklarımın üzerinde dönüp villama gidiyorum. Çok geçmeden kapı çalındı. Kapıyı biraz araladığımda Georgios'u kaşları çatılmış bir halde karşımda buluyorum. "Konuşabilir miyiz?

"Hayır.

"Açıklayabilirim.

"Hiç gerçek olmadı, değil mi?

"Aç kapıyı, Evie. Bunu karanlıkta yapmak istemiyorum."

"Hayır, Georgios, yorgunum. Bugün tüm adayı iki kez dolaştım ve tek yapmak istediğim kendimi duşa atmak ve sonra da bir hafta uyumak. Ya da on yıl. Millenia.

"Tamam, bu adil. Yarın tekrar gelebilir miyim?"

Yarın. Buradan uçup gitmeyi planlıyordum ama Zeus'un Ortadan kaybolduğumda ne rezervasyon yaptıracak, ne büyükanneme anlatacak ne de Roxy'ye kitapçının günlük işleyişini tam olarak açıklayacak vaktim oldu.

"Hoşça kal," diyorum ve ağladığımı görmemesi için kapıyı kapatıyorum.

Bölüm 34

Kahvaltıda Gran'e ayrılma planlarımı anlattım. Yüzü düştü. "Ama neden? Her şey kalmaya hazır mıydı?"

Ona Roxy'nin başının üstünde ne olduğunu açıkladım. 'Saçmalık. Sen de benim için aynı şeyi yaptın Evie, ne fark eder ki?"

"Önemli çünkü o adama *gerçekten* aşık oldum."

"Ve sen bana onun sana aşık olmadığını mı söylüyorsun? Ona dik dik bakıyorum.

Bana öyle bakma. Onunla konuştun mu, tüm bunları ona sordun mu?"

"Hayır ve yapmayacağım.

'Evie, bunu söylemekten nefret ediyorum ama eğer yapmazsan hayatının en büyük hatasını yapmış olacaksın. Bana inan, aşk hakkında bir iki şey biliyorum ve o adamın sana bakışını taklit edemezsin. Güneş, yıldızlar ve ay gibi

Gözleriniz parlıyor ve o sizden büyüleniyor.

"Lütfen, rol yapıyordum.

Bana "oh lütfen" deme. Onunla ilk tanıştığımda kederliydi, hiç gülmezdi. Onu ilk gün gördün. Sen onu görene kadar boş bir kabuk gibiydi.

geldi. Her gün buradaydı, bazen günde iki ya da üç kez. Bu *aşık* gibi davranan bir adam değil, aşık olan bir adam. Eğer gerçekten sahteyse, bu kadar ileri gitmesine gerek yoktu. Ve ona açıklama şansı vermezseniz biraz ikiyüzlü davranmış olursunuz.

"Bunu yaparsam beni rahat bırakacak mısın?"

Olacak. Ama buna açık ol. Onu dinle sevgilim, en azından bunun için bana söz ver.

"İyi.

Yenmemiş kahvaltı tabağımı bir kenara itiyorum ve ona kısa bir ziyaret için uğramasını rica eden bir mesaj gönderiyorum.

On dakika sonra oradaydı, yüzü buruşmuş, gözlerinde endişe vardı. Muhtemelen bunun kasabada duyulmasını istemiyor, yoksa bir sonraki kurbanı

ona karşı daha dikkatli olmalıyız. Evet, masum rolünü o kadar mükemmel oynuyor ki. Büyükanne ayağa fırladı ve tabaklarımızı aldı. "Saçınızdan çekileceğim, muhabbet kuşları. Muhabbet kuşları. Pek sayılmaz. Villasına gidiyor ama dinlediğini saklamıyor. Mutfak penceresinin camına ne kadar yakın bastırıldığından burnunda bir ağ girintisi olacak.

"Evie-

Masaya doğru yığıldım. 'Şu işi bitirelim, tamam mı? Büyükanne gitmeden önce seninle konuşmam için ısrar ediyor. Konuş o zaman.'

"Tamam, özel bir yere gidebilir miyiz? Büyükanne ağa o kadar sert bastırıyor ki pencereden aşağı düşeceğinden eminim.

Villama gidiyoruz. Bavulum yatağın üzerinde, gitmeye hazır bir şekilde duruyor. "Gidiyor musun? Sesinde panik var.

Başımı sallıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. En iyi bakışlarımı yöneltmeye çalışıyorum ama bunu yapacak yüreğim yok.

"Tamam, en baştan başlayayım. Siz geldiğinizde büyükbabam saçma bir sahte randevu fikri ortaya attı, ben de hemen reddettim. Çünkü bunun zalimce bir şey olduğunu düşünmüştüm. Ama bilmelisin ki bunu düşünmesinin tek nedeni seninle otoparkta tanıştıktan sonra eve gitmemdi, burnunda volkanik kir vardı ve evlenmek istediğim kadınla tanıştığımı söyledin - ama ben ben olsaydım, sana tek kelime bile etmezdim. İş aşka gelince o kadar umutsuzum işte.

Evlenmek istediği kadın mı? "Bu biraz aceleye gelmiş gibi görünüyor.

"Değil mi? Anında kelimeleri geri almaya çalıştım ama artık çok geçti. Asla böyle açıkça konuşmam, asla. Ben de onun bu sözleri Bütün bu sahte randevu fikri beni teşvik etmek, duygularımla hareket etmemi sağlamak içindi. Ve size büyükbabam hakkında bir şey söyleyeyim: Başka hiç kimsede olmadığı kadar suçluluk duygusu yaratabilir. Yüzlerce kez hayır dedim, bunun saçma olduğunu söyledim. Bir an kalp krizi geçiriyormuş gibi göğsünü tutarken, bir an sonra kafasını tutup iflas etme ihtimalinden yakınıyordu.

Garip bir şekilde tanıdık geliyor. *Büyükanne*. "Devam et.

"Bazen biraz kapalı bir kitap gibi, bu yüzden neyin gerçek neyin kurgu olduğunu bilmiyordum. Sonunda beni yıprattı. Ya kira parasına gerçekten de söylediği kadar çok ihtiyacı varsa? O zaman ne olacaktı? Büyükanne geçinebilmek için loukoumades siparişlerini iki katına çıkarmak zorunda kaldığından bahsetti ve bu beni endişelendirdi. Mutfakta ve bu sıcakta uzun günler geçiriyordu - gerçekten para sorunları mı vardı? Eğer sorun yaşıyorlarsa

Floretta'nın eninde sonunda ödeme yapacağına dair güvenceye ihtiyaçları vardı. Bu yüzden en iyi kararıma rağmen tüm bu aptalca önermeyi kabul ettim.

"Beni hiç umursamadan mı?

Yüzünü buruşturuyor. "Öğreneceğini düşünmemiştim. "Bana hiç söyler miydin?

"Kendime bunu her gün yapacağımı söyledim ve sonra cesaretimi kaybettim.

"Neden ona en azından benimle takılmanın eğlenceli olduğunu ama gelecekte kendi insanını seçmeyi tercih edeceğini söyledin? Acıtıyor, çünkü

Sanki yeterince iyi değilmişim gibi, seçtikleri kişi olduğum için mutlu olmadığını öne sürdü.

'Çünkü kim böyle bir şey yapar ki? Bana yaptırdığı şey için kendini kötü hissetmesini istedim çünkü bu bana doğru gelmiyordu.

Kollarımı kavuşturuyorum. 'Yazını bir insanla harcamak zorunda kaldığın için üzgünüm.

Aynı şeyi ben de ona yaptığım için üzülmem ikiyüzlülük olur ama bana çıkma teklif ettiği ilk andan itibaren benden hoşlandığına inandığım için kendimi ihanete uğramış hissediyorum. Daha iyi bilmeliydim - gardımı almalıyım çünkü ben erkeği elde edecek, sonsuza dek mutlu olacak türden bir kız değilim; bu, acınası aşk hayatımda defalarca kanıtlandı. Yine de, kalbim açık bir şekilde bu işe girdim çünkü gerçekte ona karşı anında bir çekim hissettim.

O da benim için aynı şeyleri hissedince daha da yoğunlaştı. Buna gerçekten inanmıştım! Ve bunların hiçbirisi gerçek değildi.

Ellerini saçlarının arasından geçirir. "Hayır Evie, yanlış anlıyorsun. Bütün bunları ona söyledim *çünkü* beni bu çıkmaza o soktu. Ağzımdan çıkan her kelimeye dikkat etmek zorundaydım. Ne yaptığımı öğrenmeni hiç istemedim çünkü topuklarının üzerinde dönüp bir daha arkana bakmayacağından ve seni sonsuza dek kaybedeceğimden ve bunun kalbimi kıracağından endişelendim. En nefret ettiğim şey ise bu plana uyarak her zaman aramızdaki şeyin gerçek olmadığını düşünecek olman ve sana tüm kalbimle söylüyorum ki gerçektir; gerçek.

Ona inanabilir miyim yoksa bu sadece hasar kontrolü mü? Artık ne düşüneceğimi bilemiyorum.

'Keşke geri sarabilseydim, gerçek olduğumu görürdünüz. Bir süredir sana yalan söylediğim için gergindim, ama bunu baskı altında yaptım ve çünkü

Büyükannemle büyükbabamı seviyorum ve maddi durumları için gerçekten

endişeleniyordum. Ama sana söylediğim ya da yaptığım her şeyde ciddi dim. Yalan söylemedim ve seni yönlendirmedim. Olumsuz duygulara tutunmak çok zor çünkü onları anlayabiliyorum

tam olarak bu çıkmaza girdik. İkimiz de ailelerimiz için en iyi olduğunu düşündüğümüz şeyi yaparken bir kaya ile zor bir yer arasında sıkışıp kalmıştık.

"Yalan söyledin.

Bana başıyla onay verdi. "Sana olan hislerim hakkında değil.

Kararsızım çünkü ona güvenmek istiyorum ve motivasyonlarını tam olarak anlamadığımı söyleyemem.

"Başlangıçta işleri çok yavaş ilerletmeyi planlamıştım, böylece yol boyunca kırık kalpler olmayacaktı.

Çok yavaş mı? İkinci buluşmada açık dudakla öpüştün! Buna yavaş mı diyorsun?" Öfkelendim.

Bana geniş bir gülümseme veriyor. "*Teknik olarak* ikinci buluşmamızda beni açık dudakla öptün.

"Çünkü beni gafil avladın!

"Bir tür ahtapot gibi kalçalarımın atladın.

Renklendirdim. "Kucaklaşmaya çalışıyordum ve işler kontrolden çıktı. "Kimsenin suçu değil - olur böyle şeyler.

"Sen benim yerimdeyken yapmazlar.

'Mesele şu ki, seni incitmeyi hiç planlamadım ve bunu kabul etmemin tek nedeni

Çünkü seni ilk gördüğüm anda bu tanrıçanın görüş alanıma girdiğini hissettim. O sırada Floretta beni eleştiri yağmuruna tutuyordu ve ben de bana neler olduğunu anlamaya çalışıyordum. Sonra sen beni tehdit etmeye başladın, bir şeyleri yok etme konusunda tecrüben olduğunu söyledin... Donuk gri dünyam birden renk cümbüşüne döndü.

Sırıtişımı gizleyemiyorum. Hala büyük F harfiyle sert davrandığım için gurur duyuyorum.

Posy'den gelen siparişler. Bu seferki talimatı gerçekten yerine getirdim.

"Etrafta dolaşıp küçük yaşlı kadınlara bağırıramazsın.

'Bağırıyordum; sadece bizim dilimizde öyle geliyor. Yunan halkı yüksek sesle konuşur ve çılgınca el kol hareketleri yapar. Kendimizi bu şekilde ifade ederiz.

"Hmm. Bunun doğru olduğunu Roxy ile teyit etmek için aklıma bir not alıyorum.

Bu doğru. Floretta'ya sor. Bana bazı renkli isimler takıyordu, ama bunları kastettiğinden ya da çeviride kaybolduğundan emin değilim Çünkü Yunancası berbat. Bir noktada bana iğrenç çiçekli el arabası dedi, bu yüzden emin değilim ...'

"En azından dili öğrenmeye çalışıyor.

"Doğru, doğru. Sana fena halde aşık oldum ve her anımı bu planı kabul

etmemiş olmayı dileyerek geçirdim çünkü her şey yanlış geliyordu. Bu konuyu daha önce seninle konuşmak istemiştim, ancak ardı ardına dramlar yaşandı...'

Sessizleşiyor. Burası benim de itiraf edeceğim kısım. Bu bizi sonsuza dek bitirecek mi? Bunu söyleyemem.

"Sana söylemem gereken bir şey var.

"TAMAM. Yüz ifadesi o kadar içten ki bocalıyorum.

Bakışlarımı indiriyorum. 'Ben de seninle sahte bir şekilde çıkmaya ikna edilmişim. Yardıma ihtiyacı olan sevgili büyükannem tarafından. Ben sadece onun iyiliğini düşünüyordum. Aptalca bir fikir olsa da, işleri yoluna koyana kadar Yannis'i uzak tutmak için tek çözümün bu olduğunu düşündü.

Kaşları havaya kalktı. "Ne! Şu anda *ciddi* misin Evie? "Ölümçül.

Yüzünü ovalıyor. 'Yani bir dakika - seninle sahte bir şekilde çıkma emri aldığımı öğrendiğin için toparlanıp gitmeye hazırdın, ama tüm bu süre boyunca benimle sahte bir şekilde mi çıkıyordun? *Bu* nasıl adil olabilir?

Gözleri bulutlandı.

Derin bir nefes alıyorum. 'Gerçekten öyle değil. Ama seni öğrendiğimde her şeyden şüphe ettim ve bu beni incitti çünkü hislerim doğru. Sana yalan söylediğim için özür dilerim. Sanırım ikimiz de bu konuda aynı gemideyiz, bu yüzden bir şekilde bunu aşmamız gerekiyor.

Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkarır. "Buna inanamıyorum." "Biraz romantik komedi. Bir kitabın konusu gibi.

Gözleri düşüncede kaybolmuş gibi parlıyor ve sonra yüksek sesle inliyor. 'Argh! Şimdi anlıyorum.'

"Ne demek istiyorsun?

'Bundan çok daha fazlası var! Yakında döneceğim. Dışarı fırladı, sonra geri geldi. "Neredeyse unutuyordum. Beni kollarına aldı ve bir Hollywood öpücüğü verdi, tüm ziller ve ısıklar, beni bir tür ekran sireniymişim gibi geriye yasladı ve nefessiz kalana kadar hayatımı öptü. "Sadece bunun gerçek olduğunu kanıtlıyorum.

"Vay canına." Bu kesinlikle sahte bir öpücük gibi hissettirmede.

"Yakında döneceğim," diyor göz kırparak. Bir göz kırpma! Ne yapmaya çalışıyor!

'Neredesin...' Ama o kaçıp gitti - nereye, hayal bile edemiyorum. Büyükannemi şüpheli bir şekilde villanın yakınında, bahçesini suluyormuş gibi yaparken buldum.

"Bu inanılır gibi bile değil büyükanne.

"Ne demek istiyorsun?

'Yeni başlayanlar için, hortumu açmadınız, bu yüzden hortumu bitkiler pek bir şey yapmıyor.' Georgios'u beklerken zihnim dönüyor.

Bundan çok daha fazlası var da ne demek? Bugün başka bir olay örgüsünü kaldıramam.

Büyükanne başını sallar. "Su açıkken hiçbir şey duyamadım. "Dinlemen mi gerekiyordu?"

"Tabii ki! Santorini'de o mükemmel erkek örneğiyle mi kalıyorsun?"

Bunu düşündüm. "Belki. Georgios bana kalbini bu şekilde açtıktan sonra nasıl şüphe duyabilirim? İkimiz de büyükanne ve büyükbabalarımıza olan sevgimiz yüzünden aynı duruma düşmüştük.

Belki mi?

Büyükannem benden tüm ayrıntıları öğrenmek için elinden geleni yapıyor ama ben henüz paylaşmıyorum. Bir şey söylemeden önce Georgios'un nereye kaybolduğunu bilmek istiyorum. Zeus, büyükannemin önünde heyecanla durup ona insan gibi kaşlarını çatmadan önce, büyükannemin hortumu tuttuğunu ama her zamanki bahçe su oyunları için neden hiç su akmadığını anlamıyor. "Şimdi olmaz Zeus," diyor. "Seni yakında sahile götüreceğim.

Georgios yeniden ortaya çıkar, büyükbabasının kolunu çekerek neredeyse onu kapıya doğru sürükler. Yüzündeki çökmüş ifadeden Yannis'in pek de istekli bir ziyaretçi olmadığı anlaşılıyor.

Georgios Yunanca bir şeyler söylüyor ve beni işaret ediyor. "Ooh," diyor büyükannem, gözleri parlayarak.

"Ona tam olarak ne söyleyeceksin?"

Yannis yıpranmış deri şapkasını başından çıkarıyor ve sanki onu yutmasını umuyormuş gibi yeri inceliyor. Neler oluyor? Georgios büyükbabasıyla benim önümde mi yüzleşecek? Eğer öyleyse, bu biraz fazla görünüyor.

'Georgios, sorun yok. Bu konuda büyükbabanla konuşmama gerek yok.

Bana 'bekle ve gör' der gibi sırtıyor. "Tamam, iyi noktaya değindin Evie. Büyükbabam konuşmayacaksa, peki ya sen Floretta? Evie'yi işbirlikçi küçük planın hakkında aydınlatmak ister misin?"

"Ne planı? Kaşlarımı çatarak sordum. Yasaklama emri falan varken bu ikisinin bu kadar yakın olmasına izin var mı? Elbette, ateşkes kararı almış olabilirler ama kurallar hâlâ geçerli mi?"

"Devam et," diye ısrar ediyor Georgios, gözleri çılgın bir enerjiyle parlıyor, dudaklarında bir gülümseme oynuyor. 'Bu işin içinde başka işler olduğunu *biliyordum*; sadece bu kadar ince sebepler için bizden sahte randevu istemeleri çok abartılı geldi.

Genelde konuşkan olan büyükannem sessiz kalıyor.

"Neden bahsediyor büyükanne? Gerçekten karanlıktayım.

Bölüm 35

Büyükanne hortumu açıyor ve duymuyormuş gibi yapıyor. Yaşlı, huysuz kadın rutini geri döndü. Gözlerimi deviriyorum ve hortumun musluğunu kapatıyorum.

"Şey..."

"Çıkar ağzındaki baklayı, bütün gün bekleyemeyiz.

Hortumu yere atmadan önce oflayıp puflama gösterisi yapıyor. "İyi. Yannis, ben yapayım mı?"

Ona başıyla selam verir ve şapkasıyla oynamaya devam eder.

'Yannis ve ben en sevdiğimiz torunlarımızın kararlı bir şekilde bekar kalmasından yakınıyorduk. Bu nasıl olabilirdi ki? Güzellikleri ve zekaları var. İkisi de bir av.'

Yannis gülümser. "Öyleler.

Gizli bir kakhaha paylaşıyorlar. Ne haltlar dönüyor burada?

"İkinizi bir araya getirmek için bir plan yaptık. Görücü usulü randevuların işe yaramayacağını biliyorduk - ikiniz de geçmişte bu tür randevulara karşı çıkmıştınız, ayrıca ikiniz de aşk konusunda çok kötüsünüz, dolayısıyla bir randevu birbirinize ne kadar uygun olduğunuzu görmeniz için yeterli olmayacaktı. Böylece sahte randevu fikri doğdu..."

Makara yapıyorum. "Ne? Ama Santorini'ye geleceğimi bile *bilmiyordun*?"

Alay ediyor. 'Tabii ki yaptım, Evie. Annen aradı ve hızlı evliliğimi duyduktan sonra bana göz kulak olmak için yolda olduğunu söyledi. Sürekli arar ve beni her türlü şeyle tehdit eder ama bu sefer aklıma bir fikir geldi...'

'Ama nasıl? Huzuru bozmaktan neredeyse tutuklanıyordunuz. Tabii ...?'

Sırıttıyor. 'Genuis, değil mi? Yannis Yunan Polis Şefi ile iyi arkadaş, biz de onu yardım etmesi için kandırdık. Bunu inandırıcı kılmak zorundaydık, yoksa işe yaramazdı. Halka açık bir yerde yüksek sesle tartıştığımızdan ve çok sayıda tanığın olduğundan emin olduk ki

Bu yüzden anneni arayıp ona söylemem gerekecek ve o da seni

Hemen. Bana zaten bir gün önce işten çıkarıldığını söylemişti, bu yüzden hızlı hareket etmemiz gerekiyordu.

İşten çıkarıldığım sabah anneme mesajı gönderir göndermez, tüm bu çılgın planı uygulamaya koyan büyükannemi aradı. Annem ve Posy ertesi gün beni aradıklarında, Gran çoktan sahte bir şekilde tutuklanmış ve Gran'e göz kulak olmayı kabul edeceğim umuduyla uzaklaştırma emri çıkarılmıştı. Gelmeye ikna edilmem için risk almaktan bahsediyorum!

Kaşlarım havaya kalktı. "Kendini adadığında, gerçekten adıyorsun. "Teşekkür ederim, sevgilim.

"Annem de bunun bir parçası mıydı?

'Tanrım hayır! Ona Eğlence Polisi denmesinin bir sebebi var.

Yannis yarım yamalak İngilizcesiyle devam ediyor: "Bu olay gerçekleşikten sonra, tesiste bulunamayacağımı bahane ettik ve yerime Georgios'u göndermek zorunda kaldım.

'Şoförünüz Evie ile konuşmuştuk, bu yüzden ne zaman geleceğinizi biliyorduk.

Maalesef uçağınız gecikti, biz de ona acele etmesini söyledik.

Çünkü Yannis, Georgios'un beni ziyaret etmesi için bir zaman ayarlamıştı, böylece onu canlı olarak görebilecek, tartışacak ve sevgili yaşlı büyükannene kötü davranacaktın-'

'Sen...! O sürücü neredeyse beni öldürüyordu! Şimdi neden cehennemden çıkmış bir yarasa gibi sürdüğü anlaşıyor. Hay Allah.

"Bu kadar dramatik olma, sevgilim. Yaşıyorsun, değil mi?"

'Sanırım.

'Bahisleri yükseltmemiz gerektiğini düşündük, bu yüzden kirayı ödemediğim yalanını uydurduk, böylece bana onları tatlı tutmak için sahte randevu için gereken bahaneyi verdik. Yannis de Georgios'un bizi yakından takip etmesi ve işlerin yolunda gittiğinden emin olması gerektiği, aksi takdirde mülkü satmak zorunda kalacağı bahanesini kullanacaktı. Eğer ikimiz de para sorunu uydurursak, seni planımıza uymaya ikna edebileceğimizi biliyorduk.

'Para sıkıntınız olmadığını mı söylüyorsunuz? Peki ya Konstantine?"

'Konstantine bir miktar para aldı, sevgilim. Banka hesabımla bir adama güvenmem ne aptalca; daha iyi bilmeliydim, ama başka hesaplarım var. Bunlar birçok kez evlendikten sonra öğrenilen şeyler. "Yani kira ödendi mi?"

'Evet, harika bir kiracı olduğum için kendimle gurur duyuyorum. Kira her zaman vaktinden önce ödenmiştir. Yannis de adanın yarısına sahip - o da gayet iyi para kazanıyor.

"Vadesi geçmiş pulları olan tüm o faturalar?" "Sahte.

"Takaslar mı?"

"Tamamı ödendi.

Bu, çimento yolunu yaptırmak için neden parası olduğunu, gelmeye devam eden tüm stokları açıklıyor. "Lucy mi? Ona da ödeme yaptın mı?"

Elbette. O da epey bir süre direndi. Bir gizlilik anlaşması imzaladı, böylece yasal olarak görünüş ücreti hakkında konuşamazdı.

"Seni kurnaz küçük-

"Ama yanılıyor muyduk? Yannis söze karışır. "Sen aşıksın, değil mi?"

Bu iki işbirlikçi büyükanne ve büyükbabaya nasıl kızabiliriz? kalpleri doğru yerde miydi? Böyle bir planın gerçekleşmesi için harcadıkları çaba başımı döndürüyor. "Diyebilirim ki - umm. Herkesin önünde aşkımı ilan edemem, değil mi?"

"Evie'ye aşığım," diyor Georgios geniş bir gülümsemeyle ve beni kollarına çekiyor. 'Ve siz ikiniz karışmasaydınız muhtemelen bu kadar ilerleyemezdik. Haklısın, görücü usulü bir randevuyu kabul etmemin imkanı yok. Daha önce bana ayarladıkları felaketlerden sonra olmazdı. Yani, sanırım söylemeye çalıştığım şey - teşekkürler?"

"Evet, teşekkürler. Ama bunun son plan olduğu konusunda anlaşabilir miyiz? Birdenbire geleceğimizde evlilik ya da bebek görürlerse ne yapacaklarını düşünmekten korkuyorum.

Georgios başımın üstüne bir öpücük konduruyor ve büyükanne ve büyükbabalarımız alkışlıyor.

Kapı mandalının sesini duyduğumuzda dönüyoruz.

"Neler oluyor? Neden hiçbiriniz telefonunuza cevap vermiyorsunuz? Bir sorunumuz var. Büyük bir bela. Billy the Knuckle buraya geliyor!"

Annem ve Posy, Santorini'deler.

Bölüm 36

Georgios Mouths, *Billy the Knuckle*?

Annem ve Posy'nin aniden ortaya çıkmasının şokuyla, birkaç hareketle tüm üzgün Billy the Knuckle geçmişini nasıl taklit edeceğimi bilemeyerek omuz silkiyorum. Böyle olacağı belliydi ama en azından bizi yolda oldukları konusunda uyarılar diye düşünmüştüm. Eğlence Polisi genelde silahlarını ateşleyerek gelir, Sirenler çalıyor, ışıklar yanıp sönüyor, bu tür şeyler. Tabii sürpriz yapmak istemiyorlarsa? Bu daha mantıklı.

"Yağmur yağınca bardaktan boşanırcasına yağıyor," diyor büyükannem inleyerek. Ama annemle Posy'yi gördüğü için gizliden gizliye mutlu olduğunu biliyorum. Muhtemelen geleceklerini biliyordu. Büyükanne uygun olduğunda özel dedektif tutmaktan da çekinmiyor.

Annemin yüzü endişenin resmiydi. "Ne dediğimi duydun mu? Billy. Knuckle. Mafya babası. Buraya geliyor. Muhtemelen seni öldürmek için."

"Kimi öldürecek? Roxy soluk soluğa annemin yanından geçip gider, yüzünde endişe ifadesi vardır. 'Bütün o kargaşayı kitapçının içinden duydum! Ne kaçırdım ben? Siz çocuklar ada hayatını çok heyecanlı hale getirdiniz! Hiç sıkıcı bir an yok! Kim bunlar?' Annem ve Posy'ye başparmağını salladı.

Büyükanne, "Eğlence Polisi" diyor.

"Eğlence...? TAMAM." Roxy artık ne zaman izlemesi ve dinlemesi gerektiğini biliyor.

Gran'e ve bu sefer kendini içine soktuğu korkunç duruma geliyor.

Anneannemin anlattıkları karşısında annem gözlerini deviriyor. "Ben Adeline, Evie'nin annesi ve bu da Broadway sanatçısı kızım Posy. Bu kadın kendine engel olamıyor. "Ve burada bir sorunumuz var, o yüzden sakıncası yoksa biraz yalnız kalmamız gerekiyor.

"Kalabilirler," diyorum. "Onlar bizim ada ailemiz.

Annem homurdanır ama görmezden gelir. "Peki. Tekrar edeceğim! Billy buraya geliyor! Özel dedektifim Meksika'ya olan uçuşunu takip etti. Meksika'da

Konstantine ve şimdi Santorini'ye doğru yola çıktı! Çoktan adaya varmış olabilir. O ve Kon'un nasıl bağlantılı olduğu gizemini koruyor ancak özel

dedektif şu anda olası bağlantıları araştırıyor.

Büyükannem ve ben bakiştık. Ne tür bağılantılar olduğunu çok iyi biliyor. Ona itiraf etmesi için başımı salladım. Annemin Pl'sının, annemle ilgili bir şey bulması an meselesi.

Nasıl olsa cevapları karıştırıyor ve biz de onun acısına son verebiliriz. "Evet, hayatım," diyor büyükannem. "Bu doğru. Billy buraya geliyor çünkü bana ait bir şeyi iade edecek.

Posy'nin gözleri büyür 'Neyi geri getiriyor? Konstantine'in parmaklarını mı? Onun

Kalbini mi? Zavallı büyükannemin kalbini kırdıktan sonra!" Ne kadar dramatik!

"Bekle - Billy the Knuckle'ı mı *tuttun*? Annem haykırır. 'Ama siz ikiniz ezeli düşmansınız! Serçe parmaklarını kesip bana postalamak istediğini unuttun mu?

Büyükanne gözlerini göklere doğru yuvarlar. "Abartıyorsun. Onları asla postalamazdı, bugünlerde postaları x-ray cihazından geçiriyorlar, hayatım. Bir çift yerinden edilmiş parmaklar asla geçemezdi.'

Annem şakaklarını ovuşturur. 'Önemli olan parmaklar değil; önemli olan *Tehdit*! O tehlikeli bir adam! Tehlikeli bir adam...' sesini alçaltarak tıslıyor '... tekmeler için insanları öldürüyor.

Ama öyle mi? Bundan emin olamayız. Ayrıca, bu iş hayatım, kişisel değil.'

Kapı bir kez daha açılıyor ve dönüp baktığımızda soluk tenli, bej rengi *her şeyi* giymiş, sıradan bir adamın orada durup grubumuzu incelediğini görüyoruz. Gran'i gördüğünde yüzü gülümsemeye dönüşüyor.

"Floretta! Ona doğru ilerler ve kocaman sarılır. "Hiç yaşlanmıyorsun. Tanıdık geliyor ama ne olduğunu anlayamıyorum. Ah. Anladım. Eğer Elon Musk ve Mark Zuckerberg'in bir aşk çocuğu olsaydı, bu adam olurdu.

Bekle. Bu bilge adam Billy the Knuckle *olamaz, değil* mi?

Dudaklarımda bir soruyla dönüyorum ama bakışlarım Roxy'ye kayınca dikkatim dağılıyor. Çenesi neredeyse yere düşmüştü ve düğün marşını mırıldandığını duyduğuma yemin edebilirim. Ne? Bu adam için mi?

"Yaş bir kurgudur. Millet, bu Billy the Knuckle.'

Bu adam kontrolden çıkmış bir mafya babası mı? Çok ... tehditkar *görünmüyor*. La Casa Nostra için haydut olmak yerine bütün gün video oyunları oynayan biri gibi. Çok zekice bir kılık değiştirme olabilir, göz önünde saklanmanın bir yolu. Bu dünyada her zaman bir adım önde olmanız gerekir, bu yüzden yeraltı dünyasının bu açıdan daha da zorlu olmasını bekliyorum.

Billy homurdanıyor. "İstediğin o küçük... paketi aldım, Floretta. Bir

vücut parçası olmamasını umarak nefesimi tutuyorum. Ona şaşırtıcı derecede büyük bir spor çantası uzatıyor. Belki de büyükannem haklıydı ve Yunan erkekleri en büyük-

"Param mı? Hepsini geri aldın mı?" Para! Tabii ki!

"İlgi ile. Ve diyelim ki gelecekte o poker makinelerinde oynamakta biraz zorlanacak.

"Parmağını mı kaybetti?

'Bu benim kartvizitim, Floretta. Bunu *biliyorsun*. Herkes nefes nefese kalır ve ellerini saklar.

Ah! İşte bu yüzden ona Billy the Knuckle deniyor! Parmaklarını çıkarıyor, sanırım boğumlarına kadar... İğrenç.

Billy sırtıyor. 'Şaka, şaka, çocuklar! Bunu asla yapmam, en azından bu sefer yapmam. Floretta bir barışsever ve ben buna saygı duyuyorum. Kon'la görgü ve ahlak kuralları hakkında biraz sohbet ettikten sonra annesini aradım. Yunan erkekleri anneleri söz konusu olduğunda İtalyan erkekleriyle aynıdır. Annesinin vereceği cezadan, benim verebileceğim cezadan daha çok korkuyor diyelim.

Vay, zekice.

"Teşekkürler, Billy. Büyükanne sırtıyor. "İtidalini takdir ediyorum.

Herkes konuşamayacak kadar gözleri dönmüş durumda. Roxy mafya babasına aşk dolu bakışlar atıyor. Yaşamak için parmak kesen bir adamı sevmeyiz! Bazı kadınlar iyi ve kötü çocukları sever, yapacak bir şey yok.

"Saatin kaç olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama bir içkiye ihtiyacım var," diyor annem. "Aynı fikirdeyim," diyor büyükanne.

"İçebilirim," diyor Posy.

"Size Epeolatry'yi göstereyim," diyorum.

Bu rengarenk insan grubu ve rengarenk köpek çetemiz beni takip ediyor. İçeride öğleden sonrayı çok fazla alkol alarak geçirdik, çünkü bazen, sadece yumruklarla yuvarlanmak zorundasınız ve bu cehennem gibi bir şey oldu

birkaç gün.

Gitaracı adam elinde bir kitapla çıkageldi. "Helena! Helena!" diye bağırıyor.

"Helena, onu görmedim," diyorum ezbere.

Heyecanla kitabın kapağını gösteriyor ve ben de başlığa dikkat ediyorum: Evelyn Waugh'dan *Helena*. Yüzüm kızardı. Bunca zamandır Helena adında bir *kitap* arıyordu! Geriye dönüp baktığımda, bu çok açık görünüyor. "Bir gizem daha çözüldü! Onu bir içki içmeye davet ediyorum ve o da hemen kabul ediyor.

Bölüm 37

Roxy'ye 'Billy the Knuckle ile aranızdaki ilişkinin yürümemesine üzıldüm,' diyorum ve bir domuz pastası daha anlatıyorum.

'Gah, o büyük ... teknoloji enerjisine sahipti, biliyor musun?

Evet, bilge adamdan çok oyuncu çocuk gibi. "Beklediğim gibi görünmüyordu. Filmleri suçla.'

"Gerçekten mi? Rüya gibi biri olduğunu düşünmüştüm. Ama her şey söylenip bittikten sonra bir mafya babasını sevebileceğimden emin değilim. Filmler bir cazibe katıyor ve

Ama Billy'nin uzun bir günün ardından plastik torbalar içinde farklı boyutlarda serçe parmaklarla eve geldiğini hayal edebiliyorum - bu biraz mide bulandırıcı. Ama argh!" Roxy saçlarını tutuyor ve karıştırıyor.

"Olabilirdi

güzel bebekler yaptı!"

"Ayrıca iş-yaşam dengesi de iyi değil.

Doğru. O Tanrı bilir nerede, Tanrı bilir ne yapmaya giderken ben çılgılık atan bebeklerle baş başa kalacağım. Eğer bu bir kitap olsaydı.

"Devam filminde aşkı bulma şansım var mı? Bana umutlu bir gülümseme veriyor.

"Her fırsatta. Sen ikinci kitabın kahramanı olacaksın, ben de senin güvenilir yardımcın olacağım.

"Yani umut var mı?

"Her zaman umut vardır, *her zaman*.

"Bibliyoterapi'yi açmaya gidiyorum. Öğle yemeğinde buluşalım mı?"

"Elbette. Teknik olarak, kucagımda açık bir kitapla 'çalışıyorum'. Ve bu kitap gerçekten umut vaat ediyor. Ekrana kadar gelebilir. Eğlenceli bir sahte randevu mecazı - seilmeyecek ne var? Hayranların favorisi olacağına dair büyük umutlarım var.

Gün ilerliyor ve kafamı kaldırdığımda Georgios elindeki el yazmasıyla karşımda duruyor. "Bir kişilik daha yer var mı? Dışarıdaki masa ve sandalyelerden oluşan 'ofis masamı' işaret ediyor.

"Bir sandalye çek. Sırıttıyorum.

Birkaç saat birlikte sessizce çalıştıktan sonra sıra Yunanca dersime geliyor. Bana dili öğretiyor ve her ne kadar zorlansam da Azimli bir öğrenci ve olabildiğince hızlı akıcı konuşmaya yeminli. "Bugün senin için özel bir sözüm var.

"Ooh. Onun özel kelimelerini seviyorum. Temel bilgileri öğreniyorum ama her gün hayal gücümü yakalayan güzel bir kelimemiz oluyor.

"Bu kelime senin hakkında hissettiklerim. "TAMAM. Kalbim hızlanıyor. "*Kapsoura*.

"*Kapsoura*. Kelimeyi söylüyorum, şekli ve melodisi hoşuma gidiyor. "Ne anlama geliyor?

"Mesele de bu zaten, böyle bir kelimenin tam bir İngilizce çevirisi yok; hiçbir şey uyandırdığı arzu ve tutkuyu tanımlamaya yaklaşamaz. O kadar şiddetli yanan bir aşk türünü tanımlıyor ki neredeyse kendini tüketir.'

"Oldukça yanıcı - kulağa tehlikeli geliyor.

Gülüyor. "Bir aşk patlaması.

"Bir süpernova.

Sanki kalplerimiz gerçekten yanıyormuş gibi öpüşüyoruz, sanki patlamaya hazır ısı yüklü yıldızlarmışız gibi. *Kapsoura*. Çok parlak yanan bir aşk.

Bölüm 38

Büyükanne ve ben köpeklerle oynuyor, Zorba ve Georgios'un barbekü yemeği için gelmesini bekliyoruz. Annem ve Posy içeride salata hazırlıyorlar. İki uzun haftadan sonra yarın eve dönüyorlar ve Posy sinirime dokunuyor olsa da onları şimdiden özlüyorum. Kız kardeşler, ha?

Buraya geldiğimden beri ne kadar çok şeyin değiştiğini ve her şeyin öyle ya da böyle, kaba kuvvetle ya da doğal bir şekilde yoluna girmiş olmasının ne kadar çılgınca olduğunu düşünüyorum. Yine de cevapsız kalan bazı sorular var.

"Büyükanne, tüm kocalarına gerçekten ne oldu?

Büyükanne bakışlarını gökyüzüne çevirir. "Trajik bir şekilde öldüler ve hayır ben bu işe karışmadım ve eğer dedektifler sana sorarsa hiçbir şey bilmiyorsun. Buna seçici amnezi diyebiliriz.

Sir Spud'ın kulağını kaşıyorum. "*Büyükanne.*

Yanımdaki şezlonga doğru ilerliyor. Rüzgâr uzun, gür saçlarını geriye savuruyor. Aşk ona canlılık veriyor. Parlak gözlerinden, mutlu gülümsemesinden belli oluyor.

'Tamam, tamam, iyi. Hepsi hayatta ve tekmeliyorlar.'

Nefesim kesildi. *Ne!* Erken yaşta korkunç bir şekilde öldüğünü düşündüğüm adamları bir an düşündüm. "Neden bu dramatik ölüm hikayeleri? Yaşıyorlar!

Büyükanne Virginia Woolf kokteyli ananas şeklinde bir çubukla karıştırıyor. "Aşk vahşi ve eğlenceli olmalı. Vlad'ın her lanet gün yatağın hastane köşeleriyle yapılmasında ısrar etmesine dayanamadığım için ayrıldığımızı itiraf etmek kulağa pek de heyecan verici gelmiyor, değil mi? Ben kahve ya da sandviç yaparken arkamı temizlerdi, sanki en ufak bir kırıntı onun felaketi olacakmış gibi. Avustralyalı Jimmy eğlenceliydi. O tropik gecelerde dans ederdik, ta ki parıltısı geçene kadar ve plastik bir masanın üzerinden birbirimize bakardık.

ve konuşacak hiçbir şeyimiz kalmadığını fark ettik. Sıradanlıktan bahsediyorum! Kocalarımı tüm kalbimle sevdim - ta ki sevmeyene kadar. Ve beni yanlış anlamayın, bazıları önce bana aşık oldu,

İrlandalı Sean gibi bağıllık gösterecek bir tip değildi. Bazıları için kıvılcım oradaydı ve sonra öldü ve ben onların yanında bir dakika daha harcamak istemedim. Olur böyle şeyler. Ben umutsuz bir romantiğim, Evie, ve hep öyle olacağım.

Belki bazılarıyla evliliğe çok erken atladım ama tek bir şeyden bile pişman değilim. Aşk bir kumar değilse nedir? Ve bu *her zaman* almaya hazır olduğum bir risktir.

Düşünüyorum. Gerçekten çok güzel. Ne olursa olsun, daha önce yaralanmış olsa bile kalbini her zaman vermeye hazırdı. Aşkı yeniden bulma umuduyla her şeyi riske atabilirdi. Onun *kapsoura* anı. Bundan hiç çekinmedi.

Ama bir dakika bekle. "Peki ya büyükbabam? Eğer yaşıyorsa nasıl oldu da onu hiç görmedik?

Gerald mı? Bunu söylediğim için üzgünüm hayatım ama o gerçekten öldü. Antifrizle ilgili korkunç bir karışıklık oldu.'

"Gerçekten mi?

Bana 'ne yapabilirsin ki' der gibi omuz silkti. "Kazalar olur.

*

Annem ve Posy gittikten sonra hayat daha yavaş bir tempoda devam eder. Yaz yavaş yavaş uzaklaşıyor ama günler hâlâ sıcak ve geceler ılık.

Georgios

bir yürüyüşte ona katılmam için bana mesaj attı. Dürüst olmak gerekirse ada hayatı başlı başına bir egzersiz. Her zaman aşılması gereken bir tepe, bir uçurum ya da su vardır.

Geldiğinde, önce kendileri oynama şansı bulana kadar bana yaklaşmasına izin vermeyen köpeklerle oynuyor. Onların tüm tuhaflıklarını biliyor ve Houdini çalamasın diye cüzdanını gömlek cebine taşıyor. *Tekrar*. Birkaç gün önce villamı temizlerken Houdini'nin çaldığı kredi kartları ve nakit parayı yatağımın altında buldum. Onları gerçek sahiplerine iade etmek için elimizden geleni yaptık ama bazılarının izini bulmak zor oldu. Yaşadıkça öğreniyorsun. Yine de Houdini'yi hırsızlığından alıkoymuyor, bu yüzden şöyle yazan tabelalar yapmak zorunda kaldık: Köpeğe dikkat edin - cüzdanınızı çalacak. Her zaman iyi bir sohbet başlatıcıdır.

Georgios büyükannenin yanağına bir öpücük kondurur. "Yürüyüşte bize katılmak ister misin Floretta?

El sallayarak onu uzaklaştırır. 'Hayır, sevgili dostum, ama teklifin için teşekkürler. Zorba düğün planlarını konuşmak için geliyor. Vegas'ı mı düşünüyoruz?'

"Vegas, büyükanne!? Gerçekten mi?"

"Pek sayılmaz. Sadece seni kızdırmak istedim ve bak, işe yaradı.'

Minx.

'Tamam, gidiyoruz,' dedim.

"İyi eğlenceler muhabbet
kuşları.

Georgios elimi tutuyor ve kalderaya doğru yürüyoruz. Daha önce hiç görmediğim bir noktadan muhteşem bir manzara var ve bana şu güvenceyi veriyor

Bu zorlu tırmanışa değdi. Hayatlarımız hakkında sohbet ediyoruz, rüyayı nasıl yaşadığımızı. Yazın başında ulaşılamaz gibi görünen bir rüya. Her zaman olduğu gibi, kaslarımdaki yanmadan beni uzaklaştırmayı başarıyor, ya öyle ya da gerçekten daha fit oluyorum ve bu kitap kurdu için ne büyük bir başarı.

Bir asır sonra varış noktamıza ulaşıyoruz. Nefes nefese kalıyorum ama manzara buna değiyor. "Bu bir kalp! Haykırıyorum. Büyük bir kayanın içine doğa tarafından oyulmuş bir aşk kalbi. İçinden Ege Denizi'ni, kalderayı ve volkanı görebiliyorsunuz.

'Adanın en iyi korunan sırlarından biri. *Santorini'nin kalbi*. Çok güzel. Beni bu kadar yakınıma getirdiğin için seni affedeceğim bile.

volkan.'

Gülüyor ve beni kollarının arasına alıyor. "Bu bizim kalbimiz, Evie." "Elementler tarafından oluşturuldu ve sonsuza dek sürecek mi?

"Aynen öyle.

Ona dönüyorum ve gözlerinin içine derin derin bakıyorum, kendimin yansımasını görüyorum. İlk kez gerçekten aşık olan birinin ışıltısını görüyorum. Bu aşk beni daha iyiye doğru değiştirdi. Kendime ve başkalarına güvenmemi sağladı.

Beni bir çiçek gibi açtı. Hayatım boyunca eksik olduğumu, önemli bir unsurun eksik olduğunu hissettim ama Georgios değişmesi gerekenin ben değil, etrafımdaki dünya olduğunu fark etmemi sağladı. Ben olduğum gibi mükemmelim.

Arka fonda Santorini'nin Kalbi varken öpüşüyoruz. Bu bir işaret gibi. Olmam gereken yerdeymişim gibi. Georgios'un eli elimdeyken. Beni seven bir adam, tuhaflıklar ve her şey.

Ayrıldığımızda, "Bir gün benimle evlenir misin, Evie?" dedi.

Kalbime bakıyorum, nabzının attığından eminim, bana evet dememi söylüyor, randevum

Kuralların canı cehenneme. Her zaman bir şüphe bulutu içinde yaşadım

ama o yanım artık yok. Yerini bu derin romantizm aldı. Bunun gerçek aşk olduğuna dair güven.

"Haftaya boş muyum?"

Başını arkaya atar ve güler.

"Bunu evet olarak mı kabul edeyim?

Evet. Bir gün. Güneş ufukta battığında, suyu alev rengine çevirdiğinde. İşte o an bizim anımız olacak. *Kapouramız.*'

Masif kayadan yapılmış bir aşk kalbi ile çerçevelemiş Grek mavisini deniz fonumuzun önünde bir kez daha öpüşüyoruz.

Santorini Kitapçısında Yaz'ın büyüüne mi kapıldınız? Rebecca Raisin'den son derece canlandırıcı bir başka aşk romanı olan *Küçük Venedik Kitapçısı*'nı kaçırmayın. Şimdi satışa sunuldu!

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

**Rebecca Raisin'in yeni kitaplarından ilk siz haberdar olmak için
[buradan](#) e-posta listesine kaydolun!**

Rebecca Raisin'den Bir Mektup

*Santorini Kitapçısı'nda Yaz'*ı okumayı seçtiğiniz için çok teşekkür ederiz . Umarım beğenmişsinizdir! Eğer beğendiyseniz ve yeni kitaplarımdan ilk siz haberdar olmak istiyorsanız, posta listeme kaydolmak için aşağıya tıklayın.

[Buradan](#) kaydolun!

Seyahat etmenin büyük bir hayranıyım ve bu büyük dünyamızda ziyaret ettiğim veya görmeyi planladığım yerlerden ilham alıyorum. Kendimi kaptırmayı ve kültür, yemek ve tarih hakkında bilgi edinmeyi seviyorum. En büyük dileğim kitaplar sizi bir yolculuğa çıkarır, böylece kendi evinizin rahatlığında mini bir tatil yaptığınızı hissedersiniz.

Umarım *Santorini Kitapçısı'nda Yaz'*ı sevmişsinizdir ve eğer sevdiyseniz bir yorum bırakırsanız çok minnettar olurum. Okuyucuların ne düşündüğünü duymayı her zaman çok severim ve bu yeni okuyucuların da kitaplarımı keşfetmesine yardımcı olur.

Teşekkürler,

Bec xx

<http://www.rebeccaraisin.com/>

<https://twitter.com/jaxandwillsmum>

<https://www.facebook.com/RebeccaRaisinAuthor>

<https://www.tiktok.com/@rebeccaraisinwrites>

[Okumaya DevamEdin..](#)

Küçük Venedik Kitapçısı

Bir demet gizemli mektup. Venedik'e bir yolculuk. Asla unutamayacağı bir yolculuk.

Luna çok sevdiği annesini kaybettiğinde yıkılır: Annesi onun tek ailesidir ve onsuz Luna kendini köksüz hisseder. Sonra annesinin eşyaları arasında tesadüfen bulduğu bir mektup koleksiyonu onu beklenmedik bir yolculuğa çıkarır.

Mektuplardaki bir ipucunu takip eden Luna, çantasını toplar ve Venedik'e, kanallara bakan muhteşem ama solmuş bir kitapçıya gider. annesinin gizemli geçmişi hakkındaki gerçeği öğrenmeye çalışıyor.

Luna aradığı cevapları ve sonunda ait olduğu yeri bulabilecek mi?

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Elodie'nin İkinci Şanslar Kütüphanesi

Herkesin bir hikayesi vardır. Sadece satır aralarını okumalısınız ...

Elodie, huzurlu Willow Grove'da kütüphanecilik işi için başvurduğunda, yeni bir başlangıç yapmayı dört gözle beklemektedir. Bir medya imparatorunun kızı olarak yıllardır her hareketi izlenmektedir ve en çok sevdiği şey olan kitaplarla çalışmayı arzulamaktadır.

Bu aynı zamanda gerçek bir fark yaratma şansıdır, çünkü çok geçmeden Willow Grove'da yeni bir başlangıca ihtiyaç duyan başka insanlar olduğunu fark eder - herkesin görmeden geçip gittiği evsiz adam ya da eski kocasının kötülüklerinden kaçamıyor gibi görünüyor.

Elodie, yerel gazeteci Finn ile birlikte bu insanların paylaşılması gereken hikâyeleri olduğuna karar verir. Peki ya okurlar kitap ödünç almak yerine bir insanı 'ödünç alabilseler' ve gözden kaçırdıkları kişilerin hayat hikayelerini dinleyebilselerdi?

Ancak Elodie de tüm hikâyesini tam olarak paylaşmıyor. Kütüphanenin yeni başarısının hikayesi büyüdükçe, kendi sırrı da ortaya çıkacak mıdır?

Rosie'nin Gezici Çay Dükkânı'nın çok satan yazarından yeni başlangıçlar ve hikâyelerin gücü hakkında moral verici bir hikâye!

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Rosie'nin Gezici ay Dükkanı

Hayatınızın yolculuğu!

Rosie Lewis hayatını yoluna koymuş.

Michelin yıldızlı bir şef yardımcısı olarak havalı bir iş, sevgi dolu bir koca ve kesin bir tarih için planlanan gelecekteki çocuklar.

Ta ki bir gün eve geldiğinde kocasının önceden paketlenmiş çantasını ve bir ilişkisi olduğuna dair bir itiraf bulana kadar.

Kalbi kırılan ve yıkılan Rosie, üzüntüsünü bir (ya da üç) kadeh şarapta boğar, ancak ertesi sabah seyahat planlarını kolaylaştırmak için kendiliğinden parlak pembe bir karavana yatırım yaptığını keşfeder ülke.

Şimdi Rosie hayatının yolculuğuna ve hayatını değiştirme şansına çıkmak üzere! Yanında yeni kurduğu gezgin çay dükkânı Poppy ile hiçbir şey ters gidemez, değil mi...?

Aşk, dostluk ve maceranın kahkaha dolu romanı! Debbie Johnson ve Holly Martin hayranları için m kemmел.

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Teşekkür

Sevgili Okur, her zaman olduğu gibi en büyük teşekkürüm size. Desteğiniz benim için dünyalara bedel ve bir hikayenin içinde kaybolmaya, kalbinize dokunacağını umduğum karakterler yaratmaya devam etmemi sağlıyor. Sevdiğim işi yapabiliyor olmak bir hediye ve bunu hafife almıyorum. Her satış, inceleme, paylaşım çok takdir ediliyor.

İş hayatıma ve eve kapandığım hafta sonlarına karşı her zaman anlayışlı olan aileme teşekkür ederim. Sen en iyisisin.

Abi Fenton ve Aud Linton'a olağanüstü editörlük çalışmaları için teşekkür ederim. Bu kitap üzerinde sizinle birlikte çalışmaktan gerçekten keyif aldım. Detaylara her zaman inanılmaz bir gözle bakan Helena Newton'a da teşekkür ederim. Ve bizim gözden kaçırdığımız en küçük hataları bir şekilde yakalayan Helen Williams'a.

HQ'daki tasarım ekibi inanılmaz ve her zaman en iyi kapakları yapıyorlar, teşekkür ederim. HQ'daki satış ve pazarlama ekibine teşekkür ederim - o kadar çok kişi var ki

Çalışmalarımı şekillendiren ve paylaşmama yardımcı olan perde arkasındaki süper yıldızlar ve hepsi için çok minnettarım.

THE Book Club'dan Helen Boyce'a ve inceleme ekibine teşekkürler, hepiniz birer cevhersiniz. Dünyanın en muhteşem blog turlarına ev sahipliğı yaptığı için Rachel Gilbey'e teşekkürler. Dünyanın başka bir yerinde buluşma zamanı, ha? için

Frankie ve Belinda, her zaman neşelendirmek veya neşelendirmek için oradalar! Sizi seviyorum kızlar. Ve Hilary Steel'e, her şey için teşekkürler, sen gerçekten bir koruyucusun!

Teşekk
ürler,
Bec xx

Sevgili okuyucu,

Umarız bu kitabı okumaktan keyif almışsınızdır. Eğer beğendiyseniz, bir yorum bırakırsanız çok minnettar oluruz. Bu bize ve yazara daha fazla kitap getirmemiz için gerçekten yardımcı olur. sana böyle.

HQ Digital olarak kendimizi sabahlara kadar sayfaları evirmenizi sağlayacak kurgular yayınlamaya adadık. Hiçbir Şeyi kaçırmak istemiyor musunuz? Kitaplarımız, promosyonlarımız hakkında daha fazla bilgi edinmek, özel içerikleri keşfetmek ve yarıŐmalara katılmak için aşağıdaki yollarla iletiŐimde kalabilirsiniz:

TOPLULUğUMUZA KATILIN:

Yeni e-posta bltenimize kaydolun: <http://smarturl.it/SignUpHQ> Yeni

blogumuzu okuyun www.hqstories.co.uk

<https://twitter.com/HQStories>

www.facebook.com/HQStories

TOMURCUKLANAN YAZAR?

Ayrıca HQ Digital ailesine katılacak yazarlar arıyoruz! Daha fazlasını buradan öğrenin:

<https://www.hqstories.co.uk/want-to-write-for-us/>

Okuduğunuz için teşekkürler, HQ Dijital ekibinden

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.

Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000, Avustralya

www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3,
Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF, Birleşik
Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.